

Joegoslavië RTS-zak

B

F-16 AKTIES + REGERINGS-
VERKLARINGEN/PARLEMENTAIRE
DEBATTEN KOSOVO-oorlog

van holst en steijnen

From: Despotovic Ruza <despot@wishmail.net>
To: bekkerw <bekkerw@zonnet.nl>
Cc: Nico /Neeltje Steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: zondag 1 april 2001 15:51
Attach: Dnevni list DANAS.url
Subject: Dnevni list DANAS

Duska,

Onze Nico, S. wil graag deze uitspraak van Djejni Sej over de RTS bombardementen weten, het betreft ook een tegenspraak van Deo Ponte, kun je dit vertalen voor de PC?

In afwachting,

groet ik je,

Ruza Despotovic

<http://www.danasnews.com/arhiva/20010328.htm>

van holst en steijnen

From: Duska Bekker Isakovic <isakovicd@zonnet.nl>
 To: Nico Stijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
 Cc: Ruza Despotovic <despot@wishmail.net>
 Sent: maandag 2 april 2001 00:09
 Subject: Fw: [SIN] NATO nije dao podatke o bombardovanju RTS

Beste Nico,

Hier onderaan de vertaling van hetgeen wat Jamie Shea gezegd zou hebben. Met vr. gr. Duska.

DZEJMI SEJ: NATO nije dao podatke o bombardovanju RTS

Od specijalnog izvestaca

Brisel - Ja nemam dokaze o informacijama predatim RTS o vremenu bombardovanja- rekao je juce Dzejmi Sej, portparol NATO u vreme bombardovanja SRJ 1999. godine.

Sej je opovrgao tvrdnje Karla del Ponte, glavnog tuzioca Haskog tribunala, da je NATO pozio dokaze da su rukovodioci RTS, kao i bivsi predsednik Milosevic, znali tacno vreme bombardovanja RTS.

Jasminka Kocijan

Vertaling

Jamie Shea: NATO heeft geen gegevens over de bombardementen op RTS vrij gegeven.

Van speciale verslaggever

Brussel - Ik heb geen bewijzen over informatie's die vrij gegeven zouden zijn over RTS de tijd van de bombardementen- heeft Jamie Shea portparol van de NAVO in de tijden van de bombardementen op Bonds Republiek Joegoslavië in 1999 gisteren gezegd.

Shea heeft de bewering van Carla del Ponte, hoofd aanklager van het haagse tribunaal, dat de NAVO bewijzen heeft afgegeven dat de leiding van de RTS, alsook de voormalige President Milosevic, ergens tijd van de bombardementen op RTS geweten zouden hebben, verworpen.

Jasminka Kocijan

Vertaald uit het Servisch naar de Nederlandse taal door: D. Bekker-Isakovic

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: dinsdag 29 oktober 2002 03:03
Onderwerp: The Truth about Milanovic
 The Truth about Milanovic
 Ljiljana Milanovic, Journalist

Belgrade, October 09 2002

infograf@beograd.com

NATO aggression in Yugoslavia goes on. What the bombs could not do, obviously can be done by the marionette regime, governing Yugoslavia since October 5, 2000. Namely, on June 21, 2002 the marionette court sentenced the former general manager of the national television, Dragoljub Milanovic, to ten years' imprisonment, for the death of 16 employees of this media house killed in the NATO bombing. The victim was found guilty, not the murderer. Not the one who ordered the bombing of the state television, a civil institution protected by international conventions.

The same court, what an irony, dropped the charges against the leaders of the NATO alliance.

Was there any aggression against our country at all, since the ones issuing and executing the orders, according to this court, merely breached the territorial sovereignty, while the one defending the country committed the crime against general safety. And is it possible at all to talk about any safety, let alone general safety, during the war?!

Furthermore, we have heard recently that one of the conditions for acceptance of Yugoslavia in the Partnership for Peace is to drop the charges against the NATO leaders concerning the compensation for the damages. In order to free the NATO of all guilt, the general manager of the national institution, which was the eyes and ears of the people, and informed of the civilian casualties during the NATO aggression, was found guilty and sentenced. And that is why the state attorney decides not to look into determining the material damages. It must not be determined because of the NATO. And so the former general manager of the RTS, Dragoljub Milanovic, is charged with the crime against the general safety from Article 194, paragraphs 2 and 3 of the Criminal Law of the Republic of Serbia. And this article and its paragraphs are about the non-application of measures against the fire. No damages and no bombing.

The very conduct of the court is a crime against the truth, law and patriotism. Why patriotism? The answer is given by the judge, who, explaining this infamous, inexplicable sentence, says: «You, Mr. Milanovic, had to prevent this uncalled-for courage of your employees.» This sentence should be the warning to everyone who dares to be patriotic and defend his or her fatherland.

The whole process was based on a series of falsified documents, and a document that was invented. Can anyone be sentenced based on non-existent documents and on an invalid document? And that is exactly what happened in the case of Dragoljub Milanovic. The mysterious Order 37 has not been found. According to the witness Slobodan Perisic, it was burned on October 5, 2000. However, Dragoljub Milanovic transferred all his authority from the area of defense and protection of the RTS to his assistant Slobodan Perisic back in 1998. Nevertheless, the court decides in accordance with the paper that was probably printed right out of the computer, that was not signed, stamped and confirmed, and not part of the document files. And such as it was, it was in a non-protected computer. That paper can only be a sketch, draft, or suggestion for the Order no. 37. And even in that paper, not stamped, not filed, not signed, item 6 enables the general manager to do what he deems most appropriate. However, the judge says: «It was not yours to judge. If you had acted on the order of the Federal government and relocated the employees to Kosutnjak, you would not be held accountable, even if 300 people had died. Is that clear, Milanovic?» Who can find this clear? The Order no. 37 in its entirety reads:

1. Make all the preparations and start transmitting the radio and television program of the RTS (RTV Belgrade) from the facilities in Kosutnjak.
2. If needed, relocate part of the necessary equipment from Radio Belgrade (Hilendarska 2) and TV Belgrade (Takovska 10) to Kosutnjak in order to improve the picture and sound quality transmitted from the reserve location (Kosutnjak).
3. Provide all the necessary conditions for quality functioning of

the RTS (RTV Belgrade) from the reserve facility location.

4. Following the performed relocation of the capacities of the RTS (Belgrade) to the reserve location, notify the Ministry of Information of the Republic of Serbia, as well as the authorities in charge.

5. In order to enforce this measure, undertake other activities, measures and procedures following my order.

6. Acting in violation of this Order is possible only following my express approval.

There was no protection for the television. Once again, the very heart of the television was targeted, the transmitting technique - the master. I am asking all those who want to hear and who care for the truth: how could television possibly hide? We, as the national television, therefore, should have been quiet during the NATO aggression. So no one would see the images of civilian casualties. Is it not the case that those who bombed us had a stronger media network? But the answer to the question why was given by the very leaders of the NATO Alliance themselves.

General Wesley Clark says: "We knew at that time that there were other ways of destroying Serbian television. But, we thought it was a good move to do it and the leadership agreed." In other words, as goes the comment of this statement by Clark from Amnesty International, the NATO purposefully targeted the civilian object and killed 16 civilians in order to stop the broadcasting of Serbian TV for three hours only, and that during the night. William Schulz, the executive director of Amnesty International of the USA said that bombing of the RTS was a war crime.

Human Rights Watch as well agrees that the civilians were the target and that during the war the aggressors tried in all the possible ways to hide it, justifying the civilian casualties as the collateral damage.

British Prime Minister Tony Blair, in the program titled "The Morale of fighting - NATO at war", on May 12, 2000 said: "One of the reasons of the attack was that the images broadcast through Yugoslav television, showing the human cost of the errors of the NATO, like the bombing of a civilian convoy on the road Djakovica - Prizren, were taken and broadcast by the western media, therefore undermining the support for the war in public, and even among the soldiers of the Alliance."

Immediately following the bombing of the RTS, Bill Clinton had a meeting with the journalists. On that occasion Wolf Blitzer, the reporter from CNN, asked the American president why he has authorized the bombing of the RTS, or what was on his mind since he actually authorized the killing of the people employed there. Clinton answered: "Our military leaders in the NATO believe, based on what they had seen and what others had said, that the Serbian television was a key instrument of command and control for the Yugoslav leadership. Through that TV the Serbs spread hatred and disinformation."

All this is obviously the public confession of the crime.

In spite of everything, for the puppet regime in Yugoslavia and the puppet court there are no facts, there is no law. There is only one task - to reprove the NATO.

And at the end, I wonder whether during NATO bombing there were only 16 victims, those killed in the bombing of the RTS? What about the other victims of the NATO aggression?

ARTEL GEOPOLITIKA

www.artel.co.yu office@artel.co.yu

van holst en steijnen

From: CDSM <cdsm_b@btopenworld.com>
To: <Undisclosed-Recipient:>
Sent: vrijdag 21 juni 2002 14:26
Subject: Serb Ex - TV Boss Jailed Over NATO Bombing Deaths

This is like charging Jews for the Holocaust as they did not get out of German occupied countries soon enough! - PD

Serb Ex - TV Boss Jailed Over NATO Bombing Deaths

REUTERS June 21, 2002

BELGRADE (Reuters) - A Serbian court jailed the former head of state television for nine-and-a-half years on Friday for failing to protect 16 workers who were killed when NATO bombed the TV station in 1999.

The court ruled that Dragoljub Milanovic had not ensured the safety of his staff, even though he knew the television building could be hit by NATO during its 1999 bombing campaign.

Families of the victims have accused the regime of then-president Slobodan Milosevic of deliberately sending the workers into mortal danger in order to score a cynical propaganda coup against NATO should they be killed.

Milanovic was sentenced to an additional six months jail for an unrelated financial infraction.

In the 78-day air war over Yugoslavia's repression of Kosovo Albanians, NATO declared the studios of Radio Television Serbia (RTS) a legitimate target on the grounds that its broadcasts were part of Milosevic's "war machine."

Milanovic was tried on charges of "provoking general danger" by failing to evacuate the building, which was hit by NATO on April 23, 1999.

"He failed to act according to regulations governing the safety of RTS even though he was aware this could provoke danger for the lives of the people because NATO aggression had already started," presiding judge Radmila Dragicevic-Dicic said.

When she finished reading the sentence, Milanovic stood up and said he had known in advance what the verdict would be and repeated his Thursday final statement that he was innocent and that documentary evidence against him was forged.

REAL DANGER

The judge said there had been a real danger that the state television building could be bombed, as well as an official order of the federal defense ministry to move the broadcast operations to another location.

"It was not up to you to assess the danger, there was an order and you should have acted upon it," she said.

Two of the supporters of Milanovic, who is a high official of Milosevic's Socialist party, loudly left the courtroom during the sentencing, warning that the reformist government now in power would not survive upcoming elections.

Reformers ousted Milosevic in October 2000 and last year handed him over to the U.N. war crimes court where he stands trial on charges of war crimes in Kosovo, Croatia and Bosnia.

The families of the dead workers sat silently as the sentence was read.

"He sentenced himself when he assumed the right to decide the lives of others. He should have thought about this when he put them up for sacrifice," said Zanka Stojanovic, whose son Nebojsa was killed.

Milanovic's defense attorney Branimir Gugl branded the verdict "shameful" and said they would appeal.

The judge stressed this sentence did not mean that Milanovic was responsible for the bombing itself.

"I am not amnestying NATO as the direct perpetrator of a ~~serious~~ criminal act against humanity," Dragicevic-Dicic said.

F-16's treffen MiG's

Nederlandse luchtnacht schakelt opnieuw Servische vliegtuigen uit

Drie HNW-Nederlandsse P-5's hebben aangelegd drie Sereische Mids-20 Fulcrum-lichtvoertuigen op de grond omgevalen en uitgeschakeld. Dat gebeurde bij een luchtaanval op het militair vliegveld Banapur, ten westen van Belgirato.

Hier gaat het om stalling van dierlijke uitwerpselen, een afzonderlijke ganse co. hantant met ingedeeld 1250 m² en er is ook een afvalwaterput. De afvalwaterput is afgedekt met een betonplaat. De afvalwaterput is afgedekt met een betonplaat.

[illegible]

De boeren voor de afdeling wel distributie handigen 50 miljoen kisten voor al jaren van een jaar. De boeren voor jaren en ho-

[illegible]

de ritten gis-ene landbouwen
kennissen vanplanten. Op zekken
de Molinier van Dalmatie (de
Grijp) en thans de zaden
Pier Armano, glastuin, Zaden
van de Tweede Rijk.

De Molinier, lichte be-
noodigde van de zaden van
de ritten gis-ene landbouwen
kennissen vanplanten. Op zekken
de Molinier van Dalmatie (de
Grijp) en thans de zaden
Pier Armano, glastuin, Zaden
van de Tweede Rijk.

[illegible]

Op F-16's mag niet
bezuinigd worden

Nederland boekt internationale successen dankzij de snelle inzet van F-16 vliegtuigen bij een reeks crises. Die successen zijn het gevolg van het uitstekende materieel dat koste wat kost behouden moet blijven, vindt R.A.C. Drost.

Het ministerie van Defensie is bij het Strategisch Algemeen Beveiligingsplan (SAB) van 1992 van plan om de komende jaren een groot deel van de Nederlandse krijgsmacht te versmallen. Het kabinet wil de krijgsmacht in 2000 met 10 procent kleiner maken. Het kabinet wil de krijgsmacht in 2000 met 10 procent kleiner maken. Het kabinet wil de krijgsmacht in 2000 met 10 procent kleiner maken.

de logica van een te individueel zelf is er een theoretische afwijking. Het is juist omdat de afwijking zo groot is, dat de afwijking ook niet kan worden gecorrigeerd. Het is juist omdat de afwijking zo groot is, dat de afwijking ook niet kan worden gecorrigeerd.

[illegible]

ac kunnen kunnen overlopende
worden op de behoefte aan mo-
derne groothandelssystemen. Het
op langere termijn moet getal-
sijn van voldoende voorzettingen
vragen? Europese landen die
meer verantwoordelijkheid ne-
men op het gebied van de Euro-
pee veiligheid.

De Europese lidstaten van de
NAVO beschikken naar een
beveiligd. Het dat is

In 1909, toen de lede van de 3de Congres van de VVD, die een moe-
deling van

Zoek Moderne! Belangrijke!
bestaat uit haar kringsmaats die
het noodzakelijk dat zij de
wereld aangevoeld van de midde-
len die de moderniteit bevestigd
niet. Aangezien er altijd is we-
geld voor de moderne is, dat het
niet kan. HETWAAN de lijst van
middeelen waarop ook de midde-
len worden behoren 2-10's en
staan. Het is immers niet slechts
die als het centrum door middel
van een breed palet van midde-
len en middelen met het samen-
stellen in een middele en Europese
verband bevestigd.

B.A.C. China van mei 1990 tot 2000
Binnenland van de Chinese Rijk

Nederlandse F-16's
schakelen MiGs uit

DEN HAAG - Nederlandse F-16's hebben maandag drie Servische MIG-19's buitengewoon dicht gevolgd op de grote aanpak van een uitgesproken jacht. Het was de Nederlandse luchtmacht die de Servische MIG-19's buitengewoon dicht gevolgd op de grote aanpak van een uitgesproken jacht. Het was de Nederlandse luchtmacht die de Servische MIG-19's buitengewoon dicht gevolgd op de grote aanpak van een uitgesproken jacht.

10-3-2007

Den Haag reageerde lauwertjes op Kosovo-crisis

Niet onderroepprogramma Argos (Radio 5) wijdde het afgelopen jaar een reeks uitzendingen aan de NAVO-luchtoorlog in Kosovo, die in maart 1999 begon. De situatie in Kosovo was anders dan westerse politici destijds beweerden, concludeerde Argos. Van journalistisch gewaarde en eerlijke zuiveringen, voerde de NAVO een belangrijk argument aan tot de aanval over te gaan, was geen sprake geweest. De nieuwe leiders haalden de legitimatie voor de NAVO-aanval onderuit en bestolen internationalisme uit context. Maar niet in Nederland. Waarom niet? Vrijdag 31 Argos aan tafel met Jan Hockema (B66), Marijke Vos (GroenLinks), Maxime Verhagen (CDA) en Jan Marijnissen (SP).

door VIST VAN DEN VELDEN

Over welke informatie ontvingen Keesen bevelen Argos?

Redacteur **Hans Jaspers**: Argos kreeg de beschikking over geheime rapporten van het Finse leger van pathologen dat in opdracht van de FBI naar het gebied was gestuurd om het 'bloedbad van Raak' te onderzoeken. Daarmee worden 45 Albanese burgers zijn vermoord door Serviërs. Raak was voor de NAVO een belangrijk argument in de besluitvorming omtrent de aanval. Maar volgens een van onze goprogrammers, de Duitse generaal b.d. Loquai, ten tijde van de crisis adviseur van de OVSE in Wenen en zeer goed op de hoogte van wat zich in Kosovo afspeelde, was er van genocide geen sprake.

Wat was er dan wel aan de hand in Raak?

"Een rapport van de Duitse luchtmacht dienst uit maart 1999, dat vlak voor de NAVO-aanval begon, bleek dat het Kosovo-arsenaal (UCO) op alle mogelijke manieren probeerde de Servische provocaties, in de hoop dat deze zo massaal en agressief zouden terugslaan dat de NAVO wel met luchtaanvalen moest reageren. Al zal ik de laatste zijn om te beweren dat ik weet wat zich daar precies heeft afgespeeld. Raak was niet wat het leek. Volgens Loquai is Raak gecompliceerd door het UCO."

In Nederland wordt het verhaal over Kosovo-luiter ontvogen. Lijdt de crisis hier niet? Of hebben wij onze hark nog niet van Srebrenica?

Marijke Vos: Wat ik denk, is dat de journalistiek zich heeft laten meeslepen door roepzorgprogramma's. Dat wordt aan elke oorlog geassocieerd. Toch gebeurt het steeds opnieuw. Nederlandse journalisten worden meer dan in andere landen gedreven door de waan van de dag. In 'n-oorlog voorbij, dan is hij voorbij. Als we terugkijken beperkt het zich al snel tot noodzakelijkheid. De Haagse politiek maakte zich vooral druk om de rol van Nederland bij de besluitvorming aan de vooravond van de crisis. Daar was nihil; daar blijft het dan bij. De politiek doet hier of haar neut bleek."

Deze week krijgen Nederlandse politici in Argos de kans om uit te spreken. Wat is jullie belangrijkste vraag?

Loquai: Als je dit allemaal van tevoren geweten hadden, ook hadden ingezien dat het ingrijpen niet meer was dan een ingrijpen. De hele Tweede Kamer stuurde de tijd voor de beslissing. De NAVO wilde met haar oorlog een forse humanitaire ramp voorkomen, aldus Loquai. Als gevolg daarvan is er een oorlog begonnen, met alle rampzalige gevolgen van dien.
 • Vrijdag 31 11.04 uur (onder de pers) 16.04 uur (het debat met Nederlandse journalisten)
 www.argos.nl/2007

op 16 maart

Minister-president Kok antwoordt op vragen uit de Kamer, gevolgd door de regeringschef (aan de ministers Van Aartsen (Buitenlandse zaken, links) en De Grave (Defensie)).

Navo verzeilt in grondoorlog bij aanval op Macedonië

De Grave ruilt genietroepen in voor militairen met gevechtscapaciteit

Balkanoorlog 31-3-99
 Teun Laga

DEN HAAG - De NAVO wil geen grondtroepen inzetten in Kosovo, maar de luchtmacht van een grondoorlog kan niet meer worden ontkend nadat Serviëse troepen hun offensief aan de uithoeken tot over de grens van het buurland Macedonië.

Rekening houdend met het internationale van een uitbreidend conflict, is de NAVO begonnen met versterking van zijn troepen die nu al in Macedonië zijn gelegerd.

Inmiddels wordt openlijk uitgegeven dat de 14.000 militairen zijnde NAVO-macht die in het zuiden klaar staat voor de eventuele verdediging van een eventueel verdedigingsgebied van Raak, nu een heel andere taak

heeft: de actieve verdediging van de grenzen van Macedonië.

Ten slotte lichten de NAVO en Servische bevelen, waar schuwde de NAVO president Milosevic dat de buurlanden van klein-gevoel een soort veiligheidsaanpak hebben gekregen. Een Servische aanval op bijvoorbeeld Macedonië of Bosnië zal niet worden getolereerd. Het NAVO-voorzitter-generaal Jansz weet.

Hoe verstand de veiligheidsgarantie was, werd vorige week niet helemaal duidelijk. Inmiddels zal de NAVO in de toekomst stappen waartoe de ernst van de waterschuwing blijft.

In Macedonië zit een NAVO-voorzitter die volgens de oude plannen een uitroeping tot totaal 28.000 man. Deels voor de bescherming van de OVSE-voorzitter, maar die zijn inmiddels uit Kosovo vertrokken. Deels voor de bewaking van een verdedigings-

gebied. Al den wegen zijn de afgelopen dagen onder het bevel gebracht van de NAVO-generaal Michael Jackson en moeten voorkomen dat het Kosovo-conflict zich verspreidt naar dit gebied.

Troepen voor vrede in Kosovo moeten nu de grenzen van Macedonië verdedigen

Ook Nederlandse luchtmachtmilitairen behoren de eerste rol te krijgen, liet tijdens De Grave van defensie glazen aan de Tweede Kamer weten.

De twerfthet Nederlandse militairen in Macedonië zijn nu nog vooral betrokken van de grote, die ingezet worden. Voor de genie is geen duidelijke taak meer. Maar defensie in Den Haag staat op het punt hen in te zetten

voor militairen met een gevechtscapaciteit.

Der past in de NAVO-plannen om deze troepenmacht snel te versterken. Daarmee accepteren ook Nederland dat haar militairen bij een grondconflict worden betrokken, maar de Servische agressie zich over de grenzen met Macedonië bewegen.

Verder is er luchtmachtgeniaal in Macedonië, dat beschikt over drie grote dubbeldecks transportvliegtuigen. De Grave acht voor hen twee taken denkbaar. In de eerste plaats kunnen ze in geval van nood groeptoepen vervoeren. Tusschen kunnen de Chinese vliegtuigen 'in mogelijk' worden gebruikt voor hulp aan vluchtelingen uit Kosovo die massaal de grens overtrekken, op enkele tientallen kilometers afstand van de vliegvelds Petrowe.

Vooral GroenLinks drong er op aan om de helikoptergroep te gebruiken als 'burgervlucht' voor de vluchtelingen in het grensgebied. De Grave wil de luchtmacht wel dit soort taken laten uitvoeren, maar het ligt niet voor de hand dat de Chinese helikopters zullen nemen vluchtende Albanese te helpen die zich nog binnen de grenzen van Kosovo bevinden.

In het Kamerdebat, enkele uren voordat de Tweede Kamer Prinsjesdag zijn besprekingen afsluitte met president Milosevic, liet premier Kok zich al uitspreken over het onderwerp van de mislukte.

Kok zei dat het de bondgenooten zullen moeten worden 'gevoelens' om de Servische leider tot lokken te brengen. Dat standpunt van de regering kreeg de steun van het parlement. Alleen de SP en twee leden van de GroenLinks-fractie wilden een onmiddellijke halt roepen aan de NAVO-luchtaanvalen.

Luchtaanvallen zeer vermoeiend Vliegers willen het rustiger aan doen

Van onze Haagse redactie

DEN HAAG, donderdag
Het Nederlandse luchtmachtpersoneel dat betrokken is bij de NAVO-operaties tegen Servië heeft verzocht om de komende dagen wat minder vaak te worden ingeroosterd voor luchtaanvallen en beschermingsvluchten.

Zowel geestelijk als fysiek trekken de nu een week durende luchtaanvallen een zware wissel op de vliegers uit ons land en het ondersteunend grondpersoneel dat opereert vanuit de Italiaanse luchtmachtbasis Amendola. „Er wordt niet gemopperd, maar het dag en nacht werken in strakke schema's gaat hen geenszins in de koude kleren zitten", aldus Defensie-minister De Grave.

De bewindsman bracht gisteren een kort bezoek aan de Nederlandse troepen in Italië. Hij werd hierbij vergezeld door de bevelhebber der luchtmacht, luitenant-generaal Droste. Deze liet weten dat het detachement dat nu op Amendola zit, de komende tijd fasegewijs wordt vervangen door een nieuwe ploeg. Deze is grotendeels uitkomstig van de luchtmachtbasis Twente.

De Grave heeft de Nederlanders in Italië meegedeeld dat ze op de steun en waardering kunnen rekenen van het voltallige kabinet, de overgrote meerderheid van het parlement en de meeste landgenoten. De militairen zijn volgens de minister nog steeds overtuigd van het nut van de missie. „Ze worden niet gedemoraliseerd door meningen als zouden de aanvallen de humanitaire ramp voor de vluchtelingen uit Kosovo alleen maar vergroten."

De vliegers en technici gaven vooral aan dat ze zich zorgen maken over mogelijke Servische represailles tegen hun familie en partners in Nederland. De Grave heeft getracht hen gerust te stellen: „Ik heb gemeld dat ik van mijn ambtsgenoot Peeper van Binnenlandse Zaken heb begrepen dat instanties als de BVD uiterst gespitst zijn op mogelijke wraakacties. Vooral nog lijkt er echter weinig reden tot zorg."

Excuses De Grave aan NAVO voor 'verraden' Stealth

Van onze parlementaire redactie

DEN HAAG, donderdag

Minister De Grave (Defensie) heeft de NAVO excuses aangeboden voor zijn loslippigheid over een neergestort NAVO-toestel.

Doordat de VVD-bewindsman voortijdig op de televisie bekend maakte dat er tijdens de luchtaanvallen op Servische doelen een Amerikaanse F117A Stealth was neergestort, had hij de redding van de piloot in gevaar kunnen brengen.

De piloot werd gelukkig nog dezelfde nacht door Amerikaanse commando's opgepikt.

De Grave heeft erkend dat hij niet uit de school had moeten klappen. „We hebben de NAVO laten weten dat zich in de communicatie binnen defensie onvolkomenheden hebben voorgedaan", aldus een woordvoerder.

De Grave meldde zaterdagavond op de tv dat het NAVO-vliegtuig was neergestort, terwijl het Amerikaanse ministerie van Defensie en de NAVO het verlies pas zondag bevestigden. Volgens de Serviërs is het toestel neergeschoten maar voor de NAVO is de oorzaak nog in onderzoek.

De Tweede Kamer bekelt de loslippigheid van de VVD-bewindsman maar prijst hem dat hij zijn excuses heeft aangeboden. „Hij had de veiligheid van de piloot in gevaar kunnen brengen", aldus PvdA-kamerlid Gerrit Valk. „Ik hoop dat dit een les is voor de minister", zegt CDA-parlementariër Van der Knaap.

• Minister De Grave krijgt van luitenant-kolonel Abma uitleg over de F16. Hij bezocht gisteren de vliegbasis Amendola in Zuid-Italië, van waaruit het Leeuwarder squadron zijn oorlogsmissies voor de NAVO uitvoert.

FOTO: ANP

GroenLinks verdeeld over oorlog

Twee fractieleden van GroenLinks willen dat de luchtoorlog tegen Servië onmiddellijk wordt beëindigd. De discussie zwelt aan binnen de partij.

Deputi ketua pelaksana redaksi

DEEN WAAR, 31 MAART. Groenlinka, wijs
stelt met de stift in Kosovo. De voorstelling
gaat dieper dan bij de andere Franchis in Oe-
Twente Kamer die zich achter de NAVO
instructies hebben geschaard. Groenlinka
hiet gehoorst - en ook wel verwacht - dat
het Servische bewind met een kroon militair
de actie tot nu toe kon worden afgevoerd.

Een veel later is het basid getint, anders. Het gewels regten de kasoosaten is een een afkomstig verkleuring gekomen. De aan op een veldverdeling, op basis van de onderhandelings in Ransdualter en Parry. Bij een eerder verkleuring kan verkleuring.

de NAVO-voet'". Net, zegt Marlene Vos, de woordvoerder van de fractie in de Kamer, "zo-ekst". Militair ingrijpen was sinds zachtelijk geworden, omdat het uiteindelijk het vorstel in de berichten waren gebonden overziet verhoed, althans, geweld tegen de burgerbevolking. "Maar, zo rekent Van Oort, links heeft zeer veel verhalen op de voorgrond, maar het is Services geweld in Kosovo is, bijvoorbeeld. Wat we nu meemaken, is ditmaal veel zwaarder dan ik een week geleden heb verwacht."

[illegible]

infecties worden ingezet omgenoten te be-
schermen. Dat is het millitaire optreden
waarvan ik voorsprakde kon.

In zijn laatste jaar bij de Koninklijke ging
Rusemshoff met al ver dat hij beschieding
van de luchtvaart wist. Met name de
gechten met andere vliegtuigen, op de mo-
nial van militaire verovering, zoals het
inhalen van luchtvaartuigen of het inschieten
van vliegtuigen op de Koosvaren het
aanhouding te beelden. Koninklijke van
de naam de P.O.A. en de V.O.D. respectievelijk af-

De overzand duinen (rechts) zijn tegengesteld aan de nootrog groen. Of, anders gezegd, in de woorden van Marjolijn Vos: "Wij hebben een interactieve discussie met elkaar. Ik heb blij dat ik hen aanraak en dat zij weten dat ik hen open en uitloeg, zodat zij het verspreide gevoel en de moeilijkheden die zij krijgen moet maken."

Afgelopen zaterdag hebben de fracties leden van GroenLinks, extra eisenformule gepresenteerd, met als titel: "Vooruit, dan! Maandag liezen zij zich vooruit, dan!" door I.V.-voorman Mien van Zeben naar voor de dekkende van het Instituut. Clou-

[illegible]

wijzend, het zou logischer zijn om te wijzen op de mogelijkheden die er zijn om de overheid te helpen bij het vinden van oplossingen, met name op het gebied van de arbeidsmarkt. Minister De Graaf (Defensie) zegde Orkney in het midden van de discussie dat hij niet wilde spreken over de manier waarop de overheid kan helpen bij het vinden van oplossingen, met name op het gebied van de arbeidsmarkt. Hij zei dat hij niet wilde spreken over de manier waarop de overheid kan helpen bij het vinden van oplossingen, met name op het gebied van de arbeidsmarkt.

KAMERDEBAT

Dissidenten in fractie

GroenLinks

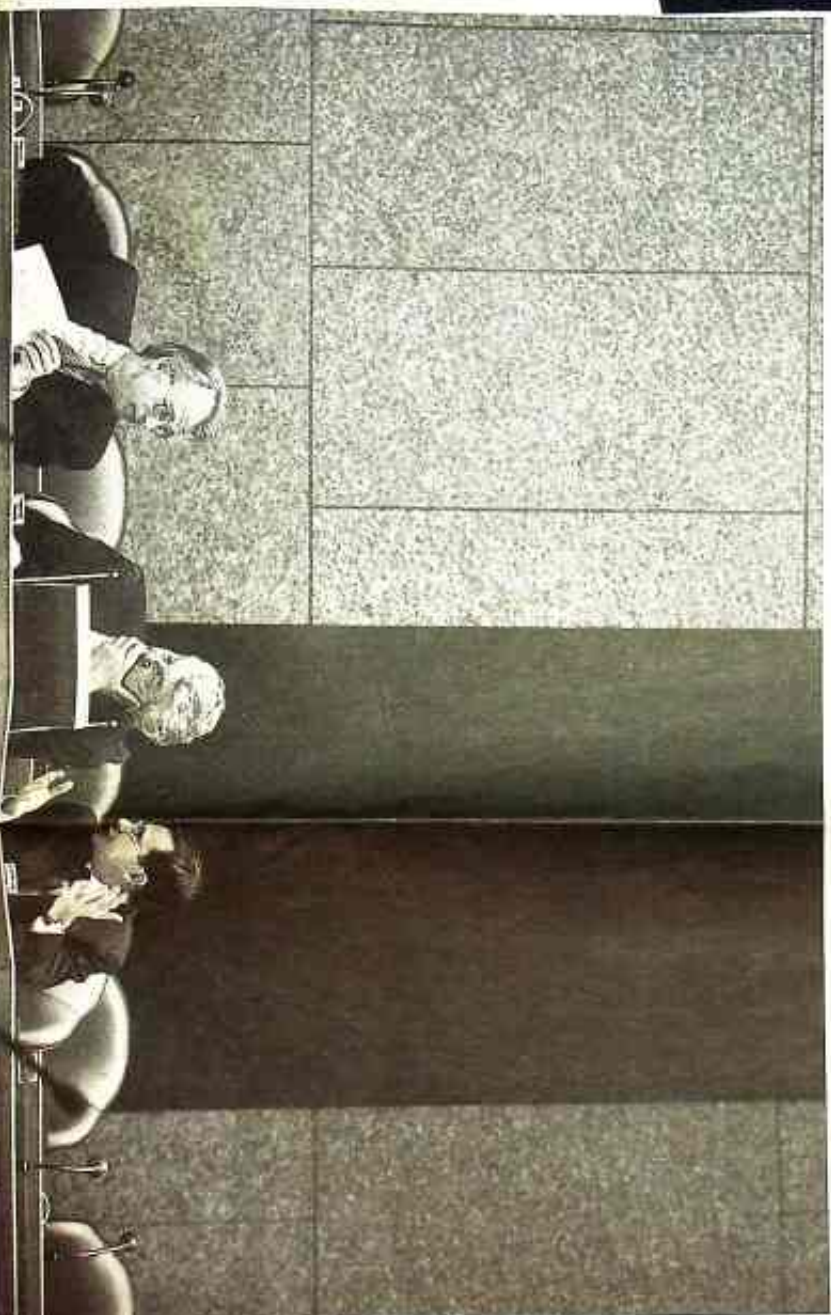
• *Verenigd van pagina 11*

*Eenrichtoorzaak Rossmollen
van Croonlands vogele dan
me dat in fucile overgok met
meer matuk dan vonge wele
voormiden jelt aan voorge-
zette steun voor de homade-
menen, mochten die Milsche-
met tenigbergen van de onder-
handelingen. Het ligt in onze
fucile niet zacht, dat is niet
aboufmat, 222 hu.

Hij reageerde daarmee op een oproeping van flussende De Hoop Scheffer van het CDA. De Hoop Scheffer had vertaald dat verandering van opvatting altijd mogelijk is, ook „binnen een week“, maar dat de regering het dan wel erg moeilijk krijgt in haar bestuursland te bevestigen.

Grootlints vrede, de regering om „vervolgelingen“ te onderzeken voor dat geval, hiervoor heeft het inzetten van de NAVO eenheden in Macedonië (veertienhonderd man) voor de bescherming van vluchtelingen. Het is belangrijk dat het VN-bureau weet dat het inzetten van NAVO eenheden voor de bescherming van vluchtelingen te ernstig is.

overst minister De Graaf, daerom gisteren in het Koninklijk Paleis te Brussel, dat debat niet meer wilde zeggen dan dat de NAVO serieuze nadachten oerf over onbegrijpelijkheid om met militaire ingrijpen de humanitaire nood in Kosovo te verhelpen. Het ging da fractie van Groenland, een stiel: noch akkoord met het veringsbeleid, zij het zonder te twee vertelsters in de partij, de twee (beide) Van der Grinten en Kuitman.

Minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken), premier Kok en minister De Graafe (Defensie) spraken gisteren met de Kamer over de oorlog met Servië. (Foto: Roel Rozendahl)

Letterlijke fragmenten uit de verklaring die premier Kok gisteren in de Tweede Kamer aflegde over de oorlog in Kosovo:

„De Nederlandse regering heeft met de grootst mogelijke teleurstelling moeten vaststellen dat er, na alle inspanningen die waren verricht, helaas geen andere weg was om president Milosevic tot inkeer te brengen dan de weg van militaire actie. (...) Nederland draagt de verantwoordelijkheid om daaraan 'in de openvolgende fusie naar verontrouwen bij te dragen. (...)

Vrijmiddag, maar natuurlijk ook tijdens de afgelopen dagen, is veel aandacht geconcentreerd op de afschouwelijke dilemma's die zich nu volgen uit verwoerden: de NAVO heeft - met een volle verantwoordelijkheid bij Nederland daarin - gekozen voor het luchtwapen. Er was ook geen alternatief. Daarover kan geen twijfel bestaan. (...) Intussen deden en doen zich de humanitaire drama's voor. De regering behoort niet tot degenen die zeggen dat deze drama's zijn

Premier Kok: 'Er valt met Milošević niet te praten'

DEN HAAG, 31 MAART. Het ministerie van Defensie heeft zich bij de NAVO verontschuldigd over het optreden van minister De Graaf (Defensie).

Zaterdagavond maakte de minister vertrouwelijke informatie bekend door op televisie voertijdig bekend te maken dat de Serviërs een NAVO-alliantie hadden met.

„Leidt dit nu tot de conclusie dat wij niet verder moeten gaan op deze weg? Het kabinet is van mening dat de militaire acties van de NAVO moeten worden voortgezet totdat de heer Milošević de Servische militaire acties beëindigt en

'Blunder' van De Grave

gehaald. Dit meldt het weekblad *Elberice* deze week.

De NAVO bevestigde het bericht pas zondagmorgen, toen zeker was dat de reddingsactie suc-

gestel was verloren. Die operatie was nog gaande toen De Grave het verlies van het NAVO-toestel, een F-117A Stealth, wereldkundig maakte. Een woordvoerder van het ministerie van Defensie bevestigde daarmee het bericht.

Volgens *Elsevier* menen hoge militairen dat De Grave „een regelrechts blunder" heeft begaan.

stelling vaststellen (dat daarmee het doek gevallen is, {...})

„Het is eigenlijk het fuilliet van wat je in een beschaafde – kun je dit woord nog wel gebruiken als het om Milosevic gaat! – in een normale situatie zou moeten kunnen bereiken in termen van het vinden van de weg naar vreedzaamheid, naar vreedzaam verhoudingen, naar duurzame verhoudingen waarin je weer verder kunt met elkaar.“

"Wij zijn geschokt door Milosovic, en vooral de mensen die hier nu het meest onder lijden. De woerd is zelfs nog niet krachtig genoeg om de ernst van de situatie te typen. Het is een weibstum op treden vanuit Belgrado. Nu zijn ze in actie gekomen, vol overtuiging: niet uit liefde, maar wel in de wensenschap dat er geen alternatief is. Het moment waarop wij zeggen dat het luchtwapen niet meer kan worden gebruikt en dat wij opnieuw in gesprek moeten gaan, zal een moment moeten zijn waarop spijterhard is komen van te staan dat het dan ook inderdaad tot een akkoord zal leiden, tot duurzame en hieldbare afrekenen."

De Chinees justitie heeft gisteren een arrestatieorder uitgevaardigd tegen een voortvluchtige agent van de lokale politie van oud-taiwanese afkomst. Volgens de lokale pers zou de agent betrokken zijn bij de ontvoering van een Nederlandse vrouw, die in 1997 werd ontvoerd op de Filipijnen. De vrouw werd later teruggevonden in het noorden van Taiwan. De Chinees justitie heeft gisteren een arrestatieorder uitgevaardigd tegen een voortvluchtige agent van de lokale politie van oud-taiwanese afkomst. Volgens de lokale pers zou de agent betrokken zijn bij de ontvoering van een Nederlandse vrouw, die in 1997 werd ontvoerd op de Filipijnen. De vrouw werd later teruggevonden in het noorden van Taiwan.

LX-agenten van Pimochet vervolgd

PARIS. 13 MAART. Frankrijk heeft een Amerikaanse federatie rechtvaardig verzocht om de rechtvaardig overleefde leden van de Holocaust te helpen. Het Amerikaanse overleefden van de Holocaust hebben van gespen van de Amerikaanse Federatie gezamenlijk een brief geschreven waarin de Amerikaanse Federatie verzocht wordt om de rechtvaardig overleefde leden van de Holocaust te helpen. Het Amerikaanse overleefden van de Holocaust hebben van gespen van de Amerikaanse Federatie gezamenlijk een brief geschreven waarin de Amerikaanse Federatie verzocht wordt om de rechtvaardig overleefde leden van de Holocaust te helpen.

Karjys tegeu Amerikānse Holocāust-claims

Nieuwe missie F-16

Door onze correspondent
ROME, 31 maart. Sinds maandagochtend nemen ook Nederlandse F-16's vanaf de basis Amendola deel aan de bombardementen op Servici. Vanmorgen waren alzo F-16's die deelnamen aan deze missies op de basis teruggekeerd.

[Vanmorgen ook heeft minister De Graaf (Defensie) een omvangrijk bezoek gebracht aan de basis Amendola, zo meldt AFP. De minister, die vergezeld was van de chef-defensiestaf en de commandant van de basis Eindhoven, heeft daarbij een verklaring afgelegd.]

Bij eerdere acties waren aan het Nederlands/Belgische detachement al eens defensieve taken toegewezen. Maandagnacht kregen Nederlandse vliegers voor het eerst risicovolle, offensieve opdrachten. Bij luchtverdediging blijven de F-16's relatief hoog in de lucht.

Voor aanvallen op grondbeelden moet korte tijd lager worden gevlogen, waardoor de toestellen een groter risico lopen dwars te worden geschoten.

Voor grondaanvallen kunnen de F-16's worden bewapend met de nauwkeurige Maverick-raketten of met vijftiendertig of duizend kilogram zware bommen, aldus een woordvoerder.

Piloten in Amendola bespreken tactiek en strategie 'Alertheid blijft geboden'

De Nederlandse en Belgische piloten op de Italiaanse basis Mendola nemen nu de tijd om hun ervaringen boven vijandelijk gebied grondig met elkaar te bespreken.

Door onze redacteur
WILHELBROEDER NIEUWENHUIS
AMENDOLA, 31 MAART. Om
moeilijkheid en routine tegen
aan, besteden de Belgische
Nederlandse piloten op de Ita-
lianse basis Amendola nu meer
tijd aan de strategie en tactiek van
het vliegstrijden tegen Servië met elkaar te
spreken. Na de al meer dan
veertien sinds operatie 'Allied
Force' acht dagen geleden be-
ginnen de piloten nu allop
missies ruim de tijd om de
vliegtuigen te laten oefenen.

In de lucht wordt de leiding voortgezet tenné om het half uur over te dragen. Die afwisseling moet de afwezigheid vergroten. De 24 uur diensten leiden tot een zeker vermoeidheid op de grond en in de nacht, maar voorloft is er voldoende leiding hier voldoende personeel aanwezig om de missies te beantwoorden te kunnen uitvoeren.

NATO kunnen beschikken over de resultaten van én Fase 1, het uitwerken van de Joegoslavische luchtafweerinstallaties en vliegtuigen, én van Fase 2, het bombarderen van Servische militaire doelen in de provincie Kosovo.

Van het begin af aan verwachten de Nederlanders en Belgen dat luchtacties lang zouden kunnen gaan duren. Zij geven toe dat met honderdementen alleen het militaire doel niet te bereiken valt. Dit gracieus terrein in Kosovo kan je niet alleen vanuit de lucht bereiken, bovendien moet het risico

Militairen
gewaarschuwd
tegen protesten

...voor ons aanvaardbaar blijven", zegt een van de vliegers die aan hem moeten blijven. "Die Seren moeten van ons de indruk rekouden dat, als ze iets uithalen, het vanuit de lucht meteen is. Dat zou ze moeten afkicken. Wij geven met onze vliegers een boodschap af."

Zowel het Nieuwspaper, E. 16.

squadron als de Belgen worden de komende dagen afgelost. Op de basis Amendola vragen sommige militairen zich na enkele maanden dienst in Italië of ze al met de Polen thuis zullen zijn. „Aan het eind van zo'n periode zie je de mensen altijd wat nerveus worden. Daar komt die oorlog nog bovenop. Den vraag je wel veel van ze", zegt een Belgische officier.

Het Nederlandse-Beigische dechtemen van een kleine 400 mannen en vrouwen is gisteren gewaarschuwd voor protestdemonstraties, zowel bij het beek van de vliegsluis als in de stad Foggia. 17 kilometer ten westen van Amendola, de protesten worden geleid door de Italiaanse communistiche paradijs. Niet meer dan de heil van de onding opdoervangere Italianen aan achter de NAVO-acies. Een voor aantal van de tegenstanders reest representaties vanuit Joegoslavië. Daarnaast lopen de inkomsten terug als straken in het toeristensen de acies oog bijlenne vooruitaan. Bovendien verwacht Italië een vluchtingen uit Montenegro A Pharis.

Het verzet tegen hun komst
emt toe en als oplossing zouden
meeste Italianen graag zien dat
k andere NAVO-landen die gro-
nieuwe stroom vluchtelingen
Kosovo zouden opvangen.

model

'Propaganda-machine Milosevic uitschakelen'

GroenLinks schrikt van ommezwaai kabinet

24-4-99

Van onze politieke redactie
DEN HAAG • Een 'ontwikkeling in het denken' noemt minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) zijn plotselinge ommezwaai met betrekking tot bombardementen van de NAVO op tv- en radiostations, en andere media.

Twee weken geleden was hij nog categorisch tegen, nu pleit Van Aartsen zelfs voor verdere acties. „Deze tv-stations maken deel uit van de propagandamachine van Milosevic. Die moet worden uitgeschakeld om zijn apparaat van onderdrukking, inclusief de bijbehorende propaganda, te breken“, zei hij gisteren in de Tweede Kamer op bezorgde vragen van PvdA, CDA, D66, GroenLinks, SP en GPV.

Volgens GroenLinks-Kamerlid Vos kan het doorgaan op deze weg een breekpunt zijn voor haar fractie. Na afloop van het Kamerdebat zei GroenLinks-leider Rosenmöller dat zijn fractie (op twee leden na) nog steeds het kabinet steunt, 'maar dit betekent niet dat wij alles goedkeuren'.

Hij wil dat de Kamer Van Aartsen ertoe dwingt bij de NAVO stopzetting van het bombardementen op de media te bepleiten. „Dit zijn geen militaire doelen“, meent Rosenmöller. „Je kunt niet zeggen: oorlog is oorlog en alles is gelegiti-

meerd.“ Van Aartsen heeft de motie ontraden. In bedekte termen gaf hij toe overvallen te zijn door de bombardementen op de tv. „De doelen worden vastgesteld door generaal Clark, maar het is absoluut niet zo dat het militaire apparaat van de NAVO zomaar zijn gang kan gaan.“

● De gemeente Leiden stelt een gulden per inwoner beschikbaar voor opvang van Kosovaren in hun eigen regio. Het college van B&W onderzoekt of met het geld een vluchtelingenkamp in Albanië kan worden 'geadopteerd'. Leiden telt ruim 117.000 inwoners.

● Voor de opvang van Kosovaarse vluchtelingen stellen de drie grote steden 700 opvangplaatsen beschikbaar. Amsterdam kan er 500 huisvesten, Rotterdam en Den Haag elk 100. Als het nodig is kan Rotterdam voor meer opvangcapaciteit zorgen, meldt een woordvoerder.

● Serviërs uit verscheidene landen demonstreren zaterdag in Den Haag tegen de bombardementen van de NAVO. Met de actie vragen de betogers ook aandacht voor de aanklacht die zij komende maandag willen indienen tegen de NAVO-landen bij het Joegoslavië-tribunaal.

De organisatoren verwachten vele duizenden demonstranten uit Zuid-Europa, de VS en Canada.

Belgrado: 20 burgers dood bij aanval Navo

29-4-99
BELGRADO, BRUSSEL - Zeker twintig Joegoslavische burgers zijn volgens ooggetuigen dinsdagavond omgekomen bij een bombardement door de Navo op Surdulica, een stadje bij de Bulgaarse grens.

De Navo-aanval op Surdulica was een bombardement op een militair trainingscentrum, zegt de alliantie. De Navo erkent dat een afzwaai op een woonwijk is terechtgekomen. Het trainingscentrum dat het eigenlijke doelwit was, zou ook zijn verwoest. In een verklaring erkende de Navo dat burgerslachtoffers niet zijn uit te sluiten, hoewel burgers nooit een doelwit vormen.

De Servische televisie toonde gisteren uitgebreid beelden van de ravage in Surdulica. Elf mensen liggen zwaargewond in ziekenhuizen. De autoriteiten van het stadje vrezen nog meer slachtoffers onder het puin vandaan te halen.

Er zouden zes kinderen onder de doden zijn. Servische politici reageerden woedend op het 'uitmoorden van kinderen'. Ze zeiden ook dat de aanval de kansen verkleint op een toenadering tot het Westen over een politieke oplossing van de Kosovo-crisis.

De doden vielen toen twee Navo-bommen in een woonwijk een huis troffen waar in de kelder zestien mensen schuilden. De hele nacht hebben reddingswerkers de ruïnes doorzocht, alleen bijgelicht door zaklantaarns. De burgemeester van Surdulica ontkende dat er in de stad militaire installaties zijn.

Hij zei dat een derde van de stad van 15 000 inwoners is vernield. De Navo bombardeerde al twee keer eerder doelen in de stad. Toen werden onder andere een kazerne en een asbestfabriek bestookt.

De vice-premier Tomic bezocht gisteren direct de plek des onheils. Vlak daarvoor had het ministerie van informatie al westerse journalisten rondgeleid, die mochten toekijken hoe hulpverleners lichaamsdelen van slachtoffers ruïmden. Zestien slachtoffers zouden zijn geïdentificeerd.

GroenLinks dreigt steun aan aanval NAVO in te trekken

29-4-99
Van onze verslaggever

DEN HAAG

De Tweede-Kamerfractie van GroenLinks dreigt haar steun aan de NAVO-luchtacties tegen Joegoslavië in te trekken als de NAVO, naar het oordeel van de fractie, haar aanvallen 'duidelijk verschuift' van militaire naar civiele doelen.

GroenLinks-Kamerlid Vos kon woensdag tijdens overleg over de Kosovo-oorlog met de regering niet aangeven wanneer voor haar fractie de maat vol is. Ze sprak van een 'zeer groot aantal' civiele doelen. 'Wij houden dat elke dag in de gaten', aldus Vos, die daarmee inging op de wensen van de partijraad van GroenLinks.

Vos keurde NAVO-aanvallen op Servische televisie- en radio-stations af. Ook het vernietigen van alle bruggen bij Novi Sad en een chemische fabriek vond zij te ver gaan. Dat zijn geen militair-strategische doelen, aldus Vos.

Het zou een klap zijn voor de regering als GroenLinks zijn steun aan de NAVO-acties zou intrekken. De ministers De Grave en Van Aartsen proberen dat uit alle macht te voorkomen. Twee van de elf GroenLinks-parlementariërs steunen nu de NAVO-luchtaanvallen niet. Op dit moment zijn de vijf leden van de SP-fractie en één PvdA-Kamerlid in de Tweede Kamer tegen.

Minister Van Aartsen van Buitenlandse Zaken gaf gisteren toe dat de regering van mening is veranderd over de aanvallen op Servische media. Twee weken geleden beloofden Van Aartsen en De Grave de Kamer nog dat daar geen sprake van zou zijn. 'Ik zal niet verhehlen dat hier sprake is van een ontwikkeling in het denken', zei Van Aartsen.

Deze tv-stations maken volgens Van Aartsen deel uit van 'het oorlogsapparaat van president Milosevic'. Ze behoren daarmee 'dus tot de relevante infrastructuur die moet worden uitgeschakeld'.

Premier Kok heeft op de NAVO-top afgelopen week in Washington de aanval op de Servische tv goedgekeurd. De regering ontraadde een GroenLinks-motie waarin de NAVO wordt opgeroepen de aanvallen op Servische media te staken.

Kamer heeft moeite met bommen op tv-station

Van onze redactie politiek

DEN HAAG - Fracties in de Tweede Kamer hebben moeite met, of op z'n minst twijfels over de Navo-aanvallen op de Servische media. Dit bleek gisteren in een debat met de ministers Van Aartsen (VVD, buitenlandse zaken) en De Grave (VVD, defensie).

Navo-vliegtuigen voerden vrijdag een bombardement uit op de Servische staatstelevisiezender RTS. Van Aartsen sloot gisteren nieuwe aanvallen op media in Servië niet uit. Volgens hem vormen die een legitiem doel, omdat ze een onderdeel zijn van 'de propagandamachine en daarmee van het oorlogsapparaat' van de Servische leider Milosevic. „Voor de televisie heeft een funeste invloed. Het gaat hier niet om vrije media, om onafhankelijke journalistiek. Deze zender zette mensen aan tot haat", zei de minister ter verdediging van het bombardement.

GroenLinks, dat zich toch al afvraagt of het de Navo-acties moet blijven steunen, en de SP (als enige vierkant tegen) vreesden dat de bombardementen verschuiven van militaire naar burgerdoelen. Vos (GroenLinks) waarschuwde dat dat voor haar fractie reden zou kunnen zijn om de steun aan het Navo-optreden in te trekken.

Verhagen (CDA) is verbaasd dat Van Aartsen eerder in de Kamer had gezegd dat tv-stations geen doelwit zouden vormen. Vervolgens gebeurde het toch. Hij vroeg of de regering bij dat besluit was betrokken of er juist door was overvallen. Daarop kwam geen duidelijk antwoord.

De drie coalitiepartijen twijfelden. Voor Valk (PvdA) zou de tv-

zender niet 'het eerste doel' zijn. Ook Hoekema (D66) had vragen bij de keuze van het doel. Blaauw (VVD) vroeg zich af 'waar de streep ligt'. Hij zei zich zorgen te maken over het stijgende aantal burgerslachtoffers.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 3 april 2000 1:34
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Fw: Hans Feddema: Kosovo-oorlog [fwd]

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Hans Feddema (by way of Herman de Tollenaere <hermantl@stad.dsl.nl> <feddema@wish.net>
Aan: office@globalreflexion.org <office@globalreflexion.org>
Datum: zondag 02, april 2000 0:08
Onderwerp: Hans Feddema: Kosovo-oorlog [fwd]

EVALUEER KOSOVO-ORLOG OP EFFECTIVITEIT VAN TOEGEPASTE MIDDEL

Hans Feddema
-28 maart 2000-

Een jaar geleden startte de NAVO haar oorlog in Kosovo. Als we nu terugkijken, valt het publieke oordeel kritischer uit dan tijdens het vallen van de bommen. Op het moment van oorlogvoering wordt men kennelijk gedwongen tot partijkiezen voor de eigen club. We zagen dat ook heel nadrukkelijk tijdens de Falkland-oorlog, toen premier Thatcher alle Britse neuzen dezelfde kant op kreeg. Echter, na verloop van tijd ontwaakt men uit zijn roes. Dat is nu ook het geval bij de bombardementen op Joegoslavië.

De media zijn plotseling veel kritischer. Omdat er nieuwe feiten boven water komen, maar ook omdat anarchie, haat en geweld momenteel de boventoon voeren in Kosovo en er minstens even sterk aanwezig zijn als vóór de oorlog. Het dagblad Trouw lijkt vooralsnog niet mee te doen aan deze kritischere benadering. In een redactioneel commentaar wordt gesproken van "een brede steun via VN-resoluties inzake Kosovo, waarmee ook Rusland en China instemden." Een steun die volgens het commentaar "deze oorlog een onmiskenbare rechtvaardiging" verleende (Trouw, 25 maart).

Resolutie 1199 van de VN-Veiligheidsraad stelde eisen aan zowel het UÇK als -vooral- het militair sterkere Joegoslavië. Een resolutie die echter geenszins een legitimatie inhield van het gebruik van geweld tegen dat land. Het betrof daarentegen een algemene uitspraak zoals die voorafgaand aan oorlogen wel vaker overeengekomen wordt; een uitspraak waaraan de NAVO geenszins een rechtvaardiging kon ontleen om eigenmachtig over te gaan tot bombardementen.

Dat er niettemin sprake zou zijn van een VN-mandaat, is een mythe die mede door minister Van Aartsen in het leven is geroepen. Tijdens een debat in de Tweede Kamer in oktober 1998 werd de betreffende resolutie 1199 abusievelijk niet meegezonden met de stukken aan de Kamerleden, maar behalve de SP sprak geen van de fracties de minister tegen. Inmiddels weet men wel beter. Trouw voegt er in het eerder aangehaalde commentaar dan ook aan toe dat Rusland en China "uiteindelijk een gewapend ingrijpen om deze resoluties gestand te doen, afwezen". De woorden 'uiteindelijk' en 'gestand doen' zijn echter suggestief. Wat ook de verborgen agenda's mogen zijn geweest van sommige westerse landen, Rusland en China hadden niet 'uiteindelijk', maar nooit de bedoeling gewelddadig optreden van de NAVO te legitimeren.

De machtspositie van de NAVO is door de Kosovo-oorlog inderdaad vergroot. Het is echter de vraag of we daar blij mee moeten zijn. Een en ander gaat immers impliciet ten koste van de VN. De NAVO kan op verzoek dan wel in een enkel geval hand- en spandiensten ten goede verrichten, maar zij is als belangenorganisatie van het machtige Westen geen onderdeel van de internationale rechtsorde. Al onder president Reagan openbaarde zich een

zekere animositeit van de VS jegens de VN. Vreemd genoeg is onder Clinton deze, mijns inziens onwenselijke koers om VS en NAVO te versterken ten koste van de VN, versterkt doorgevoerd. Dat Joegoslavië binnen de Russische invloedssfeer ligt en er door dat land strategische transportroutes lopen naar de Zwarte Zee, speelde in dit verband mogelijk een rol. Indien wij nu als West-Europa akkoord gaan met het NAVO-ingrijpen in Kosovo, honoreren we daarmee deze door de VS ingezette beleidslijn.

Radicale Albanese Kosovaren begrepen destijds dat de NAVO niets zou doen, als zij hun geweldloze verzet niet verruilden voor een militair uitdagen van de Servische beer. Vandaar de plotselinge doorbraak van het UÇK in 1998. Michaël Ignatieff verwoordde het in Foreign Affairs zo: "De NAVO zei op te komen voor de mensenrechten, maar in werkelijkheid werd zij in een oorlog gesleept door een onderdrukte etnische minderheid, het UÇK, dat zelf de mensenrechten schond."

Het nieuws van vorige week, dat een geheim gehouden Fins lijkschouwingsrapport aantoonde dat er in januari 1999 in het Kosovaarse plaatsje Raçak geen executie van 39 burgers heeft plaatsgevonden, lijkt dat te bevestigen. Alles wijst er nu op dat een groep Albanezen (het UÇK zelf?) de lijken van in de regio gesneuvelde UÇK-strijders na het terugtrekken van de Servische troepen speciaal voor OVSE-waarnemers en journalisten bijeen heeft gebracht in een greppel nabij Raçak.

In een recente BBC-documentaire wordt duidelijk hoe 'Raçak' de aanleiding werd tot de NAVO-oorlog. De leider van de OVSE-missie, de Amerikaan Walker, belde onmiddellijk president Clinton en andere westerse politieke leiders en lichtte hen in over de vermeende slachting. Werd Raçak het alibi voor de Amerikanen? Ik denk van wel, ook al zal hierover nog nader onderzoek moeten plaatsvinden. De situatie was in maart 1999 in Kosovo, aldus de Britse defensiespecialist Jonathan Eyal "niet dringender dan een jaar tevoren". Ook bleek niet, dat "de situatie zich zou gaan verslechteren", maar er was een redenering nodig "ter rechtvaardiging dat de NAVO zonder raadpleging van de Veiligheidsraad overging tot gebruik van geweld" (NRC-Handelsblad, 23 maart).

Stuurden de Amerikanen bewust aan op een confrontatie met de Serviërs? Het lijkt erop. De Serviërs werden in elk geval bij de onderhandelingen in Rambouillet, zo blijkt ook uit de BBC-documentaire over de oorlog, dusdanig voor het blok gezet, dat ze niet anders konden dan 'neen' zeggen.

Bij etnische conflicten over territorium is etnische zuivering een wapen. Dit kan men abject vinden, maar de vraag is niet hoe wij het zien. De vraag is of bombardementen een effectief middel zijn om etnische zuivering tegen te gaan. Onderzoeken tonen aan dat ingrijpen in burgeroorlogen door derden in drie opzichten escalierend werkt: 1) de oorlog duurt langer, 2) het aantal doden wordt groter en 3) het conflict breidt zich uit over de regio, het zogenaamde 'spillover effect'.

Kan men deze conclusie ook trekken voor de interventie in Kosovo? Het is zaak die vraag te beantwoorden. Eén effect is in elk geval dat momenteel in en rond Kosovo, vooral in Zuid-Servië, Albanese guerrillagroeperingen in toenemende mate actief zijn. 'Geweld loont', lijkt voor hen de boodschap van de bombardementen.

Hoe dan ook, laten we bij de evaluatie van de Kosovo-oorlog niet blijven steken in de rechtvaardiging ervan en niet langer het accent leggen op enkel de doeleinden, maar vooral aandacht besteden aan de vraag of de toegepaste middelen adequaat waren en of deze niet juist de haat en de strijd hebben aangewakkerd. Is er bijvoorbeeld een samenhang tussen de bombardementen en de toegenomen haat in Kosovo? De interventie in Somalië was een echec. De NAVO vreest nu hetzelfde in Kosovo. Een evaluatie van het toegepaste middel ter lering voor nu en later lijkt dan ook van het grootste belang.

Dr. J.P. Feddema is antropoloog, publicist en buitenlandspecialist binnen GroenLinks

Hans Feddema

Nieuwstraat 10
NL-2312 KB Leiden
The Netherlands

Tel./Fax +31-(0)71-5122399
Tel. Mobiel: 06-23717713
E-mail: feddema@wish.net

VRAGEN?

Voor eventuele vragen, suggesties en op- of aanmerkingen, mailt u naar Hans Feddema: feddema@wish.net

WEBSITE

Eerder verschenen artikelen zijn te vinden op op de volgende URL:
<http://www.geocities.com/HansFeddema>

AAN- OF AFMELDEN/WIJZIGEN E-MAILADRES?

U kunt zich aan- of afmelden als ontvanger van artikelen door een e-mail te sturen naar vermue@tref.nl, met vermelding in de subject header van resp. "Subscribe Hans Feddema" of "Unsubscribe Hans Feddema". Dit e-mailadres graag ALLEEN gebruiken voor aan- of afmelden en wijzigingen van het E-mailadres!

(C) Hans Feddema, 1999

the book's collection of essays, which includes a foreword by the author, a preface by the editor, and a list of contributors. The book is divided into three parts: the first part contains the foreword and preface; the second part contains the essays; and the third part contains the list of contributors. The book is a valuable resource for anyone interested in the history of the book trade in the United States.

weren gesloten. In Indonesië kunnen de A-1's niet zo makkelijk worden gebruikt om de veiligheid van de luchtmacht te waarborgen. Het is ook niet mogelijk om de A-1's te gebruiken voor het vervoer van brandstof en andere benodigdheden. Het is ook niet mogelijk om de A-1's te gebruiken voor het vervoer van brandstof en andere benodigdheden. Het is ook niet mogelijk om de A-1's te gebruiken voor het vervoer van brandstof en andere benodigdheden.

[illegible][illegible][illegible]

1. *Chrysomelidae*
2. *Chrysomelidae*
3. *Chrysomelidae*
4. *Chrysomelidae*
5. *Chrysomelidae*
6. *Chrysomelidae*
7. *Chrysomelidae*
8. *Chrysomelidae*
9. *Chrysomelidae*
10. *Chrysomelidae*
11. *Chrysomelidae*
12. *Chrysomelidae*
13. *Chrysomelidae*
14. *Chrysomelidae*
15. *Chrysomelidae*
16. *Chrysomelidae*
17. *Chrysomelidae*
18. *Chrysomelidae*
19. *Chrysomelidae*
20. *Chrysomelidae*
21. *Chrysomelidae*
22. *Chrysomelidae*
23. *Chrysomelidae*
24. *Chrysomelidae*
25. *Chrysomelidae*
26. *Chrysomelidae*
27. *Chrysomelidae*
28. *Chrysomelidae*
29. *Chrysomelidae*
30. *Chrysomelidae*
31. *Chrysomelidae*
32. *Chrysomelidae*
33. *Chrysomelidae*
34. *Chrysomelidae*
35. *Chrysomelidae*
36. *Chrysomelidae*
37. *Chrysomelidae*
38. *Chrysomelidae*
39. *Chrysomelidae*
40. *Chrysomelidae*
41. *Chrysomelidae*
42. *Chrysomelidae*
43. *Chrysomelidae*
44. *Chrysomelidae*
45. *Chrysomelidae*
46. *Chrysomelidae*
47. *Chrysomelidae*
48. *Chrysomelidae*
49. *Chrysomelidae*
50. *Chrysomelidae*
51. *Chrysomelidae*
52. *Chrysomelidae*
53. *Chrysomelidae*
54. *Chrysomelidae*
55. *Chrysomelidae*
56. *Chrysomelidae*
57. *Chrysomelidae*
58. *Chrysomelidae*
59. *Chrysomelidae*
60. *Chrysomelidae*
61. *Chrysomelidae*
62. *Chrysomelidae*
63. *Chrysomelidae*
64. *Chrysomelidae*
65. *Chrysomelidae*
66. *Chrysomelidae*
67. *Chrysomelidae*
68. *Chrysomelidae*
69. *Chrysomelidae*
70. *Chrysomelidae*
71. *Chrysomelidae*
72. *Chrysomelidae*
73. *Chrysomelidae*
74. *Chrysomelidae*
75. *Chrysomelidae*
76. *Chrysomelidae*
77. *Chrysomelidae*
78. *Chrysomelidae*
79. *Chrysomelidae*
80. *Chrysomelidae*
81. *Chrysomelidae*
82. *Chrysomelidae*
83. *Chrysomelidae*
84. *Chrysomelidae*
85. *Chrysomelidae*
86. *Chrysomelidae*
87. *Chrysomelidae*
88. *Chrysomelidae*
89. *Chrysomelidae*
90. *Chrysomelidae*
91. *Chrysomelidae*
92. *Chrysomelidae*
93. *Chrysomelidae*
94. *Chrysomelidae*
95. *Chrysomelidae*
96. *Chrysomelidae*
97. *Chrysomelidae*
98. *Chrysomelidae*
99. *Chrysomelidae*
100. *Chrysomelidae*

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847

1992

During the past few years, the U.S. economy has been in a "recession" and the unemployment rate has been high. The unemployment rate is the number of people who are looking for work but cannot find it, divided by the total number of people who are working or looking for work. The unemployment rate has been high for a long time, and it is still high. The unemployment rate is a good indicator of the health of the economy. A high unemployment rate means that many people are not working, which can lead to lower income and lower living standards. The unemployment rate is also a good indicator of the demand for labor. A high unemployment rate means that there is a surplus of labor, which can lead to lower wages. The unemployment rate is a complex issue, and it is important to understand it in order to make informed decisions about the economy.

He said he is not a member of the Communist Party, but he is a member of the National Student Reliance Fund, a group that has been active in the past in supporting the Chinese Communist Party. He said he is not a member of the Communist Party, but he is a member of the National Student Reliance Fund, a group that has been active in the past in supporting the Chinese Communist Party.

[illegible]

30-6-99

'Als je niet zeker bent, laat je de bom niet vallen'

'Het is een hele ervaring om commandant te zijn van een eenheid die in oorlog is', zegt luchtmachtkolonel JAAP WILLEMSE. Zijn gevechtsvliegers zaten op de Balkan, hij stond op vliegbasis Leeuwarden aan de zijlijn. 'Het risico dat het misgaat, is zo klein mogelijk gemaakt.'

EEN heel spannende en heftige tijd, zo omschrijft kolonel der luchtmacht Jaap Willemse, commandant van de vliegbasis Leeuwarden, de operatie Allied Force. 'Ik zit nu negen maanden in Leeuwarden, maar het lijkt wel twee jaar. Het is een hele ervaring om commandant te zijn van een eenheid die de facto in oorlog is. Mensen daarnaast sturen houdt je constant bezig.'

Leeuwarden leverde samen met de bases in Twente en Volkel het leeuwendeel van de gevechtsvliegers, toestellen (tweintig F-16's van de 322 en 315 squadrons) en ondersteunend personeel voor het Belgisch-Nederlandse detachement. Dat was gestationeerd op de NAVO-basis Amendola nabij Foggia en vierde een kleine tweeduizend sorties (individuele missies) uit op de Balkan.

Het was de grootste militaire operatie waarbij Nederland was betrokken sinds de oorlog in het voormalig Nederlands-Indië. Vooral de eerste luchtmissie in de nacht van 24 maart, waarbij Nederlandse F-16's voorop vlogen in een internationale aanvalsmacht,

zal Willemse niet licht vergeten. 'Je staat als coach langs de zijlijn. Je team staat in het veld en moet het doen.'

Midden in de nacht belde hij met Amendola. 'Ik kreeg toen te horen dat de vliegers, ondanks behoorlijk wat beweging van de Serviërs op de grond, veilig op weg terug waren naar de basis. De eerste aanval geeft een goede indicatie wat voor weerstand je kunt verwachten van de vijand. Dat viel uiteindelijk mee. Hun luchtafweergeschut was inefficiënt. Hun luchtdoel-artillerie heeft geen doel getroffen. Het betekent ook dat onze storing effectief gewerkt heeft. Maar het blijft spannend voor de vliegers.'

De piloten worden in Amerika getraind op oorlogssituaties. De 43-jarige Willemse doorliep dat traject als vlieger en als instructeur van 'jongens' die hij nu naar Amendola stuurt. 'Bij die red flag-oefeningen moet je je door de luchtdoel-artillerie, dat zijn kanonnen die gesimuleerd granaten afschieten, heen knokken. Natteruggerwerk. Het is zeer realistisch. Het enige dat niet gebeurt, is

Kolonel J. Willemse FOTO: JERRY DUCH

daadwerkelijk schieten.'

Het eerste NAVO-succes boven Servië kwam op naam van een piloot uit Leeuwarden. Hij haalde een Joegoslavische Mig-29 op ongeveer dertig kilometer afstand met een raket uit de lucht. Er volgden meer geslaagde Nederlandse missies: op 28 april werden bij een luchtaanval op het vliegveld van Podgorica in Montenegro acht Joegoslavische helikopters en tien Galeb-bommenwerpers op de grond vernield; begin deze maand werden nog drie Mig-29's op het militaire vliegveld van Batajica, tien westen van Belgrado, vernietigd evenals ruim tien staks Servisch geschut in Kosovo, vlak bij de grens met Macedonië.

De Nederlandse toestellen hebben geen schrammetje. Noch raakte de Koninklijke Lucht-

macht betrokken bij mislukte NAVO-missies, zoals het bombardement op de Chinese ambassade in Belgrado. Het vervult Willemse met voldoening. Desondanks boven de spanning en de onrust bij het thuisfront gedurende de gehele operatie groot. Vooral toen in Belgrado een onderminister Servië overal ter wereld oproep wraak te nemen op militairen uit NAVO-landen en hun families.

De vliegbases werden gedurende de oorlog extra bewaakt. 'Maar familie fysiek beschermen is niet te doen. De families hebben ook weinig van de dreigementen gemerkt. De bijeenkomsten voor het thuisfront hebben we opgevoerd van één keer per maand naar wekelijks. We hebben zoveel mogelijk informatie versprekt. Er zijn over en weer video-opnames gemaakt. Dat heeft een hoop onrust weggenomen. Bovendien gaat het om een hechte groep mensen, die elkaar als lotgenoten zien.'

De de-briefing van de vliegers begint al in Amendola. Daar beschikt de luchtmacht over een sociaal-medisch team met een gieselijk verzorger, een arts en een vlieger-psycholoog. Ook staat de daar aanwezige operatie-officier dicht bij de 'mannen'. Er hebben zich geen psychische problemen voorgedaan. Willemse verwacht die ook niet. 'Uiteraard letten we er wel scherp op. Oorlog voeren vanuit een vliegtuig is afstandelij-

ker dan vanaf de grond. Je hebt slechts een indicatie of je doel geraakt is. Het inschakelen van de schade gebeurt op een ander niveau. Er is heel weinig directe terugkoppeling.'

Willemse kan slechts op de hypothese van burgerlachtoffers ingaan. Stel dat een Nederlandse vlieger een bus met Kosovaarse burgers in plaats van Servische soldaten had geraakt. 'Daar zou ik het best moeilijk mee hebben. Maar je hebt je misale tot in de puntjes voorbereid. En als je niet heel erg zeker bent van je zaak, laat je de bom niet vallen. Het risico dat het misgaat, is zo klein mogelijk gemaakt. Gaat het dan toch mis, dan doet je dat wel wat.'

De vliegers hebben thuis een paar dagen de tijd gekregen om af te kicken van het vliegtuig, de kommandoschap, de spanning. Willemse: 'Je zit weer lekker thuis. Maar je mist die hechte onderlinge band die je daar met elkaar hebt opgebouwd.'

Toch zijn diverse mensen al een keer of vier naar de Balkan geweest - die kennen het klappen van de zweep wel. Bovendien hebben politiek en samenleving de operatie breed gedragen. Men onderschat wel eens hoe belangrijk dat voor ons is. Ik zou er niet aan moeten denken als het een probleem was geweest in Nederland.'

Wim Joustra

Volkskr. 30-6-99

Luchtmacht gaat, landmacht komt

Lof voor piloten van Nederlandse F-16's

26-6-99
Van onze Binnenlandredactie

ENSCHDEDE - Het is voor Defensie stuivertje wisselen op de Balkan: terwijl de luchtmacht mensen en materieel terugtrekt, stuurt de landmacht scheepsladingen vol de kant van Kosovo op. Bij hun terugkeer van de Italiaanse vliegbasis Amendola zijn twaalf Nederlandse F-16-piloten gistermiddag uitgebreid geprezen voor hun inzet tijdens het Kosovo-conflict.

Acht vliegers kwamen gisteren terug op de vliegbasis Twenthe, de overige vier op andere plaatsen. Volgens de bevelhebber van de Koninklijke Luchtmacht, luitenant-generaal B. Droste, dwong de prestatie van de Nederlandse piloten in binnen- en buitenland respect af. Hij was daar „bijzonder trots” op. De inzet van de Nederlanders heeft volgens Droste zeer beslist het gewenste resultaat opgeleverd. De hoogste militaire baas in Nederland, chef defensiestaf L. Kroon, zwaaide de vliegers lof toe voor hun onverschrokkenheid waarmee zij onder vaak moeilijke omstandigheden hebben geopereerd.

De vliegers keerden terug met twaalf F-16's. Op Amendola blijven nog acht Nederlandse jachtvliegtuigen achter. Samen met een Belgisch squadron blijven die beschikbaar voor luchtsteunoperaties voor de vredesmacht in Kosovo en Bosnië.

Gedurende de luchtcampagne Allied Force - die liep van 24 maart tot en met 20 juni - hebben NAVO-vliegtuigen in totaal 37.100 missies gevlogen, waarvan 13.946 aanvalsmissies. De Koninklijke Luchtmacht heeft in dezelfde periode vanaf de vliegbasis Amendola 1315 missies uitgevoerd, waarbij ver-

schillende doelen met meer dan 800 bommen en raketten werden bestreden.

Containers

Binnen twee maanden komt er een einde aan de Nederlandse militaire aanwezigheid in Albanië. Door de grootschalige terugkeer van vluchtelingen naar Kosovo kan de humanitaire hulpoperatie in Albanië (500 Nederlandse militairen) in omvang worden teruggebracht, aldus minister De Grave.

Deze weekwisseling verscheept Defensie veel materieel voor de NAVO-operatie in Kosovo (KFOR). In de Eemshaven in Delfzijl worden 360 wielvoertuigen, 45 rupsvoertuigen, 10 bouwmachines en 250 containers van het geniehulpbataljon ingescheept. Het materieel gaat via de Griekse havenstad Thessaloniki via Petrovec (Macedonië) naar Kosovo. De duizend bijbehorende militairen worden begin juli ingevlogen.

Het geniehulpbataljon heeft in Kosovo de humanitaire taak om de terugkeer van vluchtelingen mogelijk te maken. Het bataljon zal infrastructuur en nutsvoorzieningen herstellen. Daarnaast beschikt het over uitgebreide transportcapaciteit voor het vervoeren van hulpgoederen.

De vakbond voor militairen ACOM waarschuwt Nederlandse militairen in Kosovo voor het meenemen van gebruikte munitie als oorlogssouvenir. Volgens algemeen secretaris J. Kleian is vooral de munitie die Britse en Amerikaanse troepen gebruiken gevaarlijk omdat er verarmd uranium in zit. De ACOM heeft het ministerie van Defensie gevraagd de militairen op de risico's te wijzen.

Maar de vlieger krijgt een lintje minder

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Van Aartsen vond telefoontje overbodig

[illegible]

10. J. L. 1991. *Shelduck*. The Ibis 134: 199-201.

Op beide locaties werd de be-
doeling van de aanpak be-
vestigd. De 20 maart
bij de 850 huizen en winkels
werd het nieuw functionele
overeenkomst van de huishoud-
ten met lokale energie lever-
ing. Daarna heb ik met de
collega's de huizen en winkels
bezoeken en de energie
aanpak van de huizen
bezoeken. De 20 maart
bij de 850 huizen en winkels
werd het nieuw functionele
overeenkomst van de huishoud-
ten met lokale energie lever-
ing. Daarna heb ik met de
collega's de huizen en winkels
bezoeken en de energie
aanpak van de huizen
bezoeken.

[illegible]

Parlementaire invloed eisen bruskeert militair optreden

[illegible][illegible][illegible][illegible]

"JA BAAS, WE ZULLEN ER ZIJN"
NAVO content met
slaafse F-16 jagers

[illegible]

und die Qualifizierung der Kollegen zu einem Ziel geführt sein. Es hat sich herausgestellt, dass die Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter der ersten Gruppe die Qualifizierung als "sehr wichtig" und "wichtig" eingeschätzt haben, während die Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter der zweiten Gruppe die Qualifizierung als "wenig wichtig" eingeschätzt haben. Diese Ergebnisse zeigen, dass die Qualifizierung der Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter der ersten Gruppe als wichtiger angesehen wird als die Qualifizierung der Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter der zweiten Gruppe. Dies ist ein wichtiger Hinweis auf die Bedeutung der Qualifizierung für die Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter der ersten Gruppe.

1908. Diese gewissigen
Ergebnisse, gewonnen
auf Grund der in Japan
durchgeführten Versuche
sind nun, wie wir in
der Einleitung schon
sahen, als wertvoll
für die japanische
Forschung über die
Eigenschaften der
Faser, die in Japan
gewonnen wird, zu
verwerten. Diese
Ergebnisse sind nun
in der japanischen
Literatur veröffentlicht
worden. Die Ergebnisse
sind nun in der
Literatur veröffentlicht
worden. Die Ergebnisse
sind nun in der
Literatur veröffentlicht
worden.

Na de lichtflits wist ik
de MiG was getroffen

[illegible]

de stichting "Internationale der
der de wereld vanuit het Inter-
nationale Australische woestyne ge-
ten land met de bestrijding van
gevoel, hoort de Australische
van. Vandaag ging het maar het
toespreken.

Daar worden belangrijke
in allerlei kulturele zaken ge-
ten. We willen niet er voor
in college's rondvliegen, maar
nemen is ook. Het moet
"kultureel".

Tenminste was precies gepast
dat een ander soort mensen in het

**Vlieger F-16
doet relaas
uit Kosovo**

Two studies in Germany have found that low-income men have a higher risk of heart disease than do men with higher incomes. The studies also found that men with lower incomes have a higher risk of stroke and heart failure.

[illegible]

Openingen kunnen dreigen in het komende verbruik van elektriciteit

1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

[illegible][illegible]

28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548

[illegible][illegible]

De vier Russische vertegenwoordigers van de Oekraïne, die op 11 september 2008 naar de Verenigde Staten kwamen, werden door de Amerikaanse media als "de vier Russen" aangeduid. Het was de eerste keer dat de Russen in deze context werden genoemd.

1. **Deel 1** (1994) is de eerste van de drie delen van de serie. Het behandelt de geschiedenis van de Nederlandse taal van de 15e tot de 18e eeuw. Het is een zeer uitgebreid en gedetailleerd werk, dat veel aandacht besteedt aan de morfologie en de syntaxis van de taal. Het is een belangrijk werk voor iedereen die zich interesseert in de geschiedenis van de Nederlandse taal.

[illegible]

5-6-99

chirac? Die vroeg vertelt me al, ik heb in onze afdeeling. We willen de vroeg
vrijen in het een van de laatste, want deze heeft al een heel veel van de
niet vallen het ook aan deze laatste twee laatste zijn.
develenheid de 1000 is een heel veel meer met de eerste van alle jaren
al in de laatste 20 jaren of 1000 dagen met 1000 in de laatste
wordt een heel ingesicht.

-als luchtmachtvlieger sta je midden in de wereld.
en dat is een hele verantwoordelijkheid.

**Kok somber
over kansen
op vrede ⁴⁹
in Kosovo**

Door twee alphabetische redacties
De NAOV, 31 maart. Premier Kok is alleen voor bespoeding en bevestiging van de NAOV-bezwaren op Justitie als president-Minister ter ziele in over een verdragsregeling. In Rijnboord te te pinnen en dan voor afgevoerd gemaakt' geeft. Maar dat laatste is dus soms over, en hijs glimst in de Tweede Kamer.

Als verpakt het regime is, wordt een „ammonietriet explosief“ in Kosovo, dat Milosevic in de handen moet hebben, vuurbrand. De prentuur ontkent dat er een samenhang zou kunnen zijn tussen de NAVO-acties en het optreden. De internationale gemeenschap moet zich „niet meer in de laren is niet leggen door vage en halve toe- zeggingen van Milosevic“, zegt de minister van Buitenland van de Kosovo, „aanhouders“ en met wie dat „bestandhoudt“ wordt, nuwelijk nog een akkoord kan bereiken, en de prematur gesloten worden.

[illegible]

En overigge meetmethode van de kamer was heel, net als vorige week, met de regering eens dat en geen afstemming voor de honderden. Net als Kijk en de ministers Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) en De Graaf (Defensie) bleef geen enkele Kamerfractie voor het instellen van groenrood. Het is de Jongschouw.

aan de SE was opnieuw legende van bombardementen, terwijl de troepen van Grenada, die de regering voorlees, werk in haar gebied stelden, daarom nu verdedigd werden. Het voorzitter, Roosevelt, kwam daarom meden dat de beschietingen van Grenada en Kuba nu aan hun beëindiging zijn gekomen. [• Bron: DE KRAAT, pagina 1]

• www.danilukelip.com

MAANDAG 8 MEI 2000

Kosovo-evaluatie omzeilt de kernvraag

De fractievoorzitters in de Tweede Kamer debatteerden komende donderdag over de Kosovo-evaluatie van het kabinet. Dat is precies een jaar nadat de NAVO na twee maanden van bombardementen twijfelde aan het eigen kunnen. Milosevic brond niet in, maar voerde de acties tegen de Albanese Kosovaren op. Er waren overtuigend bewijzen dat de binnenlandse steun voor zijn beleid verbrokkelde. Rusland speelde een onduidelijke rol en leek op de hand van Milosevic. De NAVO begon haar schietrijt te vertonen. De Duitse Groenen lieten zich steeds kritischer uit, de Italiaanse communisten roeiden zich en de Grieken waren massaal pro-Servisch.

De NAVO moest zegeviëren omdat hoe langer hoe meer haar geloofwaardigheid op het spel stond. Groot was de opluchting toen Milosevic begin juni overstag ging. De leiders van de NAVO meelden in koor dat een overwinning was geboekt en dat de Serviërs alle eisen hadden ingewilligd. De zwarte dagen in mei waren snel vergeten.

Milosevic zwelt vooral in het buitenland de stroom publicaties over operatie Allied Force aan. Centraal staat de vraag waarom het 78 dagen heeft geduurd voordat Milosevic overstag ging. De kritiek richt zich op het onvermogen van de NAVO niet een effectief kortje moeten te maken met een lokale potentiaat die op papier geen partij voor het machtigste bondgenootschap op aarde is. De vraag die herhaaldelijk wordt gesteld is of de NAVO niet had kunnen voordringen dat Milosevic asymmetrisch zou reageren.

Het bondgenootschap had inderdaad geen antwoord op het gesol met vijandigheden, de terreur van lokale krijgsheren en paramilitaire eenheden, alsmede de Serische propaganda. Ook worden steeds meer kanttekeningen gemaakt bij de aanleiding voor de

oorlog die zonder mandaat van de Veiligheidsraad werd gevoerd. Streed duidelijk wordt dat het opzich een kwalijke rol heeft gespeeld. Het beste voorbeeld is de slachtpartij bij Racaek op 15 januari 1999 waarbij 45 Albanezen de dood vonden. In de sac-documentaire *Moral Casualty* melden vcrstrijders dat zij deze slachtpartij uitlokten. Ze hoopten op een reactie van de NAVO. Dat lukte, want indirect was Racaek de 'trigger' voor de interventie. Ook is er toetsaemende twijfel over het bestaan van een Plan Hoofdzak dat zou voorzien in de planmatige etnische schoonmaak van Kosovo. De officiële evaluaties, die het onderwerp van parlementaire debatten in de NAVO-landen zijn, gaan aan deze kwesties voorbij. De Amerikaanse, Franse, Britse en Nederlandse evaluaties en die van NAVO-baas Robertson, signaleren weliswaar tekortkomingen, maar laten zich vooral als rechtvaardigingen lezen van de wijze waarop de NAVO heeft opgetreden.

Interessant is dat het woord 'overwinning' niet of nauwelijks in de evaluaties voorkomt. De Amerikanen strijden oomwonden dat het onduidelijk is waarom Milosevic overstag ging. En dat terwijl president Clinton vlak na afloop van de lachcampagne zei dat de NAVO gewonnen had en alle doelstellingen waren gehaald. In navolging van het Amerikaanse *Action Report*, constateert de Nederlandse evaluatie echter dat niet alle doelstellingen zijn gehaald. Inderdaad, de terreur is gestaakt, de Serviërs zijn uit de provincie, IROB zit in en de vluchtelingen zijn terug. Maar er is geen begin gemaakt met een politieke oplossing op basis van het ontwerpakkoord van Rambouillet. Daarmee is operatie Allied Force niet meer dan een fase in een slepende crisis.

Uit alle evaluaties blijkt onvrede met de technische tekortkomingen van de NAVO. De Amerikanen ko-

Hoe kan Nederland bij een volgende NAVO-actie meer invloed krijgen, is in de politiek de belangrijkste vraag naar aanleiding van de Kosovo-evaluatie van het kabinet. Maar volgens Rob de Wijk is dit de verkeerde vraag. De echte vraag na Kosovo is in hoeverre men bereid is de stabiliteit van het statuist systeem te ondergraven ten behoeve van de bevordering van mensenrechten.

men als enige met concrete vaststellingen voor verbetering. Zij liggen onder meer problemen op het gebied van commandowering, beveiligde verbindingen, de middelen voor precisie bombardementen, verkenningscapaciteit, reddingsbehoefte en de elektronische onderdrukking van de vijandelijke luchtverdediging. De Amerikanen vinden het opmerkelijk dat zij mede door de technologische achterstand van de Europeanen het gros van de slachtoffers moeten uitvoeren en dat gezamenlijk op-

Toegegeven, door nieuwe investeringen wordt het technologische gat gedicht en kunnen de Europese

Eenheid van inspanning is een kritische succesfactor

treden daardoor niet goed roge-
lijk was.

In vrijwel alle Europese landen valt te lezen dat de technologische achterstand ten opzichte van de Verenigde Staten moet worden ingetrokken. Ook moet hard worden gemaakt met investeringen in het kader van het Defence Capabilities Initiative (DCI) dat de NAVO tijdens de Top van Washington in april 1999 aanzet. De Verenies menen dat nu het ultieme bewijs is geleverd voor de noodzaak van een gezamenlijke aanpak van de Europese defensie-inspanningen. De Nederlandse regering is het daarvoor eens en schrijft een doofwaardige collectieve inspanning vooraf het meer in evenwicht brengen van de bijdragen aan de

bondgenoten zonder de Amerikanen in actie komen. Maar een garantie voor succes biedt 'high tech' niet. De Amerikaanse studie is daarvoor het meest duidelijk: zwakke tegenstanders zullen zich altijd van asymmetrische tactieken bedienen waardoor onze technologische superioriteit en kracht niet volledig kan worden benut. De Amerikanen komen dan ook tot de conclusie dat de oplossing nog moet worden gevonden in de wijze waarop strijdkrachten worden ingezet.

Een ander belangrijk aandachtspunt is de politieke en militaire controle over de operatie. De Amerikanen vinden dat de onderlinge coördinatie voorbeeldig verlopen. Maar ze verzuimen de ser-

teffen dat Washington gedeeltelijk zijn eigen oorlog voerde. De Franse evaluatie merkt dat Frankrijk de Verenigde Staten heeft geholpen het Verenigd Koninkrijk de belangrijkste Europese bijdragen hebben geleverd, en dat „op elk moment de volledige politieke controle werd behouden“. Hier wringt de schenken. Uit het Franse document blijkt dat de Nederlandse bijdrage vergelijkbaar is met die van het Verenigd Koninkrijk. Maar Nederland heeft nauwelijks politieke invloed op het verloop van de campagne gehad, hetgeen door het kabinet wordt erkend.

Vanuit de Tweede Kamer komen geluiden dat het Nederlandse kabinet zich nadrukkelijker had moeten manifesteren. Dit is echter een tweeledige stelling. Juist de voorzittende bemiddelaars van Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk met het doelwitproces hebben de operatie vertraagd waardoor het initiatief bij de tegenstander kwam te liggen. Daardoor lost Milosevic feitelijk zijn gang gaan en de humanitaire tragedie aanvangelijk vergroten. Wat strategisch allang wisten werd nu weer bevestigd: 'eenheid van inspanning is een kritische succesfactor. Eenheid van inspanning wordt onder meer bereikt door eenduidige leiding, een praxiselijk doel en heldere afbakening van verantwoordelijkheden.

Soms men verweten met politieke motieven toen ik op basis van dit grondgebied ervoor pleitte dat in het vervolg een enkel land de politieke en militaire leiding van een oorlogsoperatie op zich zou moeten nemen. De NAVO is immers een bondgenootschap van 19 soevereine landen die allemaal hun politieke inbreng willen hebben, is te denken. Maar dan is een dergelijke organisatie eigenlijk ongeschikt om effectief oorlog te voeren. Dat geldt met name voor humanitaire interventies waar voor de afzonderlijke bondgenoten geen vitale belangen op het spel staan.

Het *leaf nation*-concept vereist dat coalitiepartners vóóraf overeenstemming bereiken over de politieke randvoorwaarden en gewelddinstructies voor de inzet van de strijdmacht. De coalitiepartners houden altijd *full command*; het recht naar eenheid terug te trekken als ze het niet eens zijn met de wijze waarop de operatie wordt geleid. Dit concept is met succes toegepast tijdens de Golfoorlog.

Als de Kamer van de regering ziet dat men zich de volgende maal even nadrukkelijk manifesteert als de Fransen en de Britten, draagt men bij aan het mislukken van de volgende operatie. Beter is de regering te vragen er bij de NAVO op aan te dringen of voorwaarden kunnen worden bepaald waaronder 'eenheid van inspanning' bij gewichtsoperaties kan worden gewaarborgd.

De recht fundamentele vraag waarvoor de Kamer zich moet buigen is in hoeverre men bereid is de stabiliteit van het statuussysteem te ondergraven ten behoeve van de bevordering van mensenrechten. Zeker is dat de Kosovo-oorlog de ontwikkeling van een pan-Europees veiligheidssysteem een flinke knaaf heeft gegeven. Over de uitwerking van de relatie met de Russen en de Chinezen en ondermijning van de Veiligheidsraad door andere mandatair te interveniëren rept geen enkele evaluatie. We wilden hierop al eerder opmerken dat de Russen onontbeerlijk waren voor het bereiken van een stabiele vredes. Dat is waar, maar het is ook waar dat door de Kosovo-oorlog en de Westerse reacties op de Tsjetjenische oorlog het wantrouwen jegens het Westen alleen maar groter is geworden. En dat is niet bevorderlijk voor stabiliteit en veiligheid in Europa.

Prof. dr. Rob de Wijk is onder meer verbonden aan het Instituut Clou-

76-3-010

ven groter. Dat betekent ja maar je moet er nipte lang bij staan. Als er te veel over gaat raak je dan heb je het verkeerde stuk. Dat is wat gek ook zo'n beetje als de maai se af te maaien met een langsch. Je doet de draai, hooft de vertel bui - st-

subject will be needed. That is the

Het had ook anders

The Joule. "Je n'en dois de village, en re-

[illegible]

gemaakt. In het economische literatuuronderzoek zijn er twee belangrijke ontwikkelingen te zien. De eerste is dat de laatste jaren steeds meer wordt geïnteresseerd in de vraag hoe de markt kan worden gebruikt voor de bestaande economische problemen. De tweede is dat de laatste jaren steeds meer wordt geïnteresseerd in de vraag hoe de markt kan worden gebruikt voor de bestaande economische problemen. De laatste jaren zijn er steeds meer ontwikkelingen te zien in het economische literatuuronderzoek. De eerste is dat de laatste jaren steeds meer wordt geïnteresseerd in de vraag hoe de markt kan worden gebruikt voor de bestaande economische problemen. De tweede is dat de laatste jaren steeds meer wordt geïnteresseerd in de vraag hoe de markt kan worden gebruikt voor de bestaande economische problemen.

Huischilder oergaant 1. Geert van Veenburg van 3,25 squarem op de borch Antwerpsche hat symbool van een overgheant "spindel" (kroon) op de ruyt van de Nederlandsche F16 de vromdag van 1942, 29. 11. 1942. (Deo F16. Jorgel/De 7. 11. 1942)

De vernieuwde Nederlandse F-16 is tot de tanden gewapend

DE SCHRIK VAN MILOSEVIC

Nu nog gevaarlijker!

Wat de oude F-16 een dieselfte, nu een opknapbeurt van 16 miljoen guldens is een pure GTI.

Volgepropt met high-tech-sniufjes en tot de tanden gewapend kan ie zelfs meerdere vijanden tegelijk neerhalen. Nederlandse 'vechtende valken'

staan in Italië 24 uur per dag paraat om de Joegoslavische president Milosevic onder druk te houden.

Luchttoerloy gericht
Tegen de Bevolking /
CIVIELE STRUCTUUR /
STANISLAV MILOSJEVIC /
Opmuiling niet-troost met / Doelwit

> The US committed over 700 of the 1055 aircraft used in Operation Allied
> Force and US aircraft flew more than 29,000 of the 38,000 sorties
> flown during the campaign. However, it is impossible to say whether it
> was US aircraft that bombed the facilities in Pancevo and Kragujevac as
> this information has not been declassified. Attempts by IEER to obtain
> the targeting criteria used during the bombings under the Freedom of
> Information Act was rejected by the US Department of Defense, which
> handed over 42 blank pages marked "classified". An analysis of
> Yugoslav bombing campaign carried out this year by the US General
> Accounting Office, the investigative arm of Congress, remains classified
>
> as well.
>

Copyright 1998-2002
World Socialist Web Site
All rights reserved
>
>
>
>
>

26 september 2002 MILITAIR DOEL

Ook de regering heeft zich niet uitgelaten over het
begrip MILITAIR DOEL

Dit in relatie tot art 52 lid 2 Protocol I

→ Zie, om te beginnen, TK 1985-86,
18277, nr 6, blz 7, art 17, en misschien
ook 1985 of 1986 andere Kamerstukken

Venda de Travaux PRÉPARATOIRES VAN
de Protocollen en de volledige pathologie
genetiek

A recent essay by Lewis H. Lapham reports on events that pithily illustrate the attitude towards the deaths of civilians that has become commonplace among the US foreign policy elite. Writing about the intelligentsia's response to 9-11, he writes,

...the authors of the daily allegory [in the news] appealed to weapons experts and to theorists fluent in the jargon of the Cold War realpolitik. Several such authorities took part in a roundtable discussion published as a special Thanksgiving issue of *The National Interest*, a journal that lists Henry Kissinger as cochairman of its editorial board, and on reading the transcript I remember thinking that the dialogue sounded like the mutterings of Orcs in the last chapters of *The Lord of the Rings*. Somebody said that the time had come to 'flip' Iran (presumably from a low-yield theocracy to a high-yield democracy), and Dimitri Simes, president of The Nixon Center, said no, this wasn't the moment for flipping. It was the moment to consider dropping a nuclear bomb on Afghanistan -- not for any strategic or tactical purpose but for the "very strong demonstration effect" that the explosion was likely to make on the rulers of Iran, Iraq, Syria, Libya, and Lebanon. He thought that altering the terrain of Central Asia might persuade Saddam Hussein to obey the instructions of the United Nations, and when asked by a fellow discussant whether he knew that he was talking about the obliteration of an unknown number of miscellaneous Afghans, Simes observed that the NATO victory in Serbia was not won against the Serbian military "but because we were effective against the Serbian civilian infrastructure."—*Mythography*, Harper's (2002), vol. 304, NO. 1821, byline: Lewis H. Lapham, Editor.

If this is representative of how the American foreign policy elite thinks, then it is obvious that, should they condemn the deaths of 3000 Americans on 9-11, this would not be because they are civilians, but because they are our civilians. And the reference to Serbia—if representative of how the US foreign policy elite thinks of the conduct of the war against Serbia—suggests that the US hardly needs its own civilians attacked before it will make civilians in another country the main target of its bombs (notice that Simes suggests quite directly that the Serbian military was not really the target). Finally, the matter-of-factness of the conversational exchange suggests that—at least in those circles—these are not considered radical positions.

On the question of choosing civilian targets generally, NATO never really denied that it did. Jamie Shea (NATO's spokesman) repeated over and over again that they were not targeting civilians, but out of the other side of his mouth he said, for example, that no facility that they decided was being used to plan, conceive, or direct what they alleged were Yugoslav army attacks on civilians would be a sanctuary.[58] And there are very numerous famous cases of the deliberate choosing of targets that have no conceivable definition other than "civilian," such as the TV station in Belgrade. In fact, military targets are now widely acknowledged to have emerged from the bombing relatively unscathed even though Serbia, and especially Kosovo, were laid waste. (So why were refugees flooding out of Kosovo? Must have been ethnic cleansing, right? The bombs falling on barns couldn't have had anything to do with that...). This is Jim Sillars writing for *The Sun*: [59] 15-6-99 *The Sun*

[START QUOTE FROM SUN:]

You saw the size and good condition of that Serb machine roll out of Kosovo. Of course they suffered damage, but they did not lose the battle because, thanks to American fears, no battle was fought.

It was where and how the air assault was successful that should give us cause to feel anxiety. An American commentator has talked about Nato's air campaign setting new standards in future wars. I hope not. Nato set military precedents that hold out the gravest consequences for civilian populations in future conflicts, like wars between states, and terrorist actions against civil societies.

What compelled Milosevic to allow Nato in was the destruction from the air of bridges, railways, roads, power stations, water supply, factories, television stations and homes, and the growing toll of civilian dead which included a small baby sitting on its potty. Civilian Serbia was being bombed into the ground.

Nato spokesman Jamie Shea and Supreme Commander Wesley Clark justified the attacks on what by any definition were civilian targets, on the grounds that they were of use or could be used by Serb military.

Ponder that definition for a moment and be deeply concerned for the future of humanity. Roads and bridges over which people went to work could, of course, be used by the military.

Logic

There are no different military and civilian roads, so, by Nato logic, civilian roads and bridges become military targets.

In fact, given the logic applied by Nato not a single civilian service would be safe from bombing.

[END QUOTE FROM SUN]

And none was. Consider, for example, the damage reports in this wire from Deutsche Press-Agentur:[60]

[START DPA QUOTE:]

As NATO prepared to launch its 13th night of strikes against Yugoslavia Monday, Air Commodore Sir David Wilby made it clear Alliance planes have already started to hit Serbian field forces amid improving weather conditions in the Balkans.

...Serbian television said the southern city of Vranje had been struck by more than 11 NATO cruise missiles on Monday which struck civilian targets and inflicted many casualties.

The state-run television did not specify in its report the exact number of casualties at Vranje, located some 250 kilometres southeast of Belgrade.

It also said a tobacco factory in Nis, some 200 kilometres southeast of Belgrade, was still on fire in the afternoon after being hit by NATO missiles during the morning. More than 1,000 tons of tobacco had been destroyed in the attack.

[END DPA QUOTE]

But if you have doubts about the Serbian press, NATO's own reports should lay them to rest:[61]

[START PRESS ASSOCIATION QUOTE:]

[Air Commodore Sir David] Wilby also said NATO strikes overnight had caused heavy damage to targets in Belgrade, hitting staging areas, petrol production and storage sites, airfields, ammunition dumps and bridges.

He said a number of Yugoslav MiGs had been damaged on the ground and he showed a video of a missile demolishing a bridge.

[END PRESS ASSOCIATION QUOTE]

NATO's policy specific to vehicles (such as, for example, alleged freezer trucks full of massacred bodies), whether moving or not, can be determined by looking at NATO's publicly defended rules of engagement when there was sufficient evidence of wrong-doing to create a scandal which forced NATO to explain itself. The following is a wire from the Press Association:

[START PRESS ASSOCIATION QUOTE:]

Nato tonight admitted its planes had bombed a column of vehicles in Kosovo which appeared to include refugees on tractors.

[END PRESS ASSOCIATION QUOTE:]

This deserves close attention. NATO bombed a column of vehicles that included refugees on... what? On tractors.

Is this a military target? Does this look even remotely like a military target?

[BACK TO PRESS ASSOCIATION:]

It was a large convoy, which appeared from the air to be a series of military vehicles. "The 20 vehicles were uniform in shape and colour. They were maintaining steady spacing and pace, characteristic of military movement."

[END PRESS ASSOCIATION QUOTE:]

Here then are NATO's rules for deciding that something is a target at 15,000 feet: If the vehicles seem "uniform in shape and colour [and are] maintaining steady spacing and pace."

It should be obvious that at 15,000 feet, [62] distinguishing colors is not easy, let alone deciding whether a vehicle (only the top of which is really visible) has a uniform color all around or is multi-colored (and should this matter so much? Plenty of civilian vehicles are of uniform color; that is hardly a flag that says "military". And couldn't the enemy paint its vehicles to make them multicolored?).

Besides, it is very common for convoys of civilian vehicles to maintain steady spacing and pace, especially in small roads of underdeveloped provinces of underdeveloped countries, and especially when these are mountain roads. Kosovo is almost nothing but mountains. To this you may add the fact that large numbers of refugees were obviously on the move, and therefore long, steadily-moving convoys of civilian vehicles were to be expected. (But, in any case, at 15,000 feet, how easy is it to judge the spacing and the steadiness of the vehicles?)

With these rules of engagement, it seems that almost anything is a target, and questions will be asked later. But matters are actually worse because, as bad as these rules of engagement already are, NATO did not even keep to them.

[BACK TO PRESS ASSOCIATION:]

The pilots conferred with each other and decided the vehicles were a legitimate military target, and unleashed their laser guided bombs. Gen Leaf played a cockpit video showing the first bomb missing the lead vehicle in the convoy, erupting in an immense blast just behind it. A following vehicle veered off the road into a field. And the General admitted that the rest of the convoy appeared to include non-military vehicles. "As we watch this video it appears possible they are tractor-type vehicles," he told the press briefing. Soon other planes launched a series of bombing raids on part of the convoy, which stretched for several kilometres, attacking both moving and stationary vehicles. Commanders then called up so-called "verification aircraft", flying more slowly than the F-16s, allowing their crew to observe the scene with high-intensity binoculars. These pilots were able to see that some vehicles might have been multi-coloured, indicating a civilian element to the convoy, Gen Leaf said.

[END PRESS ASSOCIATION QUOTE:]

Despite all of NATO's blather about color and spacing of vehicles, the pilots were so high up that they could not see the difference between a tractor and a truck. And notice that the wire informs us that, except for the two lead vehicles, the rest of the convoy, which stretched for several kilometers, was all tractors!

In addition, notice that NATO admits above that some of the vehicles targeted were moving and others were not. So it cannot be true that the "steady spacing and pace" of these vehicles marked them off as a target.

What can this mean?

NATO is hitting anything that moves (or doesn't move).

The obvious question, for us, is: If refugees had trouble making it out of Kosovo without getting attacked, how would a large freezer truck do?

[1] The Independent (London), June 29, 2001, Friday, NEWS; Pg. 3, 615 words, MILOSEVIC FACES JUDGEMENT: THE MISSING BODIES OF WOMEN AND CHILDREN THAT CAME BACK TO HAUNT HIM, Justin Huggler In Skopje

[2] The Toronto Sun, April 1, 2001 Sunday, Final Edition, Comment, Pg. C6, 1382 words, The Hoax That Started A War; How The U.S., Nato And The Western Media Were Conned In Kosovo, PETER WORTHINGTON, TORONTO SUN. see also Racak, The Impossible Massacre, by Diana Johnstone, at <http://www.tenc.net/analysis/racak.htm>.

[3] The Krasniqi clan has lived in Vranoc for centuries. It has its own mosque, school, livestock and grazing lands. Although some Krasniqis have taken jobs outside the village, in nearby factories or overseas, they remain intensely loyal to their families and land." Excerpted from: FROM BROOKLYN TO KOSOVO, WITH LOVE AND AK 47'S: Cousin Florin raises the money; Uncle Besnik buys the guns; Shafqet does the fighting; the Krasniqi family helped found the Kosovo Liberation Army in 1995, and they aren't about to let a silly peace plan ruin their dreams of independence. Stacy Sullivan. The New York Times Magazine Nov 22, 1998 p50 col 1 (88 col in)

[4] Chicago Sun-Times, June 16, 1999, WEDNESDAY, Late Sports Final Edition, NEWS; Pg. 25, 503 words, Empty Kosovo graves fuel questions, BY PAUL WATSON, IZBICA, Yugoslavia;

[5] In 1998 US special envoy to the Balkans Robert Gelbard "condemned the actions of an ethnic Albanian underground group Kosovo Liberation Army (UCK) which has claimed responsibility for a series of attacks on Serb targets. 'We condemn very strongly terrorist actions in Kosovo. The UCK is, without any questions, a terrorist group [my emphasis],' Gelbard said." From: Agence France Presse, February 23, 1998 22:24 GMT, SECTION: International news, LENGTH: 631 words. HEADLINE: Washington ready to reward Belgrade for "good will": envoy

[6] <http://emperors-clothes.com/news/binl.htm>

[7] The Gazette (Montreal), November 27, 1999, FINAL, 4850 words, The Kosovo connection: The shooting has stopped, but the Kosovo Liberation Army isn't resting. It is still a major player in the international heroin trade, ALEX ROSLIN.

[8] The New York Times, July 31, 2001, Tuesday, Late Edition - Final, Section A; Page 3; Column 1; Foreign Desk, 1347 words, Serbia Finds Where Bodies Are Buried, and Investigates, By CARLOTTA GALL, BELGRADE, Serbia, July 25

[9] The Globe and Mail, January 10th, 2000.

Hoi Niico,

Tech nog gevonden. U.g.v. Hani
5-6-2000

BUSINESS COMPUTER DISCOVERY GAME KIDS LIVING MOVIE MUSIC NEWS SPORT TRAVEL WOMEN

Planet / News Planet / ANP nieuws / Binnenland

Zoeken

☐ Home ☐ Binnenland

Binnenland

News Planet

Planet Nieuws
Kranten
Nieuwsbronnen
Overheid
Maatschappij
Politiek
Weer & verkeer
ANP nieuws
Buitenland
Sport
Binnenland
Economie /
Business
Cultuur

Nederland fel tegen Amerikaans plan voor escalatie luchtoorlog

DEN HAAG (ANP) - Nederland heeft zich tijdens de Kosovo-crisis fel verzet tegen een Amerikaanse voorstel de luchtoorlog tegen de Serviërs fors op te voeren. Dit zei een van de belangrijkste adviseurs van premier Kok, Geerts, maandag voor de commissie-Bakker.

Het kabinet was vorig jaar absoluut tegen een overgang naar fase drie in de NAVO-bombardementen tegen Servië. Nederland was bang voor een forse escalatie van het conflict als de militairen toestemming zouden krijgen voor grootschalige bombardementen in Servië.

Het verzet van Nederland, gesteund door Frankrijk en nog een aantal andere bondgenoten, leidde uiteindelijk tot een compromis, de zogeheten fase twee-plus. De doelenkeuze bleef nog enigzins beperkt, maar mocht wel worden uitgebreid tot precisiebombardementen op bijvoorbeeld elektriciteitscentrales.

maandag 05 juni 2000 17:24 © ANP Alle rechten voorbehouden

Home Zoek Index Omhoog

Den Haag verrast door keus burgerdoelen

14-5-2000

Kosovo-oorlog

Mediale politiek

DEN HAAG – De regering was tijdens de Kosovo-crisis van vorig voorjaar op de hoogte van alle mogelijke bombardementsdoelen, maar werd verrast toen de NAVO daadwerkelijk bruggen, elektriciteitscentrales en treinstations aanpakte.

Minister Van Aartsen van buitenlandse zaken zei gisteren in de Kamer dat deze niet-militaire doelen wel in de ultieme categorie vielen, waarmee ook Nederland

in de NAVO had ingestemd. Den Haag werd echter overvallen door het tijdstip waarop tot deze nieuwe reeks luchtaanvallen werd overgegaan.

Daarmee maakte Van Aartsen voor het eerst duidelijk waar de pijn zat, toen het kabinet achteraf vaststelde dat de Nederlandse invloed in de Kosovo-oorlog te gering was. De grote landen maakten op een belangrijk moment, toen de burgerdoelen werden aangevallen, de dienst uit. Dit ondanks de relatief grote bijdrage van de Nederlandse luchtmacht.

Opnieuw verzekerde het kabinet dat de NAVO geen opdrachten

aan Nederlandse vliegers heeft gegeven waar Den Haag geen weet van had.

De terugblik op het regeringsoptreden tijdens de operatie verliep zonder veel politieke rimpels. Alleen de SP, vorig jaar als enige tegen de luchtacties, hield harde bezwaren tegen het ingrijpen, zonder sluitend mandaat van de Veiligheidsraad. Marjnisson: „We waren tegen, we zijn tegen en we blijven tegen.“

Kamer en kabinet zijn het eens dat bij een volgende interventie met Nederlandse deelname tevoren betere afspraken moeten worden gemaakt met de NAVO-leiding

over de invloed. In een rapport over de Kosovo-oorlog klaagde het kabinet achteraf dat vooral de Amerikanen, maar ook de Britten en Fransen, tijdens de crisis te veel beschikten buiten de bondgenoten om namen. Dat leverde irritatie op en de solidariteit tussen de 19 NAVO-lidstaten kwam onder druk te staan.

Premier Kok zei in het debat dat NAVO secretaris-generaal Robertson het probleem inzet. Maar ook Robertson ziet zo snel geen oplossing voor de Amerikaanse dominantie in een oorlog van de coalitie. Kok en Van Aartsen hopen dat de Nederlandse

zeggenschap toeneemt wanneer de Europese Unie in een volgende crisis beter in staat is met één mond te spreken.

Kok toonde begrip voor de kritiek op zijn terughoudende optreden in de dagen na 24 maart 1999, het begin van de luchtaanvallen. In tegenstelling tot andere regeringsleiders sprak hij de bevolking niet toe via de televisie. Kok wilde zich concentreren op het parlement. „Maar ik neem de kritiek ter harte.“ De betrokkenheid van de Nederlandse bevolking met de Kosovo-oorlog was volgens de premier echter niet minder dan in andere landen.

RTS - BOMBARDMENT +
REGERINGSVERKLARINGE
ICTY / HRW - AI - ONDERZOEK
HIEROVER
HIEROVER

The building was demolished taking a heavy toll during the bombing of the largest Radio and TV company in the Balkans with 7000 employees and the state-of-the-art infrastructure which was made available to hundreds of foreign correspondence. The aim of this crime, in which 16 RTS workers were killed and 19 wounded, was more than obvious: to suppress the right to a different opinion and its being publicly expressed with a view to pursuing further war-mongering manipulation with the world public. Clearly, the intention of NATO aggressors is to prevent the world public from learning the extensive scope of their crimes and to impose on the world their totalitarian and single-minded perception. Many newspapers in the world and renowned journalists have already raised their voice against the propaganda fabrications of the NATO aggressors.

For all champions of the freedom of speech and for all people committed to the right to freedom of expression, this destructive act represents the last warning alarm before NATO generals take control over the aggressors' media.

DESTRUCTION OF VITAL YUGOSLAV ECONOMIC FACILITIES

According to the assessment of experts from Western countries, the damage done to date by NATO air strikes is well in excess of one hundred billion US dollars. By the destruction of factories, business capacities and production facilities, more than half a million people have lost their jobs and over two million of them remained without any kind of income. Destroyed are the industrial complexes in Belgrade, Novi Sad, Kragujevac, Nis, Pancevo, Cacak, Kraljevo, Valjevo, Pristina, Vranje, Kursumlija, Krusevac, Kula, Gnjilane, Sremska Mitrovica and in other towns and cities. The petrochemical industry of the Federal Republic of Yugoslavia has been totally destroyed, as well as the largest Yugoslav factory of artificial fertilisers.

Private entrepreneurs are a particular target of NATO aggression and the most glaring example of it is the destruction of the "Usce" business centre in Novi Beograd which was hit on 21 and 27 April 1999. That was one of the biggest business centres in the Balkans, which housed more than a hundred newly established private firms in full business expansion, foreign representative offices, seven private Radio and TV stations and one of the most modern poli-clinics in the FRY. The building of this business centre is also one of the landmarks of modern Belgrade.

DESTRUCTION OF BRIDGES

On the false pretext of "neutralizing the military power of the Federal Republic of Yugoslavia", the NATO aggressor started systematic destruction of the major Yugoslav road and rail traffic routes. About 20 bridges have been totally demolished so far and a few dozen

van holst en steijnen

From: Despotovic, Ruza <despot@wish.net>
To: Hans Hupkes <HANS.Hupkes@Planet.NL>; Globalreflexion <office@globalreflexion.org>; Nico & Neeltje Steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: dinsdag 24 juli 2001 12:40

13:30 Generalni sekretar NATO Džordž Robertson izjavio je da je bivši jugoslovenski predsednik Slobodan Milošević znao da će zgrada RTS biti bombardovana, aprila 1999. godine.

The NATO General Secretary George Robertson stated that former Yugoslav President Slobodan Milošević had known that building of Radio Television Serbia (RTS) would be bombed, on April 1999.

van holst en steijnen

From: Ruza <despot@wish.net>
To: Global Reflexion <office@globalreflexion.org>; Nico & Neeltje steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: zaterdag 22 juni 2002 15:13
Subject: RTS - D. Milanovic

Former Serb TV chief jailed

The raid on Serbian TV was highly controversial

A Serbian court has sentenced the former head of state television to 10 years in prison for failing to evacuate staff before a Nato missile strike which killed 16 people in 1999.

Dragoljub Milanovic - a close ally of former Yugoslav President Slobodan Milosevic - had caused "grave danger to public security" by failing to evacuate the Belgrade headquarters of Radio-Television Serbia (RTS), the court ruled.

Milanovic said he had expected the sentence.

The television building was hit in a Nato missile strike on 23 April, 1999 - part of Nato's 11-week air campaign to force an end to the Serbian crackdown in Kosovo.

The Belgrade court found that Milanovic "did not give the order to evacuate (television) workers" despite being "aware that the building could be targeted and that a strike would necessarily cause a loss of human life".

His lawyer Branimir Gugi called it the "the most shameful verdict in the history of Belgrade justice" and said he would appeal.

Nato insisted that the TV building was a legitimate military target because it was a "propaganda mouthpiece" for the Milosevic regime.

sa news.bbc.co.uk

Kamer heeft moeite met bommen op tv-station

Van onze redactie politiek
DEN HAAG – Fracties in de Tweede Kamer hebben moeite met, of op z'n minst twijfels over de Navo-aanvallen op de Servische media. Dit bleek gisteren in een debat met de ministers Van Aartsen (VVD, buitenlandse zaken) en De Grave (VVD, defensie).

Navo-vliegtuigen voerden vrijdag een bombardement uit op de Servische staatstelevisiezender RTS. Van Aartsen sloot gisteren nieuwe aanvallen op media in Servië niet uit. Volgens hem vormen die een legitiem doel, omdat ze een onderdeel zijn van 'de propagandamachine en daarmee van het oorlogsapparaat' van de Servische leider Milosevic. „Vooral de televisie heeft een funeste invloed. Het gaat hier niet om vrije media, om onafhankelijke journalistiek. Deze zender zette mensen aan tot haat", zei de minister ter verdediging van het bombardement.

GroenLinks, dat zich toch al afvraagt of het de Navo-acties moet blijven steunen, en de SP (als enige vierkant tegen) vreesden dat de bombardementen verschuiven van militaire naar burgerdoelen. Vos (GroenLinks) waarschuwde dat dat voor haar fractie reden zou kunnen zijn om de steun aan het Navo-optreden in te trekken.

Verhagen (CDA) is verbaasd dat Van Aartsen eerder in de Kamer had gezegd dat tv-stations geen doelwit zouden vormen. Vervolgens gebeurde het toch. Hij vroeg of de regering bij dat besluit was betrokken of er juist door was overvallen. Daarop kwam geen duidelijk antwoord.

De drie coalitiepartijen twijfelden. Voor Valk (PvdA) zou de tv-

zender niet 'het eerste doel' zijn. Ook Hoekema (D66) had vragen bij de keuze van het doel. Blaauw (VVD) vroeg zich af 'waar de streep ligt'. Hij zei zich zorgen te maken over het stijgende aantal burgerslachtoffers.

'Propaganda-machine Milosevic uitschakelen'

GroenLinks schrikt van ommezwaai kabinet

24-4-99

Van onze politieke redactie
DEN HAAG - Een 'ontwikkeling in het denken' noemt minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) zijn plotselinge ommezwaai met betrekking tot bombardementen van de NAVO op tv- en radiostations, en andere media.

Twee weken geleden was hij nog categorisch tegen, nu pleit Van Aartsen zelfs voor verdere acties. „Deze tv-stations maken deel uit van de propagandamachine van Milosevic. Die moet worden uitgeschakeld om zijn apparaat van onderdrukking, inclusief de bijbehorende propaganda, te breken”, zei hij gisteren in de Tweede Kamer op bezorgde vragen van PvdA, CDA, D66, GroenLinks, SP en GPV.

Volgens GroenLinks-Kamerlid Vos kan het doorgaan op deze weg een breekpunt zijn voor haar fractie. Na afloop van het Kamerdebat zei GroenLinks-leider Rosenmöller dat zijn fractie (op twee leden na) nog steeds het kabinet steunt, 'maar dit betekent niet dat wij alles goedkeuren'.

Hij wil dat de Kamer Van Aartsen ertoe dwingt bij de NAVO stopzetting van het bombardementen op de media te bepleiten. „Dit zijn geen militaire doelen”, meent Rosenmöller. „Je kunt niet zeggen: oorlog is oorlog en alles is gelegiti-

meerd.” Van Aartsen heeft de motie ontraden. In bedekte termen gaf hij toe overvallen te zijn door de bombardementen op de tv. „De doelen worden vastgesteld door generaal Clark, maar het is absoluut niet zo dat het militaire apparaat van de NAVO zomaar zijn gang kan gaan.”

● De gemeente Leiden stelt een gulden per inwoner beschikbaar voor opvang van Kosovaren in hun eigen regio. Het college van B&W onderzoekt of met het geld een vluchtelingenkamp in Albanië kan worden 'geadapteerd'. Leiden telt ruim 117.000 inwoners.

● Voor de opvang van Kosovarse vluchtelingen stellen de drie grote steden 700 opvangplaatsen beschikbaar. Amsterdam kan er 500 huisvesten, Rotterdam en Den Haag elk 100. Als het nodig is kan Rotterdam voor meer opvangcapaciteit zorgen, meldt een woordvoerder.

● Serviërs uit verscheidene landen demonstreren zaterdag in Den Haag tegen de bombardementen van de NAVO. Met de actie vragen de betogers ook aandacht voor de aanklacht die zij komende maandag willen indienen tegen de NAVO-landen bij het Joegoslavië-tribunaal.

De organisatoren verwachten vele duizenden demonstranten uit Zuid-Europa, de VS en Canada.

'Propaganda-machine Milosevic uitschakelen'

GroenLinks schrikt van ommezwaai kabinet

29-4-99

Van onze politieke redactie
DEN HAAG - Een 'ontwikkeling in het denken' noemt minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) zijn plotselinge ommezwaai met betrekking tot bombardementen van de NAVO op tv- en radiostations, en andere media.

Twee weken geleden was hij nog categorisch tegen, nu pleit Van Aartsen zelfs voor verdere acties. „Deze tv-stations maken deel uit van de propagandamachine van Milosevic. Die moet worden uitgeschakeld om zijn apparaat van onderdrukking, inclusief de bijbehorende propaganda, te breken“, zei hij gisteren in de Tweede Kamer op bezorgde vragen van PvdA, CDA, D66, GroenLinks, SP en GPV.

Volgens GroenLinks-Kamerlid Vos kan het doorgaan op deze weg een breekpunt zijn voor haar fractie. Na afloop van het Kamerdebat zei GroenLinks-leider Rosenmöller dat zijn fractie (op twee leden na) nog steeds het kabinet steunt, 'maar dit betekent niet dat wij alles goedkeuren'.

Hij wil dat de Kamer Van Aartsen ertoe dwingt bij de NAVO stopzetting van het bombardementen op de media te bepleiten. „Dit zijn geen militaire doelen“, meent Rosenmöller. „Je kunt niet zeggen: oorlog is oorlog en alles is gelegiti-

meerd.“ Van Aartsen heeft de motie ontraden. In bedekte termen gaf hij toe overvallen te zijn door de bombardementen op de tv. „De doelen worden vastgesteld door generaal Clark, maar het is absoluut niet zo dat het militaire apparaat van de NAVO zomaar zijn gang kan gaan.“

● De gemeente Leiden stelt een gulden per inwoner beschikbaar voor opvang van Kosovaren in hun eigen regio. Het college van B&W onderzoekt of met het geld een vluchtelingenkamp in Albanië kan worden 'geadopteerd'. Leiden telt ruim 117.000 inwoners.

● Voor de opvang van Kosovaarse vluchtelingen stellen de drie grote steden 700 opvangplaatsen beschikbaar. Amsterdam kan er 500 huisvesten, Rotterdam en Den Haag elk 100. Als het nodig is kan Rotterdam voor meer opvangcapaciteit zorgen, meldt een woordvoerder.

● Serviërs uit verscheidene landen demonstreren zaterdag in Den Haag tegen de bombardementen van de NAVO. Met de actie vragen de betogers ook aandacht voor de aanklacht die zij komende maandag willen indienen tegen de NAVO-landen bij het Joegoslavië-tribunaal. De organisatoren verwachten vele duizenden demonstranten uit Zuid-Europa, de VS en Canada.

Schadeclaim bommen op tv-studio Belgrado

maart 2000

Targets is een (nieuw) Nederlands tijdschrift over de internationale politiek. De redactie kiest voor een onafhankelijke benadering van de wereldproblemen en weigert in de pas te lopen met de boodschap die de grote media in koor uitdragen. Onder andere over de NAVO-agressie tegen Joegoslavië, een jaar geleden. Wij plaatsen hier een artikel dat in het eerste nummer van het maandblad Targets verscheen onder de titel "Politici en militairen persoonlijk aansprakelijk: schadeclaim voor bommen op tv-studio Belgrado".

Slachtoffers van het gerichte bombardement op de televisiestudio in Belgrado gaan schade verhalen op de Nederlandse overheid, politici en militairen. Ook nabestaanden hebben hun zaak in handen gegeven van de Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië.

De Stichting Permanente Commissie inzake Nederlandse oorlogsmisdrijven in Joegoslavië is speciaal opgericht om via de rechter schadevergoedingen voor Joegoslaven af te dwingen. Nadrukkelijk ook bij ministers, Tweede Kamerleden, militaire bevelvoerders en F16-vliegers individueel.

"Daarmee brengen we tot uitdrukking dat de beginselen van Neurenberg inzake de persoonlijke verantwoordelijkheid ook gelden voor deze oorlogsmisdrijven," zegt advocaat Nico Steijnen, mede-oprichter van de Permanente Commissie. "Zonodig zullen we de verantwoordelijken nog lang na het einde van hun loopbaan achtervolgen met hun misdaden".

Behalve civiele procedures wil de Permanente Commissie ook strafrechtelijk actie ondernemen.

Toegejuicht

Het bombardement van de RTS-studio in Belgrado in de vroege morgen van 23 april is het eerste concrete schadegeval dat de Permanente Commissie aanpakt. Volgens Steijnen is het de sterkst denkbare zaak. "De opzet staat vast. Niemand kan meer stellen dat het ging om een afzwaaijer of zogenoemde *collateral damage*. Kok en Van Aartsen hebben de actie zelf toegejuicht. Dat versterkt hun persoonlijke aansprakelijkheid nog eens."

Het bombardement op de studio leidde tot kritiek in het westerse kamp. Journalisten veroordeelden het beschieten van nieuwsbrengers omdat daarmee een ongekend precedent is geschapen. Journalisten die een van de strijdende partijen als propagandisten ziet, zijn nu vogelvrij.

Vooral westerse correspondenten die ten tijde van het bombardement in Belgrado werkten, staken hun verontwaardiging en medeleven niet onder stoelen en banken. Gerrie Eichhof verscheen de volgende dag met een target op zijn revers in het NOS-Journaal.

Reprimande

Een van de 23 slachtoffers was de 27-jarige grimeuse Jelica Munitlak die Eichhof ten tijde van de bombardementen dagelijks schminkte voor hij via de satelliet verslag deed van de situatie in Belgrado tijdens de bombardementen.

In Nederland bestond weinig begrip voor de bezwaren tegen de aanval op de studio en de emoties van Eichhof. Diens hoofdredacteur Nico Haasbroek, gaf zijn verslaggever een openlijke reprimande. Premier Kok verdedigde de actie omdat de staatsomroep RTS alleen maar propaganda zou bedrijven en tot haat zou aanzetten.

"Dat is gewoon aantoonbaar onjuist," reageert Nico Steijnen.

De raadsman van de Joegoslaven beschikt over videobeelden van alle RTS-nieuwsuitzendingen sinds het begin van de NAVO-aanval.

"Daaruit blijkt klip en klaar dat de redactie zich niet aan etnische haatzaaijerij schuldig heeft gemaakt. Integendeel, zou ik willen zeggen."

Larry King

Bij het bombardement kwam ook bijna de minister van informatie om het leven. Hij arriveerde 's nachts te laat bij de studio waar hij was uitgenodigd voor een live-gesprek met Larry King van CNN. De Amerikaanse nieuws-

TARGETS maandblad

administratie en redactie:
Sloterkade 20,
1058 HE Amsterdam.
tel. 020- 615 11 22.
Jaarabonnement f 45,-
Kennismakingsab. f 35,-

zender bleek achteraf - tot woede van de andere westerse media - als enige door de NAVO gewaarschuwd te zijn over het tijdstip van het bombardement. Larry King verontschuldigde zich later en verklaarde dat de waarschuwing binnen was gekomen bij de nieuwsredactie in Atlanta en dat hij daarvan niet op de hoogte was gesteld.

□ Overgenomen uit
Targets nr. 1 januari 2000

Eerlijke journalistiek

(Uit Targets nr. 1 januari 2000.)

"De NAVO-oorlog tegen Joegoslavië heeft niet alleen de zwakte van de Nederlandse democratie, maar ook de conformiteit van de vaderlandse pers blootgelegd. In de berichtgeving lieten de media zich, zonder uitzondering, door de westerse *spindoctors* in de gewenste invalshoek drukken. Zo werkten ze - zonder twijfel onbedoeld - mee aan de legitimering van deze zogenaamde humanitaire oorlog. Sinds de politieke acties in Indonesië heeft het Nederlandse volk zich niet meer zo gemakkelijk laten manipuleren. Natuurlijk, iedereen betreurt de *collaterale* schade, de bijkomende schade aan burgerdoelen. Maar welke journalist vroeg zich af hoe de precisiebombardementen zich verhielden tot de aanval van de terroristische slinterbommen op burgerdoelen zoals beschreven in de Geneefse Conventie? Ja maar, verweren hoofdredacteuren zich, lees dan ook onze opiniepagina's waarop mensen als Marcel van Dam hun tegendraadse opvattingen slijten. Pluriformiteit-in-de-krant als schaamlap voor de grote vervlakking van het perslandschap."

Naschrift:

Ook onze vereniging is deelnemer aan de Permanente Commissie. Steunt u de processen, daarmee kunnen we misschien nog wat weerstand bieden aan die vuile "Humanitaire" oorlogsvoeringen. Amerikaanse soldaten willen niet sneuvelen voor "het Vaderland". Maar bommen en granaten zijn "veilig" in het gebruik. En daarvan hebben en maken ze genoeg exemplaren om de hele wereld te vernietigen.

□ redactie

Photo 38 Woman's body found in make-up room

Een foto gemaakt direct na het bombardement van de TV-studio's in Belgrado. Alle van de misdaad gemaakte foto's zijn verwerkt in een "Witboek". Deze foto kreeg nummer 37. Het geeft een blik van de make-up kamer. Daar waar het puin is uitgerold tot op de vloer. Het stof van de instorting zweeft nog in de lucht. Versluiert wat te zien is: Donkere vlekken van de verwaalde haren van een man. Van zijn gezicht is alleen de vorm te schatten. Links er naast staat zijn been vanaf de knie te zien. Rechts van hem vaag het mooie gezicht van een blonde vrouw. Het flitslicht heeft enig contrast veroorzaakt. De open ogen met de donkere pupillen, de afscheiding van neus en mond.

Zij viel voorover. Het afglijdende puin is gestopt in haar nek. Het hoofd poseert als een plaquette, evenals haar rechterhand, vanaf de pols omhoog gericht tegen het tot stilstand gekomen puin een schaduwvlek onder de kromme vingers, die dik van het stof zijn. Mogelijk was ze met crème bezig en heeft het stof zich er op vastgezet. Haar ring- en middenvinger zijn bovenaan wat beschadigd en haar duim is weg. Haar gezicht is vredig, alsof ze gestoord is in een glimlach. In bijgaand artikel over het bombardement is sprake van de 27-jarige Jelica Munitlak die bij haar werk is omgekomen.

From: "Phon van den Biesen" <phonvandenbiesen@bpb.nl>
Organization: Van den Biesen Prakken Bhler
To: asseld@antenna.nl, ialana@antenna.nl, vandegri@iaehv.nl, petweiss@igc.
Date sent: Wed, 19 Jul 2000 11:03:33 +01:00
Subject: (Fwd) (Fwd) Families suing Britain over Belgrade blitz
Priority: normal

----- Forwarded Message Follows -----

From: "Michiel Pestman" <NETWARE1/MICHIEL>
Organization: Van den Biesen Prakken B"bler
To: Phon, Britta, zegveld@law.eur.nl, Stijn
Date sent: Wed, 19 Jul 2000 10:03:28 +01:00
Subject: (Fwd) Families suing Britain over Belgrade blitz

----- Forwarded Message Follows -----

Date sent: Tue, 18 Jul 2000 13:55:54 -0700
Send reply to: International Justice Watch Discussion List <JUSTWATCH-L@LIST
From: Daniel Tomasevich <danilo@PRIMENET.COM>
Subject: Families suing Britain over Belgrade blitz
To: JUSTWATCH-L@LISTSERV.ACSU.BUFFALO.EDU

Families of those killed in the bombing of Radio TV Serbia
are suing the British gov't.

Daniel

(article not for cross posting)

The Sunday Times July 16 2000 BRITAIN

Families to sue Britain over Belgrade blitz

Nicholas Rufford and Emily Milich

THE families of victims of a Nato bombing raid on Belgrade are to sue the British government in a case which will accuse Tony Blair and Robin Cook, the foreign secretary, of participating in war crimes.

A British law firm has applied to the European Court of Human Rights on behalf of relatives of five Serbian civilians killed in the bombing

of Radio Television Serbia during the Kosovo conflict last April.

The case accuses 17 of 19 Nato countries of breaching human rights and demands censure and reparation. Tony Fisher, of Fisher Jones Greenwood, a law firm based in Colchester, Essex, said the case was awaiting approval to proceed.

"We are part of an international group of lawyers concerned with human rights who are representing the families for no fee. We hope the court will recognise there are fundamental issues at stake."

They are suing under article 2 of the European Convention on Human Rights, which guarantees the "right to life".

The case comes just weeks after families of Argentine sailors killed in the sinking of the Belgrano, the Argentine warship, by a British submarine during the Falklands war, brought a similar action. Lawyers working with Amnesty International, the human rights group, said the case could return to haunt the prime minister in the way the Belgrano incident dogged Margaret Thatcher during her term of office.

The attack on the radio station was part of an aerial bombardment which lasted 78 days, designed to force the Yugoslav government of President Slobodan Milosevic to withdraw its forces from Kosovo and stop the persecution of thousands of ethnic Albanians. Nato justified the attack on the state-run television station, in which 16 died and at least 16 more were injured, saying that it was broadcasting propaganda which was being picked up and retransmitted by western media.

An estimated 400-600 Serbian civilians died during the Nato raids, in which about 38,000 combat sorties were flown. The propaganda channel was back on air within hours, using another transmitter.

Most of the casualties were production workers. One was a make-up artist and some had been threatened with dismissal by managers if they did not report for work.

Among the victims was Ksenija Bankovic, 26, a video technician. Her mother Borka said last week: "She was frightened of being killed at home, but she thought she was safe at work."

Bankovic's father Vlasta said he feared the worst when he saw the screen on his television set at home go blank. He had the macabre task of identifying his daughter from body parts and clothing.

⁹ The court case will try to untangle the series of orders given and rescinded, then reaffirmed, leading up to the attack. According to a report by Human Rights Watch, there were "considerable disagreements between the American and French governments" regarding the "legitimacy of the target".

The Ministry of Defence refused to say last week whether British planes were involved. The day after the attack, Cook defended the war on the propaganda apparatus. "It is not enough for us simply to disrupt the poisonous propaganda of Milosovic," Cook said. "It is just as important that we enable his people to learn the truth."

Blair defended the bombing in a statement in Washington. "It's very important that people realise these TV stations are part of Milosevic's apparatus of dictatorship and power which is used to do ethnic cleansing in Kosovo," he said. "We are entirely justified in attacking these targets."

Zanka Stojanovic, who lost her 26-year-old son, said the attack violated international law. "Does Nato plan to bomb anyone they don't agree with? Tony Blair is celebrating his fourth child while he took away my only son."

Mark Littman, an international commercial barrister who gave evidence to the foreign affairs select committee on the legality of the airstrikes, said ministers, including Cook, had wrongly assured the Commons that the attacks were legal. Littman said Cook's argument had "no basis in treaty law and little basis in practice".

Van den Biesen Prakken Boehler advocaten
Michiel Pestman
Nieuwe Herengracht 51
1011 RN AMSTERDAM
tel. : (31) 20 - 6232605
fax. : (31) 20 - 6203559
e-mail michiel@bpb.nl

Amnesty International - News Release - EUR 70/69/99
18 May 1999

YUGOSLAVIA Amnesty International Concerns Relating to NATO Bombings

Copyright notice: The copyright for this document rests with Amnesty International. You may download and read it. You may not alter this information, repost or sell it without permission. If you use this document, you are encouraged to make a donation to Amnesty International to support future research. Here you can find the address of your nearest AI office.

News Service: 097/99
AI INDEX: EUR 70/69/99
18 May 1999

KOSOVO

Amnesty International Concerns Relating to NATO Bombings

Following the NATO bombing of Korisa which killed at least 79 civilians, Amnesty International said today that the reported presence of legitimate military objectives in the village does not absolve NATO of its responsibility under international humanitarian law to take all possible precautions to avoid harming civilians.

NATO has stated that its attack on Korisa was aimed at legitimate military targets including an armoured personnel carrier and artillery pieces and that it selected these targets based on up-to-date intelligence. But the number of civilian vehicles hit and civilian casualties raises serious doubts about the quality of the intelligence and whether this objective's military value was proportionate to the risk to civilians.

If civilians in the area were being used as human shields by Yugoslav forces this would constitute a breach of international humanitarian law, but in that case, an attack by NATO would have been disproportionate and therefore also unlawful.

Amnesty International has written repeatedly to NATO to express concern as to whether earlier incidents may have been unlawful attacks. These incidents include: the 12 April bombing of a rail road bridge which struck a passenger train and killed at least 10 civilians; the attacks on the refugee convoys near Djakovica on 14 April which killed as many as 72 civilians; the 23 April attack on Serbian state television headquarters in Belgrade in which 15 civilians were killed; the bombing on 1 May of a bridge near Luzane which struck a passenger bus and killed 23 people; the 7 May bombing of a civilian market and hospital in Ni during which 15 civilians were killed; and the bombing on 8 May of the Chinese embassy which killed three civilians.

Following each of these attacks, Amnesty International wrote to NATO Secretary General Javier Solana with specific questions about the adherence of NATO forces fundamental rules of humanitarian law. These include the prohibition of direct attacks on civilians and civilian objects and the prohibition of attacks on military targets expected to cause incidental loss of civilian life "which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated." Other rules require specific precautions to be taken when launching attacks, including desisting from an attack if it becomes apparent that the objective is not a military one or the attack risks being disproportionate.

Amnesty International has expressed concern that these incidents may indicate that not all precautions are being taken to protect civilians because priority is being given to ensuring pilots' safety. Amnesty International has raised concerns as to whether NATO is taking sufficient precautions in selecting and vetting targets, in choosing the timing of these attacks, in the manner in which these attacks are being executed, and whether civilians are being given advance warning when possible.

Amnesty International has not received relevant details of the rules of engagement and other relevant instructions from NATO, which it has repeatedly requested in order to allow an assessment as to whether they comply with international humanitarian law. NATO has given general assurances that every effort to avoid civilian casualties is being made but has not provided Amnesty International with substantive answers to its questions on specific incidents.

Kukes media contact: Brendan Paddy
Local tel: 2500
Satellite tel: + 873 761 917 322

Source: *Amnesty International, International Secretariat, 1 Easton Street, WC1X 8DJ, London, United Kingdom*

[AI News](#) | [AI Publication Index](#) | [Home](#)

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 27 februari 2000 19:28
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: Asymmetric war; US world hegemony and roots of Hitler's idea on super nation (

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)

CIVIL ISSUES [<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html)

POLITICS [<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html)

MILITARY [<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/military/index.html)

KOSOVO AND METOHIA [<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)

ECONOMY [<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html)

CULTURE AND RELIGION [<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html)

SPORT [<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif)

Guide through Kosovo and Metohia [<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html)

Print this page! [<http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/27/17491.html>](http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/27/17491.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif) [<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

[<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/header.gif)

[<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

"Vojska": Asymmetric war; US world hegemony and roots of Hitler's idea on super nation

February 27, 2000

USA hegemony - evil for mankind [<http://www.serbia-info.com/g3/images/nato001.jpg>](http://www.serbia-info.com/g3/images/nato001.jpg)

USA hegemony - evil for mankind

Belgrade, February 27 - That, what happened in Yugoslavia, as NATO planed, should have been the war of the future, which should be lead by precise electronic means, "surgical precise" as well as with use of all available means and methods of psychological and propaganda activities, in order to demonstrate the power, said the "Vojska" (Army) magazine.

However, they didn't count on existence of the opponent in the war, who also makes his own moves, and not in a way that the attackers thought of, conclude the US analysts saying that the war would be won by the side which gave the proof that the other side killed too much.

It seems that NATO accepted it in the beginning of the war. That's why NATO propaganda experts tried to intrude to the world public the idea that both, Yugoslav army and Serbian Ministry of Interior "used too much force in order to repulse the activities of Albanian guerilla.

This aggression will be remembered as a new type of war, i.e. "asymmetric war", as it was named by the analysts of the Center for Strategic and International Studies from Washington.

It was a reason more for NATO's attempts to silence the opponent's information centers in the very beginning, and to intrude its sources and its choice of information and to give to the world its own picture of what was going on in the Balkans "without blood, victims, destructions and mistakes".

In "asymmetric war", the attempt of the enemy to cover the military operation into political context which limits the military action in phase of accumulation of forces goes without saying.

The way the western strategists lead the diplomacy can be seen from the statements of NATO leaders.

For instance, Admiral Wilson said at a press conference on May 27, 1999 an important estimation on KLA.

"This organization, which acts sometimes as guerilla, and often as a terrorist organization, is now being lead by experienced officers. For instance, new commander is a former commander in Croatian army, who was on duty before all this in Yugoslav army. I think his capabilities rose thanks to NATO air strikes. Also, they get more weapons from traditional sources out of Kosovo and Albania, and the volunteers from many countries give them instructions, he said.

From that we can see what is the essence of the "asymmetric war" - so-called KLA was considered to be a special unit and infantry force of NATO.

However, the Americans didn't hesitate to charge KLA's new leader, Agim Ceku, at the Hague Tribunal for crimes he committed in Croatia. They simply didn't need him anymore. He completed his part of the job.

One thing is sure - The Americans didn't create this "asymmetric war". In modern history, a typical sample of "asymmetric war" was the beginning of the Second World War and intrusion policy of Germany.

Perfidious attacks on Czechoslovakia, Poland, Yugoslavia, invasion on Denmark, Belgium, Holland and Norway and policy of an accomplished fact of great powers of that time are the samples that the USA and western countries used in wars in Korea, Vietnam, the Gulf, against Grenada, Nicaragua, Somalia and Yugoslavia.

The comparison with the developments happened more than 50 years ago intrudes itself, writes "Vojska".

Does that mean that the world hegemony, which the USA intrudes, has the roots in Hitler's idea to rule the world? It is very possible, and in that case it's great evil for mankind. However, one thing can be concluded for sure: the asymmetry leads to the disturbance of balance, what causes many processes, mostly directed towards reestablishment of balance, which is a natural law of life.

So, the saying that the power turns into infirmity can be realized quickly. In that case it would come to another, for the USA characteristic asymmetry, isolationism, which the USA had faced several times in history. And that can happen easily, said "Vojska".

<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>

[Home <http://www.serbia-info.com/index.html> | Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html> |
Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html> | News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: donderdag 30 december 1999 1:06
Aan: Ruza Despotovic; Jan Beentjes; Herman TI; Globalreflexion; Erwin Steijnen; Dolf Loth; Annamiek Vermeulen
Onderwerp: The Hague Court "considers the behavior" of NATO pilots in the aggression on F

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)

CIVIL ISSUES [<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html)

MILITARY [<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/military/index.html)

KOSOVO AND METOHIA [<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)

ECONOMY [<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html)

CULTURE AND RELIGION [<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html)

SPORT [<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/q3/blue-bottom.gif>](http://www.serbia-info.com/q3/blue-bottom.gif)

[<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif) [<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif)

[<http://www.serbia-info.com/q3/header.gif>](http://www.serbia-info.com/q3/header.gif)

[<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif)

The Hague Court "considers the behavior" of NATO pilots in the aggression on FRY

December 29, 1999

[<http://www.serbia-info.com/q3/images/carla_del_ponte_m.jpg>](http://www.serbia-info.com/q3/images/carla_del_ponte_m.jpg)

"NATO file" - not a priority

Hague, December 28th - The Hague Tribunal Chief Prosecutor, Carla Del Ponte is "considering the behavior" of NATO pilots and their commanders during the last spring's 78-day bombing of FR Yugoslavia, stated today the prosecutor's spokesman Paul Risley.

According to Associated Press, Risley certified that the report on the investigation the Tribunal set forth on the bombing, is "on the desk" of Carla Del Ponte since last week.

The report was, as he explained, made out due to a request of few "interested parties", among which he stated a group of Russian MPs and one prominent Canadian law professor, whose name was not mentioned.

AP reminds that the content of the Hague Tribunal report is strictly classified, but that NATO was, even in the west, criticized for civilian victims caused by the bombing.

NATO spokesman, the one who cynically called these victims "collateral damage", Jamey Shea, refused to give comment on the news of the report, stating that the western military alliance was not formally informed of it.

The American agency, however, stated that it was "highly questionable" whether Carla Del Ponte would make the indictments, even if evidence were found proving the violation of international war conventions during the aggression.

Del Ponte herself, according to the American agency, in a recent interview she gave to the British "Observer", in which she announced a possible bringing of charges, said that the "NATO file" was not a "priority".

[<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif)

[[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]

Copyright © 1998, 1999 Ministry of Information

Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

Amnesty International - News Release - EUR 70/43/99
23 April 1999

YUGOSLAVIA Amnesty International seeks urgent explanation from NATO on television station attack

Copyright notice: The copyright for this document rests with Amnesty International. You may download and read it. You may not alter this information, report or sell it without permission. If you use this document, you are encouraged to make a donation to Amnesty International to support future research. Here you can find the address of your nearest AI office

News Service: 76/99

AI INDEX: EUR 70/43/99

23 April 1999

Federal Republic of Yugoslavia

Amnesty International seeks urgent explanation from NATO on television station attack

Amnesty International has expressed grave concern at the attack in the early hours of 23 April on the headquarters of Serbian state television in Belgrade, during which up to 15 people, all of them apparently civilians, are said to have been killed.

"Based on the information available, we do not see how this attack could be justified. We are seeking an urgent explanation from NATO as to their reasons for carrying out such an attack," said Paul Miller, researcher on the former Yugoslavia, who has just returned from the Macedonia.

"For a site to be considered a legitimate military target, there must be a direct link with the conduct of military operations, and even then the safeguards for protecting civilians must be respected."

People who were in the building reportedly said that they had understood that NATO intended to attack transmitters, not the main television building targeted this morning. Jean Pierre Kelche, French armed forces chief General, is reported to have said at a press conference on 8 April, "We are going to bust their transmitters and their relay stations. We are not aiming at journalists."

International humanitarian law prohibits attacks on civilians and civilian sites. It also requires stringent safeguards when carrying out attacks against military objectives, including giving effective advance warning of attacks which may affect the civilian population.

Source: *Amnesty International, International Secretariat, 1 Easton Street, WC1X 8DJ, London, United Kingdom*

[AI News](#) | [AI Publication Index](#) | [Home](#)

De NAVO heeft tijdens de operatie Allied Force regelmatig het oorlogsrecht geschonden en zich schuldig gemaakt aan oorlogsmisdaden. Dat concludeert Amnesty International in een rapport over optreden van de NAVO in Kosovo.

Jun 2000

Het zal weinig mensen verbazen dat volgens de internationale rechtsregels niet alle burgerslachtoffers in oorlogen het gevolg zijn van onwettig optreden door de betrokken partijen. Het internationaal oorlogsrecht is immers de neerslag van overeenkomsten en oorlogsgebruiken binnen het bestaande systeem van staten. Aangezien deze staten, en vooral degenen die over macht en invloed beschikken, allemaal op hun tijd zich het recht voorbehouden om militair geweld toe te passen, kun je niet verwachten dat ze zich al te zeer de handen willen binden.

Toch is het ook voor tegenstanders van oorlog van belang om te weten dat als gevolg van het afgrijzen over de massale slachtpartijen in de grote oorlogen van de laatste twee eeuwen een aantal regels tot stand zijn gekomen die de bedoeling hebben om grenzen te stellen aan de manier waarop de vijandelijkheden bedreven worden en bepaalde middelen en methoden van oorlogvoering buiten de wet plaatsen.

In het rapport *Collateral Damage or Unlawful Killings?* over de operatie Allied Force in Kosovo van 24 maart tot 10 juni 1999 toetst Amnesty International het optreden van de NAVO in de Kosovo-oorlog aan deze regels. Amnesty komt tot de conclusie dat de NAVO vele malen de internationale oorlogswetten heeft geschonden.

Oorlogsrecht

De meest volledige opsomming van regels betreffende optreden in internationale gewapende conflicten staat in het Eerste aanvullende Protocol bij de Conventies van Genève uit 1949. Dit protocol, dat in 1977 werd opgesteld, heeft betrekking op de bescherming van slachtoffers bij gewapende conflicten. Het is geratificeerd door meer dan 150 staten. Hier blijkt al meteen een belangrijk gat in de beschermende werking. Drie belangrijke NAVO-staten, namelijk Frankrijk, de Verenigde Staten (verantwoordelijk voor 80 procent van de aanvalsvluchten tijdens Allied Force) en Turkije hebben het protocol niet getekend.

Frankrijk heeft wel aangekondigd 'in de nabije toekomst' te zullen ratificeren en de Verenigde Staten hebben een aantal kernbepalingen uit het protocol verwerkt in hun militaire doctrine. Ook de NAVO zelf is geen partij bij de internationale overeenkomsten inzake het oorlogsrecht en acht zich niet juridisch aanspreekbaar, hoewel hoge NAVO-vertegenwoordigers in algemene termen verklaard hebben dat de coalitie de oorlogsregels eerbiedigt. In plaats van de NAVO zijn de lidstaten aanspreekbaar. Wat staat er nu precies in dat protocol van 1977? Een van de belangrijkste regels is dat oorlogvoerende partijen onderscheid

moeten maken tussen civiele personen en objecten en militaire doelen. De partijen mogen hun operaties alleen richten tegen militaire doelen. Militaire doelen moeten door aard, locatie, bedoeling of gebruik een effectieve bijdrage leveren aan militaire acties van de tegenstander. Bovendien moet het geheel of gedeeltelijk uitschakelen van zo'n doel een duidelijk militair voordeel opleveren.

Het oorlogsrecht verbiedt directe aanvallen op burgers en ook aanvallen die geen onderscheid maken tussen militaire doelen en burgerdoelen en burgers. Deze regel verbiedt verder bombardementen die een aantal duidelijk gescheiden militaire doelen in een stedelijke of anderszins civiele omgeving als één enkel militair doel behandelen. Ook zijn aanvallen verboden waarvan verwacht mag worden dat ze

Operatie Allied Force, mei 1999

burgerslachtoffers of schade aan civiele objecten met zich meebrengen die niet opweegt tegen het beoogde onmiddellijke militaire voordeel.

Een andere regel schrijft voor dat oorlogvoerende partijen alle mogelijke inspanningen moeten doen om burgerslachtoffers te voorkomen of in elk geval te minimaliseren. Bovendien moeten aanvallen worden gestopt zodra duidelijk wordt dat het aangevallen doel geen militair doel is, of burgerslachtoffers of schade dreigt die niet opweegt tegen het militaire voordeel.

In dit verband is ook het gebruik van burgers als menselijk schild van belang. Uiteraard is dit op zichzelf een oorlogsmisdad. Het protocol van 1977 maakt echter duidelijk dat zelfs als een van de

partijen zich verschuilt achter burgers dit de andere kant niet ontslaat van hun verplichtingen om burgers te beschermen en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen.

Oorlogsmisdaden

Het geldende oorlogsrecht staat kortom nogal negatief tegenover de zogenaamde 'collateral damage', bijkomende schade, sinds de Vietnamoorlog het eufemisme voor burgerslachtoffers.

Ernstige inbreuken op de regels worden beschouwd als oorlogsmisdaden. De oorlogvoerende partijen zijn verantwoordelijk voor het voorkomen van dit soort incidenten en moeten de schade vergoeden. Bovendien zijn commandanten verantwoordelijk te houden voor het onwettig optreden van hun ondergeschikten als ze op de hoogte konden zijn en de mogelijkheden hadden om oorlogsmisdaden te voorkomen. Opgevolgde orders zijn geen excuus bij schendingen van het oorlogsrecht hoewel ze als verzachtende omstandigheid kunnen worden aangemerkt.

Tijdens een bijeenkomst van een Amnesty-delegatie met NAVO-functionarissen in februari 2000 verklaarden de laatsten dat volgens het systeem van Allied Force NAVO-leden hun opdrachten voor bombardementsvluchten kregen van de NAVO-staf. Volgens hun konden die opdrachten geweigerd worden, als het betreffende lid het doel niet legitiem vond of dacht dat de aanval een schending zou vormen van het internationale of hun eigen nationale recht. Ze beweerden dat in zo'n geval het doel niet aan een ander lid zou worden toegewezen. Amnesty merkt op dat dit in elk geval bij de aanval op het hoofdkwartier van de Servische staatstelevisie en -radio onduidelijk is, omdat deze plaatsvond terwijl er onder de NAVO-leden onenigheid was over de legitimiteit ervan.

Bovendien gaven de NAVO-vertegenwoordigers toe dat in sommige gevallen niet alle NAVO-leden (zelfs niet degenen die aan de betreffende aanval deelnamen met ondersteunende vliegtuigen) werden geïnformeerd over het doel, de middelen en de methoden van de aanval. Dat betekent dus dat lidstaten juridisch (mede)verantwoordelijk kunnen zijn voor een aanval waarvan ze de details niet eens weten. Bovendien waren er nog de unilaterale Amerikaanse bombardementsvluchten waarop andere landen geen enkele invloed hadden.

Voorzorgsmaatregelen

Een belangrijk gespreksonderwerp van Amnesty met de NAVO vormde de gevechtsregels (*Rules of engagement*) die golden voor operatie Allied Force. Deze gevechtsregels zijn richtlijnen die de omstandigheden en beperkingen aangeven waaronder het gevecht met vijandelijke strijdkrachten mag worden aangegaan of voortgezet. De NAVO heeft geweigerd om details over de gevechtsregels bekend te maken. Dit is van groot belang, omdat de regels in de loop van de bombardementen

Amnesty: 'NAVO beging oorlogsmisdaden'

op Kosovo en Servië gewijzigd zijn. Bovendien weigerde de NAVO elke mededeling over mogelijke onderzoeken naar aanleiding van incidenten waarbij burgerdoden gevallen waren.

Amnesty stelt vast dat de NAVO vooraf niet alle noodzakelijke maatregelen heeft genomen om burgers te beschermen. Het werd voorgesteld alsof een bepaald aantal burgerslachtoffers een noodzakelijk en acceptabel bijverschijnsel was van 'humanitaire' oorlogvoering. In feite ging het om een afweging tussen de risico's voor de burgers en die voor de piloten.

Daarbij zijn twee beslissingen van de NAVO van belang. Ten eerste de richtlijn voor de piloten om niet lager te vliegen dan 5000 meter. Ten tweede het nalaten van effectieve waarschuwingen aan burgers dat een bombardement te verwachten was. Beide maatregelen hadden tot doel het risico voor piloten tot vrijwel nul te beperken. De 5000 meter regel maakte het voor de piloten alleen mogelijk om vast te stellen of het aangevallene doel inderdaad het beoogde was. Het is vanaf die hoogte echter niet mogelijk om vast te stellen of bijvoorbeeld burgers inmiddels in de nabijheid van het doel zijn opgedoken, zodat volgens de regels van het oorlogsrecht de aanval zou moeten worden afgebroken. Er worden dan ook verschillende voorbeelden in het rapport genoemd waarin dit niet gebeurde.

Clusterbommen

NAVO-functionarissen gaven toe aan Amnesty dat na het bombardement op een burgerkonvooi bij Djakovica op 14 april, waarbij zeventig burgerdoden vielen, de gevechtsregels van de NAVO gewijzigd werden. Daarna was vereist dat visueel moest worden bevestigd dat er zich geen burgers in het doelgebied bevonden.

Een andere wijziging in de gevechtsregels zou zijn aangebracht na de aanval van 7 mei op de Servische stad Nis. Daarbij werden de markt en een ziekenhuis op klaarlichte dag geraakt met clusterbommen met als gevolg veertien burgerlachtoffers. De clusterbommen waren bedoeld voor een nabijgelegen vliegveld en zouden afgedwaald zijn.

Clusterbommen zijn niet verboden in het oorlogsrecht, maar ze leveren een groot risico op om onvoldoende onderscheid te maken tussen militair en burgerdoelen. Bovendien hebben ze een hoog percentage blindgangers (vijf procent), die een voortdurend gevaar

blijven vormen voor degenen die erbij in de buurt komen.

Deze gebeurtenis roept in de ogen van Amnesty ernstige twijfel op of de NAVO wel voldoende voorzorgsmaatregelen had genomen om burgers te sparen, met name vanwege het gebruik van clusterbommen en het tijdstip van de aanval. Volgens gegevens van Human Rights Watch zou het Pentagon korte tijd na deze aanval verboden hebben om verder nog clusterbommen te gebruiken.

Vergelijkbare gevolgen had de aanval van 30 mei op de brug bij Varvarin in centraal Servië, midden op marktdag was en bovendien een religieuze feestdag. Hier vielen elf burgerdoden.

Het is zelfs de vraag of deze brug sowieso een legitiem doelwit was omdat hij volgens sommige berichten te smal was om zwaar militair verkeer te kunnen dragen. Bovendien werd ook hier de aanval na enkele minuten herhaald. Blijkbaar had de veronderstelde eerdere aanscherping van de regels over het vaststellen van de aanwezigheid van burgers in de nabijheid van doelen niet gewerkt.

De NAVO-gesprekspartners van Amnesty verklaarden dat als gevolg van deze aanval (een week voor het einde van de bombardementen) de regels opnieuw werden aangescherpt om rekening te houden met de tijd van de dag en de omstandigheden.

Amnesty stelt terecht dat deze wijzigingen voorzorgsmaatregelen waren die vanaf het begin in acht hadden moeten worden genomen om niet in tegenspraak te komen met het oorlogsrecht. Het is dan ook van het grootste belang dat er alsnog duidelijkheid komt over de oorspronkelijke gevechtsregels, de eventuele wijzigingen naar aanleiding van missers en de onderzoeken die daaraan ten grondslag hebben gelegen.

Moreel

In het geval van de aanval op het hoofdkwartier van de Servische staatstelevisie en radio op 23 april (16 doden) is er in de ogen van Amnesty zonder meer sprake van een directe aanval op een burgerdoel en daarmee van een oorlogsmisdad. De verdediging van de NAVO op dit punt varieerde in de loop van de tijd.

Aanvankelijk werd beweerd dat de aanval gerechtvaardigd was omdat in het gebouw ook militaire communicatie-installaties aanwezig waren. In het gesprek dat Amnesty later met NAVO-vertegenwoordigers had, beperkte men

zich tot de constatering dat het ging om een propaganda-orgaan dat de militaire acties ondersteunde. Hoewel het waar is dat regeringspropaganda bedoeld is om het moreel van de bevolking en de strijdkrachten hoog te houden, vindt Amnesty dat het te ver gaat om een duidelijk civiel doel onder het criterium 'effectieve bijdrage tot de militaire actie' van de tegenstander te laten vallen. In het rapport worden voorbeelden uit Duitse en Britse officiële militaire handboeken aangehaald die stellen dat het moreel van de vijandelijke burgerbevolking geen legitiem doelwit mag zijn.

Amnesty stelt dat, zelfs als het gebouw als een militair doelwit gezien zou worden, de aanval buiten proporties was. Het was te voorzien dat de Servische regeringspropaganda slechts tijdelijk zou zijn uitgeschakeld en dat er zonder duidelijke waarschuwing zeker burgerdoden zouden vallen.

Het is jammer dat Amnesty in het rapport de discussie over burgerdoelen vrijwel beperkt tot dit voorbeeld en dat van de Chinese ambassade (drie doden, de officiële NAVO-lezing is dat op basis van verkeerde inlichtingen ten onrechte een burgerdoel is aangevallen). Je kunt je namelijk afvragen of de aanvallen op verwarmingsinstallaties, elektriciteitscentrales en bruggen ver van het strijdtoneel in Kosovo niet evenzoveel schendingen van het oorlogsrecht opleveren. Amnesty heeft zich kennelijk beperkt tot die aanvallen waarbij veel directe slachtoffers gevallen zijn.

De conclusie moet zijn dat de wens tot beperking van militaire slachtoffers aan NAVO-kant tot vrijwel nul heeft geleid tot talrijke inbreuken op het oorlogsrecht, waarvan een aantal als oorlogsmisdaden te kwalificeren zijn. Voor oorlogstegenstanders is het belangrijk aan dit aspect in volgende gevallen meer aandacht te besteden en ook openbaarheid te eisen over de richtlijnen op basis waarvan ook Nederlandse militairen in buitenlandse interventies optreden. De Nederlandse regering is hiervoor politiek en juridisch aansprakelijk, daar alle besluiten in NAVO-verband collectief genomen zijn.

Kees Kalkman (AMOK)

Het rapport *Collateral Damage or Unlawful Killings?* is op te vinden op de website van Amnesty International www.amnesty.nl of te bestellen door te bellen: 020-6264436.

Nato accused of violating international law in Kosovo, The Independent

By Andrew Marshall in Washington

7 February 2000

Nato breached international law in its air attacks on Yugoslavia last year, a respected human rights body says in a report issued today.

The report, by Human Rights Watch, is particularly critical of the use of cluster-bombs. The United States stopped using the munitions halfway through the war, but Britain continued using them, raising serious issues about the Government's concern for civilian casualties.

Nato killed at least 500 civilians during the Kosovo conflict, the report concludes after visits to the sites of many of the attacks. "Human Rights Watch has found no evidence of war crimes," it says. But, it adds, "the investigation did conclude that Nato violated international humanitarian law".

The report says that Nato may have breached the Geneva Convention in five areas: it conducted air attacks using cluster-bombs near populated areas; attacked targets of questionable military legitimacy; did not take adequate measures to warn civilians of strikes; took insufficient precautions to identify the presence of civilians when attacking mobile targets; and caused excessive civilian casualties by not taking sufficient measures to verify that targets did not have concentrations of civilians.

Most of the attacks resulted from missing military targets. But "nine incidents were a result of strikes on non-military targets that Human Rights Watch believes were illegitimate", including Serb Radio and Television in Belgrade.

At least one-fifth of those who died were killed by cluster-bombs, which spray bomblets over a wide area. "Overall, cluster-bomb use by the United States and Britain can be confirmed in seven incidents throughout Yugoslavia [another five are possible but unconfirmed]," the report says. "Some 90 to 150 civilians died from the use of these weapons."

It reveals the United States stopped using the weapons after a hitherto secret presidential order.

"Widespread reports of civilian casualties from the use of cluster-bombs and international criticism of these weapons as potentially indiscriminate, in effect, led ... to an unprecedented US executive order in the middle of May to cease their further use in the conflict," the report says. "The White House issued the order only days after civilians were killed by Nato cluster-bombs in the city of Nis on May 7."

But Britain, according to the RAF's own reports, continued to use the weapons. "Cluster-bombs should not have been used in attacks in populated areas, let alone urban targets, given the risks," it says. "Nevertheless, the [RAF] continued to drop cluster-bombs, indicating the need for universal, not national, norms regarding cluster-bomb use." The report also says there is "some evidence" Yugoslav forces used civilians as human shields.

The body calls on Nato to "establish an independent and impartial commission ... that would ... consider the need to alter targeting and bombing doctrine to ensure compliance with international humanitarian law".

Amnesty beschuldigt Navo van oorlogsmisdaden 7-6-2000

Kosovo

redactie buitenland

AMSTERDAM – Amnesty International, de organisatie die wereldwijd opkomt voor de rechten van de mens, beschuldigt de Navo van oorlogsmisdaden, begaan tijdens de operatie *Allied Force* tegen Joegoslavië van eind maart tot begin juni vorig jaar. Bij de Navo-luchtacties tijdens de Kosovo-crisis zijn volgens de Joegoslavische regering 400 tot 600 burgers omgekomen. De Navo heeft hierover geen cijfers bekend gemaakt.

Amnesty publiceert vandaag het rapport *'Collateral Damage' or Unlawful Killings?* – 'Bijkomende schade of onwettig doden' – met de ondertitel 'schendingen van het oorlogsrecht door de Navo gedurende de operatie *Allied For-*

ce'. In dat rapport onderzoekt Amnesty een aantal gevallen die „aangeven dat de Navo niet altijd voldeed aan de wettelijke verplichtingen bij het selecteren van doelen en het kiezen van aanvalsmethoden en -middelen”.

Volgens Amnesty kan dat vraagteken achter de titel weg, want „het bombardement op 23 april 1999 op de Servische staatsradio en -tv waarbij zestien burgerdoden vielen, was een bewuste aanval op een burgerdoel en als zodanig een oorlogsmisdaad. Er waren aanzienlijk minder doden gevallen als de Navo zich aan het oorlogsrecht had gehouden”.

Het oorlogsrecht verbiedt directe aanvallen tegen burgers of burgerdoelen, aanvallen die geen onderscheid maken tussen militaire en burgerdoelen en aanvallen die weliswaar tegen een mili-

tair doel gericht zijn, maar die een disproportioneel effect hebben op burgers of burgerdoelen.

Amnesty geeft nog wat voorbeelden van schendingen van het oorlogsrecht door de Navo: op 12 april werd de Grdelica-spoorbrug aangevallen, op 1 mei de brug in Luane en op 30 mei de Vavarin brug, en volgens Amnesty staakte de Navo haar aanvallen niet nadat duidelijk was geworden dat er burgers waren getroffen. En bij aanvallen op gevluchte burgers in Djakovica op 14 april en in Korja op 13 mei, nam de Navo volgens Amnesty niet genoeg maatregelen om het aantal burgerslachtoffers zo klein mogelijk te houden. Het rapport zegt dat de Navo, noch haar lidstaten een goed onderzoek naar deze incidenten heeft gedaan.

VERVOLG OP PAGINA 6

'NAVO schond in Kosovo regels van oorlogsrecht'

Van onze correspondent
Geert-Jan Bogaerts

BRUSSEL

De NAVO heeft bij zijn acties in Kosovo verscheidene malen het internationale oorlogsrecht geschonden. Het bondgenootschap heeft te weinig gedaan om Servische en Kosovaarse burgers te beschermen tegen zijn aanvallen en is te veel uitgegaan van de noodzaak om de risico's voor de eigen piloten te vermijden. Dat stelt Amnesty International in een rapport dat vandaag wordt gepubliceerd.

De mensenrechtenorganisatie heeft een aantal aanvallen van de NAVO onderzocht en komt tot de conclusie dat enkele van deze aanvallen onrechtmatig waren. Het beruchtste voorbeeld is het bombardement op het gebouw van de Servische televisie op 23 april vorig jaar. 'Dat was een rechtstreekse aanval op een burgerdoel, waarbij zestien burgers om het leven kwamen', aldus Amnesty.

Bij verscheidene andere acties van het bondgenootschap ging de NAVO door met bombarderen terwijl duidelijk was dat burgers hiervan het slachtoffer werden. In enkele gevallen nam de alliantie onvoldoende voorzorgsmaatregelen om te vermijden dat burgers het slachtoffer werden. Zo bleven piloten op grote hoogte vliegen, zodat de Servische luchtafweer

7-6-2000
hen moeilijker kon treffen. De keerzijde daarvan was echter dat burgers meer gevaar liepen, omdat de piloten moeilijker konden beoordelen of er burgers in de buurt van hun doelen waren.

Amnesty is bij zijn beoordeling van de NAVO-acties uitgegaan van de Conventies van Genève, waarin onder meer de regels voor oorlogvoering zijn vastgelegd in een speciaal protocol. Het protocol verbiedt directe aanvallen op burgers en verplicht ook om alle mogelijke maatregelen te treffen om burgers te ontsien. Als burgers worden ingezet als schild bij militaire objecten, zoals de Joegoslavische president Milosevic heeft gedaan, is dat vanzelfsprekend een overtreding van het oorlogsrecht. Maar het gebruik van menselijke schilden betekent wel dat de tegenstander verplicht is daar rekening mee te houden bij zijn keuze van de doelen.

Amnesty International stelt ook vast dat slechts een beperkt aantal landen betrokken is geweest bij de keuze van de doelen. Dat doet echter niets af aan de verantwoordelijkheid van de NAVO als geheel. 'Elk NAVO-lid draagt de verantwoordelijkheid voor de militaire acties die onder de noemer van de NAVO werden gevoerd', aldus de mensenrechtenorganisatie.

Pagina 5: 'Ik begrijp niets van aanklaagster Tribunaal'

'Aanval op Servische tv was oorlogsmisdaad'

Amnesty: NAVO²⁰⁰⁰ schond oorlogsrecht

Door een onzer redacteurs

ROTTERDAM, 7 JUNI. De NAVO heeft tijdens de Kosovo-oorlog van maart tot juni vorig jaar het internationale oorlogsrecht gebroken; het bombardement op het hoofdkwartier van de Servische radio- en tv was een oorlogsmisdaad. Dat zegt de mensenrechtenorganisatie Amnesty International in een vandaag verschenen rapport.

De NAVO wijst de conclusies van Amnesty als „slecht gefundeerd” en „ongegrond” af. Er zijn „een paar fouten” gemaakt, maar de NAVO hield zich „nauwkeurig aan het internationale recht, inclusief het oorlogsrecht”.

Het rapport verschijnt enkele dagen nadat het VN-tribunaal voor oorlogsmisdaden in Den Haag besloot de NAVO niet te vervolgen wegens oorlogsmisdaden tijdens de luchtoorlog. Volgens het tribunaal heeft de NAVO „fouten” gemaakt, maar zijn niet bewust burgers of niet-toegestane militaire doelen onder vuur genomen.

Amnesty komt tot andere conclusies: de NAVO heeft tijdens de bombardementen niet altijd voldaan aan de in het oorlogsrecht opgenomen verplichtingen bij het selecteren van doelen en het kiezen van aanvalsmethoden en -middelen. Door die schendingen van het oorlogsrecht zijn doden gevallen

onder de burgerbevolking. Noch de NAVO, noch de lidstaten hebben „een passend onderzoek” ingesteld naar deze incidenten en met één uitzondering, het bombardement op de Chinese ambassade in Belgrado, zijn er geen maatregelen genomen tegen verantwoordelijke personen.

In het rapport worden diverse aanvallen van de NAVO opgesomd waarbij sprake zou zijn van schendingen van het oorlogsrecht. Op 12 april vorig jaar vielen twaalf doden toen een NAVO-toestel nabij Gredica tot twee keer toe een trein raakte toen een spoorbrug werd gebombardeerd. Volgens Amnesty nam de NAVO niet genoeg voorzorgsmaatregelen om er zeker van te zijn dat bij het vernietigen van de spoorbrug geen burgers in de buurt waren. Zelfs als de betrokken piloot bij het afwerpen van de eerste bom de trein op de brug niet tijdig heeft gezien, aldus Amnesty, moet hij zich bij het afwerpen van de tweede bom hebben gerealiseerd dat de trein zich op de brug bevond.

Andere gehekkelde aanvallen van de NAVO golden op 14 april een vluchtelingenkonvooi (70 doden), de brug van Lužane op 1 mei, de brug bij Varvarin op 30 mei en een bombardement op Niš, waarbij clusterbommen werden gebruikt.

Amnesty veroordeelt in het rapport ook de aanval op de Servische staatsradio en -televisie (RTS) op 23 april, waarbij zestien doden vielen. Volgens de NAVO was het gebouw een legitiem militair doel gezien het propagandistische gehalte van de uitzendingen. Amnesty erkent dat het verstoren van regeringspropaganda helpt om de moraal van de bevolking en de strijdkrachten te ondermijnen. Maar de organisatie vindt dat het rechtvaardigen van een aanval op een burgerfaciliteit op die gronden een onaanvaardbare interpretatie is van wat het oorlogsrecht over zo'n aanval zegt. Volgens het oorlogsrecht was de zender geen militair doel, aldus Amnesty. „De bewuste aanval op het RTS-hoofdkwartier schond het verbod op het aanvalen van burgerdoelen (...) en is als zodanig een oorlogsmisdaad.”

Amnesty beroept zich mede op de vrijspraak van een nazi-propagandachef tijdens de Neurenbergse processen tegen Duitse oorlogsmisdadigers in 1946. De man had volgens de rechters antisemitische propaganda bedreven en vals nieuws verspreid, maar geen oorlogsmisdaden gepleegd omdat hij niet tot wreedheden aanzette, maar de steun van de bevolking voor Hitler en de Duitse oorlogspanning wilde mobiliseren.

NAVO moet wellicht verantwoordelijkheid afleggen aan Joegoslavië-Tribunaal

Het is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

Del Ponte onderzoekt NAVO-bombardementen

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

Oorlogsmisdaden

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

NAVO-leiders niet heilig voor tribunaal

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

Mogelijke vervolging Nato-misdaden Kosovo

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

Tribunaal verwijt Navo hooguit 'enige fouten'

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

Britse en Amerikaanse jagers bombarderen burgerdoelen

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

De laatste poging van het Westen om de NAVO te laten afleggen de verantwoordelijkheid voor de Joegoslavië-Tribunaal, is de laatste kans voor de NAVO om de verantwoordelijkheid af te leggen voor de Joegoslavië-Tribunaal.

Nico Steyner

Van: Global Reflexion <office@globalreflexion.org>
aan: IB.SMTP("hanshupk@bg.fnv.nl")
Datum: dinsdag 28 december 1999 16.11

JOEGOSLAVIE: Nabestaanden tv-personeel willen Navo en tv-station voor de rechter dagen

BELGRADE, 24 oktober (IPS) - De families van de zestien, op 23 april bij een NAVO-luchtaanval omgekomen werknemers van de Servische Staatstelevisie (RTS), gaan zowel tegen de NAVO als tegen het tv-station processen aanspannen bij regionale en nationale rechtbanken. De families beschuldigen de NAVO ervan opzettelijk de Conventie voor de Bescherming van Mensenrechten en Fundamentele Vrijheden te hebben geschonden, en het RTS van zijn personeel als een wapen in de propagandaoorlog te hebben gebruikt. Zaterdag werd in Belgrado nog een emotionele herdenkingsdienst gehouden voor de omgekomen tv-mensen.

"Alle slachtoffers waren burgers," betoogt Vladan Joksimovic van het Centrum voor Mensenrechten in Belgrado. "De aanval op de RTS kan de Navo geen enkele militaire winst hebben opgeleverd." Volgens Joksimovic beging de NAVO opzettelijk een inbreuk op artikel 2 van de Conventie voor de Bescherming van Mensenrechten en Fundamentele Vrijheden die stelt dat ieders recht op leven bij wet moet beschermd zijn.

De Belgraadse advocaat Slobodan Sisic zal de zaak voor een rechtbank in Belgrado brengen. Volgens hem heeft het bestuur van de RTS de veiligheid van zijn personeel totaal veronachtzaamd in oorlogstijd. "De mensen aan de top bij het station beseften dat de RTS een doelwit zou worden, maar deden niets in de hoop een punt te scoren in de propagandaoorlog." Maar Milorad Komrakov, hoofd van het Informatiebureau van de RTS, houdt vol dat de aantijgingen van Sisic "walgelijke leugens" zijn.

Om de aanval op het RTS-gebouw te rechtvaardigen verklaarde de NAVO dat het station deel uitmaakte van de Joegoslavische oorlogsmachine en zowel haat tegen de etnische Albanezen als valse nieuwsberichten in Kosovo verspreidde. Geen enkel slachtoffer van de luchtaanval was echter rechtstreeks betrokken bij de nieuwsgaring. En wat de verantwoordelijkheid van het RTS-bestuur betreft: verwanten van de slachtoffers wijzen erop dat de belangrijkste panden van het tv-station niet ontruimd werden, wat in andere regeringsgebouwen en zelfs private tv-stations wel het geval was.

Vele nabestaanden geloven dat de RTS-directie zich wel degelijk bewust was van het dreigende gevaar. "De NAVO had een mediagebouw nooit mogen aanvallen, maar ook de RTS gaat niet vrijuit," zegt Borka Banovic, moeder van Ksenija, een videomonteur die omkwam bij het bombardement. "De mensen aan de top wisten maar al te goed dat hun station tot een legitiem doelwit uitgeroepen was en hebben zich dus schuldig gemaakt aan een voorbedachte moord op hun eigen mensen."

Samen met andere nabestaanden van de slachtoffers stelt Banovic dat de RTS de technische mogelijkheden had om zijn programma's tijdens de oorlog vanuit verschillende plaatsen uit te zenden.

"Verantwoordelijken beweerden dat het hoofdkantoor van de RTS ook tijdens de oorlog operationeel moest blijven, maar na het bombardement werden de programma's gewoon vanuit andere plaatsen of mobiele eenheden uitgezonden," zegt Banovic.

Dusan Munitlak, vader van Jelica Munitlak, een schminkster, treedt Borka Banovic bij. "Waarom hield de RTS 120 tot 150 mensen in het hoofdgebouw tijdens de nachtdienst? Dat is drie keer zoveel als in vredetijd," stelt Munitlak, die zelf gedurende dertig jaar werkzaam was als RTS-technicus.

Ook mensen binnen de RTS bevestigen dat "iedereen" wist dat hun gebouw op de lijst van doelwitten stond, maar dat algemeen directeur Dragoljub Milanovic alle personeel had opgedragen de gebruikelijke werkuren te kloppen. Intussen werd geen enkele maatregel genomen om het personeel te beschermen, ook al waren westerse tv-ploegen verscheidene dagen voor de luchtaanval door hun regeringen gewaarschuwd uit de buurt van het RTS-gebouw te blijven.

Alle buitenlandse tv-correspondenten straalden hun materiaal vanuit het RTS-gebouw door, maar stopten daarmee op 19 april. "De buitenlandse ploegen zeiden ons: wanneer jullie ons hier niet meer zien, zullen jullie het volgende doelwit worden," herinnert Ljiljana Breberina zich, een RTS-ingenieur die verantwoordelijk is voor de buitenlandse verbindingen. "Veel collega's belden vanuit het buitenland en zeiden: verlaat het gebouw, jullie zullen binnenkort geraakt worden."

Breberina speelde de waarschuwingen naar eigen zeggen door naar Branko Matijasevic, hoofd van de technische afdeling van RTS, die ze op zijn beurt overmaakt aan algemeen directeur Milanovic. Maar die zou geantwoord hebben dat degene die niet wilden werken, konden opstappen. "Mensen vreesden voor hun baan en konden tegelijk niet geloven dat iemand hen willens en wetens zou dwingen een gemakkelijk doelwit te vormen," zegt Breberina. "Maar dat is precies wat er wel gebeurde."

Vesna Peric-Zimonjic

-----Foundation Global Reflexion-----

--e-mail: office@globalreflexion.org--

Kosovo-oorlog Tribunaal onderzoekt rol NAVO

DEN HAAG, 29 DEC. Het VN-tribunaal voor oorlogsmisdaden in Den Haag stelt een onderzoek in naar het gedrag van NAVO-piloten en hun commandanten tijdens de oorlog om Kosovo. Dat heeft de woordvoerder van hoofdaanklager Carla Del Ponte gisteren bevestigd.

Naar aanleiding van een vraaggesprek van Del Ponte met het Britse blad *The Observer* zei de woordvoerder dat haar staf op verzoek van diverse „geïnteresseerde partijen” een onderzoek heeft ingesteld naar de luchtaanvallen die in de Kosovo-oorlog, tussen eind maart en begin juni van dit jaar, op doelen in Joegoslavië zijn uitgevoerd. Onder de ‘partijen’ die om het onderzoek hebben gevraagd bevinden zich een Canadese jurist en een groep Russische parlementariërs.

Het VN-tribunaal, in 1993 opgericht door de Veiligheidsraad van de VN naar aanleiding van de oorlogen in Kroatië en Bosnië, kan geen regeringen of internationale organisaties aanklagen. Maar Del Ponte kan wel op grond van het onderzoek van haar staf besluiten individuen voor de rechter te brengen. Dat zou een spectaculaire stap zijn: nooit eerder is een Westerse militaire of politieke leider voor een internationaal tribunaal gedaagd.

De inhoud van het onderzoek is vertrouwelijk. Maar de NAVO is in het recente verleden wel in opspraak geraakt naar aanleiding van de luchtacties, met name over vergissingen als het bombarde-

ment op de Chinese ambassade in Belgrado en over missers waarbij onder andere een passagierstrein en een vluchtelingenkonvooi zijn getroffen.

De NAVO wilde gisteren geen commentaar geven op Del Ponte's onderzoek; volgens woordvoerder Jamie Shea is de organisatie nog niet formeel op de hoogte gesteld.

Voor al op de Balkan bestaat al jaren de overtuiging, dat het tribunaal een instrument van Westerse leiders is om boosdoeners en tegenstanders te vervolgen en zelf buiten schot te blijven. Die overtuiging kan door een juridische actie tegen Westerse militairen of politici worden bestreden. Maar het is volgens deskundigen niet waarschijnlijk dat het onderzoek uitmondt in dagvaardingen.

Del Ponte zelf zei tegen *The Observer* dat ze wel degelijk in actie zal komen als het onderzoek bewijsmateriaal oplevert: „Als ik niet bereid zou zijn dat te doen zou ik niet op de juiste plek zitten. Dan moet ik mijn missie staken.”

Ze tekende echter aan dat het onderzoek naar de NAVO-luchtacties niet de eerste prioriteit is: „Er zijn onderzoeken naar genocide, naar lijken in massagraven.” (AP)

Kosovo-oorlog Tribunaal onderzoekt rol NAVO

NRC

DEN HAAG, 29 DEC. Het VN-tribunaal voor oorlogsmisdaden in Den Haag stelt een onderzoek in naar het gedrag van NAVO-piloten en hun commandanten tijdens de oorlog om Kosovo. Dat heeft de woordvoerder van hoofdaanklager Carla Del Ponte gisteren bevestigd.

Naar aanleiding van een vraaggesprek van Del Ponte met het Britse blad *The Observer* zei de woordvoerder dat haar staf op verzoek van diverse „geïnteresseerde partijen” een onderzoek heeft ingesteld naar de luchtaanvallen die in de Kosovo-oorlog, tussen eind maart en begin juni van dit jaar, op doelen in Joegoslavië zijn uitgevoerd. Onder de „partijen” die om het onderzoek hebben gevraagd bevinden zich een Canadese jurist en een groep Russische parlementsleden.

Het VN-tribunaal, in 1993 opgericht door de Veiligheidsraad van de VN naar aanleiding van de oorlogen in Kroatië en Bosnië, kan geen regeringen of internationale organisaties aanklagen. Maar Del Ponte kan wel op grond van het onderzoek van haar staf besluiten individuen voor de rechter te brengen. Dat zou een spectaculaire stap zijn: nooit eerder is een Westerse militaire of politieke leider voor een internationaal tribunaal gedaagd.

De inhoud van het onderzoek is vertrouwelijk. Maar de NAVO is in het recente verleden wel in opspraak geraakt naar aanleiding van de luchtacties, met name over vergissingen als het bombarde-

ment op de Chinese ambassade in Belgrado en over missers waarbij onder andere een passagierstrein en een vluchtelingenkonvooi zijn getroffen.

De NAVO wilde gisteren geen commentaar geven op Del Ponte's onderzoek; volgens woordvoerder Jamie Shea is de organisatie nog niet formeel op de hoogte gesteld.

Voor al op de Balkan bestaat al jaren de overtuiging, dat het tribunaal een instrument van Westerse leiders is om boosdoeners en tegenstanders te vervolgen en zelf buiten schot te blijven. Die overtuiging kan door een juridische actie tegen Westerse militairen of politici worden bestreden. Maar het is volgens deskundigen niet waarschijnlijk dat het onderzoek uitmondt in dagvaardingen.

Del Ponte zelf zei tegen *The Observer* dat ze wel degelijk in actie zal komen als het onderzoek bewijsmateriaal oplevert: „Als ik niet bereid zou zijn dat te doen zou ik niet op de juiste plek zitten. Dan moet ik mijn missie staken.”

Ze tekende echter aan dat het onderzoek naar de NAVO-luchtacties niet de eerste prioriteit is: „Er zijn onderzoeken naar genocide, naar lijken in massagraven.” (AP)

NAVO-leiders niet heilig voor tribunaal

24-12-99

Van onze verslaggeefster
Corine de Vries

DEN HAAG

Hoofdaanklager Carla Del Ponte van het Joegoslavië-Tribunaal zal leiders van NAVO-landen vervolgen, indien zij voldoende bewijzen in handen heeft dat de NAVO oorlogsmisdaden heeft gepleegd in Joegoslavië. Het tribunaal is daartoe bereid én bevoegd, heeft Del Ponte donderdag gezegd tegen een delegatie van het Russische parlement, de Doema.

'Wij zijn heel tevreden over de ontmoeting met Del Ponte', zegt het communistische Doema-lid Tamara Pletneva na afloop in Den Haag. Zij is lid van de parlementscommissie die onderzoek doet naar NAVO-misdaden in Joegoslavië.

De commissie is in mei opgericht met instemming van alle Russische partijen in de Doema, en heeft tijdens een aantal bezoeken aan Servië en Kosovo bewijzen verzameld van 'de NAVO-bombardementen die hebben geleid tot de dood van talloze onschuldige burgers en die de soevereiniteit van Joegoslavië hebben geschonden'.

De Doema-commissie heeft Del Ponte gevraagd onderzoek te doen naar het handelen van Bernard Kouchner, de baas van de VN-missie in Kosovo. Pletneva bracht onlangs een bezoek aan Kouchner, die zij 'een NAVO-representant' noemt. 'Kouchner zei mij dat hij zich thuis voelt in Kosovo. Dat is op zich al een schending van de Joegoslavische soevereiniteit. En hij weigert Milosevic, een gekozen president, te woord te staan, dat is een schending van het internationaal recht. En bovendien worden onder zijn toezicht oog de Albanezen in staat gesteld om de Serviërs etnisch te zuiveren.'

Del Ponte zal de bewijzen die de Russische delegatie haar heeft gegeven 'aandachtig bestuderen', zegt haar woordvoerder Paul Riley. 'Voor Del Ponte was het een

interessante ontmoeting. Wij hebben ons wel een beetje verbaasd over het moment van dit bezoek, zo gelijktijdig met de Russische acties in Tsjetsjenië', aldus de woordvoerder.

Maar volgens Pletneva heeft haar bezoek 'absoluut niets te maken met de Russische strijd tegen Tsjetsjeense terroristen. Ons doel is te bewerkstelligen dat dit type NAVO-agressie, het bombarderen van een weerloos land zonder mandaat van de Veiligheidsraad, zich nooit zal herhalen.'

Del Ponte heeft de Russische delegatie gevraagd om haar te helpen de contacten met de Joegoslavische autoriteiten te verbeteren. Joegoslavië weigert het tribunaal te erkennen, en Mira Markovic, de echtgenote van Milosevic, vergeleek het tribunaal woensdag nog met de Gestapo. De VN-cellen in Scheveningen noemde zij 'een vervanging van de concentratiekampen en de verbrandingsovens'.

De Russische Doema is aanzienlijk minder negatief. 'Hoewel wij vinden dat het tribunaal tot op heden te partijdig is geweest, de aanklacht tegen Milosevic vinden wij bijvoorbeeld onacceptabel, denk ik wel dat het een nuttig orgaan kan zijn. Maar dan moet het wel alle misstanden in het voormalig Joegoslavië onderzoeken. Onze ontmoeting met Del Ponte vandaag stemt hoopvol', zegt Pletneva.

Pletneva is van plan om, zodra de nieuwe Doema geïnstalleerd is, Del Ponte een keer uit te nodigen in Moskou. Een volgende stap kan zijn dat de Russische Doema de aanklager zal helpen met het verkrijgen van een visum voor Belgrado.

Hoofdaanklager Del Ponte geniet groot respect in de Russische Doema, omdat zij als Zwitserse procureur-generaal de maffia bestreed. In die functie legde zij de 'Kremlin-gate' bloot, een corruptieschandaal waarbij de kring rond president Jeltsin betrokken was. Pletneva: 'Ik ben ervan overtuigd dat mevrouw Del Ponte onafhankelijk is.'

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: donderdag 13 januari 2000 0:17
Aan: S. Andjelkovic; Ruza Despotovic; Jola Maas; Jared Israel; Jan Beentjes; Herman Ti; Hans de Ruijter; Globalreflexion; Erwin Steijnen; Dolf Loth; Annamiek Vermeulen
Onderwerp: THE FIRST LEGAL ACTION OF THE PC (<http://www.suc.org/politics/kosovo/papers/pc1>)

LET OP....BELANGRIJK ! ! !

[<http://www.suc.org/pictures/suctop.gif>](http://www.suc.org/pictures/suctop.gif)

[<http://www.suc.org/pictures/sec_header.gif>](http://www.suc.org/pictures/sec_header.gif)

[<http://www.suc.org/pictures/bg_dot.gif>](http://www.suc.org/pictures/bg_dot.gif) The Permanent Commission (PC) concerning (Dutch)

War Crimes in Yugoslavia

Couwenhoven 52-05 3703 ER Zeist

The Netherlands

tel. 0031306956867

fax. 0031206151120

E-mail: office@globalreflexion.org

October 1999

THE FIRST LEGAL ACTION OF THE PC

To take legal proceedings and claim damages for the victims and their surviving relatives of the bombardment of the RTS studios in Belgrade. In this court case before the domestic court in The Hague, not only the State of The Netherlands will be summoned, but also Prime Minister Kok, Minister of Defense De Grave, and Minister of Foreign Affairs Van Aartsen of The Netherlands, the leaders of most political parties in the Dutch Parliament, the highest Dutch commanding officers, and the Dutch military executives, directly involved with the criminal actions against the FRY, all directly individually.

The victims of this war crime in Belgrade against the RTS studios will be invited to submit their claims.

MOTIVATION FOR THIS CHOICE

The intentional character of this beastly and cowardly act of aggression is an established fact. Nobody could argue that it was a mistake or a "bad shot", or only "collateral damage". Moreover, this blatant act of terrorism is openly cheered by the Dutch Prime Minister Kok and the Minister of Foreign Affairs Van Aartsen. This strengthens their personal joint liability. Therefore it is from a legal point of view the strongest case conceivable.

Furthermore it is exactly this case that offers side advantages.

First, especially this NATO massacre is most controversial, even among the supporters of this NATO aggression. No way can anyone maintain that the RTS studios were a military target in the sense of international law. Besides, the international press does not like this attack. This may be a reason for them to cover especially this court case more than any other similar court case.

But still more important is the opportunity that this specific court case will present to expose the anti-Serbian smear campaign and lies. The **official** argument for demolishing the RTS buildings was always that the Serbian Television called for violence against the Albanians and for ethnic cleansing in Kosovo.

we can easily prove that this was absolutely out of the question. Because members of the PC
ard have recorded all RTS broadcasts during the whole period of NATO aggression as far as
possible. And there is not a shred of evidence of rousing any anti-Albanian popular feelings by
RTS broadcasts. On the contrary, all the time during this NATO aggression RTS continued
broadcastings also in Albanian language.

Because Prime Minister Kok and Minister of Foreign Affairs Van Aartsen always did try to justify
this NATO act of terrorism against the RTS studios, with claims about this so called calling for
ethnic cleansing by RTS, this evidence we have got gives us the opportunity to summon these
two war criminals to appear also personally in court in a kind of pre-proceedings to testify about
their - untenable - claims about witch hunting by RTS, calling for ethnic cleansing in Kosovo. This
also would give good publicity to this case.

The PC in the Netherlands

Copyright © 1996-99 Serbian Unity Congress. All Rights Reserved.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zaterdag 12 februari 2000 0:38
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: 00, Letter to Carla Del Ponte (<http://news.suc.org/press/suc210.html>)

[<http://news.suc.org/>](http://news.suc.org/)

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)
Serbian Unity Congress - Letter

February 7, 2000
Her Excellency Mrs. Carla Del Ponte,
Chief Prosecutor,
International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia
Churchillplein 1, The Hague,
Netherlands

Your ref: 993280/GR/LA/tr
By fax: 011-31-70-4165355

Dear Mrs. Del Ponte:

Further to my letter of January 13, 2000, the publication of the Human Rights report on NATO actions in Kosovo provides important new information from an impeccable source about potential NATO war crimes in Yugoslavia. The report sets the number of civilian deaths at approximately 500. Other accounts suggest that the number may be substantially higher but even the number of 500 dictates an urgent and thorough investigation by the ICTY. The report sets out several instances involving innocent civilian casualties such as the use of cluster bombs and the attack on Belgrade TV and Radio as especially meriting investigation. It describes these and several other targets as "illegitimate."

Given your recent calls for NATO troops to arrest potential war criminals in the former Yugoslavia, it is imperative that you demonstrate the Tribunal's independence by investigating NATO violations. The Human Rights report is an excellent starting point for indicting NATO for war crimes committed during the 78-day bombing campaign. It also sets the stage for an investigation of similar violations by KFOR.

Sincerely,

Milosh Milenkovich
President

cc: Members of the Congress
Vice President Albert Gore, Jr.

Secretary of State Madeleine Albright
Ambassador James Dobbins, State Department
NATO, UN Security Council

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1999 by Secretary of State

Deze Parlement werden aangenomen. De oud-verzetsstrijders en deelnemers aan de nationale bevrijdingsstrijd van de volken tegen de heerschappij van de terreur in de door de troepen van Hitler overvallen en bezette landen, alsook in Spanje en Portugal, weten uit eigen smartelijke ervaringen, dat racistische en chauvenistische verschijnselen in de kiem moeten worden gesmoord, om het opnieuw ontstaan van fascistische gewelddadige regimes vanaf het begin te onderdrukken. Zij ondersteunen het voorstel om elke revisionistische vervalsing over volkerenmoord, ieder opkomen van racisme, als misdaad te vervolgen en zij roepen alle staten op om wetten in dit kader te maken. De F.I.R. en alle aangesloten nationale verenigingen richten zich tot de politiek verantwoordelijke mensen in Europa, tot de nationale parlementen en tot de internationale democratische openbare mening: Laten wij 55 jaar na de bevrijding van fascisme en oorlog niet toelaten, dat de herinnering aan de daden en het lijden van vrouwen en mannen in het verzet en door vervolging, door steeds maar weer vervalsen van de uitingen van verzet en het vernietigen van uitingen van antifascisme, op de plaatsen van herdenken teniet wordt gedaan. Nooit meer oorlog! Dat is wat de volkeren eisen na de overwinning op het

misdadige Hitler-fascisme. Ondanks de plicht tot handhaven van de vrede ervaren wij in de laatste jaren een groeiende wil om regionale conflicten militair op te lossen. Wij herhalen hier nog eens, wat wij op 20 april 1999 zeiden: Zowel het verdrijven van mensen van een nationale minderheid alsook het inzetten van militaire middelen tegen de soevereine staat Joegoslavië is een zware aanslag op het proces van verbroedering en samenwerking tussen de staten en volkeren van Europa. De militaire maatregelen, die door de NAVO - maar zonder mandaat van de VN - zijn genomen, kunnen geen oplossing bieden voor de problemen van de etnische minderheden. Nu weten wij: De problemen zijn hierdoor groter geworden. Daarom is het nog belangrijker om de eis nooit meer oorlog een stem te geven in de discussie en politieke invloed te verschaffen. Wij ondersteunen met al onze kracht de activiteiten van de vredesbeweging in alle landen tegen de oorlog in Kosovo, Tsjetsjenië en andere plaatsen op aarde. Wij eisen het terugkeren naar het principe van oplossen van conflicten op niet-militaire wijze en het herstellen van het gezag van de VN als instituut van management in transnationaal niet-militair oplossen van conflicten. Dat betekent het respecteren van alle resoluties van

de Veiligheidsraad en algemene ontwapening, vooral inzake kernwapens. De plicht van schadeloosstelling blijft bestaan! Het onwaardige loven en bieden van vooral de Duitse grootindustrie en de banken over schadeloosstellen van de slachtoffers van dwangarbeid toont weer eens duidelijk aan, dat politieke en materiële herstelbetaling tot nu nog steeds niet geregeld is. Daarom mag er ook geen streep gezet worden onder de geschiedenis van en het leren uit de Tweede Wereldoorlog. Eindelijk is het gelukt een akkoord te bereiken. In het belang van ieder nog levend slachtoffer van vervolging door fascist en het program van slavernij moet onmiddellijk met het uitbetalen van bedragen uit het herstelbetalingsfonds worden gestart. Appèl 2000 Onze plicht was en blijft de strijd voor meer democratische en sociale rechten voor alle volkeren, tegen fascisme en oorlog, chauvinisme en racisme, antisemitisme en het minachten van mensen. Dit hoge doel bereiken wij echter niet alleen, maar slechts in nauwe samenwerking met iedereen, vooral de jonge generaties, die deze taak moeten oppakken en voortzetten. Nooit meer fascisme! Nooit meer oorlog! Deze leus blijft plicht voor de toekomst!

□ Toos Plug

Joegoslavië - NAVO - Tribunaal

In ons vorige nummer schreven wij over de kaarten-actie en de Permanente Commissie, onder de titel: **SCHADECLAIM BOMMEN OP TV-STUDIO BELGRADO**. Uit Nicosia, op Cyprus, ontvingen wij een adhesie-betuing van de Veteranen van W.O. II. (in het Engels.)

Aan Hendrik van Luttikhuisen, voorzitter van de AFVN Beste kameraden,

Wij bevestigen de ontvangst van jullie brief van november 1999, met het manifest november 1999" over de oorlogsmisdaden in Joegoslavië. Dit document sluit geheel aan bij een onlangs door ons gehouden bijeenkomst van ons hoofdbestuur en we willen er graag het volgende aan toevoegen:

1) Wij verklaren ons solidair en ondersteunen de strijd die jullie hebben opgepakt om recht voor Joegoslavië te verkrijgen. Ons land is geen lid van de NAVO en nam geen deel aan de oorlog tegen een bevriend land. Op ons aandringen heeft de Wereld Federatie van Veteranen te Parijs een sterk protest gestuurd aan de Secretaris- Generaal van de VN in

New York over de bombardementen op Joegoslavië.

2) Ons land heeft onderdak en financiële hulp geboden aan alle vluchtelingen die hierheen kwamen tijdens de oorlog en de regering heeft speciale werkvergunningen uitgegeven om het voor hen mogelijk te maken hier te werken. Er waren diverse massale protest-acties in Nicosia, de hoofdstad van Cyprus, tijdens de oorlog en duizenden demonstranten trokken door de straten, waar anti-NAVO symbolen de gevels sierden, naar de Amerikaanse ambassade.

3) Wij beklemtonen, dat wij, als land, bijzonder gevoelig zijn voor zaken als het blindelings bombarderen van burgerbevolking en het vernielen van niet-militaire infrastructuur. Immers, wij ondergingen een bijna eender lot, toen Turkije Cyprus bezette in 1974; nog steeds houdt het 37% van ons Cypriotisch grondgebied bezet. Wij wensen jullie succes in jullie streven naar meer gerechtigheid voor het volk van Joegoslavië.

Hartelijke groeten,
L. Demetriou, algemeen secretaris

VN en Navo met Kosovo-kritiek Amnesty oneens

BRUSSEL, DEN HAAG - De Navo en het Joegoslavië-Tribunaal spreken tegen dat de Navo in Joegoslavië oorlogsmisdaden heeft begaan, zoals Amnesty International zegt.

8-6-2000
De mensenrechtenorganisatie publiceerde gisteren een rapport over de luchtaanvallen op Joegoslavië. Daarin zegt ze dat de Navo bewust burgers aanviel, zoals konvoien van vluchtelingen en het hoofdkwartier van de Servische staatstelevisie. In een reactie zei de Navo zich 'nauwgezet' aan het internationale recht 'inclusief het oorlogsrecht' te hebben gehouden, en alles te hebben gedaan om te voorkomen dat burgers getroffen werden. Wel zei een woordvoerder dat „bij de meer dan 10 000 missies in enkele gevallen fouten werden gemaakt of wapens niet goed werkten, waardoor doden of gewonden onder burgers vielen. Wij betreuren dat zeer.” Volgens Joegoslavië zijn zeker 400 burgers gedood.

De Navo kreeg gisteren bijval van het Joegoslavië-Tribunaal. Het gebruik van clusterbommen, die de Navo onder meer op de stad Nis liet vallen, is volgens plaatsvervangend hoofdaanklager Graham Blewitt niet per se verboden. De Navo richtte zich met precisiewapens op 'legitieme militaire doelen', zodat burger-slachtoffers slechts een bijverschijnsel waren, aldus Blewitt. Eerder werden Kroatische Serviërs wel veroordeeld voor het gebruik van clusterbommen. Zij gebruikten raketten die niet 'specifiek' op een militair doel konden worden gericht. Daardoor werd de hele burgerbevolking van Zagreb doelwit. Hoofdaanklaagster Del Ponte zei eerder al geen aanklacht tegen de Navo in te dienen.

Overigens vraagt Joegoslavië de VN-veiligheidsraad om het mandaat van de vredesmissie in Kosovo niet te verlengen. Volgens Belgrado is die mislukt en krijgen Serviërs in de regio te weinig bescherming. De VN bespreken de missie maandag, precies een jaar na de komst van de eerste westerse grondtroepen in Kosovo.

Geen aanklacht VN-hof tegen Navo om Kosovo

3-6-2000
DEN HAAG - Het Joegoslavië-Tribunaal heeft het onderzoek naar misdadingen van de Navo geseponeerd.

Het hof maakte gisteren bekend geen aanklacht in te stellen wegens schendingen van de Geneefse Conventies en volkerenmoord. Servische delegaties, een Canadese hoogleraar en Russische parlementsariërs hadden het VN-hof gevraagd Navo-leiders te vervolgen vanwege de bombardementen op Joegoslavië tijdens de Kosovo-crisis vorig jaar.

De aanklacht wegens genocide maakte van meet af aan weinig kans, omdat de definitie van volkerenmoord de intentie veronderstelt om een bevolkingsgroep geheel of gedeeltelijk uit te roeien. Het tribunaal heeft wel bevestigd dat bij de Navo-bombardementen het oorlogsrecht is geschonden. Het bondgenootschap be-

stookte burgerdoelen en gebruikte clusterbommen. Een werkgroep van juristen concludeerde dat er geen aanleiding is voor een aanklacht. Het rapport wordt mogelijk volgende week openbaar.

Bij het Internationaal Gerechtshof, ook in Den Haag, loopt nog steeds een klacht van Joegoslavië tegen Nederland en zeven andere Navo-landen. Belgrado verloor vorig jaar een kort geding over de bombardementen. De bodemprocedure wegens genocide dient waarschijnlijk in 2001 of later.

De vice-president van de Bosnisch-Servische Republika Srpska, Mirko Sarovic, bezoekt maandag het Joegoslavië-Tribunaal. Het is de eerste keer dat een president of vice-president uit Srpska naar het VN-hof komt. Hij wil onder anderen spreken met de president van het tribunaal. Ook zal hij verdachten bezoeken in de Scheveningse gevangenis.

CIVIL ISSUES

POLITICS

MILITARY

KOSOVO AND METOHIA

ECONOMY

CULTURE AND RELIGION

SPORT

International Federation of journalists and bombs
December 27, 1999

Secretary General of the International Federation of journalists, Aidan White, commented, at the end of 1999, on "one of the most dangerous and tragic years for the journalists of the world" and on the fact that NATO bombardment of the RTS building has killed 16 people. "NATO's decision to bomb the RTS building controlled by the Yugoslav president Slobodan Milosevic's authority was wrong" - White said. Then he explained his words: "The problem of propaganda was not solved in this way. The problem of the Milosevic regime's pressure on the independent media was not solved in this way. As the matter of fact, we can see that this pressure became greater in the last weeks". (The Voice of America, December 23rd)

It is hard to believe that an official of the International journalists' organization said something like that. If the American radio accurately quoted White, it would mean that he intervened for the killing of journalists whenever they had a different opinion and whenever they were a part of "some propaganda". According to him, victims would be justified if the problem of propaganda was solved (which is perhaps the other name for media close to regime). It is also hard to understand his attitude that the killing of the RTS workers did not make the problem of "regime's pressure on independent media" smaller.

Mr. White is not aware that there are media close to regime all over the world. For example, in contrast to USA, Serbia has a greater number of papers that criticize the authorities, than the ones close to the regime.

This media is regularly published or emitted in Serbia, their journalists openly criticize the Government, go abroad, organize themselves freely and appear in public pla-

ces. Only the Law on Public Information which requests that they do their job professionally and be materially responsible for the lies and insults proven by court restricts them.

Regardless of the fact that some of these opposition papers were directly financed from the NATO countries' power centers in order to help destroying of the legally elected government in Serbia and Yugoslavia, none of them supported NATO aggression against Yugoslavia. The raving bombardment endangered the existence of all the journalists and their families endangered the survival of the nation and state. All the journalists have demonstrated a reasonable patriotism in defending the country from the outside assault at the time.

After the aggression was ended, officials and organizations of the NATO member-states confessed that they've lied about their action and the events in Kosovo and Metohija that were alleged reason for the aggression. Many foreign journalists have also admitted that they've took part in the propaganda and deliberately, or accidentally, became a part of the lie that was used to justify killing of civilians and destruction of a country. Yugoslav officials and journalists, as those honest representatives of public opinion confessed even in NATO's countries, were telling the truth on suffering of civilians from NATO's missiles, demolishing of hospitals, kindergartens, schools, bridges and churches. Some journalists even dared to say that the NATO's bombing was an aggression that violated the international law and humanity.

Mister White, would a bombardment of journalists in the NATO's headquarters in Brussels resolve the problems of the war propaganda and reduce pressure of NATOs' officials on the rare western media that called "NATO's air campaign against Yugoslavia" with its real name - aggression? Maybe the number of killed children in Yugoslavia would be lesser?

NAVO-leiders niet heilig voor tribunaal

Van onze verslaggeefster
Corine de Vries

DEN HAAG

Hoofdaanklager Carla Del Ponte van het Joegoslavië-Tribunaal zal leiders van NAVO-landen vervolgen, indien zij voldoende bewijzen in handen heeft dat de NAVO oorlogsmisdaden heeft gepleegd in Joegoslavië. Het tribunaal is daartoe bereid én bevoegd, heeft Del Ponte donderdag gezegd tegen een delegatie van het Russische parlement, de Doema.

'Wij zijn heel tevreden over de ontmoeting met Del Ponte', zegt het communistische Doema-lid Tamara Pletneva na afloop in Den Haag. Zij is lid van de parlementscommissie die onderzoek doet naar NAVO-misdaden in Joegoslavië.

De commissie is in mei opgericht met instemming van alle Russische partijen in de Doema, en heeft tijdens een aantal bezoeken aan Servië en Kosovo bewijzen verzameld van 'de NAVO-bombardementen die hebben geleid tot de dood van talloze onschuldige burgers en die de soevereiniteit van Joegoslavië hebben geschonden'.

De Doema-commissie heeft Del Ponte gevraagd onderzoek te doen naar het handelen van Bernard Kouchner, de baas van de VN-missie in Kosovo. Pletneva bracht onlangs een bezoek aan Kouchner, die zij 'een NAVO-representant' noemt. 'Kouchner zei mij dat hij zich thuis voelt in Kosovo. Dat is op zich al een schending van de Joegoslavische soevereiniteit. En hij weigert Milosevic, een gekozen president, te woord te staan, dat is een schending van het internationaal recht. En bovendien worden onder zijn toezicht oog de Albanezen in staat gesteld om de Serviërs etnisch te zuiveren.'

Del Ponte zal de bewijzen die de Russische delegatie haar heeft gegeven 'nauwkeurig bestuderen', zegt haar woordvoerder Paul Risley. 'Voor Del Ponte was het een

interessante ontmoeting. Wij hebben ons wel een beetje verbaasd over het moment van dit bezoek, zo gelijktijdig met de Russische acties in Tsjetsjenië', aldus de woordvoerder.

Maar volgens Pletneva heeft haar bezoek 'absoluut niets te maken met de Russische strijd tegen Tsjetsjeense terroristen. Ons doel is te bewerkstelligen dat dit type NAVO-agressie, het bombarderen van een weerloos land zonder mandaat van de Veiligheidsraad, zich nooit zal herhalen.'

Del Ponte heeft de Russische delegatie gevraagd om haar te helpen de contacten met de Joegoslavische autoriteiten te verbeteren. Joegoslavië weigert het tribunaal te erkennen, en Mira Markovic, de echtgenote van Milosevic, vergeleek het tribunaal woensdag nog met de Gestapo. De VN-cellen in Scheveningen noemde zij 'een vervanging van de concentratiekampen en de verbrandingsovens'.

De Russische Doema is aanzienlijk minder negatief. 'Hoewel wij vinden dat het tribunaal tot op heden te partijdig is geweest, de aanklacht tegen Milosevic vinden wij bijvoorbeeld onacceptabel, denk ik wel dat het een nuttig orgaan kan zijn. Maar dan moet het wel alle misstanden in het voormalig Joegoslavië onderzoeken. Onze ontmoeting met Del Ponte vandaag stemt hoopvol', zegt Pletneva.

Pletneva is van plan om, zodra de nieuwe Doema geïnstalleerd is, Del Ponte een keer uit te nodigen in Moskou. Een volgende stap kan zijn dat de Russische Doema de aanklager zal helpen met het verkrijgen van een visum voor Belgrado.

Hoofdaanklager Del Ponte geniet groot respect in de Russische Doema, omdat zij als Zwitserse procureur-generaal de maffia bestreed. In die functie legde zij de 'Kremlin-gate' bloot, een corruptieschandaal waarbij de kring rond president Jeltsin betrokken was. Pletneva: 'Ik ben ervan overtuigd dat mevrouw Del Ponte onafhankelijk is.'

Vliegende spuitgasten

Brandweerman Brian Scott ziet hoe een vliegende collectie bluswerk.

Vertrek Djindjic

De Servische oppositie maakt ruzie. De dagelijkse demonstraties tegen Milosevic zijn op een fiasco uitgelopen. De president zit nog altijd stevig in het zadel. Wat heet: het is oppositieleider Zoran Djindjic zelf die aan opstappen denkt. Zaterdag neemt hij zijn besluit.

Van onze correspondent
Michel Maas

blijken een verandering van richting te bewerkstelligen, zijn verplicht in de oppositie te veranderen aan te brengen. Aangezien ik alleen iets te zeggen heb over mijn eigen positie, van plan mij een tijdje te trekken.'

De definitieve beslissing valt zaterdag tijdens een bijeenkomst van het uitvoerend comité Democratische Partij. Het is over de positie van Djindjic daar ook over de toekomst van de partij beslist, en over van de Alliantie voor Verandering de bundeling van enkele kleine oppositiepartijen en p...

„avo waarsc uwt pers selectief”

door Frans VANDEPUTTE • Brussel

Drie mei: internationale werelddag van de persvrijheid. De World Association of Newspapers (Wan) moet alweer een triest jaarrapport publiceren. In 1999 verloren 71 journalisten het leven door hun job. Vijftien van hen werden in één klap weggemaakt door een Nato-bom op een media-centrum in Belgrado. „Ik prijs me gelukkig dat mijn naam niet op dat lijstje staat”, zegt Vlaming Luc De Smet. „Enkele uren voordien was ik in dat gebouw nog aan de slag. Je beseft pas achteraf dat je als oorlogsverslaggever soms onverantwoorde risico's neemt.”

We schrijven 22 april 1999. Het gewapende conflict tussen de Serviërs en de Nato, met Kosovo als inzet, is een masoed oed. In de Servische hoofdstad Belgrado is nog een handvol buitenlandse journalisten actief. De grote kanalen CNN, ABC, BBC en ITN uiteraard. Plus enkele „kleinijzer”. Een van hen is VTM-journalist Luc De Smet, op dat moment de enige Belgische verslaggever op vijandelijk grondgebied, samen met cameraman Eric Fox. Vanuit het Servische radio- en televisiegebouw RTS stuurt hij, net als zijn buitenlandse collega's, dagelijks de recentste oorlogsbeelden door.

In de nacht van 22 op 23 april gebeurt het. Nato-bommen vernietigen het RTS-centrum. Vijftien Servische mediapersoneel, die er ook de nacht doorbrengen, komen om. „De reden om de RTS-infrastructuur te treffen was simpel”, herhaalt François Le Blevenc, assistent van woordvoerder Jamie Shea, een jaar na datum het officiële Nato-standpunt.

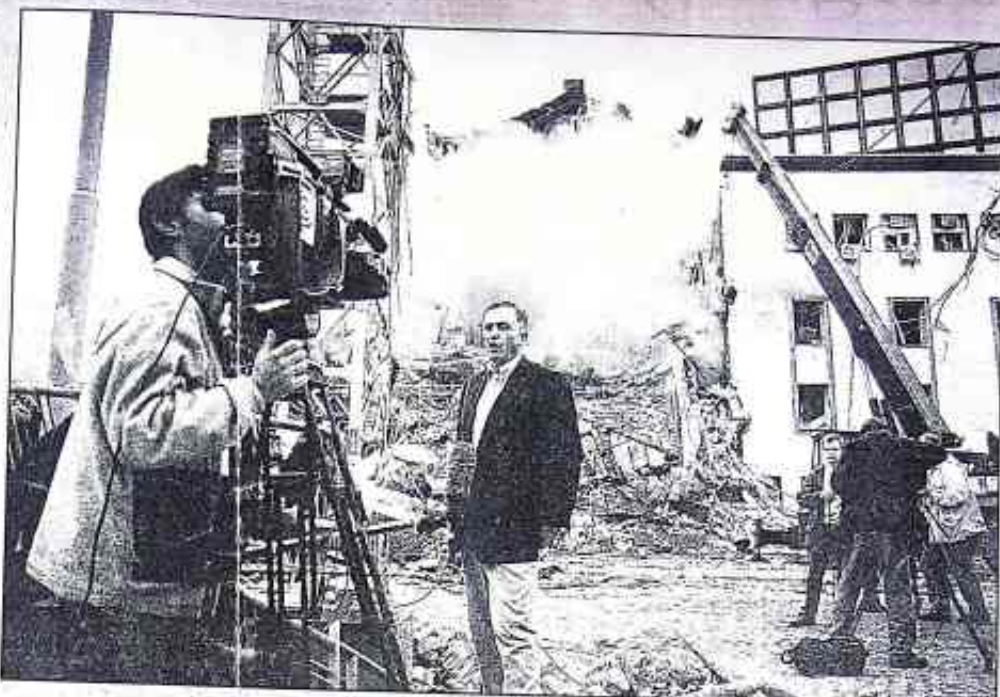
„De communicatiemogelijkheden op het dak werden door de Serviërs niet alleen voor civiele maar ook voor militaire doeleinden gebruikt. Van dan af beschouwde de Nato het RTS-gebouw als een legitiem vijandelijk doel. Die boodschap werd de dagen voordien verschillende keren

officieel wereldkundig gemaakt. Wie ondanks die waarschuwing toch in het gebouw bleef, deed dat op eigen risico.”

Bus

VTM-journalist Luc De Smet durft die Nato-stelling tegen te spreken. „De Nato was rodelijk selectief in het meedelen van bekend bommen- en risico op het RTS-gebouw. In de 23 dagen dat ik in oorlogsgebied verbleef, kreeg ik en de VTM-leiding in Vilvoorde geen waarschuwing van de Nato. Alleen de grote kanalen als CNN, BBC of ITN kregen zo'n telefoontje. Hun respectievelijke bazen hadden een rechtstreekse lijn met het Nato-hoofdkwartier. Het ging zelfs zover dat er vooraf aan de militairen gemeld werd waar en wanneer een van hun journalisten naar het front ging. Een Nato-bom reageerde ooit cynisch: worden jullie jongens bang van onze missies misschien?”

De Smet: „Ik heb het in Belgrado een paar keer meegemaakt dat CNN-collega's holderdebolde het RTS-gebouw uitspurten en de helft van hun materiaal achterlieten. Bleek dat ze gewij waren dat er bommen dreigden. Op een recent internationaal perscongres in Barcelona heeft de chef nieuwdienst van CNN dat openlijk toegegeven.”

CNN-reporter Brent Sadler bracht een jaar geleden verslag uit toen hij voor het vernietigde mediacentrum in Belgrado stond. VTM-journalist Luc De Smet staat op de achtergrond.

Leugen

„Straffer nog: enkele dagen voor het fatale bombardement waren er al een eerste keer Nato-bommenwerpers onderweg naar Belgrado, met het RTS-gebouw als target. Tot de Nato-bom op dat eigenste moment met een rechtstreekse live-uitzending bezig was op de stroep van

het RTS-gebouw. De piloten werden prompt teruggeroepen.”

Ondanks alle onzekerheid over de werkstandigheden hadden ook de „kleine” journalisten één berekende certitude, als de Nato echt bombardeerde, dan deed ze dat 's nachts. De Smet: „Dat was ook het geval met het RTS-gebouw. Helaas was het feit dat er op dat uur toch nog Servische collega's verbleven, voor de Nato blijkbaar geen punt.”

Overigens ziet Luc De Smet nog een tweede reden waarom de Nato per se de RTS-infrastructuur in Belgrado wou vernietigen. „Onze beeldverslagen werden langzaam maar zeker een doorn in hun oog”, vertelt De Smet. „Ze lieten de wereld de waarheid zien. Met name dat de doden en de vernielingen in onder meer Pristina en Jakovice niet de schuld waren van de Servische troepen, zoals de Nato graag wou

doen geloven. De beelden bewezen dat de Nato-bommen minstens even schuldig waren.”

„De vernietiging van de RTS-infrastructuur, de enige manier om onze beelden door te stralen via satelliet, verloor de Nato een tijdje van de vervelende potentieelers die wij waren. Wordvoerder Jamie Shea zal dat nooit toegeven, maar hij is dan ook van zijn eerste leugen nog niet dood.”

VTM-verslaggever Luc de Smet
over de risico's van het
oorlogsfout

[Het Nieuwsblad "de Gentenaar"
3 mei 2000

polec
ENGINEERING OP PROJECTBASIS

Doden van aanvallen NAVO herdacht

25-7-200

JOEGOSLAVIË De onafhankelijke radiozenders in Joegoslavië hebben zondag een minuut stilte gegeven ter nagedachtenis van de slachtoffers van de NAVO-aanval een jaar geleden. De bombardeerde onder meer het gebouw van de staatsradio en dodden daarbij zestien medewerkers van de omroepen. Het gebouw werd ondanks luchtalarm niet ontruimd. (DPA/ANP)

HOME - BACK

Serbian Orthodox Church v. William Jefferson Clinton**The Grdelica Organisation****Comment on ICTY's****Final Report to the Prosecutor by the Committee Established to Review the
NATO Bombing Campaign Against the Federal Republic of Yugoslavia****Overview**

In June 2000, ICTY's Office of the Prosecutor (OTP) released a paper explaining why several so-called "key incidents" are recommended not to be investigated by OTP. The paper was compiled by an unknown "Committee", giving this recommendation to the OTP. Two of five of the "key incidents" were investigated by The Grdelica Organisation, which provides this website: www.grdelica-case.org. In the following comment on that, numbers in [brackets] address the related paragraph in the OTP paper.

Attack on a civilian passenger train at the Grdelica Gorge on April 12th, 1999 (Grdelica-Case)

1. The ICTY committee has spread definitely false and specifically misleading information in [58]. In particular it is said, that "...a NATO aircraft launched two laser guided bombs..." (LGB) on the target. This information is false and misleading. NATO launched two TV-guided missiles type AGM-130 on the target. Each is a rocket-boosted version of the GBU-15 TV-guided bomb, 2000 lbs class. Obviously the committee has failed to discriminate between particular weaponry type as well as related guiding technology as well as related guiding imagery information given to the guiding person on a display system into the cockpit as well as details of the guiding technique as such. All this is extensively discussed in the analysis on the website.

2. The discrimination is most important, because the camera of the guiding system of a laser guided bomb (e.g. LANTIRN system, see Dakovica-Case) would have been fixed to the aircraft, thus staying at a particular altitude and departing, whereas the camera of the TV-guiding system of the here used type of weapons was included in the bomb's body itself, thus approaching the target and constantly sending more and more detailing imagery to the aircraft, as closer the weapon approaches.

3. NATO has further launched at least one unspecified additional bomb which is not even mentioned, that hit the E75 road bridge nearby the already stopped head of the train south of the railway bridge. This additional attack had taken place between the release of the two TV-guided bombs. The committee has failed to assess reason and target of this third bomb, which caused no serious damage to the road bridge structure and was therefore most likely not intended against the road bridge structure as such but against something else, probably against the head of the train standing south of the road bridge after emergency brake operation caused by destruction of the brake tube system in the second coach by the first AGM-130.

4. Further, it is said, that "...a 5 carriage passenger train..." had been hit. This information is false as well. The train consisted of four coaches. This becomes most clearly visible by assessing the second TV-guidance system delivered video in slow motion: two coaches remaining on the bridge (one of those next target), one burning coach at the south abutment of the bridge, one coach behind the loco south of the road bridge. The committee has obviously failed to study size and character of the hit target. There must be doubts if the committee has assessed the videos at all, or if this mistake was simply copied from a New York Times report of April 13th, 1999.

5. Further, it is said, that the train "...was struck by both missiles". This information is false as well. The first missile hit a part of the bridge's truss about 0.5 meters from the bypassing train. Due to the fact, that the weapon was not a stone but a 2000 lbs bomb, an assessment as "collateral damage" (which is not given) would have been completely impossible in this case. Indeed, the second missile was guided into the ridge of the roof of coach no. 3 at the south end. The committee has obviously omitted to assess the exact reconstruction of the attacks, given in the analysis as well.

6. Further, it is said, that "...at least ten people were killed...". The committee has omitted to give the source of this estimation. The committee has omitted to refer to a United Nations statement (UNHCHR, Sept. 1999) about civilian victims, giving a number of 55 killed persons.

7. Further, the committee introduces into the case in [58] with the description of the intentions and explanations etc. from NATO. In particular, this is not an independent analysis but the repetition, in committee's words, of Gen. Clark's explanation of the "incident" (NATO press conference April 13th, 1999), which has been out of date already in January 2000, as the Frankfurter Rundschau reported about disclosure of the speeding of the videos, which was causing the impression of inevitability of the incident, and was presented in this way by Clark.

8. In [59] a John Hamre (DoD) statement is quoted as well as above mentioned statement of Gen. Clark. Both statements are basing on the non-decelerated videos (speeded versions), that were shown to the public on April 13th. The committee has obviously omitted the assessment of the decelerated videos, and has instead withdrawn to points of view behind already admitted information given by NATO. NATO and DoD have admitted a video acceleration rate of 2.7 to 3.75 in January 2000, and Jamie Shea has indirectly admitted an acceleration rate of 5 in an interview published in the Frankfurter Rundschau on March 25th, 2000, page 12. None of this is mentioned. Instead, the committee presents an out-of-date explanation by Clark to base a "recommendation" on. Misleading and false information given by Gen. Clark as well as the misleading impression of the too-fast-running videos are discussed on the www.grdelica-case.org website.

9. In [61] the committee presents the opinion that "...it is irrelevant whether the person controlling the bomb is the pilot or the WSO. Either person would have been travelling in a high speed aircraft and likely performing several tasks simultaneously...". Due to the principle of shared labour, and resulting sharing of responsibilities, it is indeed relevant, in particular, because the WSO doesn't have to care for the aircraft while concentrating on targeting a missile. The committee has omitted to study the analysis of the density of steering activity through the period of the approach of the missile. Referring to the first video in decelerated version, the WSO performed 6 changes of the flightpath during a period of 23 seconds. In average, within any 3.8 seconds he changed flightpath, which requires full consciousness. If an acceleration rate of 5 would be accepted, the period for every steering activity would decrease further. Additionally, before the last release of a target point before impact, the WSO moves the handstick-bound cursor-crosshairs around, what gives a clear sign of what he was concentrated on. The committee has omitted to analyse this as well.

10. Further, in [61] a reaction time of 7 to 8 seconds is introduced. This is part of the author's first and unpublished analysis, given to ICTY et al in November 1999, that led to the Frankfurter Rundschau publication in January 2000. The committee has omitted to assess the centre of the second, comprehensive analysis published on the website, given to the ICTY in February 2000. It shows in detail, that independent from any acceleration rates etc. the steering activity of the WSO is recorded in the video, and that this information must lead to the opinion, that during the period of time that is required

for at least two guiding activities of the WSO while watching the train touching and then passing behind his crosshairs, a single steering-out-maneuvre would certainly have been possible. The committee has failed to go through this assessment, even if the receipt of the printed version of the analysis as on the website was confirmed by ICTY by letter from March 6th, 2000 from Mrs. Ciara Del Ponte to the author.

11. Further, in [61], an "equally available" interpretation of the ICTY is added to the author's analysis, based as mentioned on out-of-date explanation, since the committee was obviously not able to contradict any part of the submitted analysis. The ICTY interpretation consists only of an observation of a "...very slight change to the bomb aiming point...". The committee has refused to analyse and assess the recorded documentation of the WSO's steering activity, which is clearly visible and shows multiple guiding manoeuvres during full visibility of the train, but concentrated on the trajectory of the weapon (which follows of course the activity of the perpetrator).

12. Further, in [61] it is said, that this sequence "...instead suggests that the target was a point on the span of the bridge before that train appeared." This interpretation is false and misleading. As visible most clearly in the decelerated video, the target point during the beginning of the scene was the abutment of the bridge on the centre pier. Shortly after the train reached the bridge, the target point is completely changed from this point, which is the only reasonable point to take out truss bridges, towards a truss part, that's loss might damage the bridge but would not destroy the bridge at all (as happened). Since NATO maintained that missions were planned exactly, it is not very likely that truss bridges were intended to be dismantled brace by brace with 800,000 \$ missiles. The reason to give up a "perfect" aiming point in favour of another unreasonable aiming point, in combination with the presentation of speeded video material, can only be that the previous aiming point wasn't the intended aiming point. In other words: this is the way to fabricate an "accident". The committee omitted to discuss or even mention this important fact that is clearly visible in the 1st video scene.

13. In [62] the committee comes to the view that the guiding person has "...failed to recognize the arrival of the train...". As explained in no. 10, the WSO performed multiple steering manoeuvres within phases of perfect visibility of the train and two steering manoeuvres during the final phase, while the train touched and later passed behind the crosshairs. If there is time to steer in multiply, at least twice, there had certainly been time to steer out once. An interpretation as "mistake" of this simple fact, independent from any speeds and other technical details, must lead to the opinion, that the committee refused to watch the decelerated videos, where the activity of the WSO is recorded and becomes clearly visible.

14. Further, in [62], the committee admits "...divided views..." about the second AGM-130 targeted into the ridge of the roof of coach no 3 at the south abutment of the bridge, but recommends that "...this incident should not be investigated.". The committee omitted to give an explanation for this decision at all. This case is however recommended for investigation by amnesty international as well.

Conclusion

Despite massive ignorance of the committee, obvious omitting assessment of most important details of the analysis, presenting dangerous incompetence and missing will to analyse obvious and recorded information, one sentence of [61] explains actually anything: "Although Mr Wenz is of the view that the WSO intentionally targeted the train, the committee's review of the frames used in the report indicates another interpretation is equally available." The committee simply added their own point of view, based on entirely out-of-date information and perpetrator-sided statements, to avoid investigation. This is a clear breakdown of any western rule-of-law based criminal-law tradition, since the omission of investigations in a situation, where the likelihood for criminal act is at least 50:50 (if the committee's interpretation would be reasonable), is perversion of the course of justice.

Attack on the Dakovica Convoy on April 14th, 1999 (Dakovica-Case)

Not any part of the analysis available on the website was respected by the committee (except the fact, that an analysis was given to OTP). Comment necessary?

Ekkehard Wenz, Chairman

The Grdelica Organisation

July 12th, 2000

HOME - BACK

This web site, intended for research purposes, contains copyright material included 'for fair use only'.

III

ASSASSINATION ATTEMPT ON PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA SLOBODAN MILOSEVIC

An assassination attempt of the NATO aggressors on the President of the Federal Republic of Yugoslavia on 22 April 1999 represents an premeditated terrorist act without precedent in the history of modern Europe. This is not only a crime against a Head of a sovereign State, but primarily an attack on the democratically expressed will of a people and thus against the foundations of the democratic values of the civilisation so vigorously advocated by the West. Although the residence of the President of the FR of Yugoslavia was targeted, this attack has also a symbolic meaning as if the targets had been the homes of all Yugoslav citizens. This crime has caused abhorrence and condemnation by international public, but the United Nations Security Council, which is obviously under the influence of the United States, failed to condemn this terrorist act or numerous killings of civilians and children.

IV

CRIME AGAINST THE FREEDOM OF THE MEDIA

The aim of the destruction of a great number of private radio and television stations and more than two dozen TV transmitters was to suppress the right to a different opinion and to further expand war-mongering manipulation with the world public. Clearly, the intention of NATO aggressors is to prevent the world public from learning the extensive scope of their crimes, as well as to impose on the world their totalitarian and single-minded perception. The censorship imposed by NATO generals on Western media and constant resort to lies at the press conferences in the headquarters of the Alliance are illustrative examples of this practice.

(a) Bombing of the Radio and Television of Serbia in Belgrade

On 23 April 1999, NATO aggressors bombed and demolished the building of the Radio and Television of Serbia in Belgrade, the largest radio and TV company in the Balkans with 7000 employees and the state-of-the-art infrastructure which was made available to seven hundred foreign correspondents. On that occasion 16 employees of the Radio and Television of Serbia lost their lives while 19 sustained severe injuries. The fact that this was an attack on the freedom of speech makes this crime even more serious. In a word, the target of NATO bombs was the truth.

(b) Bombing of the Radio and Television of Serbia in Novi Sad

On 3 May 1999, destroyed was also the building of the Radio and Television of Serbia in Novi Sad, the second largest TV centre in the FR of Yugoslavia, which broadcasted programmes in the languages of all national minorities living in the Autonomous Province of Vojvodina. Each day 56 hour programme was broadcasted in the Hungarian, Slovakian, Ruthenian, Romanian and Romany languages which is in the line with the commitment of the FR of Yugoslavia to guarantee equal rights to information to all its citizens.

(c) Bombing of the Business Centre "Usce" in Belgrade

By the bombings of the business centre "Usce" in Belgrade on 21 and 27 April 1999, the headquarters, as well as production and broadcasting infrastructure of the three private TV stations and four private radio stations were destroyed.

(c) Bombings of TV Transmitters and Relays

Several dozen TV transmitters and relay stations used by State-run or private TV and radio stations were destroyed during the NATO air strikes. The TV transmitter on the Mount of Avala, the biggest transmitter in the FR of Yugoslavia, which according to its architectural design was unique in the world, was raised to the ground. NATO destroyed also the TV transmitters on the business centre "Usce", on Fruska Gora, Goleš (Pristina) and others, as well as relay stations in Krnjaca, Borca, on Bukulja, Cer, Crni vrh, Jasterbac,

May 5 1999

Allies risk crimes tribunal over civilians

FROM STEPHEN FARRELL IN SKOPJE

NATO risks investigation by the international war crimes tribunal if its bombing attacks are found to have caused unnecessary civilian deaths or injuries. Mary Robinson, the UN High Commissioner for Human Rights, in a direct reference to recent attacks on bridges, water supplies and electricity stations, said yesterday that more should be done to avoid such casualties.

"It is a very important principle that if civilian casualties can be avoided they obviously must be avoided," she said on a visit to the Former Yugoslav Republic of Macedonia. "It comes down to judgments that have to be made. If it is not possible to ascertain that there are civilian buses on bridges, should bridges be blown in those circumstances?"

Her questioning of the legality of the bombings echoed her remarks to the closing session of the UN Human Rights Commission in Geneva last week. She said: "These are very important questions because people are not collateral damage, they are people who are killed, injured and whose lives are destroyed, and we are very concerned about the way in which civilians are so much in the forefront of modern warfare."

The former President of Ireland said she was working on a report for the UN Secretary-General, requested by the Security Council, on civilians in armed conflict. The report, due in September, would deal with the crisis in Yugoslavia.

She insisted that she was simply issuing a reminder from Louise Arbour, chief prosecutor on the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia, that its jurisdiction applied to all parties, "and therefore potentially to Nato".

29-4-99

- The death of a child in Kosovo Polje;
 - The killing of five years old girl Arta Lagic while her brothers Neron and Egzon and her sister Arijeta were seriously wounded in Lipljane;
 - The killing of nine children in Kursumlija;
 - The killing of two children in Aleksinac, as well as other numerous examples.
- Children are most often victims of the sprinkle cluster bombs with delayed effect. The death toll on children would have been even more tragic, had the missile struck the biggest Maternity Hospital in Belgrade (It exploded some thirty metres away from the Hospital).

KILLING AND PLIGHT OF REFUGEES

Particularly tragic is the fate of refugees, who convinced that they should not believe the propaganda plays on the alleged "ethnic cleansing" decided to return to their homes. Legitimate authorities of the FRY encourage them every day to do so and guarantee their safety. On the occasion of a return of a large group of refugees, on 14 April, on the Djakovica-Prizren road, NATO aircraft killed 75 citizens of the FRY and wounded 111. The attack of NATO aircraft was systematically prepared and lasted for three hours. In this way, NATO has in the most brutal way "demonstrated" that the story of "humanitarian catastrophe" suits it only if it fits in the legitimate aggression on the FRY, as well as that innocent civilians are constantly taken advantage of for NATO interests in the Balkans.

In addition, NATO bombed several refugee camps in which Serbs expelled from Croatia and Bosnia and Herzegovina were accommodated (Djakovica, Pristina, Kursumlija, etc). Several dozens of refugees were killed, mostly children and the frail, ruthlessly ending their tragedy which came about in the wake of the break-up of Yugoslavia.

BOMBING OF SURDULICA

The aggressors war planes bombed at noon, on 27 April 1999, the residential area of the town of Surdulica. On that occasion 16 citizens were killed (including 12 children), while several dozen were wounded out of which twenty persons remained in hospital for further medical treatment. Hundreds of houses were raised to the ground or damaged. Special teams are still clearing up the debris so that it is not possible at the moment to estimate the real proportions of this notorious crime.

ASSASSINATION ATTEMPT ON PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA SLOBODAN MILOSEVIC

An assassination attempt on the President of the Federal Republic of Yugoslavia on 22 April 1999 represents an organised terrorist act without precedent in the history of modern Europe. This is not only a crime against a Head of a sovereign State, but primarily an attack on the democratically expressed will of a people and thus against the foundations of the democratic values of the civilisation. Although the residence of the President of the Federal Republic of Yugoslavia was targeted, this attack has also a symbolic meaning as if the targets had been the homes of all Yugoslav citizens. This crime has caused abhorrence and condemnation by international public. However, it is incomprehensible that the United Nations Security Council has remained silent and failed to condemn this terrorist act or the killings of civilians and children.

CRIME AGAINST THE FREEDOM OF SPEECH

The destruction of more than ten private radio and television stations, two dozen TV transmitters, as well as the bombing of the Radio and Television of Serbia building on 23 April 1999 represents the biggest aggression against freedom of thought and a disgrace to the civilization at the threshold of a third millennium. Transmitters at Iriski venac, Krnjaca, Mt Cer, Bukulja, Tornik, Cmi vrh, Jasetrebac, Ovcara, Grmija and others were destroyed, so that the transmitter infrastructure at the entire territory of Serbia was severely damaged. Two times in six days the studios and transmitter located at the business centre "Usce" which housed TV stations: BK TV, Pink, Kosava and SOS Channel, as well as several other radio stations were bombed. Transmitter of the TV station Palma was bombed and destroyed on 28 April 1999. The satellite station "Yugoslavia" in the village of Prilike near Ivanjica was severely damaged.

BOMBING OF THE BUILDING OF THE RADIO AND TELEVISION OF SERBIA

The building was demolished taking a heavy toll during the bombing of the largest Radio and TV company in the Balkans with 7000 employees and the state-of-the-art infrastructure which was made available to

- **BELGRADE, April 20 (Tanjug)** - Yugoslav Minister without portfolio Goran Matic late Monday said that the profession of journalism was at this point under pressures and onslaughts of a kind unheard of not only in the history of journalism but also in the history of wars. At a news conference of domestic and foreign journalists, held in connection with the NATO threats Monday that it would bombard the Radio-TV Serbia (RTS) building in the heart of Belgrade, Minister Matic pointed up that NATO had said that TV, radio and journalists were military targets and should be destroyed because they were just as dangerous as the military potentials. "That is precisely why RTS is threatened today, because they think that TV Serbia has indoctrinated correspondents of foreign news agencies, which is not true," Minister Matic said. He told the press that "our colleagues in the RTS building are under a direct threat of being bombarded," and urged all foreign correspondents, "especially those who will not lose their jobs because of it, to take a walk to the RTS building and see what the facility which makes the planet rock and NATO and the Pentagon shiver looks like."
- **BELGRADE, April 20 (Tanjug)** - Radio-TV Serbia (RTS) Information Program editor-in-chief Milorad Komrakov late Monday received about a hundred foreign newsmen, cameramen and photo-journalists who visited the RTS building in the heart of Belgrade after NATO threats that they would bombard the facility. The visit followed a news conference held by Yugoslav Minister without portfolio Goran Matic, who urged the foreign press representatives to visit the RTS building. The RTS hosts informed the guests that, despite the NATO threats, the RTS regularly broadcast its programs and all the employees were, as usual, at their jobs. The visit was an opportunity for foreign newsmen to file reports to their editorial offices about the work of the staff of one of the biggest TV institutions in the Balkans.
- **BELGRADE, April 20 (Tanjug)** - Massive destruction has occurred following many days of NATO attacks on the oil-chemical complex of Pancevo (Pancevo oil refinery, the oil-chemical works HIP Petrohemija, and the nitrogen plant HIP Azotara), resulting in an ecological disaster which transcends Yugoslavia's borders, said an appeal sent to ministers for environmental protection the world over by Yugoslav Minister for Development, Science and Environment Jago Zelenovic on Monday. A federal ministry statement quoted Zelenovic as saying that several persons were killed in these attacks, and that over 60 people sustained injuries through poisoning or burns. An even greater disaster was avoided with the evacuation of the population from areas directly by the industrial zone, the statement said. The emission of harmful, dangerous, flammable and explosive matter present in the works of this complex have contaminated the atmosphere, soil, surface and underground waters used to supply the wider area. Zelenovic especially pointed out that these emissions have caused a "polluted cloud" to appear above the area, spreading over dozens of kilometers, and which moved toward the border area due to the existing meteorological conditions. This "polluted cloud" contained products of the combustion of vinyl chloride monomer, chlorine, chloric oxides, ammonia, nitrogen oxides, products of combustion of oil and its products, and other products of secondary and uncontrolled chemical reactions. Moreover, Zelenovic pointed out that this ecological disaster has especially endangered surface and underground waters, since it rained heavily very soon after the "polluted cloud" was formed, which absorbed dangerous and harmful matter from the atmosphere and carried it into the waterways. The effects of this pollution have not only reached beyond Yugoslavia's borders, but are long-term, since these matter are cancerogenic, mutagenic and teratogenic. Any further war destruction of the oil-chemical complex of Pancevo will lead to ever more serious effects on the environment, both short-term and long-term, said Zelenovic in the appeal.
- **UZICE, April 20 (Tanjug)** - A large number of NATO aircraft flew over Uzice, western Serbia, Tuesday about 10.45 p.m. The Yugoslav Army anti-aircraft defense fired on the aggressor aircraft and prevented them from dropping bombs, Tanjug's correspondent reported.
- **PRISTINA, Serbia, April 20 (Tanjug)** - Yugoslav army anti-aircraft defence units downed an unmanned drone over the village of Gornje Stanovce, Vucitrn municipality, at around 7 p.m. on Tuesday during NATO's eight raid on the Pristina environs during that day. Anti-aircraft defence units also shot down a missile over the village of Ajvalija, the Pristina Information Centre said Wednesday.

RTS building in Belgrade centre hit

April 23, 1999

Belgrade, April 23 (Tanjug) - NATO criminals targeted the Radio-TV Serbia (RTS) building in the very heart of Belgrade at 02:06 a.m. local time Friday, the city emergency center confirmed in a statement to Tanjug. All three RTS programs were knocked off the air in the attack. According to first information, there are casualties.

RTS resumes broadcasting

Civil defense crews were at the scene minutes after the Radio-TV Serbia (RTS) building was. "Crews are trying to rescue the RTS members who were on the job. There are wounded. We are pulling out of the rubble one wounded person at this very point. We are doing everything we can," city civil defense commander Dragan Covic told Studio B TV.

Covic urged Belgraders who live nearby to keep away from the hit RTS building because new detonations were possible.

In the criminal NATO air assault on the Radio-TV Serbia (RTS) headquarters in the heart of Belgrade, several surrounding buildings, most of them housing facilities, also suffered damages.

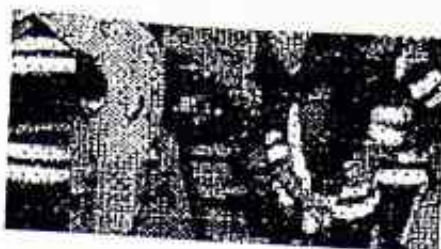
The damaged buildings include the Centre for Children and Youths in Takovska St. and the children's theatre Dusko Radovic, both right next to the hit RTS building.

The RTS employees, whose building was hit last night by the NATO missile, are doing their best to resume broadcasting the programme. They have been broadcasting it regularly since the beginning of the air strikes, and are now knocked off the air. There were many journalists, technicians and other employees in the building at the time of the strike.

Some Radio-TV Serbia (RTS) staff members who were broadcasting a program at the time of the criminal NATO missile attack on the RTS headquarters in the very centre of Belgrade early Friday have recounted the horrors inside the destroyed section of the building.

"We were sitting in the broadcasting room and working,

when a blast was heard. The wall before us disappeared, and next we realized that there was nothing two meters behind us. We only heard the moans of the wounded," Sava Andjelkovic, head of the broadcasting shift, recounted.

The wounded RTS members have been rescued from under the rubble, but no reports are available about whether there have been any fatalities.

Eighteen wounded members of Serbian Radio and Television (RTS) were admitted to Belgrade's Emergency Centre early on Friday, according to RTS.

One of the wounded, who were doing their job when the U.S.-led NATO aggressors targeted a part of the RTS building soon after 2 a.m., died, while another, who sustained severe injuries to his internal organs, was immediately operated, RTS quoted Emergency Centre sources as saying.

According to the latest information, there are casualties, but their number is unknown yet. Many of them are wounded, most of them transported to hospitals.

This barbaric attack on journalists is unprecedented in the world history.

Fire brigades have managed to put out the fire that broke out when a missile hit the part of the RTS building where the broadcasting and technical rooms were located.

The four-storey part of the building collapsed, so that the remaining part looks as being cut off. RTS members whose offices were in the building's ground floor and first floor are believed to be trapped in the rubble.

A large number of RTS members, who have arrived at the scene to watch rescue operations, have voiced their embitterment at NATO's heinous crime.

Matic: the truth cannot be killed

April 23, 1999

Belgrade, April 23 (Tanjug) - Yugoslav Minister Goran Matic said on Friday that the NATO bombardment of the Serbian radio television RTS is a tragedy for all of us, but also for all of Europe and the countries which took part in this criminal act.

"Truth, justice and law cannot be killed," Matic told Tanjug after touring the rubble of the RTS building in downtown Belgrade, in which many civilians were killed or wounded early Friday.

Yugoslav Minister Goran Matic

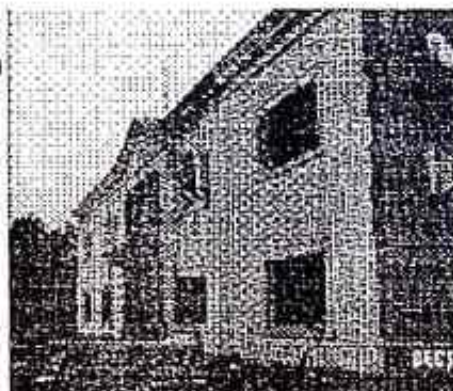
"The world cannot be built on murders and criminal acts," Matic said. Nevertheless, the majority of foreign reporters in Yugoslavia report as correctly as it is possible, while some of them are under constant attacks by their governments because of this, Matic said, pointing out the criticisms of the BBC Belgrade correspondent by British Prime Minister Tony Blair.

Foreign reporters accompanied the minister on the tour, cameramen and members of their teams, which are reporting on the situation in Yugoslavia.

Jovanovic: Brutal aggression against Yugoslavia

April 23, 1999

New York, April 23 (Tanjug) - Head of Yugoslavia's U.N. mission Vladislav Jovanovic said late Thursday that Yugoslavia was the target of an unscrupulous propaganda war and brutal aggression directed at civilian facilities.

Assassination of Yugoslav President failed

Jovanovic told the U.S. NBC TV-network that NATO's unilateral and illegal action must be immediately halted in order to create room and potential, both in and outside Yugoslavia, to find a political settlement.

Referring to NATO's criminal raid on and destruction of Yugoslav President Slobodan Milosevic's private residence, Jovanovic refuted the NATO aggressors' allegations that the residence had been used for military purposes.

Brieven

Aanslag op journalisten

27-4-99

De Associatie van onafhankelijke journalisten in Servië is woedend over het Navo-bombardement vrijdagmorgen van het Belgradocentrum van Radio en Televisie Servië. De planners bij de Navo moeten hebben geweten dat onschuldige burgers, journalisten, producers, regisseurs en technici zeven dagen per week de klok rond aan het werk waren in dat gebouw – zoals bij ieder ander tv-station waar ook ter wereld. Het was een opzettelijke aanval op een burgerdoel, en daar kunnen we geen enkel excuus voor accepteren. Resultaat: tenminste tien doden en een groot aantal gewonde mediamakers die vrijdagnacht aan het werk waren. Tijdens de bloedige oorlogen in Slovenië, Kroatië en Bosnië zijn sinds 1991 76 journalisten van allerlei nationaliteiten omgekomen bij het uitoefenen van hun werk – maar ze zijn nooit het doelwit geweest omdat ze journalisten waren, ze waren op de verkeerde plaats op het verkeerde moment. Slechts twee journalisten zijn tijdens het conflict in Kosovo door het Kosovo Bevrijdingsleger UCK vanwege hun functie ontvoerd, worden nog vermist en zijn vermoedelijk dood. Het bombardement van de Navo richtte zich opzettelijk op journalisten en mediamakers die aan het werk waren. Daar zijn we woedend en wanhopig over.

Belgrado Milos Vasic, voorzitter
Associatie van onafhankelijke
journalisten in Servië

Getuige van bommen

Ik ben een getuige, een betrouwbare getuige, hoe wij allemaal, en met name de leden van de Associatie van onafhankelijke journalisten in Servië, gevochten hebben tegen de propaganda

van de staatsradio en televisie. We begonnen daarmee in 1991, ten tijde van de strijd in Vukovar, en deden hetzelfde tijdens het lijden van de burgers van Sarajevo. In de winter van 1996/97 gebruikten we eieren tegen het gebouw van de staatsomroep. Met een beetje steun zouden we na verloop van tijd het gebouw, de apparatuur en de werknemers 'aan onze kant' hebben gekregen. In plaats daarvan is in koelen bloede moord gepleegd.

Ik vraag me af of de strategen van de Navo en hun lakeien bij CNN, Sky en andere bedrijven zich realiseren wie ze vermoord hebben. Niet de makers van 'pro-Milosevic-propaganda' (die bovendien geen doodstraf verdienen, maar wel een eerlijk proces), maar technici, administratief personeel, portiers.

Belgrado Mirko S. Mandrino,
vredesactivist

Media als wapen

Media zijn ook een 'wapen' in de oorlog. Dat rechtvaardigt voor de Navo het bombardement. Voor Servië zijn de Westerse media evenzeer 'wapens', want ook de Westerse media kleuren hun informatie of laten informatie achterwege.

Laten we blij zijn (of laten we hopen!) dat Belgrado niet over voldoende tegenkracht beschikt: Mediapark in Hilversum plat...

Binnenkort zijn zeker de drukkerijen en uitgeverijen het 'gerechtvaardigde' doelwit van de Navo, van daaruit wordt immers de gedrukte oorlog gevoerd. Deze aanval geeft temeer aan dat (het) oorlogsgeweld (in de Balkan) zinloos is, hoe begrijpelijk ook als je met je rug tegen de muur lijkt te staan. Maar het is en blijft een primitieve manier om te proberen je gelijk te krijgen.

Amsterdam Hans Hesseling

Bom op tv-zender is onrech

Elsbeth Etty

Het klopt dat de bommen op de Servische staatstelevisie 'niet misplaatst' zijn, zoals stond boven het artikel van Coen van Zwol over de luchtaanval op de propagandazender van Milošević (NRC Handelsblad, 26 april). Ze waren namelijk raak. Een andere vraag is of ze gerechtvaardigd zijn. Tegen het betoog waarin Van Zwol die rechtvaardiging beargumenteert, heb ik een bezwaar.

Uiteraard slaat dat bezwaar niet op zijn beschrijving van het karakter van de staatstelevisie in Belgrado, die werd en wordt misbruikt voor het verspreiden van leugens en verdraaiingen. Evenmin twijfel ik over de wijze waarop Van Zwol de daar werkzame televisiemedewerkers kwalificeert: „propagandisten en lieden die – soms met tegenzin – His Masters Voice spelen omdat ze nu eenmaal hun gezin moeten onderhouden”.

In de redenering waarmee hij het bombardement verdedigt, schuilt echter een verborgen premisse. Deze luidt: media die voor propagandadoeleinden worden misbruikt, vormen een legitiem

militair doelwit. Dit is een uiterst rekkebare interpretatie van het begrip militaire doelen.

Ongetwijfeld draagt de televisiepropaganda bij tot de misleiding van de Servische bevolking door Milošević. Media in handen van machthebbers kunnen een instrument zijn om etnische haat te zaaien, de bevolking te indoctrineren en de schending van mensenrechten te laten voortduren. Er zijn nog meer instellingen die instrumenteel kunnen worden ingezet – en in Servië gebeurt dat ook – voor indoctrinatie. De Servische orthodox-katholieke kerk bijvoorbeeld maakt zich eveneens schuldig aan nationalistische indoctrinatie en draagt de overtuiging uit dat in Kosovo een heilig Servisch erfgoed wordt verdedigd. Deze constatering biedt echter geen enkele rechtvaardiging voor luchtaanvallen op kerken en kloosters. Ook het onderwijs is een niet te onderschatten factor van beïnvloeding.

Bombardementen op scholen kunnen daarmee onmogelijk worden gelegitimeerd.

Het beginsel van de proportionaliteit verzet zich tegen de gedachte dat alles wat Milošević eventueel ten dienste kan staan, om die reden mag of zelfs moet worden vernietigd: brandweer, medische voorzieningen, et cetera. Hoe men ook oordeelt over humanitaire interventie als volkenrechtelijke rechtsgrond voor de luchtcampagne van de NAVO, het staat toch wel vast dat een humanitaire interventie uitsluitend gericht mag zijn op het stopzetten van de moorden en deportaties.

Het is bekend dat de media in het voormalige Joegoslavië bij het ontstaan van de bloedige conflicten op de Balkan en de etnische zuiveringen een verderfelijke rol

hebben gespeeld. De in Nederlandse ballingschap levende Kroatische schrijfster Dubravka Ugrešić is van mening dat de media tien jaar geleden de oorlog op de Balkan zijn begonnen en dat alle mensen die bereid waren als doorgeefluik te fungeren voor ideeën die uiteindelijk geleid hebben tot deze oorlog medeverantwoordelijk zijn. Daar zit veel waars in. Alles wat de nationalistische verdwazing en etnische haat aanwakkert moet dan ook compromissloos worden bestreden. Maar woorden bestrijden met woorden, misleiding met informatie, leugens met waarheid. Niet met militaire middelen. Dat is hooguit verdedigbaar als er sprake is van een direct verband, van rechtstreekse ophitsing tot massamoord en genocide (zoals Radio des Milles Collines voorafgaand

aan de volkerenmoord in Rwanda).

Bij het met geweld tot zwijgen brengen van media – hoe verwerpelijk deze ook mogen zijn – dringt de vraag zich op of het tot de competentie van regeerders en militaire leiders van de NAVO-landen behoort om uit te maken waar de grens tussen journalistiek en propaganda moet worden getrokken. De Servische propaganda wordt bijvoorbeeld ook verspreid via Internet. Verschafft dit de NAVO de bevoegdheid tegen Internetproviders op te treden?

Veruit de meeste NAVO-landen zijn democratische samenlevingen waar, in tegenstelling tot Servië, het oordeel over de inhoud van media expliciet aan de overheid is onttrokken. Het eind is zoek als aan welomschreven internationale misdrijven, zoals genocide, marteling, oorlogsmisdaden, ook het maken van propaganda zou worden toegevoegd. Er valt dan heel

wat te bombarderen. Als alles wat volgens de NAVO Milošević steunt mag worden getroffen, dan is – ook buiten Servië – geen enkel medium meer veilig.

Daarom is de bezorgdheid van de NVR en de hoofdredactie van het NOS-Journaal terecht. Het is niet waar dat de journalistiek zich hypocriet zou gedragen door zich drukker te maken over de aanval op een televisiezender dan over andere bombardementen waarbij burgerslachtoffers vallen. De kwestie is niet of de medewerkers van de Servische staatstelevisie journalisten zijn, maar of de NAVO mag uitmaken wie journalist is en wie niet.

Er is in Servië geen persvrijheid en de medewerkers van de staatstelevisie zijn betaalde propagandisten, zoals Van Zwol overtuigend en met gepaste verontwaardiging uiteenzet, maar ook hij zal niet van mening zijn dat op het maken van propaganda, zelfs misdadige propaganda, de doodstraf behoort te staan.

Elsbeth Etty is redacteur van NRC Handelsblad.

New York reporters condemn attack on RTS

April 25, 1999

New York, April 25 (Tanjug) - The New York-based committee for the protection of reporters condemned the NATO bombing of the Serbian Radio Television RTS building early Friday and expressed deep distress at this attack and the resulting casualties, the Washington Post says today. "The bombardment of Serbian television is frightening to reporters", said committee director for Europe Chrystyna Lapychak.

She expressed apprehension that this act "might forever jeopardize correspondents who report about various conflicts all over the world".

"Under the Geneva Convention, reporters are not fighters", Lapychak said, warning that NATO had begun taking decisions about what people can or cannot watch by bombarding the Serbian Radio Television.

"Washington Post" states that the bombardment of RTS initiated a debate about press freedom having in mind objection that NATO "is not attentive in giving information about the war".

Lapychak said that TV spectators in the West will be deprived of war pictures since many of such pictures were coming just from the Serbian TV.

The Washington newspaper also writes that NATO air strikes on RTS caused numerous protests of journalist throughout the world, such as "Reporters sans frontiers" from Paris, European Radio-TV Union (EBU), Russian Alliance of Journalists, etc.

World media rise voices against barbarian bombarding of RTS

Civilian targets of NATO aggressors

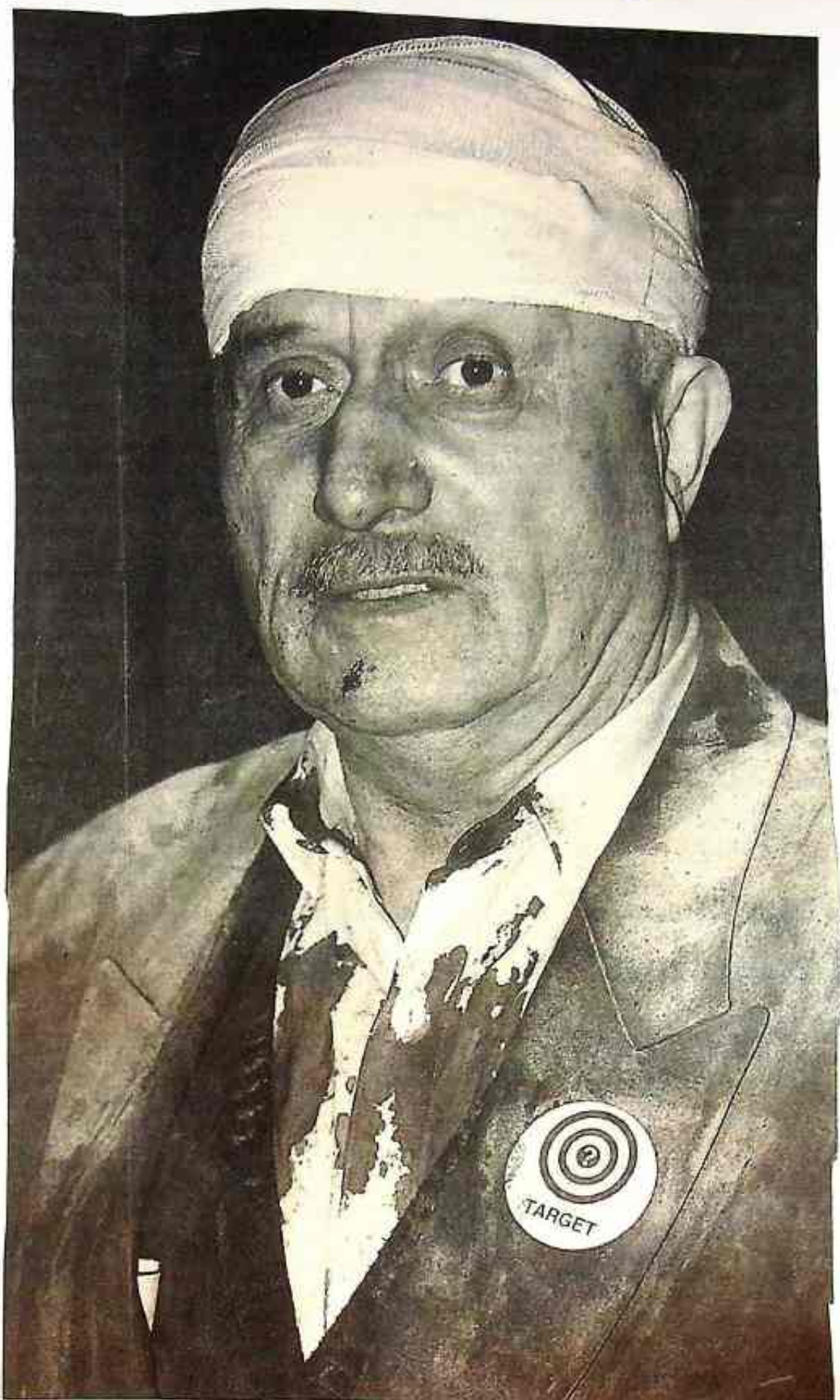
April 25, 1999

Belgrade, April 25 (Tanjug) - Aggressor NATO again launched air strikes against civilian targets in Vranje, Mt. Gucevo, Lucani, Nis and in the wider area of Belgrade overnight, firing several dozen missiles, Tanjug's correspondents reported.

Criminals bomb religious sites

25-4-99

Mihailo Aleksic is een van de gewonden onder de medewerkers van de Servische Staats-tv.

FOTO AF

26-4-94

The Yugoslav news agency Tanjug called the three-day summit, which marked NATO's 50th anniversary, "a bloody birthday party" and labeled Clinton "the leader of the criminals."

NATO struck targets in northern and central Serbia early Monday, knocking down the third of Novi Sad's bridges spanning the Danube River, Serbian media reported. Tanjug said the 1,500-foot rail and road bridge, partially damaged in three previous attacks, suffered several direct hits before collapsing.

Tanjug said a fuel depot was targeted near the central Serbian town of Valjevo early Monday. Nine NATO missiles also hit an airport in Sombor on the border with Hungary in the fifth attack on the area so far, Belgrade's Studio B radio reported.

On Sunday, a NATO strike on a key transmission facility about 10 miles south of Belgrade knocked Serbian television off the air. A link used by foreign TV crews to send footage out of Yugoslavia also was destroyed, but those news organizations were arranging transmissions through other means.

Serb TV resumed broadcasts in the Belgrade region several hours after the strike. But the image was often distorted and wavering because the network borrowed facilities from a private station with limited range.

It went off the air again early Monday without explanation.

Serb TV was first knocked off the air early Friday after NATO missiles destroyed its headquarters in downtown Belgrade. At least 15 people were killed, according to local authorities.

NATO has targeted Serb TV as a key propaganda tool of Yugoslav President Slobodan Milosevic.

Tanjug also claimed that a 6-year-old ethnic Albanian girl was killed and three of her relatives were seriously injured Sunday in a NATO missile strike near Lipljan, south of the Kosovo capital, Pristina.

Bommen op media

Navo ziet staatsomroep als deel
Servische oorlogsmachine

24-4-99

Mediaoorlog

Bert Schampers

WASHINGTON - Navo vliegtuigen hebben gisterocht de studio van de Joegoslavische staatstelevisie RTS gebombardeerd.

Bij het bombardement is het gebouw van de Servische staatstelevisie RTS in Belgrado geheel verwoest. Daarbij kwamen volgens de Joegoslavische autoriteiten minstens tien mensen om het leven, voor het merendeel televisie-medewerkers. Er zouden tientallen gewonden zijn gevallen.

Volgens de Navo maakten de militairen gebruik van de satellietverbindingen die in het gebouw aanwezig waren. De tv zender die net een interview met president Milosevic uitzond viel tijdens de bombardementen uit. Na vijf uur was de zender overigens weer in de lucht. Belgrado meldde dat bij de aanval op het gebouw, dat in een dicht bevolkte woonwijk lag, veel schade aan de directe omgeving is aangericht.

Toen de Britse luchtmachtgeneraal Wilby op 14 april aankondigde het aantal militaire doelwitten uit te breiden tot radio en televisiestations, leidde dat ook in het Westen tot verontwaardigde reacties. Maar volgens de Navo ging het om een misverstand. Enkel zendmasten die ook voor militai-

re doeleinden worden gebruikt zouden worden gebombardeerd. De strategie lijkt nu andermaal te zijn gewijzigd. Navo-woordvoerder Jamie Shea ontkende gisteren echter dat de media in Joegoslavië door bommen uit de ether worden gehaald. RTS is geen onderdeel van de media, zei Shea op de Navotop in Washington. Volgens de Navo is de staatsomroep onderdeel van de oorlogsmachine van president Milosevic. „De zender wordt gerund door staatsambtenaren, die alleen de boodschap van haat uitdragen”, zei Shea. Het nationalisme dat de zender bij de bevolking aanwakkerd, moet volgens Shea een draagvlak creëren voor de 'barbarij' tegen de etnische Albanen.

„Dit heeft niets met journalistiek te maken, zoals wij die kennen”, aldus Shea. De staatsomroep is voor de Navo daarom een legitiem doel. De woordvoerder verweerde zich tegen verwijten dat de Navo alle media monddood maakt. „Wij zullen nooit de vrije media aanpakken in Joegoslavië”, berispte Shea.

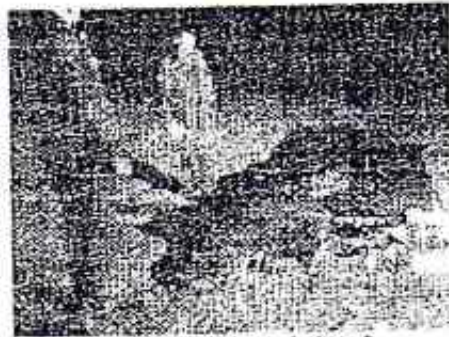
Inmiddels doen de Navo bondgenoten alle moeite om hun versie van de oorlog, het hoe en waarom, bij de burgers in Servië en Montenegro te krijgen. De Britse minister Cook kondigde aan dat uitzendingen van de BBC Worldservice vaker worden herhaald en vertaald, ook voor de Russische luisteraars. In de Balkan, zei hij, nemen op dit moment 43 tv stations de programma's van de nieuwszender BBC World over. Ook de mogelijkheden van het internet worden verruimd. De website van het Britse ministerie van buitenlandse zaken bevat gerichte informatie voor 'surfers' in het oorlogsgebied.

27-4-99

NATO criminals misinform media

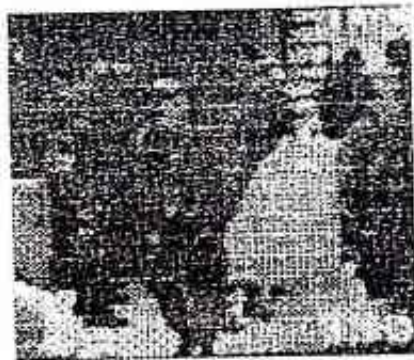
April 19, 1999

Brussels, April 19, 1999 (Tanjung - abridged) - The NATO seat in Brussels accused today the Yugoslav newspapers and TV and radio stations of misinforming the public, particularly at the moment when the western journalists of the NATO countries openly protested against the censorship which was hiding the scope of destruction of the civilian targets in Yugoslavia.

Proof: one of downed aircraft...

At today's press conference, NATO's spokesman Jamie Shea accused the Yugoslav media for joining the "regime war machine"! They write that NATO aircraft drop radioactive and cluster bombs, that dozens of aircraft, helicopters and missiles were downed, that German NATO soldiers fled Macedonia to Greece, that thousands of people are demonstrating against aggression on Yugoslavia.

... killed pilots

But he failed to present at least one argument to contradict those assertions of the Yugoslav media, and concluded: "There are no independent media in Serbia".

Who is hiding and twisting the truth was best confirmed at today's press conference when Shea, who was swearing to free information and free media, and whom the London *Independent* named the "champion of lies", could not give the particulars even four days after the incident when over 70 people had been killed in a NATO aircraft attack on an Albanian refugee column!

27-4-99

suffer in particular due to the barbaric bombing of NATO aircraft, which is illustrated by the following examples:

The killing of seven children in Srbica;

The killing of five children from the Kodža family in the village of Doganovići near Uroševac on 24 April 1999 as a result of the delayed effect of bombs (Edon, aged 3, Fisnik, aged 9, Osman, aged 13, Burim, aged 14 and Vajdet, aged 15. Six other children were also injured in the same incident, two of them were seriously wounded.

The killing of a three-year old Milica Rakić in the Belgrade suburb of Batajnica;

The killing of six children in the refugee centre in Djakovica;

The death of nineteen children in the refugee column near Djakovica;

The death of a child in Kosovo Polje;

The killing of nine children in Kuršumljia;

The killing of two children in Aleksinac, as well as other numerous examples.

Children are most often victims of the sprinkle cluster bombs with delayed effect. The death toll on children would have been even more tragic, had the missile struck the biggest Maternity Hospital in Belgrade (It exploded some thirty metres away from the Hospital).

ASSASSINATION ATTEMPT ON PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA SLOBODAN MILOŠEVIĆ

An assassination attempt on the President of the Federal Republic of Yugoslavia on 22 April 1999 represents an organized terrorist act without precedent in the history of modern Europe. This is not only a crime against a Head of a sovereign State, but primarily an attack on the democratically expressed will of a people and thus against the foundations of the democratic values of the civilization. Although, the residence of the President of the Federal Republic of Yugoslavia was targeted, this attack has also a symbolic meaning as if the targets had been the homes of all Yugoslav citizens. This crime has caused the abhorrence and condemnation by international public. However, it is incomprehensible that the United Nations Security Council has remained silent and has not condemned this terrorist act or the killings of civilians and children.

CRIME AGAINST FREEDOM OF SPEECH

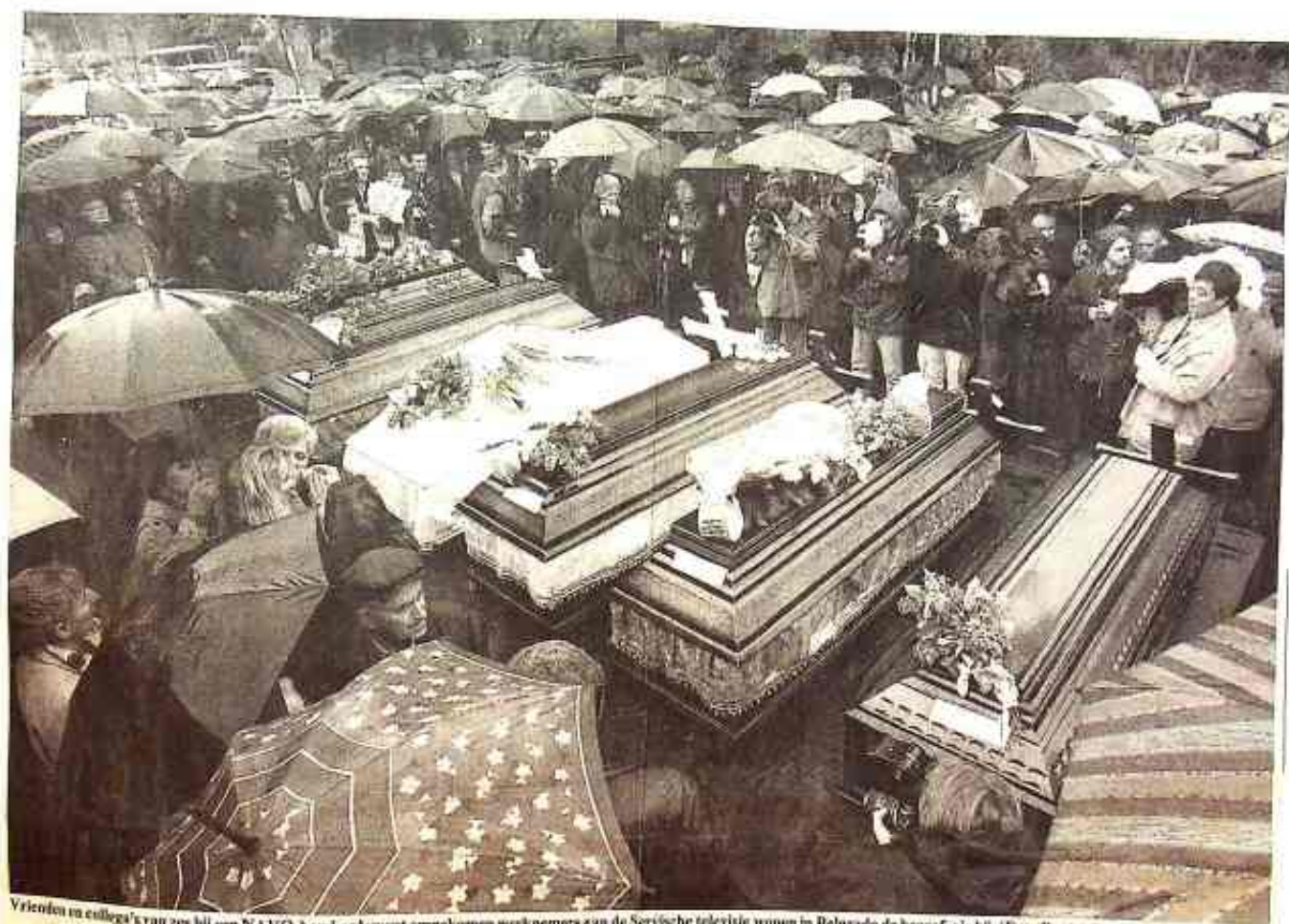
The destruction of more than ten radio and television stations, two dozen TV transmitters, as well as the bombing of the Radio and Television Serbia building on 23 April 1999 represent the biggest aggression against freedom of thought and a disgrace to the civilization at the threshold of a third millennium. In this attack the building was demolished taking a heavy toll in this largest Radio and TV media outlet in the Balkans. The aim of this crime was more than obvious: to suppress the right to a different opinion and its public expression with a view to a further military manipulation with the world public. Clearly, the intention of NATO aggressors is to prevent the world public to learn about the excessive proportions of their crimes and to impose on the world their totalitarian and single-minded perception. The censorship imposed by NATO generals to US and Western media makes this quite evident.

For all champions of freedom of speech and for all people committed to the right to freedom of expression, this destructive act represents a last warning alarm before NATO generals censor the aggressors' media.

DESTRUCTION OF VITAL YUGOSLAV ECONOMIC FACILITIES

According to the assessment of experts from Western countries, the damage done to date by NATO air strikes is well in excess of one hundred billion US dollars. By the destruction of factories, business capacities and production facilities, more than half a million people have lost their job and over two million of them remained without any kind of income. Destroyed are the industrial complexes in Belgrade, Novi Sad, Kragujevac, Niš, Pančevo, Čačak, Kraljevo, Valjevo, Priština, Vranje, Kuršumljia, Kruševac, Kula, Gnjilane, Sremska Mitrovica and in other towns and cities.

The petrochemical industry of the Federal Republic of Yugoslavia has been totally

Vrienden en collega's van zes bij een NAVO-bombardement omgekomen werknemers van de Servische televisie wonen in Belgrado de begrafenis bij. (Foto Reuters)

27-4-99

No details are yet available about the targets of the enemy air attack.

UN prosecutors say they're watching NATO

THE HAGUE - The International War Crimes Tribunal has issued a warning to NATO leaders.

The tribunal says it's watching to make sure the alliance respects international law in its campaign against Yugoslavia.

The deputy for chief prosecutor Louise Arbour, a Canadian who heads the investigation, said Wednesday that she reminded NATO states of their obligations "in terms of adherence to the laws and customs of the war and the Geneva Conventions."

Arbour visited Washington, D.C. last week for high-level talks with the United States. She's under intense pressure to indict Yugoslav President Slobodan Milosevic for war crimes.

Yugoslavia has accused NATO of violating its sovereignty and has appealed to the World Court. It says 1,200 Yugoslavs have been killed in the past seven weeks, and another 3,000 wounded. Some preliminary arguments in this complaint will be held next week.

16:25 End of air raid in Belgrade.

16:05 Sjenica area was under attack at 12:45pm with 4 missiles.

15:40 Until now is known that 11 civilians were killed and about 60 were wounded during today's NATO attack on Nis downtown with cluster bombs (at 11:30am), but the results are not final. There are still lot of nonexploded cluster bombs (few hundreds) in Nis downtown.

14:55 Wider Novi Sad area was hit with more than 20 missiles.

14:50 TV transmitter at Iriski venac hill near Novi Sad was targeted.

14:45 Explosions in Novi Sad area! Strong AAA activity.

14:30 NATO combat jets over Sremska Mitrovica. One explosion was heard in wider city area.

12:40 Two explosions on Ovcara mountain at 12:00am.

11:55 NATO aviation attacked Nis! City hospital was hit.

11:40 Explosions that were heard in Rakovica suburb are caused by destroying of unexploded bombs.

FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA
FEDERAL MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS
DIRECTORATE FOR INFORMATION

YUGOSLAV DAILY SURVEY

BELGRADE, 7 May 1999

No. 2309

SPECIAL ISSUE

NATO CRIMES AGAINST CIVILIANS AND CIVILIAN INFRASTRUCTURE IN THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

The Nato criminal aggression represents the most flagrant violation of the Charter of the United Nations since the inception of the world Organization, a violation of the Helsinki Final Act and the undermining of the very foundations of the international legal order. At the same time, this aggression is a crime against peace, stability and humanity, unprecedented in recent history.

The Federal Republic of Yugoslavia has warned on time the United Nations Security Council of a possible aggression, and during the aggression itself it requested that it be immediately halted and most strongly condemned. Had this legitimate request of the Federal Republic of Yugoslavia been met, enormous human sufferings and destruction would have been avoided. The most illustrative examples are given below.

I

KILLING AND PLIGHT OF THE CIVILIANS

During the last forty-four days of NATO aggression, the Federal Republic of Yugoslavia has been exposed to extensive civilian destruction, unrecorded on the European soil since World War Two. The NATO aggressors have focused their attacks primarily on civilian targets, directly threatening the lives and fundamental human rights of the entire population of the Federal Republic of Yugoslavia. By bombing relentlessly the cities, towns and villages throughout Yugoslavia, the NATO aggressor has made twelve thousand air strikes by over a thousand warplanes. Furthermore, over three thousand cruise missiles have been launched thus far. Since the onset of the aggression against the FR of Yugoslavia over ten thousand tons of explosive were dropped with five times greater destructive power than the atomic bomb used in the attack on Hiroshima.

The NATO aggressor has killed so far more than 1 200 civilians, while over 5000 people sustained injuries, many of whom will remain crippled for life. At the same time, several thousand private homes and flats have been ruined, mostly in Belgrade, Novi Sad, Pancevo, Nis, Cuprija, Aleksinac, Kragujevac, Pristina, Valjevo, Surdulica, etc. which has made the living conditions of a great number of families hardly bearable. We shall present the most tragic instances of the killings and plight of the innocent civilian population.

(a) Killings of Civilians Caused by the Bombings of Urban and Rural Residential Areas

More than four hundred civilians were killed by NATO bombs during the air strikes against the towns in Kosovo and Metohija: Pristina, Djakovica, Prizren, Kosovo Polje, Urosevac, Kosovska Mitrovica, in refugee camps in Orahovac and Srbica, Vitrina, etc.

Twenty-one persons were killed and 47 injured during the bombings of Belgrade.

Twenty civilians were killed (including 12 children) and over 100 wounded (including 24 seriously) during the bombing of Surdulica.

Thirteen civilians were killed and twenty five wounded in an attack on Kursumlija.

• Twelve civilians were killed and forty wounded in the bombing of Aleksinac which was qualified in the NATO headquarters in Brussels as "collateral damage"..

Five civilians were killed and eight children wounded during the attack on the village of Murino near Rozaje.

Sixteen RTS workers were killed and seventeen wounded in the bombing of the headquarters of this biggest Radio and Television outlet in the FR of Yugoslavia, because Western leaders find it inappropriate that true information about the tragic consequences of the aggression against the FR of Yugoslavia be widely spread.

There were many civilian casualties during the air strikes against Pancevo, Cacak, Vranje, Nis, Valjevo and many other cities and towns.

(b) Killing of Children

Children are the most vulnerable category of population, innocent and defenceless, who greatly suffer due to the barbaric bombings of NATO aircraft, which is illustrated by the following examples:

The killing of several dozen of children during the bombing of the train in Grdelica gorge, the buss in Luzani on the Pec-Rozaje road, etc.

The killing of twelve children during the bombing of Surdulica.

The killing of seven children in Srbica from cluster bombs, which are prohibited by international conventions.

The killing of five children from the Koxa family in the village of Doganovici near Urosevac when six children were wounded, two of them seriously.

The killing of nineteen children in the refugee column near Djakovica.

The killing of nine children in Kursumlija.

The killing of six children in the refugee centre in Djakovica.

The killing of a three-year old girl in the Belgrade suburb of Batajnica.

The killing of a child in Kosovo Polje.

The killing of two children in Aleksinac.

Children are most often victims of the sprinkle cluster bombs with delayed effect. The death toll on children would have been even more tragic, had the missile exploded some thirty metres from the biggest Maternity Hospital in Belgrade and in the vicinity of other medical institutions in the Yugoslav capital and other towns across Serbia.

(c) Killing of Passengers in Vehicles of Public Transportation

Under the cynical explanation that they are hitting "moving military targets", NATO aggressors have destroyed thus far several vehicles of public transportation with a great number of passengers on board. NATO aggressors must have known their time table. Burdened with an imperative call for a "speedy and spectacular victory" advocated in vain by NATO propaganda machine through the controlled Western media, NATO pilots have been writing down during the last couple of weeks the darkest pages in the record of crimes against humanity. Listed below are some of the most loathsome crimes which they have committed.

Fifty-five passengers were killed and twenty-six wounded in the Grdelica gorge during the attack on the international passenger train on the Belgrade-Thessaloniki line.

Sixty passengers lost their lives and four were wounded during the bombing of the "Nis ekspres" coach near the village of Luzani. On that occasion NATO warplanes bombed also the ambulance which came to help the victims when one doctor was injured.

- At least twenty people were killed and twenty were injured during the attack on the coach on the Pec-Rozaje line. The investigation is underway.

(d) Killing and Plight of Refugees

Particularly tragic is the fate of refugees, who convinced that they should not believe the propaganda ploys on the alleged "ethnic cleansing" decided to return to their homes. Legitimate authorities of the FR of Yugoslavia encourage them every day to do so and guarantee their safety. But this does not suit the interests of NATO strategists since the only way to extend the aggression is to reinforce the claims of the alleged humanitarian catastrophe in Kosovo and Metohija can

On the occasion of the return of a large group of refugees, on 14 April 1999, on the Djakovica-Prizren road, NATO aircraft killed 75 citizens of the FR of Yugoslavia and over 40 of them sustained serious injuries. The attack of NATO aircraft was systematically prepared and lasted for three hours. In this way, NATO has in the most brutal way "demonstrated" that innocent civilians are constantly taken advantage of for NATO interests and for the extension of relentlessly bombing campaign against the FR of Yugoslavia.

Over one hundred refugees were killed during the NATO bombing of refugee camps in which Serbs expelled from Croatia and Bosnia and Hercegovina were accommodated (Djakovica, Pristina, Kursumlija, etc). The victims were mostly the elderly, the frail and children. Thus, their tragic exodus which came about in the wake of the break-up of Yugoslavia was ruthlessly ended.

II

SUFFERING AND INTIMIDATION OF CIVILIAN POPULATION

(a) The Use of Graphite Bombs and Destruction of Electric Power System of the FR of Yugoslavia

The use of graphite bombs which have caused short circuits on long-distance power lines and collapse of the electric power system of Serbia is an incomprehensible example of inflicting mass suffering on population. More than five million citizens of Serbia remained without electricity and they could not meet their elementary needs (health, hygiene, etc). The most severely affected are hospitals (particularly maternity hospitals - incubators, etc), including all patients (especially emergency cases and those in intensive care wards), as well as the residents in cities who live in the high-rises and others. It is quite clear that the aim of those attacks was to make the living conditions of civilians unbearable and consequently to undermine the souch resistance of population towards NATO aggressors.

(b) Bombing of the Government Buildings and Institutions

The bombings and destruction of objects and institutions which symbolise the State and national identity are aimed at intimidating and insulting the human and national dignity of the population. Thus, the buildings of the Ministry of Defence, of the Federal and Republican Ministries of the Interior, the headquarters of the Executive Council of the Autonomous Province of Vojvodina, the headquarters of the Executive Council and the Assembly of the Autonomous Province of Kosovo and Metohija, as well as many other institutions in Pristina were destroyed with no reason at all. The buildings of the Federal Ministry of Foreign Affairs, of the Government of the Republic of Serbia and of judicial authorities of the Republic of Serbia, which are of exceptional historical and architectural importance, were also severely damaged.

(c) Refugees

The continuous non-selective bombing of civilian targets in the FR of Yugoslavia is the main cause of enormous human tragedy which affects the entire population and the citizens of the Kosov and Metohija in particular. In some of the hardest hit areas, the facilities of social infrastructure and supply networks were demolished. By its uninterrupted bombings the aggressor makes it impossible for those in need to get help and in many cases it has even targeted the ambulances and their emergency medical teams. Therefore, a number of citizens are forced to find shelter in a safer place which is the main cause why refugee colums start to be created. Such development recorded in all areas in the world affected by warfare, NATO propaganda has systematically overblown by a claim of alleged "humanitarian catastrophe" trying thereby to make its aggression legitimate.

III

ASSASSINATION ATTEMPT ON PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA SLOBODAN MILOSEVIC

An assassination attempt of the NATO aggressors on the President of the Federal Republic of Yugoslavia on 22 April 1999 represents an premeditated terrorist act without precedent in the history of modern Europe. This is not only a crime against a Head of a sovereign State, but primarily an attack on the democratically expressed will of a people and thus against the foundations of the democratic values of the civilisation so vigorously advocated by the West. Although the residence of the President of the FR of Yugoslavia was targeted, this attack has also a symbolic meaning as if the targets had been the homes of all Yugoslav citizens. This crime has caused abhorrence and condemnation by international public, but the United Nations Security Council, which is obviously under the influence of the United States, failed to condemn this terrorist act or numerous killings of civilians and children.

IV

CRIME AGAINST THE FREEDOM OF THE MEDIA

The aim of the destruction of a great number of private radio and television stations and more than two dozen TV transmitters was to suppress the right to a different opinion and to further expand war-mongering manipulation with the world public. Clearly, the intention of NATO aggressors is to prevent the world public from learning the extensive scope of their crimes, as well as to impose on the world their totalitarian and single-minded perception. The censorship imposed by NATO generals on Western media and constant resort to lies at the press conferences in the headquarters of the Alliance are illustrative examples of this practice.

(a) Bombing of the Radio and Television of Serbia in Belgrade

On 23 April 1999, NATO aggressors bombed and demolished the building of the Radio and Television of Serbia in Belgrade, the largest radio and TV company in the Balkans with 7000 employees and the state-of-the-art infrastructure which was made available to seven hundred foreign correspondents. On that occasion 16 employees of the Radio and Television of Serbia lost their lives while 19 sustained severe injuries. The fact that this was an attack on the freedom of speech makes this crime even more serious. In a word, the target of NATO bombs was the truth.

(b) Bombing of the Radio and Television of Serbia in Novi Sad

On 3 May 1999, destroyed was also the building of the Radio and Television of Serbia in Novi Sad, the second largest TV centre in the FR of Yugoslavia, which broadcasted programmes in the languages of all national minorities living in the Autonomous Province of Vojvodina. Each day 56 hour programme was broadcasted in the Hungarian, Slovakian, Ruthenian, Romanian and Romany languages which is in the line with the commitment of the FR of Yugoslavia to guarantee equal rights to information to all its citizens.

(c) Bombing of the Business Centre "Usce" in Belgrade

By the bombings of the business centre "Usce" in Belgrade on 21 and 27 April 1999, the headquarters, as well as production and broadcasting infrastructure of the three private TV stations and four private radio stations were destroyed.

(c) Bombings of TV Transmitters and Relays

Several dozen TV transmitters and relay stations used by State-run or private TV and radio stations were destroyed during the NATO air strikes. The TV transmitter on the Mount of Avala, the biggest transmitter in the FR of Yugoslavia, which according to its architectural design was unique in the world, was raised to the ground. NATO destroyed also the TV transmitters on the business centre "Usce", on Fruska Gora, Goles (Pristina) and others, as well as relay stations in Krnjaca, Borca, on Bukulja, Cer, Crni vrh, Jasterbac,

Ovcar, Tornik, etc. Demolished is also the satellite station "Jugoslavija" near Ivanjica used to transmit PTT and TV signals all around the world.

For all champions of the freedom of speech and for all people committed to the right to freedom of expression, these destructive acts represent the last warning alarm before NATO censorship take control over all media of the so-called "free world".

V

DESTRUCTION OF VITAL YUGOSLAV ECONOMIC FACILITIES

According to the assessment of experts from Western countries, the damage done to date by NATO air strikes is well in excess of one hundred billion US dollars. By the destruction of factories, business capacities and production facilities, more than half a million people have lost their jobs and over two million of them remained without any kind of income. Destroyed are the industrial complexes in Belgrade, Novi Sad, Kragujevac, Nis, Pancevo, Cacak, Kraljevo, Valjevo, Pristina, Vranje, Kursumlija, Kosovska Mitrovica, Krusevac, Kula, Gnjilane, Sremska Mitrovica and in other towns and cities.

The petrochemical industry of the FR of Yugoslavia has been totally destroyed, as well as the largest Yugoslav factory of artificial fertilisers. Indirect damages caused due to destroyed industrial facilities where production will not be possible to renew in coming few years cannot be estimated.

Private entrepreneurs are a particular target of NATO aggression and the most glaring example of it is the destruction of the "Usce" business centre in Novi Beograd which housed more than a hundred private firms in full business expansion, foreign representative offices, seven private Radio and TV stations and one of the most modern poli-clinic in the FR of Yugoslavia. The building of this business centre is also one of the landmarks of modern Belgrade. In view of the above facts, it is quite clear that "Usce" business centre could not have been in a legitimate military target, as it is most frequently claimed by NATO propaganda machinery when it tries to justify the destruction of civilian structures.

VI

DESTRUCTION OF BRIDGES

On the false and irrational pretext of "neutralising the military power of the Federal Republic of Yugoslavia", the NATO aggressor started systematic destruction of Yugoslav road and rail traffic routes. Over twenty bridges have been totally demolished so far although some of them were real architectural masterpieces. A few dozen of bridges have been severely damaged and rendered inoperational for traffic. Also, several dozen major and local roads, airports, railway tracks, railway stations, etc. have been destroyed. All ruined facilities were part of costly capital investments, into which the resources and the efforts of several generations of Yugoslav citizens were pooled. All the facilities are strategic part of the European traffic infrastructure, and some of them are of historical and cultural importance ("The Wailing Bridge" in Novi Sad, on which the Fascists killed thousand Jews in the Second World War).

About 30 bridges have been destroyed including those at the strategic European E-75 corridor. By the destruction of the bridges on the Danube river the aggressors have blocked the entire river navigation at this traffic artery of the greatest importance for European economy and the shortest link between the Northern and Mediterranean Sea (The Rhein-Mein-Danube route). Thus, the European shipping companies suffer each day the damage of over 20 million DM.

It is not possible to list all destroyed bridges, but let us mention the most important ones: Sloboda Bridge, Wailing Bridge, Zezelj Bridge and the bridge in Beska (all in the city of Novi Sad), the bridges on the Danube river near Smederevo and Backa Palanka, several bridges on the Ibar primary road and Belgrade-Bar railway line, as well as on other major railway and road lines. Both the railway and new road bridges near Ostruznica were demolished although they were crucial structures on the Belgrade roundabout route.

VII

ENVIRONMENTAL DISASTER

Concurrently with the humanitarian, NATO strikes have caused an environmental catastrophe which is endangering not only the FR of Yugoslavia, but also the neighbouring countries and the entire European continent. The NATO aggressor is thus teetering on the brink of another Chernobyl in the heart of Europe. The destruction of petrochemical installations, the warehouses storing semi-processed and finished products of the chemical industry have already caused significant adverse effects on the health of the population of the FR of Yugoslavia and the neighbouring countries. During some of the air strikes it was pure luck that an environmental catastrophe was not provoked spreading all over Europe.

The aggressor's attacks did not spare even huge forests, tourist centres and the national parks on the mountains of Serbia (Kopaonik, Zlatibor, Divcibare, Tara, Prokletije, Sara, Fruska Gora). The ozone layer was depleted by the exhaust gases and by large scale fires. The Black Sea, Aegean and the Adriatic basins, practically the entire Mediterranean, are threatened by environmental pollution.

Examples: Nitrogen factory in Pancevo, the oil refineries in Pancevo and Novi Sad, the chemical company "Prva iskra" in Baric and others.

VIII

HOSPITALS AND HEALTH INSTITUTIONS

The aggressor's bombings, calculated to provoke the greatest possible confusion and panic among innocent people, have damaged many clinical and hospital centres, inflicting not only great material damage to property (destruction of buildings and expensive medical equipment), but also causing new health problems and intensifying psychological traumas among the sick people. The destruction of all the three bridges in Novi Sad totally cut off and left, without the supply of water, the largest Yugoslav centre for the treatment of cardio vascular diseases in Sremska Kamenica, to which several million people gravitate. Four hospitals and two maternity hospitals in Belgrade were damaged including the biggest hospital in the Balkans (Military Medical Academy Hospital – VMA), the hospitals in Cuprija, Aleksinac, Pristina, Valjevo and Pancevo, sanatorium in Surdulica, as well as medical centres in many other towns. The striking example is also the destruction of the Secondary School for Nurses in Cuprija.

IX

DESTRUCTION OF PRE-SCHOOL INSTITUTIONS, SCHOOLS AND UNIVERSITIES

The NATO aggression has put a stop to the education of close to one million pupils and students in the FR of Yugoslavia. Over three hundred facilities built for the education and upbringing of children and young people of all ages were destroyed. This will inevitably be reflected on the development and social integration of young people. Hard hit are university centre in Nis (Machine Engineering, Civil Engineering, Electronical, Technical, Law and Economics faculties), in Pristina (Agricultural and Machine Engineering faculty) and Novi Sad (Faculty of Philosophy) and university centre in Belgrade. Could any of them be classified as military targets?

X

DESTRUCTION OF WORLD CULTURAL HERITAGE ON THE SOIL OF THE FR OF YUGOSLAVIA

The entire territory of the FR of Yugoslavia and Kosovo and Metohija in particular, is a treasury of European culture and civilisation since ancient times. By violating all international conventions on the protection of civilisation and its heritage, and in the pursuit of the spirit of aggressive nihilism and new barbarity, more than 50 monasteries and churches have been severely damaged thus far, as well as a couple of dozen of other cultural and historic monuments, some under UNESCO protection. Severe damage was caused to the monastery of the Patriarchate of Pec (12th century), Zica (13th century), Decani and Gracanica (14th century, under UNESCO protection), medieval towns of Zvecan (13th century) and

Smederevo (15th century), Petrovaradin fortress (18th century), seventeen monasteries on Fruska Gora (15-18th century), monastery in Rakovica and many other priceless historical monuments. The bombs have even destroyed many cemeteries all across the FR of Yugoslavia including Orthodox cemetery in Pristina. Obviously, NATO does not leave even the dead to rest in peace.

XI

USE OF PROHIBITED WEAPONS

In NATO attacks, the state-of-the-art weapons have been used, but also those prohibited under international conventions, such as cluster bombs and slow activating bombs. In its attacks on civilian and other facilities in Serbia, NATO aircraft fired more than 100 containers with almost 20 000 cluster bombs. As many as one fourth of those cluster bombs were used in the attacks against towns in Kosovo and Metohija: Pristina, Urosevac, Djakovica, Prizren, etc, and against many other places and facilities in Serbia.

In their numerous air strikes the enemy's warplanes used uranium depleted artillery ammunition. NATO committed thereby a very serious criminal act with unforeseeable consequences not only for the victims but for all those who may be exposed to the released radiation therefrom (the Gulf syndrome of US soldiers who participated in the Desert Storm).

Before the attacks, radio locators were dropped from the aircraft, found in the vicinity of many civilian and business facilities in Serbia.

XII

COORDINATION OF NATO WITH TERRORISTS OF THE SO-CALLED "KLA"

Before the onset of the aggression, the Albanian terrorists counted on the NATO planes as an air support to their armed groups. Now Albanians living in the USA and other Western countries are being armed, trained and transported with a view of taking actions in the territory of the FR of Yugoslavia. The aim is to create armed units which could be used as ground forces of the "Alliance".

Albanian terrorists are being trained and armed in camps in the northern part of Albania – Tropoje, Kukes and Bairam Curri by British, American and Turkish commandos and then they are being illegally infiltrated into Kosovo and Metohija. The latest incident of an organised assistance to terrorists was in Ancona when on 12 April 1999 thirty tons of the most sophisticated heavy arms shipped from Germany were discovered in the three trucks marked by the symbols of the humanitarian organisation "Caritas". Similar activities, which are directly in contradiction with United Nations Security Council resolution 1160, were intensified when plans started to be made about the invasion of the FR of Yugoslavia by ground forces. Several hundred terrorists have been transported from the USA and Western Europe into Albania. There are plans to equip, arm and train about six thousand Albanians for co-ordinated actions with NATO warplanes.

Encouraged by the support of NATO countries, the members of the so-called KLA have committed 2733 terrorist acts since 1 January to 2 May 1999, out of which 1078 were against citizens and civilian facilities. They killed 335 citizens, out of whom 187 Albanians, 71 Serbs and Montenegrins, 8 Romanies, 3 Muslims, one Turk and 65 persons whose identity has not been established. In 1999 alone the Albanian terrorists committed 850 crimes out of which 322 against the citizens and civilian facilities. They killed 162, injured 183 and kidnapped 62 persons.

At the moment it is difficult to perceive and evaluate all the humanitarian, economic, environmental, health and other consequences of the NATO criminal aggression against the FR of Yugoslavia. The greatest victim of the aggression is the entire Yugoslav people and its material and cultural resources. At the same time, by the violation of the Charter of the United Nations, the NATO has created a precedent which may cast a shadow over the future of all peoples and sovereign States. The cause for concern is all the greater because, by combining pressure and promises, NATO is drawing an increasing number of countries into its aggression against the FR of Yugoslavia, which will have long-term negative consequences on the future relations and cooperation between all Southeast European countries. Attempt by NATO to justify its brutal aggression by an alleged care for the refugees may bring about an irreversible degradation of the United

Nations and involve this highest international forum in the crime against a country which is one of its founding members.

ANNEX

USE OF PROHIBITED WEAPONS

Cluster bombs and bombs with delayed effect are the most frequently used weapons from the NATO arms and ammunition arsenal which are prohibited by international conventions. Their systematic use against civilians and civilian structures has reached such proportions that this raises a great concern. Practically the entire territory of the FR of Yugoslavia is attacked, but the region of Kosovo and Metohija is under the most severe strikes. Over three thousand cluster bombs were dropped on Pristina and other towns in Kosovo and Metohija alone such as Urosevac, Djakovica and Prizren. In addition to the housing complexes and several schools, bombed were also the mines (Stari trg, Trepca), hotels ("Baciste" on the Mt of Kopaonik), places of worship (mosque in Suva Reka), industrial facilities (Agricultural plant in Sjenica).

Since the onset of the NATO aggression (from 24 March to 4 May 1999) prohibited cluster bombs were used in 98 attacks on the facilities whose civilian nature was in no way doubtful or unknown to the aggressor. Over 120 cassette containers were dropped on civilians in Kosovo and Metohija and all across the FR of Yugoslavia. In view of the fact that each container contains 240 cluster bombs it is not difficult to perceive the devastating consequences of the crime committed by the use of prohibited weapons of mass destruction.

The number of civilians who were killed in these attacks has amounted to 47 persons, while over 70 victims were injured, including a great number of children and women. Material damage is still being estimated but there is no doubt that it is very high.

Some most tragic instances of the attacks by cluster bombs against civilians in the FRY

1. Prizren, 4.30 a.m., 28 March 1999: one cluster bomb dropped by a warplane raised to the ground the building of the Prizren League (building of historical importance for the ethnic Albanians).
2. Kosovska Mitrovica, 10.00 a.m., 2 April 1999: in the attack on the area of Stari Trg mines and great number of family houses were damaged.
3. The village of Pirane (Municipality of Prizren), from 1-2 p.m., 6 April 1999, cluster bombs were dropped on the "Ramiz Sadiku" company and 30 meters of the road was damaged.
4. Sjenica, 8.45 p.m., 6 April 1999, a cluster bomb greatly damaged the facility of the Agricultural and Industrial Company "Pester" (dairy store, vehicles, residential complex, water supply system).
5. The village of Velika Hodza (Municipality of Orahovac), 2.30 p.m., 8 April 1999, two cluster bombs dropped were from the plane on this village with Serbian population.
6. The village of Ljubizd (Municipality of Prizren), 11.20 a.m., 8 April 1999, cluster bombs were fired from the plane on the Paint and Varnish factory "Limit duga" (completely destroyed) and on the Agricultural and Industrial Company "Progres" (severely damaged).
7. Suva Reka (Municipality of Prizren), 1.15 p.m., 12 April 1999, two cluster bombs were dropped, the second one hit and completely raised to the ground the local mosque.
8. Tourist centre Kopaonik, around 0.40 a.m., 13 April 1999, before four missiles hit the hotel "Baciste" (the Genex hotel complex) over 100 cluster bombs were dropped on that location.
9. Vranje, 2.25 p.m., 14 April 1999, cluster bombs dropped on the houses in the village of Pavlovac in the vicinity of Vranje killed people and caused the damage on the bridge and Presevo-Vranje road.
10. The village of Doganovici (Municipality of Kacanik), 11.30 a.m., 24 April 1999, a container with cluster bombs dropped on the gypsy settlement "Kodza" and caused a tragedy – five children were killed, the eldest child was only 15 years old boy.

8-5-99

NATO BOMBS BRIDGE, RESIDENTIAL AREAS IN NIS

NIS - Commander of the Nis civilian defense headquarters Jovan Zlatić confirmed to Tanjug that NATO had targeted the northwestern section of the city in its attack just after 4 p.m. Saturday.

The attack, which started at 4:05 p.m., targeted the bridge on the Nisava river, in the neighborhood of the Greek consulate, which was damaged.

NATO also targeted the Rudo company which manufactures artificial limbs.

Fuel depots of Energogas and Jugopetrol, a highway overpass and residential buildings in the area were also targeted, Zlatić said.

NATO AGAIN ATTACKS BOGUTOVAC VILLAGE

KRALJEVO - The NATO air force again attacked the village of Bogutovac, 20 km southwest of Kraljevo, central Serbia, at 2:30 p.m. Saturday, the Tanjug correspondent reported.

The railway bridge on the Lopatnica was hit, a target completely destroyed in a NATO attack at 2:30 a.m. today.

A missile also hit the railway station in Bogutovac, which was completely razed. Initial reports indicate that there are no casualties.

NATO AGAIN ATTACKS KRAGUJEVAC

NATO attacked facilities in the old core of the town which are protected by the state. The Joakim Vujic Theater, High School, and Music School are located in this area. The targeted facilities have been attacked earlier by NATO aircraft.

Kragujevac was the capital of the principality of Serbia after its partial liberation from the Ottoman Empire, between 1813 and 1841.

NATO ATTACKS NIS AGAIN SATURDAY

NIS - NATO warplens attacked the northwestern part of the city of Nis, southeastern Serbia, again on Saturday between 4.05 and 4.20 p.m., Tanjug's correspondent reported.

The Yugoslav Army anti-aircraft defense opened fire on the attacking aircraft, the correspondent said.

'Navo-bommen op ziekenhuis van Nis'

18-5-94

NIS - Fragmentatiebommen van de Navo hebben volgens Belgrado een ziekenhuis, een markt en een universiteitsgebouw in Nis getroffen. Daarbij zijn zeker vijftien mensen gedood en zeventig anderen verwond.

De Navo wilde de aanval niet bevestigen en zei slechts een radiozender en het vliegveld buiten de stad te hebben aangevallen. „We richten alleen op militaire doelen. Maar we zoeken het nog uit“, reageerde de militaire woordvoerder generaal Walter Jertz. De Navo heeft tot nu toe zes keer erkend een burgerdoel te hebben geraakt. Volgens Belgrado kwamen daarbij ruim 200 mensen om het leven.

Burgemeester Zivkovic van Nis was gistermiddag woedend: „Er is geen enkel militair doel binnen een kilometer van de markt“, aldus Zivkovic. Volgens hem ging het om fragmentatiebommen, die de omliggende gebouwen hebben veranderd in 'Zwitserse gatenkaas'. Donderdag beschoot de Navo ook al Nis, met name olieopslagplaatsen. De zuidelijke stad herbergt veel militairen, en dient voor het Joegoslavische leger als uitvalsbasis naar Kosovo.

Gisteren werd ook een spoor-

brug op de lijn van Belgrado naar Boekarest en een televisietoren getroffen. De Servische televisie viel gisteravond enkele keren uit. Belgrado was voor de derde achtereenvolgende dag geen doelwit.

De Russische minister van buitenlandse zaken Igor Ivanov oordeelde dat nog lang geen sprake is van een 'doorbraak', zoals in het westerse kamp werd gezegd na het akkoord van de G 8. „Ieder uur brengt nog tragedies.“ De G 8 - de groep van zeven belangrijkste industrielanden en Rusland - kwam donderdag een strategie overeen om het Kosovo-conflict op te lossen. De Verenigde Naties krijgen daarbij een hoofdrol: er moet onder meer een resolutie komen over de inzet van een vredesmacht, en in een later stadium moeten de VN het bestuur over Kosovo gaan voeren. VN-secretaris-generaal Kofi Annan verwelkomde het akkoord, en benoemde gisteren de Zweedse ex-premier Carl Bildt en de Slowaakse minister van buitenlandse zaken Eduard Kukan tot speciale gezanten voor Kosovo.

Ook de Russische president Boris Jeltsin liet zich positief uit over het akkoord. Zijn bemiddelaar Viktor Tsjernomirdin gaat mogelijk dit weekeinde naar Bonn en Belgrado in een nieuwe poging de

Navo en Joegoslavië tot elkaar te brengen. Ivanov komt vandaag in Groot-Brittannië aan voor een driedaags bezoek, en de Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken Strobe Talbott zal zich begin volgende week in Moskou vervoegeen.

Vanuit Joegoslavië is nog geen reactie gekomen op het G 8-akkoord. Belgrado heeft wel de VN toestemming gegeven een humanitaire missie naar Kosovo te sturen om te kijken hoe de Albanese vluchtelingen naar huis kunnen terugkeren. De eerste vijf VN-medewerkers zullen de komende dagen aankomen.

Het Kosovo bevrijdingsleger UCK reageerde verdeeld op het principeakkoord van de G 8. In de Albanese stad Kukes werd enthousiast gereageerd, terwijl het in Tirana verworpen werd. „Het garandeert geen harde oplossing voor de problemen en een einde aan de tragedie in Kosovo“, aldus een UCK-woordvoerder in de Albanese hoofdstad.

Overigens heeft Dennis McNamara van de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR geschat dat Albanië een miljoen vluchtelingen uit Kosovo kan opnemen. Het land heeft er tot nu toe ruim 400 000 binnen de grenzen.

MEER NIEUWS OP PAGINA 5

YUGOSLAV DAILY SURVEY

BELGRADE, 10 May 1999

No. 2319

SPECIAL ISSUE

NATO CRIMES AGAINST CIVILIANS

The Nato criminal aggression represents the most flagrant violation of the Charter of the United Nations since the inception of the world Organization, a violation of the Helsinki Final Act and the undermining of the very foundations of the international legal order. At the same time, this aggression is a crime against peace, stability and humanity.

The Federal Republic of Yugoslavia has warned on time the United Nations Security Council of a possible aggression, and during the aggression itself it requested that it be immediately halted and most strongly condemned. Had this legitimate request of the Federal Republic of Yugoslavia been met, enormous human sufferings and destruction would have been avoided. The most illustrative examples are given below.

I

KILLING AND PLIGHT OF THE CIVILIANS

During the last forty-seven days of NATO aggression, the Federal Republic of Yugoslavia has been exposed to extensive civilian destruction, unprecedented in modern history of the world. The NATO aggressors systematically attack and destroy civilian targets in the entire territory of the FR of Yugoslavia, directly threatening the lives and fundamental human rights of the entire Yugoslav population. By bombing relentlessly the cities, towns and villages throughout Yugoslavia, the NATO aggressor has made twelve thousand air strikes by over a thousand warplanes. Furthermore, over three thousand cruise missiles have been dropped on the civilian targets thus far. Since the onset of the aggression against the FR of Yugoslavia over ten thousand tons of explosive were dropped with five times greater destructive power than the atomic bomb used in the attack on Hiroshima.

The NATO aggressor has killed so far more than 1 200 civilians, while over 5000 people sustained injuries, many of whom will remain crippled for life. At the same time, several thousand private homes and flats have been ruined, mostly in Belgrade, Novi Sad, Pancevo, Nis, Cuprija, Aleksinac, Kragujevac, Pristina, Valjevo, Surdulica, Kraljevo, etc. We shall present the most tragic instances of the killings and plight of the innocent civilian population.

(a) Killings of Civilians Caused by the Bombings of Urban and Rural Residential Areas

Towns in Kosovo and Metohija: More than four hundred civilians were killed in the bombing of Pristina, Djakovica, Prizren, Kosovo Polje, Urosevac, Kosovska Mitrovica, refugee centres in Orahovac and Srbica, Vitina, etc.

Belgrade: Several dozen civilians were killed and more than one hundred wounded in the bombing of various parts of the city, including its very centre: the building of Radio and Television of Serbia (16 killed and 19 wounded professional journalists and technical staff - see Chapter V-a), Embassy of the People's Republic of China (4 employees killed and more than 50 wounded - Chapter IV), the buildings of the federal and republican ministries (Chapter II-b), business centre "Usce", etc.

Surdulica: Twenty civilians were killed (including 12 children) and over 100 wounded (including 24 seriously) during the bombing on 27 April 1999.

Nis: Fifteen citizens were killed and more than 60 wounded in the bombing of the centre of the town by cluster bombs on 7 May 1999.

10-5-99

Kursumlija: Thirteen civilians were killed and twenty five wounded in an attack on this town.

Aleksinac: Twelve civilians were killed and forty wounded in the bombing of 5 April 1999.

Murino near Rozaje: Five civilians were killed and eight children wounded in the bombing of this village.

There were many civilian casualties during the air strikes against Pancevo, Cacak, Vranje, Nis, Valjevo and many other cities and towns.

(b) Killing of Children

Children are the most vulnerable category of population most affected by war atrocities. So far several dozen hospitals were destroyed or damaged, including inter alia, the greatest maternity hospitals in Belgrade, Novi Sad, Nis, Kragujevac and maternity wards in other medical centres in Serbia. NATO aggressors destroyed a large number of pre-school institutions, elementary and secondary schools and university institutions, depriving the educational system of Serbia of infrastructure necessary for its normal functioning. Children are forced to live in shelters and deprived of elementary, health and social care. They are exposed to stresses which will permanently affect their development.

Many children were killed or wounded in the bombing of civilian structures and residential areas which can be illustrated by following examples:

The killing of several dozen of children during the bombing of the train in Grdelica gorge on 12 April, the buss in Luzani on 1 May and buss on the Pec-Rozaje road on 3 May 1999 (See Chapter I-c).

The killing of nineteen children in the refugee column near Djakovica on 14 April 1999 (Chapter I-d).

The killing of twelve children during the bombing of Surdulica on 27 April 1999.

The killing of nine children in the bombing of Kursumlija.

The killing of seven children in Srbica from cluster bombs.

The killing of six children in the bombing of a refugee centre in Djakovica.

The killing of five children from the Koxa family in the village of Doganovici near Urosevac when six children were wounded by cluster bombs.

Three children and two adults killed by a cluster bomb in the village of Velika Jablanica near Pec on 2 May 1999.

Two children killed in Aleksinac on 5 April 1999.

The killing of a three-year old girl in the Belgrade suburb of Batajnica, and many other cases.

Children are most often victims of the sprinkle cluster bombs with delayed effect. The death toll on children would have been even more tragic, had the missile exploded some thirty metres from the biggest Maternity Hospital in Belgrade.

(c) Killing of Passengers in Vehicles of Public Transportation

Under the cynical explanation that they are hitting "moving military targets", NATO aggressors have destroyed thus far several buses with a great number of passengers on board. NATO aggressors must have known their scheduled time table. Equipped by the most sophisticated weapons of immense destructive power and burdened with an imperative call for a "speedy and spectacular victory" advocated in vain by NATO propaganda machine through the controlled Western media, NATO pilots have been writing down during the last couple of weeks the darkest pages in the history of crimes against humanity. Listed below are some of the most loathsome crimes which they have committed.

Fifty-five passengers were killed and twenty-six wounded in the Grdelica gorge during the attack on the international passenger train on the Belgrade-Thessaloniki line on 12 April 1999.

10-5-99

Sixty passengers lost their lives and four were wounded during the bombing of the "Nis ekspres" coach near the village of Luzani. On that occasion NATO warplanes bombed also the ambulance which came to help the victims when one doctor was injured on 1 May 1999.

At least twenty people were killed and twenty were injured during the attack on the coach on the Pec-Rozaje line on 3 May 1999.

(d) Killing and Plight of Refugees

Particularly tragic is the fate of ethnic Albanian refugees, who convinced that they should not believe the propaganda plays on the alleged "ethnic cleansing" decided to return to their homes in Kosovo and Metohija. Legitimate authorities of the FR of Yugoslavia encourage them every day to do so and guarantee their safety.

On 14 April 1999, 75 citizens of the FR of Yugoslavia were killed and over 40 of them sustained serious injuries in the bombing of a large group of refugees on the Djakovica-Prizren road. The attack of NATO aircraft was systematically prepared and lasted for three hours. In this way, NATO has in the most brutal way "demonstrated" that innocent civilians are constantly taken advantage of for NATO interests.

Over one hundred refugees were killed during the NATO bombing of refugee camps in which Serbs expelled from Croatia and Bosnia and Hercegovina were accommodated (Djakovica, Pristina, Kursumlija, etc). The victims were mostly the elderly, the frail and children. Thus, their tragic exodus which was brought about in the wake of the break-up of Yugoslavia was ruthlessly ended.

II

SUFFERING AND INTIMIDATION OF CIVILIAN POPULATION

(a) The Use of Graphite Bombs and Destruction of Electric Power System of the FR of Yugoslavia

The use of graphite bombs which have caused short circuits on long-distance power lines and collapse of the electric power system of Serbia is an incomprehensible example of inflicting mass suffering on population. More than five million citizens of Serbia were left without electricity in the first attack of this kind on 2 May 1999 at 9.50 p.m. and thus they could not meet their elementary needs (health, hygiene, etc). The most severely affected are hospitals (particularly maternity hospitals - incubators, etc), including all patients (especially emergency cases and those in intensive care units), as well as the residents in cities who live in the high-rises and others.

The graphite bombs were also used on 7 May 1999 in the evening. Immediately after the power failure in entire Belgrade started the most fierce of Belgrade (bombing of the Embassy of China, hotel of "Jugoslavija", repeated bombing of the Ministry of Defence, the headquarters of the General Staff of the Army of Yugoslavia, the Government of the Republic of Serbia, the buildings of the federal and republican ministries of the interior, etc.

(b) Bombing of the Government Buildings and Institutions

The bombings and destruction of objects and institutions which symbolise the State and national identity are aimed at intimidating and insulting national dignity of the population. Thus, the buildings of the federal and republican ministries of the interior (3 April 1999), the headquarters of the Executive Council of the Autonomous Province of Vojvodina (19 April 1999), the Ministry of Defence and General Staff of the Army of Yugoslavia (30 April and 7 May 1999), the Government of the Republic of Serbia (7 May 1999) were destroyed with no reason at all. The buildings of the Federal Ministry of Foreign Affairs, and the surrounding buildings, of great historical value which represent a protected architectural whole were also severely damaged.

The repeated bombing on 7 May of already destroyed buildings of the Ministry of Defence and General Staff of the Army of Yugoslavia, federal and republican ministries of the interior represent a brutality bordering on sadism, which ever greater consequences to the surrounding buildings including the building of the Foreign Ministry which has become unoperational.

10-5-99

(c) Refugees

The continuous indiscriminate bombing of civilian targets in the FR of Yugoslavia is the main cause of enormous human tragedy which affects the entire population. In some of the hardest hit areas in Kosovo and Metohija, the facilities of social infrastructure and supply lines were destroyed. By its uninterrupted bombings the aggressor makes it impossible for those in need to get help and in many cases it has even targeted the ambulances and their emergency medical teams. Therefore, a number of citizens are forced to find shelter in a safer place. Such development recorded in all areas in the world affected by warfare, NATO propaganda has systematically blown out of proportion by a claim of alleged "humanitarian catastrophe" trying thereby to make its aggression legitimate.

III

ASSASSINATION ATTEMPT ON PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA SLOBODAN MILOSEVIC

An assassination attempt of the NATO aggressors on the President of the Federal Republic of Yugoslavia on 22 April 1999 represents an organized terrorist act without precedent in the history of modern Europe. This is not only a crime against a Head of a sovereign State, but primarily an attack on the democratically expressed will of a people and thus against the fundamental democratic values of the civilisation. Although the residence of the President of the FR of Yugoslavia was targeted, this attack has also a symbolic meaning as if the targets had been the homes of all Yugoslav citizens. This crime has caused abhorrence and condemnation by international public, but the United Nations Security Council failed to condemn this terrorist act or numerous killings of civilians and children.

IV

BOMBING OF THE EMBASSY OF THE PR OF CHINA AND THE CONSULATE OF THE HELLENIC REPUBLIC

In the most fierce bombing of Belgrade so far, in the night between 7 and 8 May 1999, NATO aircraft hit with three missiles the building of the Embassy of the People's Republic of China in New Belgrade, a new structure of exceptional architectural value. Four employees were killed and more 50 were wounded including a doze who sustained severe injuries. This unprecedented crime fits into NATO strategy to undermine and discourage all on-going efforts of a constructive part of the international community, to which PR of China undoubtedly belongs, to stop the aggression against the FR of Yugoslavia and to have the problems in Autonomous Province of Kosovo and Metohija resolved by political means.

The Consulate of the Hellenic Republic in Nis was hit on 8 May 1999 during the bombing the bridge on the Nisava river. The building of the Consulate as well as several official vehicles were badly damaged.

The bombing of diplomatic consular missions in the fry, as well as the headquarters of the Yugoslav diplomacy on two occasions, represents a barbaric attack on diplomacy an achievement of the civilization. These crimes, as well as disrespect of international insitutions and international legal order in general by NATO should serve as a dramatic warning that those in the forefront of the so-called new world order push the mankind to the brink of abyss which may have unforeseeable consequences.

V

CRIME AGAINST THE FREEDOM OF THE MEDIA

The aim of the destruction of a great number of private radio and television stations and more than two dozen TV transmitters was to suppress the right to a different opinion and to further expand war-mongering manipulation with the world public. Clearly, the intention of NATO aggressors is to prevent the world public from learning the extensive scope of their crimes, as well as to impose on the world their totalitarian and single-minded perception. The censorship imposed by NATO generals on Western media is an illustrative example of this practice.

(a) Bombing of Radio and Television of Serbia in Belgrade

On 23 April 1999, NATO aggressors demolished the building of the Radio and Television of Serbia in Belgrade, the largest radio and TV company in the Balkans with 7000 employees and the state-of-the-art

infrastructure which was made available to seven hundred foreign correspondents. On that occasion 16 employees of the Radio and Television of Serbia lost their lives while 19 sustained severe injuries.

(b) Bombing of Radio and Television of Serbia in Novi Sad

On 3 May 1999, destroyed was also the building of the Radio and Television of Serbia in Novi Sad, the second largest TV centre in the FR of Yugoslavia, which broadcast programmes in the languages of all national minorities living in the Autonomous Province of Vojvodina. Each day 56 hour programme was broadcast in the Hungarian, Slovakian, Ruthenian, Romanian and Romany languages which is in the line with the commitment of the FR of Yugoslavia to guarantee equal rights to information to all its citizens.

(c) Bombing of the Business Centre "Usce" in Belgrade

By the bombings of the business centre "Usce" in Belgrade on 21 and 27 April 1999, the headquarters, as well as production and broadcasting infrastructure of the three private TV stations and four private radio stations were destroyed.

(c) Bombings of TV Transmitters and Relays

Several dozen TV transmitters and relay stations used by State-run or private TV and radio stations were destroyed during the NATO air strikes. The TV transmitter on Mt Avala, the biggest transmitter in the FR of Yugoslavia, which according to its architectural design was unique in the world, was raised to the ground. NATO destroyed also the TV transmitters on the business centre "Usce", on Fruska Gora, Goleš (Pristina) and others, as well as relay stations in Kmjaca, Borca, on Bukulja, Cer, Crni vrh, Jasterbac, Ovcar, Tornik, etc.

Making good on its threat to "destroy the nerve centres of Serbia", the aggressor warplanes destroyed satellite station "Jugoslavija" near Ivanjica which transmitted PTT and TV signals worldwide. Also destroyed were telephone exchanges in Pristina (7 April 1999), Kragujevac and Uzice (7 May 1999), while many others were damaged or made unoperational in other towns of Serbia.

For all champions of the freedom of speech and for all people committed to the right to freedom of expression, these destructive acts represent the last warning alarm before NATO censorship take control over all media of the so-called "free world".

VI

DESTRUCTION OF VITAL YUGOSLAV ECONOMIC FACILITIES

According to the assessment of experts from Western countries, the damage done to date by NATO air strikes is well in excess of one hundred billion US dollars. By the destruction of factories, business capacities and production facilities, more than half a million people have lost their jobs and over two million of them remained without any kind of income. Destroyed are the industrial complexes in Belgrade, Novi Sad, Kragujevac, Nis, Pancevo, Cacak, Kraljevo, Valjevo, Pristina, Vranje, Kursumlija, Kosovska Mitrovica, Krusevac, Kula, Gnjilane, Sremska Mitrovica and in other towns and cities.

The petrochemical industry of the FR of Yugoslavia has been totally destroyed, as well as the largest Yugoslav factory of artificial fertilisers in Pancevo.

Private entrepreneurs are a particular target of NATO aggression and the most glaring example of it is the destruction of the "Usce" business centre in Novi Beograd which housed more than a hundred private firms in full business expansion, foreign representative offices, seven private Radio and TV stations and one of the most modern poli-clinic in the FR of Yugoslavia. Also the building of the business center is one of the landmarks of modern Belgrade.

VII

DESTRUCTION OF BRIDGES

On the false pretext of "neutralising the military power of the Federal Republic of Yugoslavia", the NATO aggressor started systematic destruction of Yugoslav road and rail traffic routes. So far, over fifty bridges have been demolished, damaged or made inoperational for traffic. Also, several dozen major and local roads, airports, railway tracks, railway stations, etc. have been destroyed. All ruined facilities were part of

10-5-99

costly capital investments, into which the resources and the efforts of several generations of Yugoslav citizens were pooled and they all are strategic part of the European traffic infrastructure. It should be noted that some bridges were destroyed although they were still in the process of construction (a big bridge on the Sava river near Ostruznica), while some of them are of historical and cultural importance ("The Wailing Bridge" in Novi Sad, on which the Fascists killed thousand Jews in the Second World War).

About 30 bridges have been destroyed including those at the strategic European E-75 corridor. By the destruction of the bridges on the Danube river the aggressors have blocked the entire river navigation at this traffic artery of the greatest importance for European economy and the shortest link between the Northern and Mediterranean Sea (The Rhein-Mein-Danube route). Thus, the European shipping companies suffer each day the damage of over 20 million DM.

It is not possible to list all destroyed bridges, but let us mention the most important ones: Sloboda Bridge, Wailing Bridge, Zezelj Bridge and the bridge in Beska (all in the city of Novi Sad), the bridges on the Danube river near Smederevo and Backa Palanka, several bridges on the Ibar primary road and Belgrade-Bar, Belgrade-Thessaloniki, Belgrade-Bukarest and Belgrade-Budapest railway line, as well as on other major railway and road lines. Both the railway and new road bridges near Ostruznica were demolished although they were crucial structures on the Belgrade roundabout route.

VIII

ENVIRONMENTAL DISASTER

Concurrently with the humanitarian, NATO strikes have caused an environmental catastrophe which is endangering not only the FR of Yugoslavia, but also the neighbouring countries and the entire European continent. The NATO aggressor is thus teetering on the brink of another Chernobyl in the heart of Europe. The destruction of petrochemical installations, the warehouses storing semi-processed and finished products of the chemical industry have already caused significant adverse effects on the health of the population of the FR of Yugoslavia and the neighbouring countries. During some of the air strikes it was pure luck that an environmental catastrophe was not provoked spreading all over Europe.

The aggressor's attacks did not spare even huge forests, tourist centres and the national parks on the mountains of Serbia (Kopaonik, Zlatibor, Divcibare, Tara, Prokletije, Sara, Fruska Gora). The ozone layer was depleted by the exhaust gases and by large scale fires. The Black Sea, Aegean and the Adriatic basins, practically the entire Mediterranean, are threatened by environmental pollution.

Examples: Nitrogen factory in Pancevo, the oil refineries in Pancevo and Novi Sad, the chemical company "Prva Iskra" in Baric and others.

IX

HOSPITALS AND HEALTH INSTITUTIONS

The aggressor's bombings, calculated to provoke the greatest possible confusion and panic among innocent people, have damaged many clinical and hospital centres, inflicting not only great material damage to property (destruction of buildings and expensive medical equipment), but also causing new health problems and intensifying psychological traumas among the sick people. The destruction of all the three bridges in Novi Sad totally cut off and left, without the supply of water, the largest Yugoslav centre for the treatment of cardio vascular diseases in Sremska Kamenica, to which several million people gravitate. Four hospitals and two maternity hospitals in Belgrade were damaged including the biggest hospital in the Balkans (Military Medical Academy Hospital - VMA), the hospitals in Cuprija, Aleksinac, Pristina, Valjevo and Pancevo, sanatorium in Surdulica, as well as medical centres in many other towns. The striking example is also the destruction of the Secondary School for Nurses in Cuprija. NATO also targeted and damaged the medical centre in Nis on 6 and 7 May 1999.

X

DESTRUCTION OF PRE-SCHOOL INSTITUTIONS, SCHOOLS AND UNIVERSITIES

The NATO aggression has put a stop to the education of close to one million pupils and students in the FR

10-5-99

of Yugoslavia. Over three hundred facilities built for the education and upbringing of children and young people of all ages were destroyed. This will inevitably be reflected on the development and social integration of young people. Hard hit are university centre in Nis (Machine Engineering, Civil Engineering, Electronical, Technical, Law and Economics faculties), in Pristina (Agricultural and Machine Engineering faculty) and Novi Sad (Faculty of Philosophy) and university centre in Belgrade.

XI

DESTRUCTION OF WORLD CULTURAL HERITAGE ON THE SOIL OF THE FR OF YUGOSLAVIA

The entire territory of the FR of Yugoslavia and Kosovo and Metohija in particular, is a treasury of European culture and civilisation since ancient times. By violating all international conventions on the protection of civilisation and its heritage, and in the pursuit of the spirit of aggressive nihilism and new barbarity, more than 50 monasteries and churches have been severely damaged thus far, as well as a couple of dozen of other cultural and historic monuments, some under UNESCO protection. Severe damage was caused to the monastery of the Patriarchate of Pec (12th century), Zica (13th century), Decani and Gracanica (14th century, under UNESCO protection), medieval towns of Zvecan (13th century) and Smederevo (15th century), Petrovaradin fortress (18th century), seventeen monasteries on Fruska Gora (15-18th century), monastery in Rakovica and many other priceless historical monuments. The bombs have even destroyed many cemeteries all across the FR of Yugoslavia including Orthodox cemetery in Pristina. Obviously,

XII

USE OF PROHIBITED WEAPONS

In NATO attacks, the state-of-the-art weapons have been used, but also those prohibited under international conventions, such as cluster bombs and slow activating bombs. In its attacks on civilian and other facilities in Serbia, NATO aircraft fired more than 100 containers with almost 20 000 cluster bombs. As many as one fourth of those cluster bombs were used in the attacks against towns in Kosovo and Metohija: Pristina, Urosevac, Djakovica, Prizren, etc, and against many other places and facilities in Serbia.

The latest severe case is the bombing of the centre of Nis by cluster bombs on 7 May 1999 when 15 civilians were killed and several dozen were wounded.

In their numerous air strikes the enemy's warplanes used uranium depleted artillery ammunition. NATO committed thereby a very serious criminal act with unforeseeable consequences not only for the victims but for all those who may be exposed to the released radiation therefrom (the Gulf syndrome of US soldiers who participated in the Desert Storm).

Before the attacks, radio locators were dropped from the aircraft, found in the vicinity of many civilian and business facilities in Serbia.

XIII

COORDINATION OF NATO WITH TERRORISTS OF THE SO-CALLED "KLA"

Before the onset of the aggression, the Albanian terrorists counted on the NATO planes as an air support to their armed groups. Now Albanians living in the USA and other Western countries are being armed, trained and transported with a view of taking actions in the territory of the FR of Yugoslavia. The aim is to create armed units which could be used as ground forces of the "Alliance".

Albanian terrorists are being trained and armed in camps in the northern part of Albania – Tropoje, Kukes and Bairam Curri by British, American and Turkish commandos and then they are being illegally infiltrated into Kosovo and Metohija. The latest incident of an organised assistance to terrorists was in Ancona when on 12 April 1999 thirty tons of the most sophisticated heavy arms shipped from Germany were discovered in the three trucks marked by the symbols of the humanitarian organisation "Caritas". Similar activities, which are directly in contradiction with United Nations Security Council resolution 1160, were intensified when plans started to be made about the invasion of the FR of Yugoslavia by ground forces. Several hundred

10-5-yj

terrorists have been transported from the USA and Western Europe into Albania. There are plans to equip, arm and train about six thousand Albanians for co-ordinated actions with NATO warplanes.

Encouraged by the support of NATO countries, the members of the so-called KLA have committed 2733 terrorist acts since 1 January 1998 to 2 May 1999, out of which 1078 were against citizens and civilian facilities. They killed 335 citizens, out of whom 187 Albanians, 71 Serbs and Montenegrins, 8 Romanies, 3 Muslims, one Turk and 65 persons whose identity has not been established. In 1999 alone the Albanian terrorists committed 850 crimes out of which 322 against the citizens and civilian facilities. They killed 162, injured 183 and kidnapped 62 persons.

At the moment it is difficult to perceive and evaluate all the humanitarian, economic, environmental, health and other consequences of the NATO criminal aggression against the FR of Yugoslavia. The greatest victim of the aggression is the entire Yugoslav people and its material and cultural resources. At the same time, by the violation of the Charter of the United Nations, the NATO has created a precedent which may cast a shadow over the future of all peoples and sovereign States. The cause for concern is all the greater because, by combining pressure and promises, NATO is drawing an increasing number of countries into its aggression against the FR of Yugoslavia, endangering thereby peace and security. Thus the energies are taken away from the goals of development causing enormous material losses. Attempt by NATO to justify its brutal aggression by an alleged care for the refugees may bring about an irreversible degradation of the United Nations and involve this highest international forum in the crime against a country which is one of its founding members.

BOMB THE NEW YORK TIMES?

By Edward S. Herman and David Peterson

NATO spokespersons have justified the bombing of Serbian TV and radio on the grounds that these broadcasters are an "instrument of state propaganda," tell lies, spew forth hatred, provide no "balance" in their offerings, and thus help prolong the war. In an April 8th news briefing NATO Air Commodore David Wilby explained: "Serb radio is an instrument of propaganda and repression. It has filled the airwaves with hate and with lies over the years, and especially now. It is therefore a legitimate target in this campaign. If President Milosevic would provide equal time for Western news broadcasts in his programs without censorship...then his TV would become an acceptable instrument of public information."

The mainstream U.S. media have accepted this NATO rationale for silencing the Serbian media, viewing themselves as truth-tellers and supporters of just policies against the evil enemy. But this is the long-standing self-deception of people whose propaganda service is as complete as that of Serbian state broadcasters. Just as they did during the Persian Gulf war, the mainstream media once again serve as cheerleaders and propagandists for "our" side. And as the brief review below shows, on NATO principles the Times et al. are eminently bombable.

--Balance. The Serbian media is bombable, says Wilby, because it has not provided "equal time" to western broadcasters. This ludicrous criterion is far better met by the Serbian media than by those of the U.S. (or Britain). An estimated one-third or more of Belgrade residents watch western TV news broadcasts (including CNN, BBC, and Britain's Sky News), and many Serbs watch CNN for advance warning of bombing raids. This greatly exceeds the proportion of U.S. citizens who have access to dissident foreign messages, and domestic dissent here is marginalized. FAIR's May 5 study "Slanted Sources in Newshour and Nightline Kosovo Coverage" showed that only 8 percent of its participants were critical of the bombing campaign, far below the Wilby standard for Serbia.

--Spewing hatred. The demonization of Milosevic, the shameless use of the plight of Albanian refugees to stoke hatred and justify NATO violence, and the near-reflexive use of words like "genocide" and "ethnic cleansing" surely competes with anything that the "state-controlled" Serbian media have served up. As with the earlier demonization of Saddam Hussein, Newsweek placed Milosevic on its cover titled "The Face of Evil" (April 19), while Time showed the demon's face with an assassin's crosshairs centered between his eyes (April 5). A State Department official has acknowledged that "the demonization of Milosevic is necessary to maintain the air attacks" (San Francisco Chronicle, March 30, 1999), and the media have responded. Times Foreign Affairs columnist Thomas Friedman has repeatedly called for the direct killing of Serbian civilians--"less than surgical bombing" and "sustained unreasonable bombing"--as a means of putting pressure on the Yugoslavian government (April 6, 9, 23, May 4 and 11), which amounts to urging NATO to commit war crimes. If Serb broadcasters were openly calling for slaughtering Kosovo Albanians the media would surely regard this as proving Serb barbarism.

--Evading or suppressing inconvenient facts and issues. Because the NATO attack is

CIVIL ISSUES

POLITICS

MILITARY

KOSOVO AND METOHIA

ECONOMY

CULTURE AND RELIGION

SPORT

Carla del Ponte's hearing in NATO headquarters -
another proof that The Hague acts according to the western
Alliance's dictate

January 22, 2000

Brussels, January 21st - The Hague Tribunal Chief
Prosecutor Carla del Ponte failed to say that she was forced
to answer questions on a closed session in front of NATO
ambassadors in Brussels, due to the statement with which she
announced possible trial to commanders of the western military
alliance for the aggression on Yugoslavia.

However, the entire mosaic could be formed on the
basis of later statements made by the participants of the
meeting, which confirmed that The Hague acts according to the
western Alliance's dictate.

NATO ambassadors asked, according to the local
press, the prosecutor to explain its position regarding the
accusations submitted to the Tribunal against the NATO coun-
tries' leaders, as well as the positions of the Hague Tribu-
nal.

According to the International Herald Tribune, the
Deputy Chief Prosecutor Graham Bluit said that Carla del Ponte
"had only one answer" to "two questions".

She reiterated, according to her deputy, that the
Tribunal has "statute obligation to investigate all the alle-
ged crimes committed in former Yugoslavia".

"We were very concerned about the damage that
could be caused to our relations with NATO", admitted Bluit.
He added that the principle attitude of the Tribunal was that
"NATO was not above the law" and that "every ignoring of the
accusation would imperil its integrity".

In an interview with a Canadian lawyer Michael Mandel, the International Herald Tribune also reveals the chronology of the contacts with the Hague Tribunal that proves a complete dependence and helplessness of the Tribunal to act independently and responsibly.

A group of prominent lawyers, professors and experts in international law from some dozen countries submitted their accusation during the NATO bombing of Yugoslavia. It points out that there are indisputable evidence about NATO crimes in Yugoslavia and requests launching of an investigation against the US, UK and other NATO countries' leaders, as well as against NATO commanders.

According to Mendel, this file was forwarded in June last year to former chief prosecutor Louise Arbour, who ordered it to be "preliminary reviewed". In September, Arbour, who resigned before the end of her mandate, was replaced by Carla del Ponte, who got the associates' report regarding "NATO file" in late December, according to the I. H. T.

The greatest fuss arose when Carla del Ponte, in an interview to the Observer, stated that there were possibilities of an investigation to be launched against NATO pilots and their commanders due to violation of the Geneva Convention.

Soon, del Ponte denied everything, but her statement provoked strong reactions by the western alliance officials and US generals in the Pentagon.

Speaking to the press after the last Wednesday's meeting in the NATO Seat, Carla del Ponte failed to mention that the launching of an investigation against NATO was at the agenda at all. She just stated that she asked NATO to be "much more aggressive" in "arresting of the accused".

Talking to Tribune's reporter, Mendel said that NATO strike against Yugoslavia was a "cowardice war" that wasn't even approved by the UN Security Council. Unlike certain judges and the chief prosecutor of the Hague Tribunal, he believes that there are necessary conditions for launching an investigation against NATO leaders.

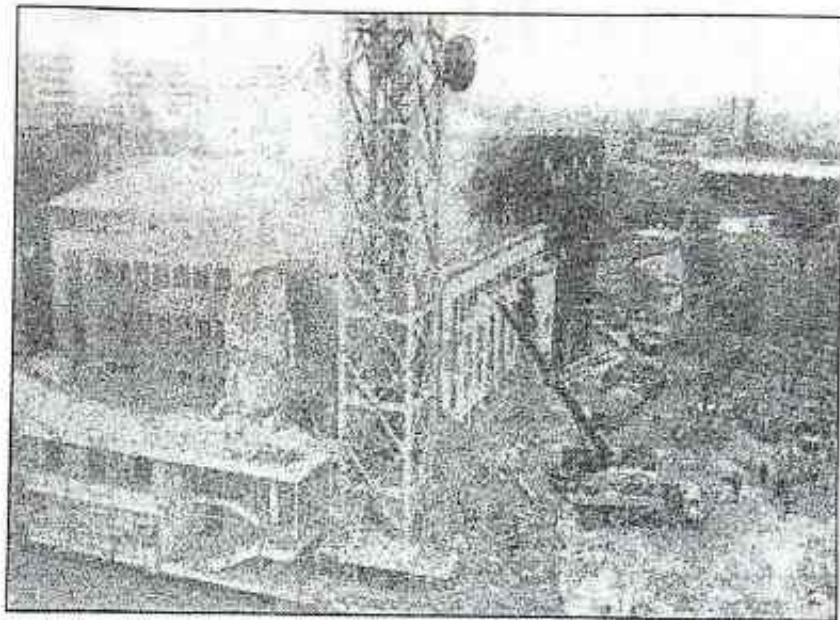
18-70-44

CNN betrokken bij NAVO-poging om Servische minister van Informatie te vermoorden?

Op 2 juli jl. publiceerde het Engelse dagblad 'The Independent' een artikel van oorlogscorrespondent Robert Fisk uit Belgrado met de titel 'Gepakt door de NAVO', waarin een vernietigend beeld wordt gegeven van de rol van internationale journalisten met betrekking tot de oorlog tegen Joegoslavië.

Fisk laat zien hoe, met enkele uitzonderingen, verslaggevers elke objectiviteit loslieten en kritiekloos de officiële standpunten verkondigden. In de meeste gevallen gingen zij mee in de anti-Servische hysterie van de Amerikaanse, Britse en NAVO functionarissen. Zij trachtten de bombardementen te rechtvaardigen door de NAVO-propaganda als feiten te presenteren, zonder vragen te stellen bij de verklaringen van NAVO-woordvoerder Jamie Shea, President Clinton en Premier Blair. Hij verhaalt bijvoorbeeld van een CNN-verslaggever in Belgrado die, tot ontsteltenis één van zijn Engelse collega's, na het NAVO-bombardement op een brug bij het Joegoslavische dorpje Varvarin, waarbij tientallen doden vielen en velen verdronken in de rivier de Morava, brulde: "Dat zal ze leren niet op de bruggen te staan". Fisk vervolgt: "Natuurlijk was dit niet de taal die hij in de uitzending gebruikte. Toen werd bij het CNN-bericht over de aanslag op de brug gezegd dat volgens de Joegoslavische autoriteiten er slachtoffers onder de burgerbevolking waren, terwijl CNN aanwezig was en filmopnamen van het verminkte lijk van een priester maakte".

De correspondent van de Independent gaat verder met te suggereren dat belangrijke mediakanalen samenwerkten met de militaire campagne van de NAVO, op een wijze die niet past bij eerlijke en ethische journalistiek. Aan het eind van zijn artikel schrijft hij dat CNN en haar programma 'Larry King Live Show' betrokken zouden kunnen zijn bij een complot om de Servische minister van Informatie, Aleksander Vucic, te vermoorden. Fisk schrijft dat twee dagen voor het bombardement op het gebouw van de Servische Staatstelevisie in Belgrado, CNN medewerkers in Joegoslavië het bericht kregen van het hoofdkantoor

in Atlanta dat het gebouw zou worden verwoest. Ze kregen opdracht het gebouw zo spoedig mogelijk te verlaten, wat ze ook deden. Een dag later kreeg de Servische minister van Informatie per fax een uitnodiging van de 'Larry King Live Show' om op CNN te komen. Zij wilden hem op 23 april 's ochtends vroeg om half drie in de uitzending en vroegen hem om een half uur eerder in het gebouw van de Servische Staatstelevisie aanwezig te zijn voor de make-up. Gelukkig voor Vucic kwam hij te laat, want precies om 6 minuten over twee bombardeerde de NAVO het gebouw. De eerste bom explodeerde in de make-up ruimte, waardoor een jonge studioassistent levend werd verbrand. CNN noemt het toeval omdat "de 'Larry King Live Show', als productie van de entertainmentafdeling, niet wist dat de nieuwsafdeling instructie aan haar team in Belgrado had gegeven om het gebouw te verlaten". De 'World Socialist Web' heeft geprobeerd bij zowel CNN in Atlanta als bij Larry King Live in Washington commentaar te krijgen op het bericht van Fisk. Van beiden is geen antwoord gekomen.

Intussen wordt Fisk door een deel van de Britse media onder vuur genomen. Op 4 juli publiceerde Henry Porter van de 'Observer', één van de ferve-

ste voorstanders van de bombardementen, een antwoord op het stuk van Fisk. Daarin beschuldigde hij de Independent-verslaggever ervan een werktuig van de Joegoslavische President Milosevic te zijn en dat Fisk onweerlegbaar geholpen werd door de Servische autoriteiten en hij verslag deed van de oorlog door de bril van Servische belangen. Porter moet echter toegeven dat er bijna een "universele bezorgdheid" leefde bij redacturen en verslaggevers over de juistheid van de NAVO-persverklaringen. Verder erkent hij dat er goede redenen zijn om te concluderen dat het bondgenootschap neigde tot een bijna racistische kruistocht tegen de Serviërs.

Porter is woest omdat Fisk durft te beweren dat "de NAVO gemotiveerd wordt door imperialistische tendensen". Hij is echter nog woedender over het feit dat Fisk een strijdpunt binnen de media onder de aandacht van het publiek heeft gebracht. De aanval op Fisk is een aanwijzing dat zijn berichtgeving over de bedreven- de wijze waarop de pers opereerde, een gevoelige zenuw heeft geraakt. Zijn onthullingen over de rol van CNN bij het bombardement op het gebouw van de Servische televisie heeft tot in hoge kringen grote veront- rusting veroorzaakt.

Spanish Fighter Pilots Admit NATO Purposely Attacks Civilian Targets

June 14, 1999 Artículo 20 (Spain-weekly)

By Jose Luis Morales

(thanks to Bill Blum for finding and sending this to ZNet)

The pilots of Spanish planes who participated in bombing raids against Yugoslavia do not feel like "supermen" nor masters of aerospace. Quite the contrary, they say that our forces play to the tune of music played by the North Americans, and accuse NATO of having honoured with medals the bombing of civilian targets, what they otherwise name "collateral damages".

Captain Adolfo Luis Martin de la Hoz, who returned to Spain at the end of May after having participated in the bombings from the beginning, an "authentic expert for the dreadful F-18", the war plane most often used in the war strategy of "scorched land" in the Balkans, is very categorical: "First of all, I want to make it clear that the majority, I say the majority, of my colleagues, even if not all, are against the war in general and against this war of barbarity in particular."

Martin de la Hoz says that he and his colleagues "are burnt out".

"A few days ago, there appeared in the papers certain statements of Commander Maches Michavilla, who is now in the air base at Aviano with the pilots who replaced us, in which he said that our main helper in the air was mental and physical health. But I tell you that our worst enemies are our own authorities, the Defence Minister and all his team, the members of the Government, who know nothing about war and go along with it without informing themselves about anything and, what is gravest, who are guilty of lying to the Spanish people through the papers, radio and television, foreign correspondents and press agencies."

The suspicions that NATO's repeated bombings of civilian victims and non-military targets are not the result of war "errors", are confirmed by Captain Martin de la Hoz:

"Several times our colonel protested to NATO chiefs as to why they select targets which are not military targets. They threw him out with curses, saying that we should know that the North Americans would lodge a complaint to the Spanish Army, once through Brussels and again to the Defence Minister. But there is more, and I want to tell it to the whole world: once there was a coded order from the North American military that we should drop anti-personnel bombs over the localities of Prishtine (Pristina) and Nish (Nis). The colonel refused it altogether and, a couple of days later, the transfer order came. But what I say now is nothing compared to what I shall have to say when the time comes."

The Spanish military denounces that "the Spanish Government not only does not try to inform themselves, but that they also accept the false reports that are edited for them in Aviano, where there is a sort of military press cabinet in the hands of North American generals and functionaries. Ever since we arrived in Italy - the captain goes on - there is no end to humiliations and insults. The only order-givers are the North American generals, and no one else. We are zeroes, just as our replacements are going to be.

But there is still more to that. Here, they say that several operations were directed by Spanish commanders and pilots. Lies over lies. All the missions that we flew, every single one, were planned by high U.S. military authorities. Even more, they were all planned in detail, including attacking planes, targets and type of ammunition that we have to drop. We never directed anything, and our missions were limited to flying over the borders of Macedonia, Albania, Bosnia and Slovakia (Slovenia?)."

Government's lies

None of the pilots presently stationed at Aviano, who replaced those who went to the Italian base shortly before the start of war, last March 23, were there with a clear conscience, says the Spanish military.

"It is being written to saturation that the disciplined and patriotic Spanish pilots - according to Minister Eduardo Serra - are concentrating on the complexity of their war missions".

But we read so many discrepancies, so many lies, that we agreed to not read a single newspaper until we return. Our anger is enormous. The President of the government, the Minister of Foreign Affairs and the Defence Minister are lying brazenly each time they talk about the war. Some of us are of another opinion and believe that they do not inform

themselves, because the North Americans - the White House, the Pentagon, the CIA, the Embassy or military information service, whoever, do not inform them about anything. How should they inform themselves if our own Javier Solana has not informed himself since the war broke out?

Solana is a puppet who has been put there by the Yanquis to do what they tell him he must do. And so he does, standing straight before General Clark when he talks to him, or better said, when he issues him the orders that he has to implement without delay."

On the subject of manipulation of war information, Captain de la Hoz says that "no one has said anything about the incidents that took place in Aviano, about the disastrous maintenance of Spanish machines, about everything, and about the constant humiliations to which we were subjected from the beginning.

Not that we are cannon fodder. No. We are nothing. About the fatal accidents, the losses suffered without connection to combat, the contempt and the sanctions, not a word. From no one!"

For the wrong selection of targets and humiliations, the Spanish military are ever more certain that there is no alibi.

"We know perfectly well that we are intervening in a conflict - says Martin de la Hoz - which is rejected by the majority of the Spanish people and this is most important for us. But what they do not say in any information, commentary or speech, is that the Spanish, Dutch, Portuguese ... that we are there to cover for the North American generals who are wheeling and dealing in the war.

There is no journalist who has the slightest idea what is happening in Yugoslavia. They are destroying the country, bombing it with new weapons, toxic nerve gases, surface mines dropped by parachute, bombs containing uranium, napalm, sterilization chemicals, sprayings to poison the crops and weapons of which even we still do not know anything.

The North Americans are committing there one of the biggest barbarities that can be committed against humanity. Many very bad things will be told in the future about what was happening there because, by the way, judging by what we talked about with the British and German officers, it was designed in order to divide the Europeans and keep us subjected for many decades.

Therefore, Captain Martin de la Hoz is enraged when there is talk about the costs of the war. There should be no doubts, he confirms, that the military detached in Aviano are receiving bonuses which "multiply by five our salary, but not considering the daily expenses and other perquisites. We could say that we should be satisfied with what this war means economically for each one of us, but it is not true, what they give us is chocolate for the parrots.

This war is going to cost the Spaniards more than all the money allocated for culture in the last five years. And, even if now no one says anything because of the elections, it will come in a few months and will be felt in our pockets. Because this brutal Yanqui-only war, no one's but the Yanquis, is going to be paid by all of us. Be certain that what I say is not to exculpate myself and to intone 'mea culpa' for having participated in it, because I will never be able to forget that what was being committed there was one the biggest savageries of history."

"Meeste bommen op Servië misten doel"

JOEGOSLAVIË De meeste Britse bommen waarmee Joegoslavië tijdens het conflict rond Kosovo vorig jaar werd bestookt, hebben hun doel gemist. Dit heeft de BBC gisteren gemeld na een eigen onderzoek in samenwerking met het gespecialiseerde tijdschrift *Flight International*.

De onderzoeksresultaten duiden erop dat het leed en de verwoestingen die de NAVO-bommenwerpers hebben aangericht, veel groter is dan officieel wordt aangenomen. Het Britse ministerie van Defensie heeft gepoogd de publicatie van het verhaal over de vele missers in *Flight International* te voorkomen, zo meldde de BBC.

(ANP)

Bommen Kosovo misten doel

LONDEN - Slechts veertig procent van de Britse bommen tijdens de Kosovo-crisis trof doel. Dit blijkt uit een uitgelekt rapport van het Britse ministerie van defensie. Bij sommige bomtypen lag het percentage treffers slechts op twee procent.

Bovendien wijst het onderzoek uit dat het leed en de verwoestingen die de bommenwerpers hebben aangericht, veel groter zijn dan officieel wordt beweerd.

"Het was de meest precieze luchtoorlog ooit uitgevoerd", verkondigde begin dit jaar een woordvoerder van het Britse ministerie, en als het aan de Britse regering ligt blijft zij bij dit standpunt. Ook nu nog, na publicatie door de BBC van een onderzoek dat de omroep samen met het tijdschrift *Flight International* heeft verricht.

De cijfers die de media nu naar buiten brengen, noemt de woordvoerder van het ministerie een interpretatiefout. Van veel bommen is niet bekend, wat ermee is gebeurd. Bij de score werden alleen die projectielen geteld, waarvan de piloten zagen dat het raak was. "Dat betekent niet dat de rest hun doel gemist heeft."

De Britse Conservatieven eisen een onderzoek naar de cover up: de regering zou getracht hebben publicatie van het rapport te verhinderen. Het onderzoek voedt - opnieuw - de geruchten dat er meer burgers tijdens de 78 dagen lange operatie gedood zijn dan aanvankelijk is aangenomen.

De waarheid over Kosovo mag niet verzwegen blijven

De onthulling in *Newsweek* magazine dat de NAVO heeft gelogen over haar luchtoorlog boven Kosovo een jaar geleden, roept een vraag op: zijn misschien nog meer leugens verteld?

Newsweek publiceert wat het ontdekt de achtergehouden bevindingen van een onderzoek door de Amerikaanse luchtmacht naar de resultaten van de luchtcampagne tegen de Servische strijdkrachten in Kosovo.

Vorig jaar beweerde de NAVO dat ze 120 tanks, 220 gepantserde troepentransportwagens en 450 kanonnen had vernietigd in 744 'bevestigde' luchtaanvallen. In Washington verklaarde de minister van Defensie William Cohen dat deze aanvallen de „[Servische] strijdkrachten in Kosovo ernstig hadden aangetast door meer dan 50 procent van [hun] artillerie en eenderde van de pantservoertuigen te vernietigen”.

Volgens het nieuwe luchtmacht-rapport heeft de NAVO in werkelijkheid 14 tanks, 18 gepantserde troepentransportwagens en 20 kanonnen vernietigd – min of meer wat de Servische regering destijds verklaarde, hetgeen door de NAVO werd afgedaan als „valse voorlichting” door Servië.

Helaas, de valse voorlichting kwam uit Brussel en Washington. Wat de Servische regering tot overgave dwong waren niet de aanvallen op haar strijdkrachten in Kosovo, maar de bombardementen op strategische doelen in Servië – die maakten de elektriciteitsvoorziening in Belgrado onklaar en vernietigden geselecteerde industriële bedrijven, waaronder bedrijven die toebehoorden aan Slobodan Milošević' politieke aanhangers.

Newsweek noemt dit overigens „terreuraanvallen op burgers”, wat klinkklare onzin is. De tapijt-bombardementen op Hamburg en Berlijn of de aanvallen met brandbommen om Tokio te vernietigen tijdens de Tweede Wereldoorlog, waardoor miljoenen burgers omkwamen, dat zijn 'terreuraanval-

len op burgers'. In Servië bezorgde de NAVO een groot deel van de burgerbevolking ernstige overlast, waarbij een klein aantal burgers levensgevaar liep door indirecte bomschade, of door uitschakeling van de elektriciteitsvoorziening van de ziekenhuizen. Het gaat niet aan de NAVO van valse voorlichting te beschuldigen en tegelijkertijd met flagrant taalmisbruik te vertellen wat echt gebeurd is.

Na afloop van de luchtcampagne

12-5-2000

hun aanvankelijke rapport ondersteunden.

De Amerikaanse luchtmacht stelde toen zijn eigen rapport samen, dat zijn succesverhaal ondersteunde. Dat rapport was gebaseerd op cockpitvideo's en per satelliet waargenomen lichtflitsen. Maar generaal Clarks Britse en Duitse waarnemers, en ook de CIA, waarschuwden hem de luchtmachtbevindingen niet te geloven.

De vs dachten dat een luchtoorlog snel en beslissend zou zijn, het tegendeel bleek waar

ne vorig jaar, wilde generaal Wesley Clark weten wat gebeurd was. Volgens het artikel in *Newsweek* zond hij eind juni een team van dertig man, hoofdzakelijk van de Amerikaanse luchtmacht, om een onderzoek in te stellen. Zij concludeerden dat vaste doelen in het algemeen getroffen waren [al bleken veel ervan nepdoelen te zijn – namaakbruggen en -bunkers], maar dat de getroffen mobiele doelen veelal schijndoelen of burgervoertuigen waren.

De echte tanks, gepantserde troepentransportwagens en overige militaire uitrusting waren met succes gecamoufleerd of verschanst, precies zoals het Servische leger na de oorlog beweerde. Verbijsterd stuurde generaal Clark het team terug om de doelen ter plekke te controleren, liever dan vanuit helicopters. Ze kwamen terug met 2.600 foto's die

het onderzoek bewees dat tactische luchtcampagnes tegen grondtroepen niet met succes kunnen worden gevoerd van zo'n twintig kilometer hoogte. Deze bevinding verrast niemand die al elders tactische luchtacties heeft meegemaakt.

Maar bij de geringe hoogten waarop tactische luchtaanvallen succes hebben, kunnen piloten sneuvelen en de Amerikaanse en bijgevolg de NAVO-doctrine luidt dat niemand aan de eigen kant in levensgevaar mag komen. Als dat in de praktijk niet goed uitwerkt, dan lieg je maar wat.

Zijn over de Kosovo-oorlog nog meer leugens verteld? Begon de etnische zuivering binnen Kosovo echt voor de NAVO-aanvallen een aanvang namen? De Serviërs en enige rapporten in de internationale pers zeggen 'nee'.

Er is beweerd dat de vs de conferenties in Rambouillet opzettelijk saboteerden om een luchtcampagne uit te lokken, in de veronderstelling dat die snel en beslissend zou zijn. We weten dat in Brussel paniek uitbrak toen geen van beide het geval was.

We weten ook dat generaal Clark vervroegd met pensioen moest, blijkbaar omdat hij volhield dat interventie op de grond de enig doeltreffende manier was om de capitulatie van Servië te bewerkstelligen. Zijn vergrijp lijkt erin te schuilen dat hij geprobeerd heeft zich realistisch op te stellen tegenover de plannen uit Washington, die bedoeld waren functionarissen die bang zijn voor slachtoffers, tevreden te stellen.

Een grondoorlog bleek onnodig. De strategische bombardementen zorgden voor de overwinning, maar in feite schonk Rusland de overwinning aan de NAVO door Slobodan Milošević te vertellen dat Moskou hem niet langer zou steunen.

De gebeurtenissen in Kosovo hebben geleid tot een aantal conclusies over een nieuwe en antisceptische Westerse manier van oorlog voeren en over een 'humanitaire oorlog', ofwel een belangeloze oorlog, gevoerd ter verdediging van grondbeginselen. Daarom is het belangrijk te weten wat werkelijk gebeurd is.

Wat komt nog meer te voorschijn over de verwickelingen in Kosovo voor de NAVO-interventie? Over de Amerikaanse banden met het Kosovo Bevrijdingsleger en de – mogelijke – beloftes daaraan. Over de diplomatie die tot de oorlog leidde en de diplomatie die deze beëindigde?

Ten slotte komt alles naar buiten, precies zoals de waarheid over de luchtcampagne nu naar buiten is gekomen. Het ware betel als de rest van de waarheid nu ool verteld wordt. Anders wordt de alliantie die de oorlog voerde, ondermijnd, evenals de reputatie van de NAVO en de vs.

*William Pfaff is columnist.
© Los Angeles Times Syndicate*

Den Haag verrast door keus burgerdoelen

14-5-2000

Kosovo-oorlog

redactie politiek

DEN HAAG - De regering was tijdens de Kosovo-crisis van vorig voorjaar op de hoogte van alle mogelijke bomhardendoeleinden, maar werd verrast toen de NAVO daadwerkelijk bruggen, elektriciteitscentrales en tv-zenders aanpakte.

Minister Van Aartsen van buitenlandse zaken zei gisteren in de Kamer dat deze niet-militaire doelen wel in de ultieme categorie vielen, waarmee ook Nederland

in de NAVO had ingestemd. Den Haag werd echter overvallen door het tijdstip waarop tot deze nieuwe reeks luchtaanvallen werd overgegaan.

Daarmee maakte Van Aartsen voor het eerst duidelijk waar de pijn zat, toen het kabinet achteraf vaststelde dat de Nederlandse invloed in de Kosovo-oorlog te gering was. De grote landen maakten op een belangrijk moment, toen de burgerdoelen werden aangevallen, de dienst uit. Dit ondanks de relatief grote bijdrage van de Nederlandse luchtmacht.

Opnieuw verzekerde het kabinet dat de NAVO geen opdrachten

aan Nederlandse vliegers heeft gegeven waar Den Haag geen weet van had.

De terugblik op het regeringsoptreden tijdens de operatie verliep zonder veel politieke rimpels. Alleen de SP, vorig jaar als enige tegen de luchtacties, hield harde bezwaren tegen het ingrijpen, zonder sluitend mandaat van de Veiligheidsraad. Marijnissen: „We waren tegen, we zijn tegen en we blijven tegen.”

Kamer en kabinet zijn het eens dat bij een volgende interventie met Nederlandse deelname tevoren betere afspraken moeten worden gemaakt met de NAVO-leiding

over de invloed. In een rapport over de Kosovo-oorlog klaagde het kabinet achteraf dat vooral de Amerikanen, maar ook de Britten en Fransen, tijdens de crisis te veel besluiten buiten de bondgenoten om namen. Dat leverde irritatie op en de solidariteit tussen de 19 NAVO-lidstaten kwam onder druk te staan.

Premier Kok zei in het debat dat NAVO secretaris-generaal Robertson het probleem inziet. Maar ook Robertson ziet zo snel geen oplossing voor de Amerikaanse dominantie in een oorlog van de coalitie. Kok en Van Aartsen hopen dat de Nederlandse

zeggenschap toeneemt wanneer de Europese Unie in een volgende crisis beter in staat is met één mond te spreken.

Kok moede hegrif voor de kritiek op zijn terughoudende optreden in de dagen na 24 maart 1999, het begin van de luchtaanvallen. In tegenstelling tot andere regeringsleiders sprak hij de bevolking niet toe via de televisie. Kok wilde zich concentreren op het parlement. „Maar ik neem de kritiek ter harte.” De betrokkenheid van de Nederlandse bevolking met de Kosovo-oorlog was volgens de premier echter niet minder dan in andere landen.

Geen Kamerlid durfde 'nee' te zeggen

26-5-2000

Commissie-Bakker

redactie politiek

DEN HAAG - „Ik was regeringspartij“, legt oud-CDA-kamerlid Ton de Kok uit aan de parlementaire commissie-Bakker, die de politieke besluitvorming over vredesmissies onderzoekt. „Wij waren min of meer een verlengstuk van de partijtop. Onze plaats op de kandidatenlijst hing daar ook van af. Ik was nauwelijks geestelijke vrijheid voor Kamerleden om hun controlerende functie uit te oefenen.“ Elf jaar, van '83 tot '94, was hij

volksvertegenwoordiger. Als oud-militair kreeg hij bijna als vanzelfsprekend het defensiebeleid in portefeuille. Nu zit hij tegenover zijn opvolgers om uit te leggen welke rol de Tweede Kamer in 1993 speelde bij het besluit om Nederlandse troepen te sturen naar Srebrenica.

Het beeld dat hij schetst, is onthutsend voor een parlement dat zichzelf vertegenwoordigt. De coalitiefracties liepen aan de leiband van kabinet annex partijtop. Kamerleden waren vaak niet meer dan 'steenvoor'. Op argeloze luisteraars komt het misschien eerst nog heel gewichtig over, als

hij vertelt hoe de CDA-Kamerleden 'veel contact' hadden met de geestverwante ministers. „Wij lunchten of dinerden met de minister. Daar werd het beleid uitgesteld“, klinkt het.

Maar dan legt hij uit wie het echt voor het zeggen had: „Niemand van ons had de moed, de mogelijkheid of het karakter om tegen de minister van buitenlandse zaken (Van den Broek - red.) te zeggen: nee Hans, we gaan naar rechts en niet naar links.“

„In ons politieke systeem ben je afhankelijk van de partijtop. Als je je eigen politieke carrière

wilt aborteren, dan moet je er tegenin gaan. De gesprekken met de ministers waren bedoeld om informatie uit te wisselen en om Kamerdebatten voor te bereiden. Dat waren gewoon toneelstukjes, helemaal geprepareerd.“

Dat zijn toenmalige fractiegenoot De Hoop Scheffer - inmiddels fractievoorzitter - in maart 1993 in de Kamer opperde om een bataljon van de luchtmobiele brigade in oprichting aan te bieden voor VN-taken in Bosnië was volgens De Kok dan ook een keurig geregisseerde actie. „Ik wil niet zeggen: u kunt er vergif op innemen. Maar zeker is dat hij

dat niet zelf heeft vertonnen.“

Bij coalitiepartner PvdA ging het trouwens echt niet anders dan bij het CDA, weet hij. Ook daar hielden de ministers niet van verrassingen. Ook daar werden debatten dus voorgekookt. „In tal van andere werksituaties bestaat meer goetelike vrijheid“, zegt De Kok in zijn slotwoord tegen de huidige generatie parlementariërs. „Als u een Tweede Kamer wilt hebben die echt functioneert dan moet u het politieke systeem veranderen.“

MEER NIEUWS OP PAGINA 4
DOSSIER OP WWW.TROUW.NL

NAVO 'vergat' Kok bij Kosovo-oorlog

5-6-2005

Van onze verslaggevers
Jan Hoedeman
Frank Poorthuis

DEN HAAG

Minister-president Kok is tot zijn ergernis niet door toenmalig secretaris-generaal Solana van de NAVO op de hoogte gesteld van de beginnende bombardementen op Kosovo van 24 maart 1999. Hij heeft zich daarover beklagd in twee brieven aan minister Van Aartsen van Buitenlandse Zaken. Als leider van een belangrijke troepenleverancier rekende Kok erop dat hij persoonlijk zou worden geïnformeerd. Dit blijkt uit vertrouwelijke documenten.

Het was de minister-president tweemaal beloofd dat hij op het moment van de definitieve aanvallen op Joegoslavië door Solana zou worden gebeld. Maar op 24 maart moest Kok uit de tweede hand, namelijk van zijn minister van Buitenlandse Zaken, vernemen dat het land voor het eerst sinds 1940 weer in oorlog was. De kwestie heeft de relatie tussen de twee ministers onder druk gezet.

Kok stuurt zijn eerste epistel op 9 mei 1999 aan Van Aartsen. De minister-president schrijft dat hij wil weten wat er exact kort voor het begin van de luchtacties is gebeurd. Kok wil weten hoe en wanneer 'wij' door Solana geconsulteerd zijn over de luchtaanvallen en wie vervolgens met wie wan-

neer en met welke boodschap heeft geïnformeerd'. Op 8 juli schrijft Kok Van Aartsen opnieuw omdat hij kennelijk nog geen antwoord heeft gehad. In de NAVO-raad van 30 januari is Nederland beloofd dat Solana zelf de premier zou bellen. In een geheim telegram van de Nederlandse NAVO-ambassadeur Biegan aan Buitenlandse Zaken werd die belofte op 18 maart nogmaals gedaan.

Nederland was na de Amerikanen en de Fransen de belangrijkste

Premier ontstemd over optreden van Solana

ste leverancier van vliegtuigen en manschappen aan de luchtacties. Kok worstelde met het feit dat hij de eerste premier na de Tweede Wereldoorlog zou zijn die Nederland in een oorlog liet participeren. Daarom wilde hij van alles op de hoogte worden gehouden.

Op 23 maart belde Solana Van Aartsen met de mededeling dat de NAVO in principe tot bombardementen bereid was. Van Aartsen stelde daarvan Kok telefonisch op de hoogte. Toen de luchtacties op 24 maart begonnen, was het evenwel minister Van Aartsen die dat de Tweede Kamer mededeelde.

Kok zat op dat moment in Berlijn op een conferentie van de EU

en is daar waarschijnlijk door Van Aartsen ingelicht. Kok vroeg geen extra zendtijd aan om het eigen volk te informeren dat Nederlandse soldaten de oorlog ingingen. De premier reageerde in Berlijn slechts op vragen van journalisten. Hij kreeg daar later van vele zijden kritiek op. Andere regeringsleiders gaven persconferenties of lazen verklaringen voor gericht aan de eigen bevolking.

Direct na die week vol frustraties stelde Kok een interdepartementale commissie in om meer grip te krijgen op het buitenlandse beleid. Dat gebeurde op 12 april. De Interdepartementale Werkgroep Kosovo (IWK) werd ingesteld terwijl Nederland al twee weken deelnam aan de bombardementen op Kosovo.

Daaruit vloeit voort dat Van Aartsen op 21 april een geheim codebericht stuurt: 'M. aan de posten'. (minister aan de ambassades betrokken bij de luchtacties, red.) Hij verordonneert 'met onmiddellijke ingang', voor zover dat al niet gebeurde, dat al het nieuws nu ook 'standaard mede geadresseerd moet worden aan Algemene Zaken en Defensie'.

Koks frustratie over het uitblijven van persoonlijk bericht van Solana past in zijn algemene kritiek op de NAVO tijdens de Kosovo-evaluatie in de Kamer: wel een militaire hoofdrol, maar geen beloning met een politieke plaats in de Contactgroep en de G-7.

Over bommen op Servië Kok bestrijdt indruk van onienigheid

2000

Door een onze redacteurs

DEN HAAG, 9 JUNI. Premier Kok heeft voor de commissie-Bakker gistermiddag geprobeerd de indruk weg te nemen dat er in het kabinet onienigheid bestond over de NAVO-bombardementen van vorig jaar op Kosovo en Servië.

„De ministerraad is een volwassen college waar in beslotenheid ruimte is voor kritische vragen. Dat is van mening wisselen, niet van mening verschillen.” De ministers spraken er ‘indringend’ en ‘grondig’ over. Als dat niet zou kunnen, zou het ‘Stalin revisited’ zijn, zei de premier tegen de commissie die de Nederlandse deelname aan vredesmissies onderzoekt.

Kok gaf toe dat hij tijdens een persconferentie op de Europese Top in Berlijn op 24 maart van journalisten en niet van zijn eigen ambtenaren of van minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) te horen kreeg dat de eerste NAVO-bommen gevallen waren. Kok wist dat dat die avond zou gebeuren maar niet precies op welk moment.

De vrees voor onbedoelde schade, burgerslachtoffers en vluchtelingenstromen voedden het wekelijkse debat in de ministerraad tijdens de luchtoorlog. Dat zeiden zowel Kok als minister Van Aartsen gisteren tegen de commissie. De discussies waren volgens Kok nodig om het kabinet „scherp te houden” en „voortdurend de gevolgen van de acties onder ogen te zien”. Ook de besluitvorming rond de inzet van Nederlandse F-16's heeft volgens Kok en Van Aartsen altijd volgens de afgesproken regels plaatsgevonden. Op één punt bleef onduidelijkheid bestaan. Minister De Grave (Defensie) had woensdag tegenover de commissie bevestigd dat bij het begin van de luchtaanvallen op 24 maart 1999, de NAVO harder wilde toeslaan dan aanvankelijk het plan was. Fase één (uitschakeling van de Joegoslavische luchtverdediging) en fase twee (aanvallen op Joegoslavische militaire grondeenheden) waren volgens De Grave „grotendeels in elkaar geschoven”.

Van Aartsen en later Kok maak-

ten duidelijk dat hier sprake was van een misverstand. De tweede fase werd conform de brieven die toen naar de Kamer zijn gezonden, pas enkele dagen later van kracht. De premier zei dat De Grave dat misverstand in een aparte brief aan de commissie zal rechtzetten.

De Grave: VS omzeilden NAVO niet in Kosovo

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 8 JUNI. Minister De Grave (Defensie) neemt afstand van uittalingen van zijn hoogste militaire adviseur, chef-defensiestaf Kroon, dat de Verenigde Staten tijdens de Kosovo-oorlog buiten de NAVO om bombardementen uitvoerden op doelen in Joegoslavië.

De Grave zei gistermiddag tijdens zijn verhoor voor de commissie-Bakker dat de chef-defensiestaf binnenkort een brief naar de commissie zal sturen waarin Kroon „dat misverstand” zal rechtzetten. Voor de parlementaire commissie - die onderzoek verricht naar de besluitvorming van Nederlandse deelname aan vredesmissies - zei Kroon gistermorgen dat Amerikaanse vliegtuigen bombardementen uitvoerden, waarvan het centrale planningscomité op de Italiaanse vliegbasis Vicenza niet op de hoogte was.

De aparte positie die de Amerikanen, maar ook de Britten en de Fransen, voor zichzelf opeisten bij de doelkeuze tijdens de luchtoorlog om Kosovo, heeft de operatie geen schade berokkend, stelde minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) vanmorgen voor de commissie vast. „Het werd door ons genoteerd als punt voor de toekomst.”

Volgens de bewindsman kreeg hij rond 10 april 1999 lucht van de bijzondere positie van de grote bondgenoten tijdens een gesprek met secretaris-generaal Solana van de NAVO. Omdat hij de zaak niet als ernstig beschouwde, koos Nederland ervoor het punt niet tijdens de operatie op te werpen.

Ook de Tweede Kamer is daarom toen niet ingelicht, aldus Van Aartsen.

Daarnaast probeerde Van Aartsen de commissie duidelijk te maken dat voor de instemming met het zogeheten *Activation Request* op 1 oktober 1998 geen speciaal kabinetsbesluit nodig was. De bewindsman stemde 1 oktober 1998 in met een verzoek van Solana om manschappen en materieel te vorderen bij de NAVO-landen.

Van Aartsen gaf daarmee, zonder voorbehoud, toestemming

ONDERZOEK
COMMISSIE-BAKKER

voor de inzet van F-16 vliegtuigen voor latere bombardementen op Joegoslavië. Een dag later legden Van Aartsen en zijn collega van Defensie, De Grave, de minister-raad de schriftelijke mededeling voor dat Nederland had ingestemd met het *Activation Request*. Bij de commissie-Bakker leeft de indruk dat veel van de bewindslieden niet doorhadden dat ze op dat moment toestemming gaven voor de luchtacties.

Volgens Van Aartsen was het politiek overleg tussen hem, Kok en De Grave er overigens wel geweest. Het „was gesneden koek”.

Het was volgens de minister de volgende fase in een operatie waar toe eerder al was besloten. „Logisch dat dat besluit zou vallen.” Het debat over aanbieden van een heden was in de maand september al gevoerd, zowel in het kabinet als met de Kamer, aldus Van Aartsen.

Minister De Grave gebruikt zijn verhoor voor de commissie om de toezegging te doen dat het kabinet „binnen een aantal weken” een voorstel zal doen over de manier waarop geheime speciale militaire acties tegenover de Tweede Kamer kunnen worden verantwoord. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om acties waarbij verdachten die voor het Joegoslavië-tribunaal moeten voorkomen worden opgepakt.

Voormalig minister van Defensie Voorhoeve slaagde er gisteren tijdens zijn tweede verhoor niet in de indruk weg te nemen dat hij in 1997 de Kamer onjuist heeft geïnformeerd over de deelname aan een vredesmissie op Cyprus. Deelname aan de vredesmissie in Cyprus was „niet aan de orde”. Over deze informatie zei topambtenaar Van Dongen van Buitenlandse Zaken vorige week „het was op het randje”. Formeel liegt Voorhoeve niet, maar hij verzweeg dat hij eerder dat jaar actief bij de Britten lobbyde om deel te nemen aan de missie op Cyprus. Met een actieve deelname aan vredesmissies wil Voorhoeve dreigende bezuinigingen op het defensiebudget afwenden en het Nederlandse imago bij VN-vredesmissies verbeteren.

• DOSSIER SREBRENICA:
www.nrc.nl

Brief moet helderheid geven

DEN HAAG, 8 JUNI. Het was een „misverstand”; dus komt er een brief om het de commissie-Bakker uit te leggen. 's Morgens zei chef-defensiestaf Kroon dat de Verenigde Staten tijdens de Kosovo-oorlog zonder last of ruggespraak met andere NAVO-lidstaten doelen bombardeerde in Joegoslavië. 's Middags zei minister De Grave dat zijn belangrijkste militaire adviseur slechts had bedoeld dat de Amerikanen langs informele weg lobbyden voor de doelen voor hun eigen vliegtuigen. Binnenkort ontvangt de parlementaire commissie die onderzoek verricht naar de besluitvorming van Nederlandse deelname aan VN-vredesmissies dus een brief die helderheid moet verschaffen in het schimmenspel van de doelen en de eigengereidheid van de Amerikanen.

Het zal een zeer diplomatiek geformuleerde brief worden, want binnen de legertop bestaat irritatie over de opstelling van de VS. Ook minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) hekelde onlangs het selectieproces voor „individuele doelen” tijdens de luchtcampagne boven Kosovo. Tijdens de halfjaarlijkse NAVO-raad in Florence zei Van Aartsen twee weken geleden dat volgens hem de selectie en de politieke invloed van sommige landen „niet volledig transparant voor alle bondgenoten” is. „Dit heeft in sommige gevallen geleid tot onwelkome verrassingen”, voegde hij er nog aan toe.

Nederland was van de Europese NAVO-bondgenoten de op twee na grootste deelnemer aan de vluchten tijdens de luchtcampagne, maar had volgens het rapport

niet dezelfde politieke invloed als Groot-Brittannië en Frankrijk. Volgens Van Aartsen moet de NAVO onderzoeken hoe „collectieve politieke beslissingen” kunnen worden genomen bij een grootschalige militaire operatie. „Wij vinden dit proces van zelfreflectie en evaluatie uitzonderlijk belangrijk”, zei hij tegen zijn collega's en NAVO-militairen in Florence. Ook premier Kok pleitte onlangs in een gesprek met NAVO-chef Robertson voor een „diepgaande discussie” over „nieuwe mechanismen om onze besluitvorming te moderniseren”. „Kok en Van Aartsen drukken zich iets diplomatieker uit dan Kroon”, analyseert een militair die de verhoren van de commissie-Bakker intensief volgt. „Maar ze bedoelen hetzelfde.”

Van Aartsen kritiseert procedures 'Kosovo'

2000
Door een onzer redacteurs

FLORENCE, 25 MEI. Minister Van Aartsen (Buitenlandse Zaken) heeft gisteren tijdens de halfjaarlijkse NAVO-raad het selectieproces voor „individuele doelen” tijdens de luchtcampagne vorig jaar in Kosovo bekritiseerd. Volgens hem was de selectie en de politieke invloed van sommige landen „niet volledig transparant voor alle bondgenoten”. „Dit heeft in sommige gevallen geleid tot onwelkome verrassingen”, zei hij in een toespraak.

Van Aartsen verwees naar de Kosovo-evaluatie die de Nederlandse regering onlangs heeft gemaakt. In dat rapport onderstreept zij, aldus de minister, de noodzaak het juiste evenwicht te bewaren „tussen de operationele onmogelijkheid om elk doel voor goedkeuring voor te leggen” aan alle NAVO-ambassadeurs „en de politieke onwenselijkheid” om de aanpak van een crisis „volledig toe te vertrouwen aan de militairen”. Nederland was van de Europese NAVO-bondgenoten de op twee na grootste deelnemer aan de vluchten tijdens de luchtcampagne, maar had volgens de regering niet dezelfde politieke invloed als Groot-Brittannië en Frankrijk.

Volgens Van Aartsen moet de NAVO bij zichzelf te rade gaan hoe zij het beste „collectieve politieke beslissingen” kan nemen bij een grootschalige militaire operatie. „Wij vinden dit proces van zelfreflectie en evaluatie uitzonderlijk belangrijk”, zei hij tegen zijn collega's. Volgens de minister hebben premier Kok en hij vorige maand bij NAVO-chef Robertson aange drongen op een „diepgaande discussie” binnen de NAVO over „nieuwe mechanismen om onze besluitvorming te moderniseren”.

Kabinet buitenspel bij sturen F-16's

30-5-2000

Van onze verslaggevers
Jan Hoedeman
Frank Poorthuis

DEN HAAG

Minister Van Aartsen van Buitenlandse Zaken heeft in 1998 zonder kabinetsbesluit F-16-vliegtuigen ter beschikking gesteld voor de latere bombardementen op Kosovo.

De Nederlands ambassadeur bij de NAVO, N. Biegman, gaf op 1 oktober 1998 in de NAVO-raad zonder voorbehoud toestemming voor die inzet. Hij had daarvoor instructies van Buitenlandse Zaken gekregen. Van Aartsen en De Grave legden het kabinet op 2 oktober slechts de schriftelijke mededeling voor dat 'Nederland heeft ingestemd met de *Activation Request*'. Veel van de aanwezige bewindslieden hadden op dat moment niet door dat Nederland in feite toestemming gaf voor de luchtactie in Kosovo.

Biegman getuigde maandag voor de commissie-Bakker, die een onderzoek doet naar Nederlandse vredesmissies. De commissie heeft de hand gelegd op een codebericht van Biegman aan Buitenlandse Zaken waarin hij verslag doet van zijn voorstel in de

NAVO-raad. Op de vraag van de commissie waarom daar niet in staat dat hij het noodzakelijk voorbehoud heeft gemaakt, zei Biegman gisteren: 'Ik heb me te houden aan mijn instructies. Ik heb geen reden harder te lopen dan de Nederlandse regering.'

Over de inzet van Nederlandse militairen in Kosovo hoort de commissie de komende weken nog premier Kok, en de ministers Van Aartsen en De Grave. Het is waarschijnlijk dat Van Aartsen op de bewuste 2 oktober Kok en De Grave wel heeft geïnformeerd.

De NAVO-raad besliste op 1 oktober 1998 over fase 2 in de uiteindelijk oorlogsverklaring aan Milosevic: de *Activation Request*. Dat maakt het de NAVO-bevelhebber mogelijk materieel en manschappen te vorderen van de bondgenoten.

Van Aartsen had de ambassadeur bij de NAVO-raad in Brussel een voorbehoud moeten laten maken, zeggen ingewijden. Dat is gebruikelijk wanneer een NAVO-land nog geen kabinetsbesluit heeft genomen over zo'n belangrijke beslissing van het bondgenootschap.

Een eerste Nederlands kabinetsbesluit over deelname aan de luchtacties in Kosovo kwam pas

een week later. Op 8 oktober stemde de ministerraad in met fase drie: de *Activation Order*.

Biegman vertelde de commissie-Bakker gisteren overigens ook dat het kabinet in 1994 nooit garanties voor luchtsteun aan de Nederlandse militairen in Srebrenica heeft gekregen van VN-secretaris-generaal Boutros Ghali. Het uitblijven van luchtsteun was de belangrijkste oorzaak van de val van Srebrenica.

Tijdens eerdere verhoren vertelden de oud-ministers Ter Beek en Kooijmans en oud-premier Lubbers dat zij na een bezoek van Boutros Ghali in januari 1994 de stellige indruk hadden dat die zaak geregeld was. Biegman citeerde een codebericht van Buitenlandse Zaken aan de VN-ambassadeur in New York, waaruit duidelijk werd dat die garantie niet gegeven is. Biegman: 'Er waren geen garanties. Boutros heeft gezegd dat hij van de Russen niet mocht instemmen voor consultatie van de Veiligheidsraad. Daar hebben we uren over gepraat. Maar hij bleef erbij dat hij garanties niet mocht en kon geven.'

Pagina 7: 'Ik moet daarvan op de hoogte zijn geweest, maar...'

'Defensie onbekend met actie VS Kosovo'

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 7 JUNI. De Nederlandse defensiestaf was aan het begin van de Kosovo-oorlog vorig jaar niet op de hoogte van Amerikaanse bombardementen die vielen buiten de centraal vastgestelde bombardementen.

Dat bleek vanmorgen uit het verhoor van de chef defensie-staf Kroon voor de commissie-Bakker. Nederland nam met zestien F-16 vliegtuigen deel aan de luchtaanvallen. De militaire top van Defensie kreeg pas in de loop van de luchtoorlog door dat de Amerikanen doelen bombardeerden buiten het centrale planningscomité op de Italiaanse vliegbasis Vicenza om. Het ging volgens de belangrijkste militaire adviseur van de minister van Defensie om vliegtuigen en kruisraketten van een Amerikaans vliegdekschip en om vliegtuigen die rechtstreeks uit de VS kwamen. Defensie heeft daar binnen de NAVO nooit een punt van gemaakt omdat het geen belemmering was voor de uitvoering van de Nederlandse taken. Kroon wilde geen oordeel uitspreken of dit een bewijs was van de niet optimale communicatie binnen de NAVO.

Ook bleek, achteraf, dat Amerikaanse vliegtuigen eerder overgingen naar fase 2 (het aanvallen van Joegoslavische militaire grond-eenheden) dan de andere deelnemende vliegtuigen. De missie van deze vliegtuigen was beperkt tot fase 1; het uitschakelen van de Joegoslavische luchtverdediging.

Het planningscomité kreeg de doelen door van generaal Clark, de opperbevelhebber van de NAVO in Europa, en bekeek ze op hun haalbaarheid. Nederland was via de zogenoemde sous-chef operatiën op de hoogte van welke doelen aan de deelnemende landen aan de luchtoperatie werden toegewezen.

Tijdens zijn verhoor voor de parlementaire commissie die onderzoek verricht naar de besluitvorming van Nederlandse deelname aan internationale vredesmissies zei Kroon ook dat NAVO en Defensie er bij de voorbereiding van de luchtacties vanuit gingen dat de bombardementen snel het beoogde effect zouden hebben.

[• Vervolg KOSOVO: pagina 3]

New crimes confirm: They've gone mad

April 24, 1999

Brussels, Washington, April 24 (Tanjung - abridged) - NATO aggressors are trying to announce, in the dirtiest war that World witnessed until now, everything as legitimate aim, just to approve their crimes: killing children, bombing residential districts, massacres of the journalists, destroying trains.

God, help them if you can, they (NATO aggressors) have gone mad, says a diplomat of one small western country who was on his post in Belgrade, after yesterday's bombing of Radio Television of Serbia. He doesn't want his name to be mentioned because of reasonable reasons, and he is afraid that this act might have been done by the pilots of his country.

If anyone was in dilemma about the bloody games of NATO in Yugoslavia, now, after the crime in RTS, everybody got the clear picture. Clinton, Blair and their brothers are murderers, and as it is said in the law - first degree murderers.

It is new sort of targets, said Mr. Kenneth Bacon, the official representative of Pentagon, trying to explain to the journalists the reasons for bombing the RTS.

Clinton, Solana, Clark and Blair - while settling the accounts of one month bombing on the summit of NATO in Washington - are self-praising trying to convict themselves, and first of all to convict the public opinions in their own countries that they made great successes in destroying a small and independent country. But sometimes they admit that they faced a stronger defense than they dreamt of, and that they have losses in this operation as well.

In Yugoslavia, they are aware that this is the struggle of David and Goliath, but Yugoslavia will never surrender. That's why it pays a high price, and counts dead and wounded people everyday, innocent victims which Washington and London would like to forget, if they could.

These are all legitimate aims, since it's all about military objects or infrastructure - say Shea and his assistants daily. When they say it, they think of bombing of residential districts in Pristina, Aleksinac, Kursumlija, building of RTS and residence of the Yugoslav president where he lives with his family.

And when they kill a three-year-old Milica Rakic in Batajnica, mother of unborn child in Aleksinac, innocent passengers in the train in Grdulicka Klisura, or women, children or old people in a refugee convoy, then it is a mistake. "The deep sorrow" follows, and back again, the everyday killing continues.

This is the most precise war in history, but ... Number of casualties is on the minimum, explains the general Wesley Clark. The Commander of NATO forces admits that they kill consciously, but they are trying to make the number of victims as small as possible.

As the unproclaimed war of NATO against Yugoslavia goes, it is more obvious day by day that these nowadays criminals are worse than Hitler and Mussolini. They pick their aims systematically, aims, which are not related at all to the military objects and infrastructure, just to achieve their military aims in Yugoslavia and Balkan Peninsula. There are no chances, as it used to be sometimes in the Second World War.

Clinton, Clark and Solana don't realize yet what can happen tomorrow. There are more and more persons, not only in Yugoslavia, but in the World as well, especially after the bombing of RTS and refugee convoy near Djakovica, who think that this madness will continue: in new Nurnberg. Irrefutable proof of the war crimes are dispersed, unfortunately, all over Yugoslavia. Prosecutors are there as well: three-year-old Milica and the baby who wasn't allowed to be born and to cry.

reasons for bombing the RTS.

Clinton, Solana, Clark and Blair - while settling the accounts of one month bombing on the summit of NATO in Washington - are self-praising trying to convict themselves, and first of all to convict the public opinions in their own countries that they made great successes in destroying a small and independent country. But sometimes they admit that they faced a stronger defense than they dreamt of, and that they have losses in this operation as well.

In Yugoslavia, they are aware that this is the struggle of David and Goliath, but Yugoslavia will never surrender. That's why it pays a high price, and counts dead and wounded people everyday, innocent victims which Washington and London would like to forget, if they could.

De waarheid over Kosovo mag niet verzwegen blijven

12 mei 2000

De onthulling in *Newsweek* magazine dat de NAVO heeft gelogen over haar luchtoorlog boven Kosovo een jaar geleden, roept een vraag op: zijn misschien nog meer leugens verteld?

Newsweek publiceert wat het noemt de achtergehouden bevindingen van een onderzoek door de Amerikaanse luchtmacht naar de resultaten van de luchtcampagne tegen de Servische strijdkrachten in Kosovo.

Vorig jaar beweerde de NAVO dat ze 120 tanks, 220 gepantserde troepentransportwagens en 450 kanonnen had vernietigd in 744 'bevestigde' luchtaanvallen. In Washington verklaarde de minister van Defensie William Cohen dat deze aanvallen de „[Servische] strijdkrachten in Kosovo ernstig hadden aangetast door meer dan 50 procent van [hun] artillerie en cenderde van de pantservoertuigen te vernietigen”.

Volgens het nieuwe luchtmachtrapport heeft de NAVO in werkelijkheid 14 tanks, 18 gepantserde troepentransportwagens en 20 kanonnen vernietigd – min of meer wat de Servische regering destijds verklaarde, hetgeen door de NAVO werd afgedaan als „valse voorlichting” door Servië.

Helaas, de valse voorlichting kwam uit Brussel en Washington. Wat de Servische regering tot overgave dwong waren niet de aanvallen op haar strijdkrachten in Kosovo, maar de bombardementen op strategische doelen in Servië – die maakten de elektriciteitsvoorziening in Belgrado onklaar en vernietigden geselecteerde industriële bedrijven, waaronder bedrijven die toebehoorden aan Slobodan Milošević’ politieke aanhangers.

Newsweek noemt dit overigens „terreuraanvallen op burgers”, wat klinkklare onzin is. De tapijtbombardementen op Hamburg en Berlijn of de aanvallen met brandbommen om Tokio te vernietigen tijdens de Tweede Wereldoorlog, waardoor miljoenen burgers omkwamen, dát zijn ‘terreuraanval-

Allengs wordt duidelijk dat ‘Kosovo’ niet die succes story voor de NAVO is geweest zoals de buitenwacht geacht werd te geloven. Maar nog steeds is de hele waarheid niet verteld.

Dat is wel nodig, willen de NAVO en de vs hun reputatie hooghouden, meent William Pfaff.

len op burgers’. In Servië bezorgde de NAVO een groot deel van de burgerbevolking ernstige overlast, waarbij een klein aantal burgers levensgevaar liep door indirecte bomschade, of door uitschakeling van de elektriciteitsvoorziening van de ziekenhuizen. Het gaat niet aan de NAVO van valse voorlichting te beschuldigen en tegelijkertijd met flagrant taalmisbruik te vertellen wat echt gebeurd is.

Na afloop van de luchtcampagne

hun aanvankelijke rapport ondersteunden.

De Amerikaanse luchtmacht stelde toen zijn eigen rapport samen, dat zijn succesverhaal ondersteunde. Dat rapport was gebaseerd op cockpitvideo’s en per satelliet waargenomen lichtflitsen. Maar generaal Clarks Britse en Duitse waarnemers, en ook de CIA, waarschuwden hem de luchtmachtbevindingen niet te geloven.

De vs dachten dat een luchtoorlog snel en beslissend zou zijn, het tegendeel bleek waar

ne vorig jaar, wilde generaal Wesley Clark weten wat gebeurd was. Volgens het artikel in *Newsweek* zond hij eind juni een team van dertig man, hoofdzakelijk van de Amerikaanse luchtmacht, om een onderzoek in te stellen. Zij concludeerden dat vaste doelen in het algemeen getroffen waren [al bleken veel ervan nepdoelen te zijn – namaakbruggen en -bunkers], maar dat de getroffen mobiele doelen veelal schijndoelen of burgervoertuigen waren.

De echte tanks, gepantserde troepentransportwagens en overige militaire uitrusting waren met succes gecamoufleerd of verschanst, precies zoals het Servische leger na de oorlog beweerde.

Verbijsterd stuurde generaal Clark het team terug om de doelen ter plekke te controleren, liever dan vanuit helicopters. Ze kwamen terug met 2.600 foto’s die

Het onderzoek bewees dat tactische luchtcampagnes tegen grondtroepen niet met succes kunnen worden gevoerd van zo’n twintig kilometer hoogte. Deze bevinding verrast niemand die al elders tactische luchtacties heeft meegemaakt.

Maar bij de geringe hoogten waarop tactische luchtaanvallen succes hebben, kunnen piloten sneuvelen en de Amerikaanse bijgevolg de NAVO-doctrine luidt dat niemand aan de eigen kant in levensgevaar mag komen. Als dat in de praktijk niet goed uitwerkt, dan lieg je maar wat.

Zijn over de Kosovo-oorlog nog meer leugens verteld? Begon de etnische zuivering binnen Kosovo écht voor de NAVO-aanvallen een aanvang namen? De Serviërs en enige rapporten in de internationale pers zeggen ‘nee’.

Er is beweerd dat de vs de con-

ferenties in Rambouillet opzettelijk saboteerden om een luchtcampagne uit te lokken, in de veronderstelling dat die snel en beslissend zou zijn. We weten dat in Brussel paniek uitbrak toen geen van beide het geval was.

We weten ook dat generaal Clark vervoegd met pensioen moest, blijkbaar omdat hij volhield dat interventie op de grond de enig doeltreffende manier was om de capitulatie van Servië te bewerkstelligen. Zijn vergrijp lijkt erin te schuilen dat hij geprobeerd heeft zich realistisch op te stellen tegenover de plannen uit Washington, die bedoeld waren functionarissen die bang zijn voor slachtoffers, tevreden te stellen.

Een grondoorlog bleek onnodig. De strategische bombardementen zorgden voor de overwinning, maar in feite schonk Rusland de overwinning aan de NAVO door Slobodan Milošević te vertellen dat Moskou hem niet langer zou steunen.

De gebeurtenissen in Kosovo hebben geleid tot een aantal conclusies over een nieuwe en anti-sceptische Westerse manier van oorlog voeren en over een ‘humanitaire oorlog’, ofwel een belangeloze oorlog, gevoerd ter verdediging van grondbeginselen. Daarom is het belangrijk te weten wat werkelijk gebeurd is.

Wat komt nog meer te voorschijn over de verwickelingen in Kosovo voor de NAVO-interventie? Over de Amerikaanse banden met het Kosovo Bevrijdingsleger en de – mogelijke – belofte daaraan. Over de diplomatie die tot de oorlog leidde en de diplomatie die deze beëindigde?

Ten slotte komt alles naar buiten, precies zoals de waarheid over de luchtcampagne nu naar buiten is gekomen. Het ware beter als de rest van de waarheid nu ook verteld wordt. Anders wordt de alliantie die de oorlog voerde, ondermijnd, evenals de reputatie van de NAVO en de vs.

William Pfaff is columnist.
© Los Angeles Times Syndicate

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: donderdag 2 maart 2000 23:34
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Bomb video took fight out of Milosevic (http://members.xoom.com/_XMCM/082499/av)

Bomb video took fight out of Milosevic

odab500chechnya.jpg (80716 bytes) <http://members.xoom.com/_XMCM/082499/aviation/img001/odab500chechnya.jpg>

Russian ODAB-500 vacuum bombs at Mozdok airbase during combat operations in Chechnya.

[Please see [my comments](#) at the bottom. Venik]

"America sent Yugoslav army generals a video showing the devastating effect of one of its most potent weapons - the vacuum, or fuel-air, bomb - shortly before Slobodan Milosevic gave in to western demands over Kosovo last summer, diplomatic sources have revealed. Analysts believe the video, probably the product of one of America's shadowy "psychological operations" units, may have contributed to bringing the war to an end.

As the air campaign begun in March dragged on into June, Milosevic realised that his only ally, Russia, was likely to abandon him. Nato's bombs had caused extensive damage, and sources in Belgrade have claimed that his wife, Mira Markovic, was growing increasingly hysterical.

However, when the Yugoslav army subsequently emerged from Kosovo largely intact, the mystery of why Milosevic caved in intensified. Diplomats have now supplied what could be the jigsaw's missing piece.

"Up until then Milosevic had believed the strikes were kind of a saloon bar game," said one source. "But this video would have made him take a long, hard look at what was in store.

"The vacuum bomb makes an almighty flash and clears everything beneath it. There would have been nothing left of his army."

A single bomb, made of phosphorus and plasma, generates such intense heat and downward pressure that anything, including tanks, spread across an area about the size of 10 football pitches, is seared. All the oxygen is sucked out of the area under the explosion; but rapid cooling afterwards means that an invading army can enter the area just 30 minutes later.

"Milosevic is a great poker player and he doesn't mind putting thousands of lives at risk, but this made him blink," said the source.

A Croatian television journalist, Nino Bantic, who covered the Kosovo and Bosnian wars, saw the aftermath of an American vacuum bomb dropped for demonstration purposes on an island in the Dalmatian archipelago in 1994. At the time the Americans were trying to boost the morale of the Croatian army. "It was weird," Bantic said. "They'd left cages with pigs there. The cages were almost intact, but there was nothing left of the animals."

Six months later, the Croatians fell out of favour with the Americans as they waged a campaign of ethnic cleansing against Serbs. There is no evidence that vacuum bombs, used by America in the Gulf war in 1991 and by Russia in Afghanistan in the 1980s, were ever used in the Balkans.

Milosevic's ruminations over the video are believed to have coincided with the pounding of Yugoslav army positions from multiple rocket launcher systems mounted in B-52 high-altitude bombers. Nato claimed that the weapons had killed hundreds of young soldiers near the Albanian border.

Tim Judah, the author of a forthcoming history of the conflict, said he believed the Yugoslav president had seen enough. "The last thing he wanted was the KLA coming streaming down into Kosovo unopposed, the Serbs fleeing in their wake," he said. "It's quite possible that something like a video may have influenced him."

The influence of psy-ops - psychological operations units that are more developed in the American army than in any European force - is one of the untold stories of the Kosovo war.

Earlier in the campaign, American planes had showered Yugoslav army and Serbian police positions with leaflets urging them to desert: "Don't wait for me," one of them said, beneath a menacing cartoon of an A-10 tankbuster. American C-130 planes had beamed radio messages to the security forces and to Milosevic in Belgrade.

The Pentagon refused to confirm the vacuum bomb video theory. But a source at the office of the joint chiefs of staff said: "Certainly radio messages may have explained what these weapons would do, and there could have been a video."

Military sources in Belgrade confirmed that they had heard about the video. One diplomat said a "friendly intermediary" took it to the Yugoslavs.

That Milosevic gambled with the lives of innocent conscript soldiers and civilians has enraged his opponents. Crown Prince Alexander, heir to the throne of Yugoslavia, whose family fled the country during the second world war, said the president had shown little compassion for those "killed and maimed to keep him in power".

Speaking as he rallied the Serbian opposition in Bosnia last week, he said Milosevic "had not made a single gesture to any soldiers or bereaved families."

Some western diplomats who met Alexander said they hoped the issue of the war dead could galvanise the opposition. Milosevic has claimed that about 600 died, but one diplomat has said the B-52 onslaught killed thousands a day.

Many diplomats believe Milosevic and his inner circle are increasingly paranoid after the murder of the gangster Arkan. One source claimed Milosevic may have had an opportunity to flee to Belarus but, since his indictment as a war criminal, he is trapped - and dangerous."

(source: Sunday Times, 01-30-00)

Commentary:

The reason I put this article on my site is to illustrate how naive some seemingly serious journalists and publications can be. The above masterpiece of mental masturbation by Sunday Times simply calls for a reply, which I am more than happy to provide.

Fuel-air bombs (a.k.a aerosol bombs, vacuum bombs, volume-detonation bombs) were first developed in Nazi Germany during the Second World War. Other countries also experimented with this weapon, but the Germans were the first to come up with a design that could be actually used in combat.

Such bombs existed for decades and are a part of the arsenal of many countries, including Yugoslavia. For the first time vacuum bombs were used on a large scale in combat by the Soviet Air Force in Afghanistan to destroy mountainous hideouts of Islamic fighters. (There is ample evidence that vacuum bombs were used by the USAF in Vietnam, but Americans vehemently deny this and right now I don't feel like arguing.) These bombs proved to be very effective. During the Operation Desert Storm fuel-air shells were used by American artillery and the USAF used fuel-air bombs. Vacuum bombs were also used by the Russian Air Force during the 1994-1996 Chechen war and, I believe, are being used now, although Russian AF officials deny that and arguing with Russian generals is just as hopeless as arguing with American generals, although not as entertaining.

Fuel-air bombs are relatively inexpensive, although I would say they are simple to construct. The main consideration is the quality of explosive aerosol and methods of its delivery. In 1994 the US tested a new, more powerful version of fuel-air bomb, as the article above mentions. However, this was not related in any way to the situation in the Balkans. Simply, earlier in 1994 Russia tested a new powerful fuel-air bomb and Americans felt they had to react. Later in 1995 Russians presented ODAB-500PM fuel-air bomb (a medium-class bomb) at the Paris armaments show.

Fuel-air bombs are effective against area targets or hard-to-reach targets, such as caves, reinforced buildings. However, such weapons would have been quite useless against Yugoslav army dispersed rather thinly in Kosovo and the rest of Serbia. American pilots had trouble identifying individual military targets in the field and there were really no military area targets to bomb that weren't already attacked with cluster bombs and cruise missiles. Fuel-air bombs could have been used against civilian targets of course, especially considering that the USAF, lacking in most other departments, seemed to be particularly proficient in attacking power stations, schools and hospitals. On the other hand, there is simply no need to use fuel-air bombs against unprotected civilian targets, when the job can be done just as well by cluster bombs used by the USAF.

Was Milosevic scared by the video of a fuel-air bomb detonation? I don't think so. As Russians say, it's like trying to scare a hedgehog with your bare ass. In fact, his chances in the war would have been considerably boosted on the propaganda front, if Americans did use the vacuum bomb. The only thing this bomb could have destroyed was the waning consensus within NATO.

Everybody is trying to answer one important question: why did Milosevic agree to a deal with NATO? Western media is desperate to find an answer. Naturally, American and British journalists are hoping to find the explanation in the overrated might of their armies. It's an ego problem common among underworked and overpaid journalists. It seems to me that during the entire operation Allied Force, the Yugoslav army remained ready to meet NATO ground troops in Kosovo or elsewhere. If that would have happened, American military experts estimated that NATO's losses would have been at 150,000+ troops before Yugoslavia would have surrendered. And that's if Yugoslavia decided to surrender. That's also if Russia maintained it's official non-involvement policy, which I find highly unlikely.

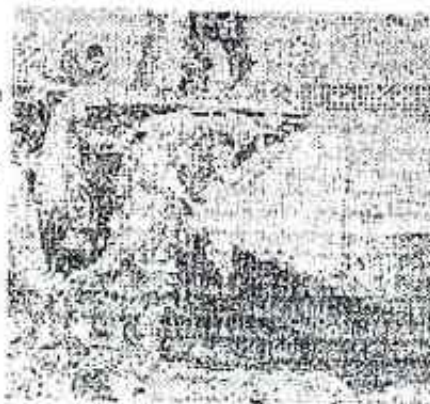
Eventually, it became clear that, except for the British, no NATO member even wanted to talk about a ground war in Kosovo. The option of a ground war was essentially off the table in late May and early June. Yugoslav army did not have a chance of meeting the enemy on the ground. Once Milosevic realized that there will be no big showdown in Kosovo, he did the only logical thing and signed the peace deal.

Venik
01-30-00

"Bild am Zontag" reveals NATO lies

May 22, 1999

Bonn, 22nd May, 1999 (Tanjung) - The weekly "Bild am Zontag" of Hamburg reveals, in its latest issue of tomorrow, the new NATO lies and frauds, after those which were exposed on Thursday by the German television ARD in its "Monitor" investigation show.

"Apache" in albanian mud

The American miracle weapon, helicopters of "Apache" type do not enter into actions in Kosovo and Metohija not from tactical reasons but because they are afraid of the Yugoslav Army Air Defense.

The helicopter destroyed at the beginning of this month, in which both crew members died, did not fall down for "technical reasons", as NATO officially presented, but it was fell down by the Yugoslav Air Defense, writes "Bild am Zontag" quoting passages from the secret report of the Alliance.

"Experts from the Alliance came to that conclusion on the basis of the fact that the helicopter exploded in the air and turned into an incandescent ball, the reason of which could be only the action of the Yugoslav Air Defense" writes that weekly.

"Bild am Zontag" gives passages from the report of the NATO commander in chief, gen. Wesley Clark about - as the weekly writes - the "sobering balance" of bombarding.

According to that report of gen. Clark, NATO so far managed to destroy ten times less Yugoslav war-plains, tanks and air defense systems than NATO spokesman Jamie Shea every day states in front of journalists in Brussels.

22-5-99

among them, 3 girls during the raid on the post office in Pristina, killing of the girl Milica Stojanovic in Vranje, 15 employees of the Radio-TV of Serbia, 15 citizens in Nis, six kids in Djakovica, four boys in the village of Doganovci near Urosevac etc.

Korisa, May 15 1999

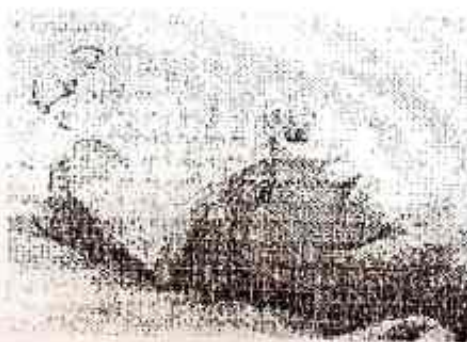
However, the world publicity doesn't sympathize with the suffering of the civilians, Savovic stresses.

Speaking about the effect of the war on the health of the population, Savovic states that after the war we should expect a lower birth-rate, a deterioration of the people's immune system, an increase of malignant disorders, a rise in the number of invalid children and those without parental care and with disturbed behavior, and an increase in teenage delinquency and serious mental disorders.

According to Savovic, the consequences of war would include a rise in the number of disability pensions, orphans with the disorder in behavior as well as the number of the abused children, while there would be an decrease in the success of studies in the domain of education with the great number of those who would not be able to finish the elementary school.

When speaking about the use of the forbidden ammunition, Savovic says that 15000 cluster bombs were dropped on the FR of Yugoslavia till May 15 which caused the death of 200 and wounding of 400 civilians.

Nenad Radusinovic

Pointing out that the Federal Republic of Yugoslavia, which signed the World declaration of survival, development and protection of children, had a social insurance of the youngest ones better than the countries of the same financial group, Savovic warns that the dramatic worsening of the economic situation in the FRY and the drop of the life standard would have long-term consequences to the protection and development of children.

Speaking about the increase of the poverty in our country, Savovic stresses that a number of children included in the program of the social help would be doubled and that more than 60 per cent of children would have the need for some kind of the social help.

22-5-99

among them, 3 girls during the raid on the post office in Pristina, killing of the girl Milica Stojanovic in Vranje, 15 employees of the Radio-TV of Serbia, 15 citizens in Nis, six kids in Djakovica, four boys in the village of Doganovci near Urosevac etc.

Narisa, May 12 1998

However, the world publicity doesn't sympathize with the suffering of the civilians, Savovic stresses.

Speaking about the effect of the war on the health of the population, Savovic states that after the war we should expect a lower birth-rate, a deterioration of the people's immune system, an increase of malignant disorders, a rise in the number of invalid children and those without parental care and with disturbed behavior, and an increase in teenage delinquency and serious mental disorders.

According to Savovic, the consequences of war would include a rise in the number of disability pensions, orphans with the disorder in behavior as well as the number of the abused children, while there would be an decrease in the success of studies in the domain of education with the great number of those who would not be able to finish the elementary school.

When speaking about the use of the forbidden ammunition,

Savovic says that 1000 children

the world, and as the 1

in the world, and as the 1

in the world, and as the 1

in the world, and as the 1

Vesna Radakovic

...had a social ... countries of the same ... worsening of the ... of the life standard would ... and development of

... poverty in our country, Savovic ... included in the program of the ... and that more than 60 per cent of ... for some kind of the social help.

'Milosevic vreesde bomtapijten'

15-3-2000

Van onze redactie politiek

DEN HAAG – De Joegoslavische president Milosevic vreesde tegen het einde van de Kosovo-oorlog – ten onrechte – dat de Navo met B-52 bommenwerpers massale aanvallen op Belgrado en andere bevolkingscentra voorbereidde.

Die angst droeg ertoe bij dat hij onverwacht snel een akkoord sloot over beëindiging van de oorlog. Dat schrijft defensiespecialist Rob de Wijk in zijn gisteren verschenen boek 'Pyrrus in Kosovo'. De medewerker van het instituut voor internationale betrekkingen Clingendael beschouwt de operatie 'Allied Force' van 1999 als een ongelukkig verlopen interventie, die te lang duurde omdat de Navo

niet werkelijk kon doorblijven.

Volgens De Wijk had Milosevic in juni vorig jaar nog mogelijkheden genoeg om de oorlog te rekken. Zelfs wanneer de Navo als nog grondtroepen zou inzetten, stonden die nog lang niet voor de deur. De Servische economie stond nog niet op instorten. Van Wijk komt tot de slotsom dat er twee redenen waren waarom de president toch overstag ging. Milosevic had de steun van de Russen verloren en hij vreesde de bomtapijten van de Amerikaanse B-52's.

Navo-woordvoerder Jamie Shea verzekerde gisteren bij de overhandiging van het boek echter dat de Navo nooit van plan was de precisie-bombardementen los te laten en met grof geweld de be-

volking te raken. De dreiging van de grote bommenwerpers was blijkbaar voldoende.

De Wijk openbaart verder dat er in de slotfase van de oorlog onderhandelingen in Belgrado werden gevoerd door een geheimzinnige Zweede bankier uit Londen, Peter Castenfeld. Deze man, die het vertrouwen van de Russen had, zou in de laatste fase een belangrijke bemiddelende rol hebben gespeeld. Het Westen kon niet meer met de besmet verklaarde president aan tafel.

De invloed van Nederland op de leidende Verenigde Staten is ook volgens dit boek veel beperkter geweest dan de Fransen en Britten. Binnen het kabinet is al maanden ruzie over een nota waarin een terugblik wordt gege-

ven op de Nederlandse rol in de luchtoorlog. Enkele ministers, onder leiding van de PvdA'er Pronk, willen vaststellen dat de Amerikanen te dominant waren en dat Nederland te kritiekloos achter de VS aanliep. In een nieuwe versie van het discussiestuk geven de ministers De Grave (defensie) en Van Aartsen (buitenlandse zaken) nu toe dat er bij dit soort interventies 'meer evenwicht moet komen' tussen de Europese bondgenoten en de Amerikanen, zo lekte gisteravond uit.

De Wijk meent dat het juist goed is wanneer één groot land de dans leidt. Al te veel overleg tussen te veel partijen werkt niet. „Oorlogvoeren is iets anders dan het oplossen van de file-problematiek.”

8-5-99

hij overleeft de geschiedenis liever dan dat hij haar maakt. De NAVO is kwaad op Milošević en doodt daarom, als onbedoelde bijwerking van het bombardement, Joegoslavische burgers. Wat mag dat voor gerechtigheid wezen?

Een grote meerderheid van de Hongaarse bevolking spreekt zich uit tegen het gebruik van Hongarije als uitvalsbasis voor militaire operaties met grondtroepen. Ook de minister-president verklaart dat zo iets het liefst moet worden vermeden. Daarom stemt hij ermee in dat er, teneinde in de luchtoorlogfase te blijven, die minder mensenlevens eist, driehonderd vliegtuigen vanaf Hongaarse vliegvelden onze zuiderbuur aanvallen. Dit wordt aan de orde gesteld omdat de leiders van het militaire bondgenootschap steeds duidelijker de wens te kennen geven dat zij desnoods van de mogelijkheid gebruik zullen maken om vanuit de prille NAVO-lidstaat Hongarije over vlak terrein naar Belgrado op te rukken, en zo de steden en dorpen van de Hongaren in de Vojvodina tot slagveld te maken. Zou het inderdaad zover komen, dan zou dat tegen de wil van de Hongaarse bevolking gebeuren. En toch kan het gebeuren.

De goedbedoelde inmenging van de NAVO, die ten doel had het moorden te stoppen, heeft nog meer moorden tot gevolg gehad. Nadat NAVO-bommen vluchtende Albanese burgers hadden gedood, hebben de verantwoordelijke woordvoerders gezegd dit te betreuren. In het geval van Servische burgers bleven zulke uitingen van medeleven achterwege of werden ze volstrekt emotioneel uitgesproken. Welke dode is een goede dode, welke een slechte?

Ik krijg sterk de indruk dat de Westerse gemeenschap de toestand niet grondig genoeg heeft getaxeerd. In plaats van te ondermijnen en geleidelijk aan te bedwingen, in plaats van mensen te laten redden door humanitaire hulporganisaties, is een strategie gekozen die ertoe leidt dat de Serviërs tot één vijand worden samengesmeed, een strategie waarin de gewelddadigheid is toegenomen – de tegenstander moet worden bestraft en vernederd. Nu de gemeenschap van democratische staten gekozen heeft voor een antidemocratische strategie, dient men zich ook fundamentele vragen te stellen. Ik acht het noodzakelijk dat binnen de NAVO een intellectueel controleorgaan komt, dat buiten zijn heldere inzicht en het daaruit voortvloeiende gezag over geen enkel machtsinstrument zou moeten beschikken.

Het is een dwaling om uit naam van de mensenrechten mensen te bombarderen. Wanneer de heren van de bommen menen dit te moeten doen, blijkt meestal dat het niet noodzakelijk was, dat er iets anders had moeten gebeuren: een beleid dat niet bestraft maar vanuit een positie van gelijkwaardigheid invloed uitoefent, waardoor de samenleving wordt blootgesteld aan de inwerking van een democratische geest en gemeenschappelijke waarden. Bommen zijn het middel waarmee staten onderling oorlog voeren, geen middel om mensen te redden.

Ook als bluf, om de dreiging gewicht te verlenen, was de luchtoorlog niet slim. De mens dreigt weleens met dingen die hij niet echt meent. Maar wanneer de vraag niet meer wordt gesteld of het juist is om bommen te werpen, wanneer het erom gaat de geloofwaardigheid van de NAVO te verdedigen, anders gezegd de dreiging waar te maken; wanneer wij alleen bombarderen omdat wij hebben gezegd dat wij dat zouden doen als de Servische regering niet zou toegeven, dan zijn wij op een verkeerd spoor beland, dan wordt ons handelen niet meer in de eerste plaats geleid door rationeel denken en het streven om mensen te beschermen, maar door autoriteits- en strafdenken. Leiders van grote mogendheden moeten een brede visie bezitten, zij moeten het oor te luister leggen bij ervaren, wilskrachtige, oude en wijze personen, bij mensen van onbekrompen opvattingen, die een zintuig hebben voor naderend gevaar. Naar zulke vrouwen en mannen hebben de verantwoordelijke politici niet geluisterd. De eigenlijke vraag is nu, hoe deze dwaling mogelijk is geweest of hoe de situatie zulke wereldhistorische proporties heeft kunnen aannemen.

De politici zien in deze oorlog in de eerste plaats Milošević, niet de door de oorlog getroffen burgers, terwijl onder hen toch vooral de doden zijn gevallen. Had het Westen een boeman nodig? Milošević kwam als geroepen. In zekere zin heeft hij de overwinning behaald: door de NAVO naar zijn niveau omlaag te halen, haar te betrekken in het gezelschapsspel van moord, vernietiging en geweld, is het hem gelukt iets van zijn eigen satanische aard op de NAVO over te dragen.

Geen enkel volk, zelfs niet de bevolking van één enkel dorpje verdient het te worden verdreven. Geen enkel volk, geen enkele stad verdient het te worden gebombardeerd. Op de verdrijving van de Albanen uit Kosovo kan het stukgooien van bruggen niet het juiste antwoord zijn. Zul-

ke vernietigingen heb ik voor het laatst meegemaakt in 1944, toen de Duitsers zich aan de Donaubruggen vergrepen. Het doel is altijd hetzelfde: men wil de vijand het gebruik ervan onmogelijk maken. Via deze brug kregen de burgers van Novi Sad hun drinkwater. Waarom moet hun dat onmogelijk worden gemaakt?

Dat de NAVO luchtaanvallen uitvoert op een land dat zich jegens niet één NAVO-land aan agressie schuldig heeft gemaakt, is uitzonderlijk. Hebben de NAVO-burgers de NAVO-strijdkrachten misschien een volmacht verleend om buitenlanders – honderden, later misschien duizenden inwoners van Joegoslavië, vooral niet-militairen – zonder gerechtelijk vonnis te doden? Men zou zich op een uitzonderlijke toestand kunnen beroepen, maar uitzonderlijk is de toestand enkel en alleen wanneer wordt beweerd dat dat het geval is.

Zijn wij weer terug bij af, bij de mentaliteit van 1914? In het voorjaar van 1999 zijn de militaire ethiek, taal en beeldenwereld ons leven binnengedrongen, waar zij zich breed maken, gemoderniseerd en – dankzij antimilitaristisch radicaal links van gisteren – gehuld in een tenue van mensenrechtenfrases.

Ik zou de voorvechters van een rechtvaardige zaak toewensen dat zij zich eens afvragen of zij, gezien hun grote woorden, niet al te gevangenen zijn geworden van een louter op handelen gerichte hysterie. Wanneer de regeringen van negentien landen zich collectief hebben vergist, dan moeten wij de beginselen die ons gedrag bepalen eens onder de loep nemen.

Geweld leidt tot geweld, dat is een open deur. In reactie op de verwoesting van één huis voelen mensen zich geroepen om een heel dorp in brand te steken. Wie kan het hardst toeslaan? Wanneer dit spel op gang komt, doen de krachten van de krankzinnigheid opgeld en maakt de ethische bezinning zich, beschaamd de ogen bedekkend, uit de voeten.

Eens zal zij terugkeren en om zich heen kijken, zal zij met ontsteltenis de puinhopen, de doden, de afzonderlijke en de massagraven en de verwoeste gemeenschapsbezittingen ontwaren, de verbittering en de smart zien, en vragen stellen. Wie behoedt ons voor onze eigen dwalingen, voor de demonen die onze eigen macht in verzoeking leiden? Wie behoedt ons voor de onkunde die met iedere nieuwe generatie het toneel betreedt?

György Konrad is Hongaars schrijver.

Spanish pilot admits NATO attacked civilians

From the Spanish weekly "Articulo 20"

No. 30, June 14, 1999

(NB: 'Article 20' is the Spanish constitutional provision on the freedom of speech)

Jose Luis Morales

The pilots of Spanish planes who participated in bombing raids against Yugoslavia do not feel like "supermen" nor as masters of air space. Quite the contrary, they say that our forces play to the tune of music played by the North Americans, and accuse NATO of having honoured with medals the bombing of civilian targets, what they otherwise name "collateral damages".

Captain Adolfo Luis Martin de la Hoz, who returned to Spain at the end of May after having participated in the bombings since the beginning, is an "authentic expert on the dreadful F-18", the war plane commonly used in the strategy of "scorched land" in the Balkans. He is quite categoric: "The majority, even if not all, of my colleagues are against the war in general, and against this war of barbarity in particular."

Martin de la Hoz says that he and his colleagues "are burnt out". "A few days ago there appeared in the papers certain statements by Commander Maches Michavilla, who is now in the air base at Aviano with the pilots who had replaced us, in which he said that that our main helper in the air was our mental and physical health.

"But let me tell you that our worst enemies are our own authorities, the Defence Minister and his team, and our Government, who know nothing about the war, and go along with it without informing themselves about anything. What is gravest, they are guilty of lying to the Spanish people through the papers, radio and television, foreign correspondents and press agencies."

The suspicions that NATO's repeated bombings of civilian victims and non-military targets are not the result of "errors", are confirmed by Captain Martin de la Hoz: "Several times our Colonel protested to NATO chiefs that they selected targets which are NOT military targets. They threw him out, with curses, threatening that the North Americans would lodge a complaint with the Spanish Army, once through Brussels and then to the Defence Minister.

"But there is more, and I want to tell it to the whole world: once there was a coded order from the North American military that we should drop anti-personnel bombs over the localities of Prishtina and Nish. The colonel refused it altogether and, a couple of days later, the transfer order came, removing him from our unit. But what I say now is nothing compared to what I shall have to say when the time comes."

The Spanish military denounces that "the Spanish Government not only do not try to inform themselves, they also accept the false reports that are edited for them in Aviano, where there is a sort of military press cabinet in the hands of North American generals and functionaries."

Ever since we arrived in Italy - the Captain goes on - there was no end to humiliations and insults. "The order-givers are the North American generals, and so

2.02.

one, were planned by US high military authorities. Even more, they were all planned in detail, including attacking planes, targets and type of ammunition that we have to throw. We never directed anything, and our missions were limited to flying over the borders of Macedonia, Albania and Bosnia."

None of the pilots presently stationed at Aviano, who replaced those who went to the Italian base a little before the start of war on March 23, were there with clean conscience, says the Spanish military. "It is being written to saturation that the disciplined and patriotic Spanish pilots - according to Minister Eduardo Serra - 'are concentrating on the complexity of their war missions'. But we read so many discrepancies, so many lies that we agreed to not read a single newspaper until we return. Our anger is enormous. The Prime Minister, the Minister of Foreign Affairs and the Defence Minister are lying brazenly each time they talk about the war.

"The North Americans - the White House, the Pentagon, the CIA, the U.S. Embassy, the military intelligence, whoever - do not inform them about anything. How should they inform themselves if our own Javier Solana remains ignorant? Solana is a puppet who has been put there by the Yankees to do what they tell him he has to do. And so he does, standing 'attention' before General Clark when he talks to him, or, more precisely, when he issues him the orders that Solana has to implement without delay."

On the subject of manipulation of information about the war, Captain de la Hoz says that "no one has said anything about the incidents that took place in Aviano, about the disastrous maintenance of Spanish machines, and about the constant humiliations to which we were subjected from the beginning. Not that we were even 'cannon fodder' - no! We were nothing! About the fatal accidents, the losses suffered without connection to combats, the contempt and sanctions, not a word. From no one!"

For the wrong selection of targets and humiliations the Spanish military are ever more certain that there is no alibi. "We know perfectly well that we are intervening in a conflict - says Martin de la Hoz - which is rejected by the majority of the Spanish people, and this is acutely important for us. But what they do not say in any information, commentary or speech, is that the Spanish, Dutch, Portuguese ... that we are there to cover up for the North American generals who are dealing and wheeling in the war. There is no journalist who has any slightest idea what is happening in Yugoslavia.

"They are destroying the country, bombing it with novel weapons, toxic nervous gases, surface mines dropped with parachute, bombs containing uranium, black napalm, sterilization chemicals, sprayings to poison the crops and weapons of which even we still do not know anything. The North Americans are committing there one of the biggest barbarities that can be committed against the humanity. Much and very bad things will be told in the future about what was happening there, because, by the way, judging by what we talked about with the British and German officers, it was designed in order to divide the Europeans and keep us subjected for many decades."

Therefore, Captain Martin de la Hoz is enraged when there are talks about the costs of the war. There should be no doubts, he confirms that the militaries detached in Aviano are receiving bonuses which "multiply by five our salary, without considering the daily expenses and other perquisites.

culture in the last five years. And how, even if now no one says anything because of the elections, but it will come in a few months and will be felt in our pockets. Because this brutal solely Yankees' war, no one's but Yankees', is going to be paid by all of us. Be sure that what I say is not to exculpate myself and to intone 'mea culpa' for having participated in it, because I will never be able to forget that what was being committed there was one the biggest savageries of history."

rule of the jungle." In 1990 it was awkward that Bush had appeased Saddam Hussein before his invasion of Kuwait, so the media buried that fact; in 1999 the media rarely mention that Clinton supported the massive Croatian ethnic cleansing of Serbs in 1995 or that he has consistently ignored Turkey's repression of Kurds (with Turkey actually providing bases for NATO bombing attacks on Yugoslavia).

--The Big Lie of NATO's humanitarian aim. That this is a lie is demonstrated by the terrible effects of NATO policy on the purported beneficiaries; by the fact that these negative consequences were seen as likely by intelligence and military officials, which didn't affect their willingness to "take a chance"; by NATO's continuation of the policy even as evidence of its catastrophic effects mounted; by NATO's methods, which have included the destruction of the Serb's civilian infrastructure and the use of delayed action cluster bombs and depleted uranium shells that could make Kosovo uninhabitable; and by NATO's failure to prepare for the induced refugee crisis and its unwillingness to accept more than nominal numbers of refugees. NATO's official responses to repeated civilian casualties from its bombing attacks have been notably lacking in human sympathy.

British journalist Robert Fisk was appalled by a NATO press conference of May 14, the day after 87 ethnic Albanians were "ripped apart" by NATO bombs at Korisa. NATO spokesmen Jamie Shea and Major-General Walter Jertz "informed us 'It was another very effective day of operations.' There was 'not a single bloody word of astonishment or compassion.'" (The Independent [London], May 15, 1999). This response of NATO officials was not mentioned, let alone featured, in the U.S. media.

Thanks to the scale of the refugee crisis, the U.S. media have been unable to avoid reporting that the NATO bombing has been followed by catastrophic effects. But while some commentators have declared the policy a failure and have castigated the administration for it, most have followed the official line of blaming all of these nasty developments on Milosevic. They have focused intently and uncritically on alleged Serb abuses, all allegedly "deliberate," whereas NATO killings and damage are slighted, and when unavoidably reported are allowed to be "errors."

--The Big Lie about the "failure" of diplomacy. As with Kosovo, during the Persian Gulf war experience the media accepted that the enemy has refused to negotiate, thus compelling military action.

Although Bush himself stated repeatedly that there would be no negotiations--"no reward for aggression"--and that Iraq must surrender, the media pretended that the U.S. was laboring to "go the extra mile for peace," while they suppressed information on numerous rejected peace offers. Thomas Friedman, after acknowledging that Bush strove to block off diplomacy lest negotiations "defuse the crisis" (Aug. 22, 1990), subsequently reported that "diplomacy has failed and it has come to war" (Jan. 20, 1991), without mentioning that the diplomatic failure was intentional.

In the case of the NATO war on Yugoslavia, the official position is that Yugoslavia refused NATO's reasonable offer at Rambouillet, and that Milosevic's intransigence thus forced NATO to bomb. This is a Big Lie--NATO's offer was never reasonable, requiring Yugoslavia to accept not only full occupying power rights by NATO in Kosovo--a part of Yugoslavia--but also NATO's right to "free and unrestricted passage and unimpeded access" throughout Yugoslavia. The Serbs had indicated a

state could accept.

As in the Persian Gulf war case, however, the mainstream U.S. media accepted the official line that the bombing resulted from a Serbian refusal of a reasonable offer after "extensive and repeated efforts to obtain a peaceful solution" (Clinton). The Serb position and the continued Serb willingness to negotiate on who would be included in the occupying forces was essentially ignored or deemed unreasonable; the ultimatum aspect of the process was considered of no importance; and the fact that the ultimatum required Yugoslavia to agree to virtual occupation of the entire state by NATO was suppressed. The NATO position, as the Bush position in the Persian Gulf war, was surrender, not negotiate. And the media today, as then, pretend that we are eager to negotiate with a mulish enemy.

In sum, the propaganda service of the mainstream U.S. media to the Kosovo war would be hard to surpass, and on NATO principles the New York Times and its confreres are eminently bombable. But as usual, for the U.S. and NATO powers international law and moral principles apply only to others. To the Godfather and his flunkies, an entirely different set of principles applies.

Spaanse gevechtsvliegers die deelnamen aan de bombardementen vluchten boven Joegoslavië zien zichzelf niet als een 'superman' of meesters van het luchtruim. Zij zeggen dat de Spaanse strijdkrachten naar de pijpen van de Noord-Amerikanen dansen. Kapitein Adolfo Luis Martin de la Hoz nam van het begin af aan deel aan de bombardementen. Hij wordt geciteerd door Jose Luis Morales in het Spaanse blad *Articulo 20*. Het interview verscheen vlak voor het stopzetten van de bombardementen en geeft, ofschoon hij aangeeft nog niet alles te kunnen vertellen, inzicht in wie binnen de NAVO aan de touwtjes trekt en hoe 'per ongeluk' de 'missers' van de NAVO waren.

Spaanse piloten beschuldigen VS en NAVO

Van de redactie buitenland

"Allereerst, laat ik duidelijk stellen dat de meerderheid van mijn collega's tegen oorlog in het algemeen en tegen deze barbaarse oorlog in het bijzonder is." De verdenking dat de herhaalde bombardementen op burgers en het bombarderen van niet-militaire doelen geen 'vergissing' zijn, zoals de NAVO ons na elke 'misser' wilde doen geloven, wordt bevestigd door kapitein Martin de la Hoz. Hij vertelt het verhaal van zijn commandant die bij de NAVO-superieuren protesteerde tegen de keuze van niet-militaire doelwitten. "Er kwam een gecodeerde order van de Noord-Amerikaanse militairen dat we anti-persoonsbommen moesten afwerpen boven Pristina en Nis. De kolonel weigerde het en, een paar dagen later, werd hij overgeplaatst. Maar wat ik nu vertel valt in het niets bij wat ik later zal moeten vertellen, als de tijd daar is." "Sinds wij in Italië zijn aangekomen", zei hij, "is er geen einde gekomen aan de vernederingen en beledigingen. Zij

die de orders geven zijn uitsluitend Noord-Amerikaanse generaals, en niemand anders."

"Hier (in Spanje) zegt men dat verscheidene operaties werden geleid door Spaanse commandanten en piloten. Leugens en nog eens leugens. Alle missies die we vlogen, werden gepland door hoge VS-militairen..."

"Onze woede is enorm." De minister-president, de minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Defensie liegen als zij over de oorlog praten. "Sommigen van ons zijn van mening dat zij zich niet laten informeren, want de Noord-Amerikanen - het Witte Huis, het Pentagon, de CIA, de ambassade of de militaire inlichtingendiensten, wie dan ook - informeren hen niet, over wat dan ook..."

Martin de la Hoz gaat in op de wapens die de Amerikanen tegen de Joegoslavische bevolking hebben gebruikt. Duidelijk is dat het in het geheel niet gaat om

'onschuldige' conventionele bommen, maar om oorlogstuig dat ook na het beëindigen van de bombardementen nog grote schade kan aanrichten in Joegoslavië. "Zij vernietigen het land, bombarderen het met giftige zenuwgassen, werpen oppervlaktemijnen af met parachutes, bommen die uranium bevatten, zwarte napalm, sterilisatiechemicaliën, vloeistoffen om de gewassen te vergiften en wapens waarvan wij nog altijd niet alles weten."

"De Noord-Amerikanen begaan daar een van de grootste barbaarsheden die kunnen worden begaan tegen de mensheid. In de toekomst zullen er veel en veel slechte dingen worden verteld over wat daar is gebeurd, want, te oordelen naar onze gesprekken met de Britse en Duitse officieren, was het bedoeld om de Europeanen te verdelen en ons voor decennia ondergeschikt te houden."

Bron: *The Guardian*, 23-6-99, vert. en bew. HDR.

M. J. 1999

Amerikaanse piloot schrijft een nieuw afgeworpen bom bij op zijn toestel

Spaanse piloot dat NAVO civiele doelen aange

De piloten van de Spaanse luchtmacht worden genomen aan de aanvalen tegen geen "supermannen" noch Integendeel, zij stellen dat ze Noord-Amerikanen. Zij beschuldigen bombardementen van civiele doelen onderscheidingen.

Door José Luis Morales

Kapitein Adolfo Luis Martín de la Hoz, die eind mei naar Spanje terugkeerde na deel te hebben genomen aan de bombardementen, is een expert op het gebied van de F18, het toestel dat het meest is gebruikt voor de 'tactiek van de verschroeide aarde' op de Balkan. In tegenstelling tot de uitspraken van de Nederlandse en Belgische piloten bij hun terugkeer is hij is stellig in zijn kritiek op de NAVO-oorlog.

"Ten eerste wil ik duidelijk maken dat de meerderheid van mijn collega's, ik zeg de meerderheid maar misschien geldt het wel voor allen, tegen oorlog in het algemeen zijn en tegen deze barbaarse oorlog in het bijzonder."

Martín de la Hoz zegt dat hij en zijn collega's 'opgebrand zijn'. "Sinds een aantal dagen verschijnen er berichten in de kranten van Commandant Maches Michavilla, die op de luchtmachtbasis Aviano

in Italië verblijft. Hij beweert dat onze belangrijkste kracht in de lucht bestond uit onze mentale en fysieke gezondheid. Maar ik zeg dat onze grootste vijand onze eigen regering is, het Ministerie van Defensie, de leden van de regering, die niets van oorlog weten en klakkeloos alles doen zonder zichzelf goed te informeren en wat het ergste is, ze liegen tegen het Spaanse volk via de kranten, radio and televisiezenders, buitenlandse correspondenten en persagent-schappen."

De verdenking dat de herhaalde bombardementen van de NAVO van civiele en niet-militaire doelen niet het resultaat zijn van 'fouten', wordt bevestigd door kapitein Martín de la Hoz. "Verscheidene keren heeft onze kolonel geprotesteerd bij de NAVO-chefs waarom zij doelen selecteren zonder militair karakter. Zij scholden hem uit en vertelden dat hij diende te beseffen dat de

Noord-Amerikanen een klacht zullen indienen bij het Spaanse leger, via Brussel zowel via de Minister van Defensie. Maar er is meer en ik wil het de hele wereld vertellen: er is een gecodeerde order van het Noordamerikaanse leger afgegeven waarin stond dat in bepaalde wijken van Pristina en Nish anti-personeels-bommen moesten worden afgeworpen. De kolonel weigerde pertinent. Maar wat ik nu zeg is niets vergeleken bij wat ik zal vertellen in de toekomst."

De Spaanse legerleiding ontkent dat de Spaanse regering zich niet probeert te informeren maar ook zij accepteert de valse rapporten die vanuit Aviano worden samengesteld. Daar bevindt zich een soort persbureau met Noord-amerikaanse generaals en functionarissen.

"Vanaf het moment dat wij in Italië aankwamen" - zo vervolgt de kapitein - "kwam er geen einde aan

ot bekend bewust en heeft allen

estellen die hebben deel-
 Joegoslavië voelen zich
 ersers van het luchtruim.
 ondergeschikt zijn aan de
 digen de NAVO ervan het
 ri te belonen met eervolle

de vernederingen en belodigingen.
 Alleen de Noordamerikaanse ge-
 neraals delen de bevelen uit en
 niemand anders. Wij tellen ab-
 soluut niet mee, net als onze
 vervangers. Maar er valt nog meer
 over te zeggen. Er wordt beweerd
 dat een aantal missies zijn voor-
 bereid en uitgevoerd door Spaanse
 commandanten en piloten. Leugens
 en nog eens leugens. Zonder een
 enkele uitzondering zijn al onze
 missies door de Noord-Amerikanen
 voorbereid. Sterker nog, zij zijn
 allen in detail gepland, inclusief de
 vliegtuigen, doelen en soort munitie
 die moest worden afgevoerd. Wij
 hebben nooit iets beslist en onze
 missies beperkten zich tot het vlie-
 gen over de grenzen van
 Macedonië, Albanië, Bosnië and
 Slovenië."

Leugens van de regering

Alle van de in Aviano gesta-
 tioneerde piloten van de vervan-
 gende ploeg hebben een schoon
 geweten, aldus de legerleiding. "Tot
 vervelends toe wordt geschreven
 dat de patriotische Spaanse piloten
 zich concentreren op de complex-
 iteit van hun missies. We hebben
 echter zoveel fouten en leugens
 gezien, dat we hebben besloten
 geen krant meer te lezen. Onze
 woede is groot. De premier, de
 Minister van Buitenlandse Zaken en
 de Minister van Defensie liegen
 constant als ze over de oorlog
 praten. Enkele van ons hebben een
 andere mening en denken dat de
 politici zichzelf gewoon niet in-
 formeren, omdat de Noord-Ameri-
 kanen, - het Witte Huis, het Penta-
 gon, de CIA, - de ambassade of de
 militaire voorlichtingsdienst geen
 informatie verschaffen. Hoe moeten
 zij zich informeren als zelfs onze
 elgen Javier Solana zich niet van
 alle feiten op de hoogte stelt.
 Solana is een marionet van de
 Yankes en is om die reden ook op
 die post terechtgekomen. Hij volgt
 braaf de orders van generaal Wes-
 ley Clark op."

Wat betreft de manipulatie van
 de informatie over deze oorlog zegt
 kapitein de la Hoz dat "niemand
 iets heeft gezegd over de incidenten
 die in Aviano hebben plaatsge-
 vonden, over de rampzalige onder-
 houdsstatus van de Spaanse ma-
 chines en over de constante verne-
 deringen die wij ons moesten laten
 welgevalen. Niet dat we kanonnen-
 vlees zijn. Nee. We zijn niets. Wat
 betreft de verliezen die zijn geleden
 die niets met de gevechtshandelin-
 gen te maken hebben: geen woord.
 Van niemand!"

Voor het kiezen van verkeerde
 doelen is volgens de Spaanse mili-
 tairen geen excuus te vinden. "We
 weten echt wel dat we in een con-
 flict interveniëren waar de meer-
 derheid van de Spaanse bevolking
 tegen is. Wat in geen enkel bericht
 wordt vermeld, is dat wij Span-
 jaarden, Nederlanders, Por-

tugezen...dat wij er alleen maar zijn
 als dekmantel voor de Noordameri-
 kaanse generaals die deze oorlog
 regelden. Er is niet een commentator
 die ook maar een flauwe notie heeft
 van wat zich in Joegoslavië afspeelt.
 Het hele land wordt vernietigd,
 nieuwe wapens worden getest, ze-
 nuwgasen, mijnen aan parachutes,
 bommen met uranium, zwarte na-
 palm, sterilisatie-chemicalien,
 vergiftiging van gewassen en wa-
 pens waar we tot op heden nog niets
 van weten. De Noord-Amerikanen
 begaan een van de ernstigste mis-
 drijven tegen de menselijkheid. Veel
 slechts zal in de toekomst boven
 water komen, omdat volgens Britse
 en Duitse officieren deze oorlog als
 doel heeft de Europeanen voor lange
 tijd te verdelen en ons ondergeschikt
 te houden aan Amerika."

Daarom is kapitein Martin de la
 Hoz woedend als er wordt gesproken
 over de kosten van deze oorlog, er
 mag geen twijfel over bestaan dat de
 militairen die in Aviano gestatio-
 neerd zijn grote bonussen ontvan-
 gen: tot vijf maal het normale salaris.

"Men zou kunnen stellen dat wij
 tevreden zouden moeten zijn met wat
 deze oorlog ons economisch heeft
 opgeleverd, maar dat is niet juist,
 het is slechts een zoethoudertje.
 Deze oorlog zal Spanje heel veel
 geld kosten, meer dan wat de afgelo-
 pen vijf jaar aan cultuur is besteed.
 Bovendien, niemand praat hierover
 met het oog op de aankomende
 verkiezingen, maar we zullen het
 over een aantal maanden in onze
 portemonnaies voelen. Deze oorlog
 is slechts een Yankee-oorlog, maar
 wij allen zullen betalen. Wat ik
 allemaal heb gezegd is niet bedoeld
 om mijzelf vrij te pleiten voor waar
 ik aan heb meegedaan. Nooit zal ik
 kunnen vergeten wat een van de
 grootste barbaarse daden uit de
 geschiedenis is."

(Uit het Spaanse weekblad "Articulo
 20" (Artikel 20, vrijheid van mening-
 tuiging als grondrecht?), nummer 30,
 van 14 Juni 1999, over de NAVO-
 bombardementen tegen Joegoslavië
 en de rol van de Amerikanen bij het
 maken van alle besluiten.)

1-7-99

Le Nouvel OBSERVATEUR:

Americans Hit Unplanned Targets

To contain General Wesley Clark and the Pentagon; this was the French political authorities' obsession throughout the campaign. "At the start we discovered from the radio and on CNN that the Americans had hit targets not envisaged by NATO plans." A senior French military official said. "The USAF refused to abide by phases one, two, and three. It intended to hit military and political targets everywhere." Another French official added: "We were on the verge of an open clash with Washington. Moreover, we had opted for a subtler strategy..."

It was decided in Paris to keep a close eye on the USAF. "Our drones, our Mirage IV reconnaissance aircraft, our AWACS, and our Helios enabled us to follow US operations very closely." A French official added: "There were other techniques for knowing where they were making their strikes. For instance, the Americans often asked us to refuel them in flight. For this purpose they had to say where their aircraft were going." At the same time the USAF kept aircraft specially tasked with recovering any US pilots landing in Kosovo or Serbia. This salvage team also had to be kept fueled. The Americans entrusted this mission to French Puma helicopters. "In order for us to be able to do what was asked of us," sources in Paris explained, "the Americans had to give us some indications of their bombers' destination. This was very valuable information..."

Trials of Strength Between Clark and Elysee

After some 10 days the French showed Wesley Clark that they knew a great deal about the unauthorized strikes. They demanded the right to monitor USAF bombardments. In exchange they agreed to allow the Atlantic Council to approve phases "2 plus" and even "2 plus plus" -- that is, authorization to hit several civilian-type targets.

The trial of strength between Mons -- Clark's headquarters -- and the Elysee [French President's Office] began. Several times a day the French Defense Minister received a list of all the bombardments planned in the coming hours, including those carried out by the Americans. In the event of "contentious" targets, Jacques Chirac's personal chief of staff would be alerted, and often even Jacques Chirac himself. According to a US NATO official, "sometimes our aircraft would circle over their targets awaiting a go-ahead from Chirac. They would be refueled in flight, and when the Elysee said 'no' the pilots would return empty handed and maddened with rage."

It was Montenegro that France was particularly keen to spare. Apart from Podgorica airport, where Serbian MiGs went to seek protection, Jacques Chirac, in coordination with Lionel Jospin, rejected all targets on Montenegrin territory. "Ours was a very awkward position," a French official recounted. "From the very first days we had to persuade Clark not to bomb the Serbian navy moored near the Montenegro coast, and particularly two submarines that could threaten the allied forces in the Mediterranean. As you can imagine, it was not easy." France also opposed strikes against Montenegro's coastal defenses. It was special forces that put them out of action.

Last, and above all, Paris rejected the bombardment of the port of Bar, via which a large proportion of the fuel bound for the Serbian Army passed. "The Americans and British were shocked," a senior official in Paris said. "Not only did we refuse to touch that port, but for a long time we opposed any oil embargo on Serbia."

At the Washington summit at the end of April the French came under pressure. In order to dry up the flow of fuel they at last proposed strikes on the eight bridges that link Serbia to Montenegro. "But, strangely, one French general explained, 'this 'caging' strategy was not fully implemented by Clark."

Then came the "battle of Belgrade." "Clark wanted to hit a maximum number of symbolic targets in the Serbian capital," A NATO official explained. "And Paris did its utmost to prevent it." As we know, the Elysee would not agree to the destruction of the city's bridges. The Americans submitted their first request to hit the Serbian television building on 5 April. French chief of staff general Kelche immediately conveyed his reservations to Jacques Chirac and Lionel Jospin — particularly on account of the presence of an Orthodox church at the foot of the tower. Paris did not yield until three weeks later. There were a dozen casualties.

"The French resisted for several weeks over the Milosevic mission, too, then they said 'yes,'" a NATO general said. "Phase three was total war," a French military official explained. "Without, or almost without, any limitation on collateral damage..." Generals in Brussels claim that France's reservations prolonged the Kosovars' suffering by several weeks. Who knows?

Public Opinion Needs To Be Worked on Too

Throughout the conflict political leaders feared losing the support of their public. Over the weeks NATO refined its communication strategy, which was very fragile to start with. "During the first few days we were unable to secure precise information from the military. We had to fabricate. It was terrible," a NATO official said. Then the machinery went into action. Each of the alliance countries received a confidential bulletin from Brussels with a view to coordinating national propaganda topics. "We had a fairly effective tactic for dealing with errors," a NATO general explained. "Most frequently we knew the precise causes and consequences of such actions. But in order to calm the public we would say that we were conducting an inquiry, that there were many hypotheses. We would only reveal the truth a fortnight later, once it no longer interested anyone. Public opinion needs to be worked on, too."

Milosevic's Stroke

Four rumors (at least) worried Western leaders to varying degrees. "First there was the announcement of the death of certain Kosovar

leaders. This was simply a mistake on the part of Britain's MI6 and Germany's BND," a French secret service official explained. Next several intelligence agencies made it known to political decisionmakers that according to some of their sources Milosevic was seriously ill. He had supposedly suffered a stroke and would soon be going to China for treatment. Intelligence specialists examined the few video recordings showing the Serbian despot. They thought they could see a certain degree of stiffness in his right arm, which might have lent credit to the rumor. The rumor -- perhaps true -- is still circulating.

The bombing of the Chinese embassy obviously sparked all sorts of rumors. At the beginning the most persistent one was that there had been a conspiracy on the part of the Serbs, who supposedly "highlighted" the building at the moment a US B2 overflew it. After three days, on 11 May, to be precise, the French intelligence services made it known to the political authorities that they did not believe this. In the meantime the French military staff closely examined the list of targets "proposed" each day during the week preceding the error: "The coordinates of the embassy featured there several times. But always with the wrong identification. As far as we are concerned, that huge mistake really was a case of mistaken identity." One NATO general said: "As far as I know, the US maps were well up to date. In fact that evening Clark wanted to hit a 'mobile target,' that unfortunately passed in front of the embassy." Is this the truth? It remains a mystery...

Last -- and this is the unconfirmed report that most worried Western military leaders -- the Russians or Belarusians apparently supplied Serbia with a large quantity of antimissile batteries during the conflict. "This was the result of a top-secret barter," a French official said. "According to several diplomatic dispatches, the debris of an F117 brought down by the Serbian DCA was given to the Russians, who in exchange provided Belgrade with antiaircraft equipment."

DE VREDE VAN **Piloot Martin****'Ik ga geen risico's nemen'**

Van onze verslaggever
Stuven Ramdharie

LEEWARDEN

'Sorry', zegt hij met een rood hoofd. Martin (30) verontschuldigt zich dat hij zo sarcastisch wordt. En dat hij zo narrig reageert. 'Bij dit doel', merkte hij zo net nog verontwaardigd op, wijzend naar de video-beelden van een Nederlands bombardement, 'was beslist geen schuilplaats voor kinderen in de buurt.'

Een van de meest ervaren vliegers van de Koninklijke Luchtmacht is gepikeerd.

Gepikeerd over de vraag waarom NAVO-vliegers zoals hij tijdens Allied Force toch van zo grote hoogte bombardeerden waardoor de kans op 'missers' op de grond toenam. Gepikeerd over de vraag of hij eigenlijk niet meer risico's had moeten nemen om zo burgerslachtoffers te voorkomen.

'Had u liever dat vijf van mijn collega's naar huis kwamen tussen een aantal planken?', vraagt hij in een zaaltje op de vliegbasis Leeuwarden. 'Als ik oorlog kan voeren zonder mij moedwillig in gevaar te brengen, dan doe ik dat.'

Martin heeft een fragment laten zien van een bombardement door een Nederlandse F-16-vlieger op een brug bij Nis terwijl een Joegoslavische automobilist net de brug oprijdt. 'De keuze tussen de veiligheid van deze vlieger, of die van mij, en die van de autobestuurder is gauw gemaakt. Mijn ouders weten wel wat die keuze moet zijn.'

De oorlog is voorbij, zijn collega's zitten met vrouw en kinderen aan het strand van Mallorca en hij vertoeft straks weer op zijn Amerikaanse luchtmachtbasis. Martin, tijdelijk 'uitgeleend' aan het Amerikaanse 69ste 'Werewolves'-squadron, wil duidelijk niet wat anders bezig zijn dan Kosovo. 'Ik heb er even afstand van genomen, ik wil aan andere dingen denken.'

Piloot Martin.

FOTO HARRY COCK

Ik wil rust hebben, alles verwerken. En aandacht besteden aan de mensen van wie ik houd.'

Hij is de eerste Nederlandse F-16-vlieger die van de Koninklijke Luchtmacht mag praten over de bombardementen op Joegoslavië. Wel onder een andere naam, vanwege veiligheidsoverwegingen. De angst voor represailles tegen de ruim tachtig Nederlandse vliegers die aan Allied Force meededen, is groot bij de luchtmacht.

Opvallend beheerst vertelt Martin over aanvallen op vliegvelden, olie-opslagplaatsen, bruggen en bunkers in verlaten weilanden. En over de NAVO-missies die misgingen. Ruim dertig missies vloog hij vanaf 27 april tijdens werkdagen van zo'n twaalf uur. Daarna eten, wassen en slapen. Wekenlang. 'Naar het werk gaan', zo noemt hij de dagelijkse gang naar het Joegoslavische strijdtonel.

Het was een voortdurende strijd om te overleven in een oorlog die door de NAVO op grote hoogte werd gevoerd om zo eigen slachtoffers zoveel mogelijk te voorkomen.

Martin: 'Oorlog voor ik zo onerlijk mogelijk. Ik wil geen gelijke strijd. We zijn niet aan het boksen, ik ben geen computerspelletje aan het spelen. Ik wil overleven. U wilt niet weten hoe vaak op mij is geschoten. Er zijn genoeg *close calls* geweest. Dat je een raket moet ontwijken die je binnen vijf seconden kan raken. Om missers te voorkomen, was ik best bereid geweest lager te vliegen. Maar ik ga geen risico's nemen. Beslist niet.'

Hij en de andere vliegers zagen op de basis Amendola de tv-beelden van gebombardeerde treinen, bussen en konvooiën. De automobilist die op de brug omkwam, ontdekten de vliegers pas nadat de opnamen van de aanval op de basis werden bekeken. De bom werd op een afstand van vijftien kilometer en een hoogte van zeven kilometer afgeworpen. Daarna duurde het nog 22 seconden voor de brug werd opgeblazen.

Martin: 'Wat hier gebeurde is te vergelijken met een kind dat plotseling opduikt op de weg. Je weet gewoon niet dat in 22 seconden nog iemand over de brug komt. Die auto had pech. Als je elke dag eraan denkt dat dit je kan overkomen, kan je niet meer doen wat je moet doen. In elke oorlog vallen burgerslachtoffers, het is enorm sneu. Je verwerkt het maar je kan er gewoon niet dagelijks bij staan.'

Dat doet hij nu dus ook niet. Sinds hij ruim een week geleden terugkeerde, heeft hij zich nauwelijks meer in 'Kosovo' verdiept. Martin: 'Ik zit echt niet elke dag naar CNN te kijken. Die jongens op Mallorca, of waar ze ook zitten, ook niet. Ik houd mij ook niet bezig met de laatste berichten dat de NAVO-toestellen veel nepdoelen hebben geraakt. Als vlieger voel ik mij nu echt niet lullig. Ik viel aan wat mij was opgedragen. Het was business.'

10-7-99

Een kielekiele campagne

De restanten van de Zastava autofabriek in Kragujevac, Servië. De fabriek werd begin april getroffen door NAVO-bommen. Volgens de Servische autoriteiten zijn daarbij meer dan honderd burgers om het leven gekomen. Foto: Rika Ueno / Sygma / ABC Photo

Operatie Allied Force gaat volgens velen de geschiedenis in als de eerste oorlog die alleen met een luchtcampagne is gewonnen. Maar hoeveel effect hebben de luchtaanvallen werkelijk gehad op het vredesakkoord? Een reconstructie van een wankel coalitie-oorlog.

Menno Stekete

Op de NAVO-hoofdkwartieren hadden ze er met groeiende ergernis naar zitten kijken: die grootschalige popconcerten in de straten van Belgrado. Ze toonden aan dat Allied Force alles behalve goed verliep. Want zolang de bevolking nog tijd en zin had om te hossen op de Servische *turbofolk* had de politieke leiding ook niets te vrezen. President Milošević werd door zijn eigen bevolking niets verweten, omdat er blijkbaar niets te verwijten was. „We begonnen de bombardementscampagne als een soort Vietnam”, zegt een ingewijde Brusselse NAVO-luchtmacht-officier, een kolonel, doelend op de exemplarisch zwakke strategie waarmee de Amerikanen de oorlog in Indo-China voerden. Hij wil anoniem blijven – zelfs de identiteit van de piloten, veel lager in de hiërarchie van de alliantie, wordt geheim gehouden.

Dat de bommen en kruisraketten aanvankelijk te weinig naar de zin van de in dit verhaal aangehaalde uitvoerders van Allied Force uithaalden, was volgens hen het resultaat van een te omzichtig opgestelde, uitgeklede doel lijst. Iedere NAVO-partner mocht zich binnen de Noord-Atlantische Raad bemoeien met het selecteren van de doelen. Iedereen mocht roepen: dit wel, dat niet. En over alle te bombarderen doelen moest consensus bestaan. Het was de prijs van *coalition-warfare*, het oorlogvoeren met zoveel mogelijk partners. De eerste weken van Allied Force werden daarom alleen maar de luchtverdediging, wat munitie- en brandstofopslagplaatsen, een paar bruggen en allang geëvacueerde kazer-

nes getroffen. Belgrado was een soort *safe haven*. Er werden eerst zelfs geen Servische commandoposten gebombardeerd – iets dat iedere doctrine voorschrijft, omdat deze de knooppunten zijn in het zenuwstelsel dat strijdkrachten bestuurt. Allied Force begon volgens de strategie van de ‘graduele escalatie’ die sinds de jaren zeventig uit de militaire handboeken is geschrapt. Dat wil zeggen: de Amerikaanse handboeken, want vooral de VS heugden zich ‘Vietnam’.

De NAVO-opperbevelhebber, de Amerikaanse landmachtgeneraal Wesley Clark, zei tegen de *Washington Post* van 28 juni dat de luchtoorlog om ‘Kosovo’ een schoolvoorbeeld was van hoe politieke terughoudendheid een bombardementscampagne kan ondermijnen. Luchtmachtgeneraal Michael Short, die het lutoffensief had georkestreerd, zei tegen dezelfde krant het centrum van Belgrado, als het aan hem had gelegen „al op de eerste nacht een bezoek te hebben gebracht”.

Pas begin mei, toen ook buitenhuizen van de president, de ondernemingen van zijn medewerkers en de civiele infrastructuur werden gebombardeerd, werd ook Milošević getroffen. Niet zozeer door de vernieling van het onroerend goed op zijn naam, maar door onrust in de eigen gelederen. De inwoners van Belgrado hadden wel wat anders aan hun hoofd dan optredens bij te wonen. Want vanaf 2 mei ontdeedden door de onderbroken stroomvoorzieningen de vrieskasten, werd een maximum van één brandend peertje per huishouden gesanctioneerd – en moest het bier lauwwarm worden gedronken. Op 10 mei doet het Servische leger

alsof het zich terugtrekt uit Kosovo, omdat het uCK verslagen zou zijn. Op 14 mei riepen zelfs de twee burgemeesters van Cačak en Niš president Milošević op het kort daarvoor gelanceerde plan te accepteren van de groep van acht economisch machtigste landen, de G8.

Het één-twee van diplomatie en escalerende bombardementen leek succes te boeken. Op 19 mei doken verhalen op dat duizenden reservisten en dienstplichtigen waren gedeserteerd. Hoge, Milošević-getrouwe militairen probeerden de gemoederen te sussen. Milošević leek nu ook zelf kwetsbaar voor datgene waarin hij zich talloze keren een meester had betoond: het exploiteren van onenigheid bij de tegenstanders. Na een dozijn diplomatieke missies en 37.465 bombardementsvluchten lag er een akkoord.

De betrokkenen die vanuit de NAVO-hoofdkwartieren de elf weken durende bombardementscampagne tegen Joe-

goslavië van dichtbij hebben meegemaakt, kijken opgelucht, maar met gemengde gevoelens terug op de eerste ‘oorlog’ van de verdragsorganisatie. „We begonnen inderdaad als Vietnam”, vindt ook een andere, eveneens anonieme NAVO-officier, een overste. „Maar we eindigden zoals het moest: als een Golfoorlog, grootschalig en beslissend.” De Serviërs trokken zich uiteindelijk terug uit Kosovo. Zonder inzet van NAVO-grondtroepen. Allied Force was wat dat betreft onmiskenbaar een succes. „Maar het was wel wat je noemt een *shaky campaign*.”

Iedere vijand heeft een *center of gravity*, een zwaartepunt, dat volgens het officiële woordenboek van het Amerikaanse ministerie van Defensie is gedefinieerd als: die karakteristieken, ca-

paciteiten of locaties waaraan een militaire macht de bewegingsvrijheid, fysieke kracht of wil tot vechten ontleent. Iedere strategische bombardementscampagne is gericht tegen dit zwaartepunt, de Achilles-hiel van de vijand. In de Tweede Wereldoorlog lag dat zwaartepunt in de Duitse oorlogsindustrie, tijdens de Golfoorlog in Bagdad. Anders lag het bij de oorlogen in Korea en Vietnam. Bij die conflicten lag het *center of gravity* in China en de Sovjet-Unie, waar een eindeloze stroom manschappen en materieel vandaan kwam. Maar doordat die zwaartepunten om politieke redenen niet konden worden gebombardeerd, bleef de overwinning uit.

Bij Allied Force lag het *center of gravity* in het hart van de Joegoslavische natie, bij het moreel van de bevolking in Belgrado in het algemeen en president Milošević in het bijzonder. De NAVO schakelde elektriciteitscentrales uit, bombardeerde de industrie, olie-op-

slagplaatsen en civiele communicatieknooppunten. Maar dat moreel werd dus in de eerste fase van het lutoffensief niet gebroken. Alleen Milošević kan antwoord geven op de vraag of Allied Force de eerste oorlog was die met uitsluitend het ‘luchtwapen’ is gewonnen. Maar het kan veilig worden geconstateerd dat de escalatie van de bombardementscampagne een patstelling – ‘Korea’, ‘Vietnam’ – minder waarschijnlijk heeft gemaakt.

De doel lijst die door het Brusselse hoofdkwartier werd opgesteld, was volgens deze NAVO-zegslieden zo beperkt dat er op een kwaad moment geen geschikte nieuwe doelen meer over waren: de doelen die mochten worden bestookt waren allemaal getroffen. Het is dat het slechte weer de jachtbommenwerpers al aan de grond hield, anders waren veel toestellen letterlijk

10-7-99

'doelloos' op hun Italiaanse bases en vliegdekschepen voor de kust blijven staan.

In tegenstelling tot de Golfoorlog, waarin de 'politiek' de militairen de duidelijk omschreven opdracht gaf om de Iraakse troepen uit Koeweit te verdrijven, bleef de politieke inmenging gedurende Allied Force tot het einde toe groot. En de nationale richtlijnen verschilden per NAVO-partner. Ook de Spanjaarden, de Duitsers en zelfs de niet als terughoudend bekend staande Britten vielen niet aan als er maar de geringste kans op *collateral damage* was - burgerslachtoffers of andere onbedoelde schade.

Ook werd vermeden politieke brokken te maken: sommige landen verboden hun luchtmachtcontingenten bijvoorbeeld om mee te doen met het bombarderen van een vliegveld in het neutrale Montenegro - dat uiteindelijk door onder andere Nederlandse F-16's werd aangevallen. Italianen wilden

geen doel bombarderen als zich binnen een straal van anderhalve kilometer huizen bevonden - bang voor de binnenlandse politieke kritiek op burgerdoden.

De enige NAVO-partner die zich - in beperkte mate - kon onttrekken aan de plicht tot consensus waren de Verenigde Staten. In het *Combined Operations Center*, het hoofdkwartier in het Italiaanse Vicenza van waaruit de vliegbevingen van Allied Force werden gecoördineerd, was er iedere dag een 'US-only-uurtje' waarbij het commandocentrum verboden gebied was voor de andere NAVO-partners. 'Kosovo' legde de paradoxale situatie binnen de alliantie weer eens bloot, waarin de Amerikanen hameren op 'coalitie-oorlogvoeren', terwijl ze intussen als een kloek over de eigen *hightech*-kuikens vaken, zoals de spionagesatellieten, surveillancevliegtuigen en andere inlichtingenmiddelen.

De kloof tussen de Europese NAVO-partners en de VS was niet uitsluitend kwalitatief. De VS brachten zo'n vier-vijfde van de vliegtuigen in die een evenredig aantal missies vlogen op het totaal aan uitgevoerde missies. Het was overigens tijdens het 'US-only-uurtje' dat de Chinese ambassade in Belgrado werd getroffen door vijf bommen, afgevoerd door een slecht voor radar zichtbare B-2A bommenwerper. Vertegenwoordigers van de andere lidstaten begrepen pas dat er iets goed mis was gegaan toen ze de Amerikanen bleek en gespannen het operatiecentrum uit zagen komen.

Maar begin mei werd alles anders. Doordat ook de politici nu meenden dat Allied Force niet het gewenste resultaat had, werden veel restricties opgeheven. De Amerikaanse aanpak, de 'Powell'-doctrine, vernoemd naar de architect van de overwinning tegen Irak in 1991 die voorschreef dat oorlogen vanaf dag één met een grote overmacht aan middelen moeten worden gevoerd, kreeg nu de overhand. „Het conflict in Kosovo,” zei de Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Joschka Fischer, tijdens een persconferentie nadat Joegoslavië akkoord was gegaan met vredesvoorstellen van de G8, „was een exercitie in Europese besluiteloosheid en onvermogen.”

Behalve vooral symbolische doelen, waarvan dus, getuige de straatfeesten, weinig mensen in Joegoslavië onder de indruk raakten, werd nu veel meer civiele infrastructuur verwoest. De lijst die de Noord-Atlantische Raad liet tekenen en naar Vicenza stuurde, was nu veel langer. Zelfs het hotel 'Joegoslavië' in het centrum van Belgrado waarin militieleider Arkan - „Die man begon heel erg te irriteren”, merkt de kolonel op - zijn hoofdkwartier had gevestigd, werd bij een nachtelijk bombardement geraakt.

Dat ook bruggen in het hele land, zoals bij Novi Sad op honderden kilometers afstand van Belgrado, één voor één de rivier in werden gegooid had volgens de NAVO-doctrine een goede reden. Eén van beide ingewijden: „In de eerste plaats maken zulke aanvallen iedereen, burgers én militairen, duidelijk dat het hele land kan worden getroffen. *You can run, but you can't hide*. En ten tweede ergert het de bevolking die een eind moet omlopen of de boot moet nemen om 's ochtends naar de markt te kunnen. Noem het psychologische oorlogvoeren.” Dat daarbij af en toe burgerslachtoffers vielen werd als 'betreurenswaardig bedrijfsrisico' gezien. Maar dat leek vooral voor grote blunders te gelden.

Een trein en een paar bussen werden abusievelijk door NAVO-bommen getroffen. Maar piloten zeggen dat ze bruggen juist overdag moesten treffen, omdat dan de kans op burgerslachtoffers relatief groter was. Bij zo'n aanval op een brug in het centrum van Niš trof een lasergeleide bom een rijdende auto. „De beslissing om ons overdag te laten bombarderen, werd 'hogerop' genomen”, zegt een piloot. En hogerop „nam ook de verantwoordelijkheid voor alle *collateral damage*”.

Nu won Allied Force aan tempo en waren er steeds meer doelen om aan de beschikbare toestellen toe te wijzen.

Zo'n doellijst verschilt niet veel van een uitgebreide boodschappenlijst. De doelen werden op foto's aangegeven, inclusief de geografische coördinaten, het risico met betrekking tot burgerslachtoffers en sommige bijzonderheden, zoals het aantal arbeiders dat overdag in fabrieken werkte. Tussen de te bombarderen doelen waren prioriteiten aangebracht, waarna deze werden toegewezen aan de beschikbare vliegtuigen. Een officier over dit vluchtschema dat in jargon de *Air Tasking Order* heet: „Alle moeilijk te raken, of goed verdedigde doelen, gingen naar de beste vliegtuigen met de meest getrainde, *shit-hot*-piloten, meestal Amerikaanse F-15E's.” Belgrado werd praktisch uitsluitend door Amerikaanse toestellen aangevallen. Minder ervaren vliegers van de 'armere' NAVO-lidstaten kregen makkelijker missies, zoals het bombarderen van immobiele, onbemande en onbeschermde radarwaarschuwingstations.

De Joegoslavische troepen in Kosovo kwamen nu meer onder vuur te liggen - iets waarvan één ondervraagde, een luchtmacht-officier, niet was gecharmeerd. Deze eenheden, zegt hij, maakten geen onderdeel uit van het *center of gravity*. „Het heeft alleen zin om een ingegraven landleger aan te vallen als je de weg wilt vrijmaken voor de eigen oprukkende grondtroepen. Bovendien kun je ze niet goed vinden als je zelf niet op de grond aanwezig bent.” Viersterren-landmachtgeneraal Clark was echter niet gevoelig voor deze overwegingen, zoals die ook werden geformuleerd door Michael Short. Ook speelde mee dat de publieke opinie in de NAVO-lidstaten resultaat wilde zien: het materieel van de Servische troepen die Albanese Kosovaren - in het beste geval - over de grens hadden gejaagd, moest vernietigd.

Het Joegoslavische leger had zich direct over het hele land verspreid toen duidelijk was geworden dat de NAVO zou gaan bombarderen. En Joegoslavië is een groot land om verstoppertje in te spelen. In Kosovo gebruikte het iedere denkbare misleidingstactiek: kartonnen tanks, vliegtuigen die waren nagebouwd van boomstammetjes of onder de staart van veel grotere burger-vliegtuigen waren geparkeerd en triplex vrachtauto's met een potkachel erin die een draaiende motor moest simuleren. Artilleriestellingen bleken, toen KFOR-eenheden eenmaal Kosovo binnenreden, te hebben bestaan uit loopgraven met schuin eruit stekende regenpijpen. Dát de Serviërs gebruik-

10-7-94

maakten van nep tanks was al bekend vanaf het moment dat de pantservoertuigen op de korrel werden genomen.

Er is gezegd dat al die aanvallen op het legermaterieel in Kosovo door al deze op Sovjet-leest geschoeide misleidingstactieken, de zogeheten *maskirovka*, weinig effect hebben gehad. Niet 122 tanks, zoals NAVO-woordvoerders aanvankelijk op hun scorekaart had-

Piloten moesten
bruggen overdag treffen,
omdat de kans op
burgerslachtoffers dan
groter was

den afgevinkt, maar eerder anderhalf dozijn zouden, zoals NAVO-zegslieden officieus toegeven, werkelijk zijn vernietigd.

De overste: „Vroeg of laat zie je het verschil en gooi je uitsluitend bommen af op het echte materieel. Als we vijf procent op *decoys* hebben afgeworpen is het veel.” Misleiding, zeggen beide officieren, kan tactische waarde gischt vlak betekent deze trukendoos slechts uitstel van executie. Tijd speelt in het voordeel van de invaller. Dat wil zeggen: zolang een coalitie bijeen wordt gehouden.

De Servische strijdkrachten hadden zelf ook niet alle vertrouwen in deze misleiding: veel materieel werd voortdurend verplaatst. Van boerderijen naar kloosters en van grotten naar reeds gebombardeerde loodsen. Dat hadden ze van de Irakezen geleerd, die hun MiG's en ander waardevol materieel bij de bombardementen tijdens de Golfoorlog tot die van operatie Desert Fox afgelopen december wel een paar keer per dag verplaatsten.

Hoe de luchtcampagne is verlopen en hoe die wellicht had moeten verlopen, is sinds gisteren officieel onderwerp van onderzoek door het Amerikaanse ministerie van Defensie. Misschien concludeert het Pentagon wel dat Allied Force de eerste oorlog was die uitsluitend met het 'luchtwapen' is gewonnen. Maar daarover heeft alleen de Joegoslavische president Milošević het laatste woord.

Eigenlijk was het voor het Westen nog al onthutsend te zien wat zich na elf weken van bombardementen uit Kosovo terugtrok: 47 000 man, 220 tanks, ruim 300 pantservoertuigen met zo'n 300 stuks geschut, waaronder tien rakettenwerpers, en nog eens 400 met apparatuur beladen militaire vrachtwagens. Navo-opperbevelhebber Wesley Clark moest toegeven dat de militaire effectiviteit van de campagne geringer was dan men had gedacht: men had zo'n honderd Servische tanks uitgeschakeld. In militair-tactisch opzicht een bescheiden resultaat.

We kennen de discussie uit eigen land, de vraag naar de verantwoordelijkheid van schrijvers en intellectuelen in tijden van oorlog. De componist Peter Schat maakte vorige week in deze krant de balans op in een oorverdovend stuk vol klaoenstoten die de zege van de Navo verkondigden. De slachtoffers waren niet alleen de Servische verliezers maar ook menig schrijver en columnist, die het had bestaan de verkeerde zijde te hebben gekozen.

In Berlijn waren zulke tonen ook te horen en ze waren het luïdst toen de Hongaarse schrijver György Konrad het woord voerde en de Navo-interventie kritiseerde. Hier rolde (in de woorden van Peter Schat) geen kop, maar toch ten minste een reputatie en dat terwijl Konrad in Duitsland veel aanzien geniet als president van de Berlijnse *Akademie der Künste*.

'Ophouden' werd er tijdens zijn voordracht geroepen vanuit de zaal en toehoorder Daniel Cohn-Bendit, lijsttrekker van de Franse Groenen in het Euro-parlement en vanouds niet bekend om zijn Navo-sympathieën, maakte snauwende opmerkingen en wegwerpgebaren in Konrads richting.

György Konrad kreeg na afloop de opmerking toegesist dat zijn voordracht hem moest zijn toegefaxt door Milosevic en een Duitser stelde hem quasi-vriendelijk de vraag of hij soms familie had in de oude joodse gemeenschap in de Vojvodina, de noordelijke provincie van Servië; een vraag die het latente antisemitisme al wat minder latent maakte. Konrad had in essentie zijn oude argumenten herhaald. Dat deze oorlog niet is uitgebroken, maar (door de Navo) besloten. Dat men ook een ander besluit had kunnen nemen. Dat er dan minder doden zouden zijn gevallen. Dat de Navo niet bereikte wat ze wilde. Dat Kosovo in feite de Serviërs is ontnomen en aan de Kosovo-Albanen gegeven. Dat

een vreedzame coëxistentie tussen de beide bevolkingsgroepen in Kosovo onmogelijk is geworden. Dat het lelijke Servische nationalisme heeft plaatsgemaakt voor het even lelijke Albanese nationalisme. Dat nu ook de Albanen in Kosovo hun gewapende soevereiniteit willen. Dat de Navo nu, tegen haar wil, moet assisteren bij de etnische zuivering van Serviërs. Dat de Navo niet op Albanen zal schieten.

Dit zijn opvattingen die, zo bleek in Berlijn, niet op prijs worden gesteld. Oorlog voeren, zo lijkt het, is een aantrekkelijke optie geworden.

Het pacifisme is een lachertje geworden. Peter Schat citeerde instemmend de krijgskundige John Keegan: '(de overwinning van de Navo) betekent dat elke plek op aarde met nieuwe Milosevics voortaan dezelfde behandeling kan krijgen.' *Der frische, fröhliche Krieg* is terug.

„Nu de roze wolk van humanitaire goede bedoelingen is opgetrokken, tekent het ongeluk zich af", zei Konrad nog. Maar de humanitaire interventionisten hebben in het debat de overhand gekregen, en dan vallen ook volkenrechtelijke bezwaren in het niet. De Franse filosoof André Glucksmann vatte die houding kort samen: „Het volkenrecht is met het oog op de barbarij van de twintigste eeuw sowieso obsoleet geworden."

Hoe het verder moet, daarom ging het in Berlijn vooral. De sociologe Vesna Pestic, scheidend voorzitter van de oppositionele Servische Burgeralliantie, wees er op hoezeer Servië en zijn bevolking zijn verzwakt. „De mensen leven in een soort shock, er zijn geen ideeën, het is alsof we invaliden zijn, ons op kruiken moeten voortbewegen. We ontvangen geen salarissen meer, geen pensioenen, hoe moet dat verder gaan? Europa moet hier een beschavende rol op zich nemen. Men moet ophouden de Balkan te zien als een familielid voor wie men zich schaamt als hij voor de deur staat. We hebben een nieuw Marshallplan nodig."

11-7-99

In some ways, NATO's campaign against predominantly civilian targets was more effective than its campaign against military targets. It was much easier for NATO to hit a fixed target such as a bridge or a factory than a movable--and often camouflaged--target like a tank. Having traveled extensively around Serbia and Kosovo, I am reasonably confident that the number of Serbian civilian casualties was significantly higher than the number of military casualties. The official Serbian figure for their military casualties--576--may be too low, but NATO estimates of between 5,000 and 10,000 Serb soldiers dead are almost certainly too high. The Pentagon has pointedly refused to endorse this estimate and has refrained from issuing its own figures. My estimate, based on extrapolations from independent sources, is perhaps 1,600 civilian and 1,000 military casualties. (NATO estimates of as many as 10,000 Kosovo Albanians killed by Serbian forces and buried in mass graves seem reasonable to me, if a little on the high side.)

Some of the civilians killed by NATO died in attacks on factories or television stations--targets that can reasonably be described as "civilian." Others were killed in a string of embarrassing errors, ranging from the bombing of an ethnic Albanian refugee column in Kosovo to the mistaken targeting of the Chinese Embassy in Belgrade. The Pentagon has acknowledged 20 cases in which bombs or missiles went astray and killed civilians and another 20 cases in which the missiles hit the correct target but caused "collateral damage" to civilians in the vicinity. These figures seem low to me, and are impossible to verify, as the Pentagon has so far not released a detailed list of NATO errors.

18-10-94

Navo generaal Clark wilde aanval op Russische troepen

Navo Opperbevelhebber Generaal Wesley Clark heeft Britse en Franse troepen opdracht gegeven om de Russische troepen aan te vallen om te verhinderen dat zij direct na de terugtrekking van het Joegoslavische leger uit Kosovo, de luchthaven van Pristina Slatina konden innemen. De Britse opperbevelhebber van de Navo-grondtroepen in Kosovo, Generaal Michael Jackson, weigerde dit bevel met de woorden: "ik ga voor u geen Derde Wereldoorlog tegen de Russen beginnen". Het conflict werd door het Amerikaanse Newsweek naar buiten gebracht, minder dan een week nadat Clark te horen had gekregen dat hij volgend voorjaar zou worden vervangen. Deze beslissing komt volgens velen vanwege de voortdurende confrontaties met de militaire en politieke leiders in Washington over de wijze van oorlogvoering tegen Joegoslavië.

In het Newsweek artikel wordt gezegd dat Clark er op gebrand was te verhinderen dat de Russische troepen de luchthaven van Pristina innamen. Hij gaf opdracht met luchtlandingsstroepen de luchthaven te bezetten. Na de weigering van Jackson gaf een gefrustreerde Clark opdracht aan Admiraal James Ellis Jr., het hoofd van het Zuidelijk Commando van de Navo om met helikopters de landingsbanen te bezetten om daarmee te verhinderen dat Russische Iljushin transportvliegtuigen konden landen. Ook Ellis weigerde het bevel uit te voeren, omdat Jackson er tegen was. De zaak werd voorgelegd aan Londen en Washington en Jackson kreeg uiteindelijk de steun. De orders van Clark werden ongedaan gemaakt.

Volgens het Britse persagentschap ITN, stonden Amerikaanse helikopters en Franse en Britse troepen in Macedonië al klaar om aan te vallen, wanneer Jackson het bevel niet had

tegegehouden. Een militaire bron verklaarde tegenover de Washington Times dat nadat de Russische troepen de luchthaven bereikt hadden, Clark opnieuw de KFOR-troepen opdracht gaf om met tanks en pantservoertuigen de luchthaven te bezetten om verdere Russische aanvoer te verhinderen. De bron vermeldt verder dat Jackson weigerde omdat hij uit Londen bezwaren te horen kreeg over tankmanoeuvres, dicht bij de Russische troepen. 12 dagen later, op 24 juni, kwam Clark in Kosovo en volgens de Britse Sunday Times beklagde Clark zich niet alleen over de weigering, maar ook dat Jackson het meningsverschil via de politieke kanalen had uitgespeeld. Bij die gelegenheid zou Jackson de woorden over de Derde Wereldoorlog hebben geuit.

Op 11 en 12 juni namen 200 Russische troepen de luchthaven Slatina in, nog voor de Navo-troepen waren gearriveerd. Washington was zeer bezorgd over deze manoeuvre, maar wilde de zaak niet hoog spelen. De Clinton-regering prefereerde het geschil via diplomatieke kanalen, inclusief het intrekken van IMF-leningen, te regelen. Tegelijkertijd werden Hongarije en Roemenië ervan 'overtuigd' dat hun luchtruim voor Russische vliegtuigen moest worden gesloten, om zo de Russische bevoorradings te verhinderen.

Het is niet geheel duidelijk of Clark gesteund werd door Washington, maar er waren vermoedens van wel, vooral bij een deel van de Europeanen. Jonathan Eyal, directeur voor onderzoek aan de 'Royal United Services' in Londen verklaarde: "Het is gemakkelijk om de schuld bij Clark te leggen, maar ik betwijfel ten eerste dat hij het risico heeft genomen zonder Amerikaanse steun". Volgens Eyal vormde het dispuut over een mogelijke aanval op de Russen "de

meest gevoelige en minst besproken episode tussen de VS en de Europeanen" en "zou het de ernstigste diplomatieke crisis sinds het einde van de Koude Oorlog" hebben veroorzaakt.

Binnen het establishment van de Amerikaanse buitenlandse politiek waren zeker figuren die voor een confrontatie waren. Voormalig Nationale Veiligheidsadviseur Zbigniew Brzezinski schreef op 14 juni in een column in de Wall Street Journal dat de Navo de Russische machtspolitiek moest stoppen. Kennelijk hebben functionarissen van het Pentagon en het Witte Huis meer geluisterd naar de Britse waarschuwing dat een confrontatie met de Russen, nog steeds bewapend met nucleaire wapens, niet wenselijk was.

Gedurende de oorlog zijn er regelmatig confrontaties tussen Clark en de militaire en politieke leiding geweest, met name met het Pentagon. Clark wordt gezien als een 'politiiek generaal' van de minister van Buitenlandse Zaken, Madeleine Albright. Hij was voorstander van het meest agressieve militaire optreden, ongeacht de slachtoffers aan burgers en aan Navo-zijde zelf en de politieke consequenties voor vooral Europa, waar de regeringen van Griekenland, Italië en Duitsland in groot gevaar kwamen vanwege de groeiende anti-oorlogsbeweging.

Al eerder, voordat de Navo met de bombardementen begon, kwam Clark in conflict met defensie-minister William Cohen omdat hij wilde dat de Verenigde Staten de vermeende Servische massamoord bij Racak zou aangrijpen om onmiddellijk een lucht-aanval op Joegoslavië uit te voeren. De politieke leiding in Washington prefereerde Milosevic eerst met een ultimatum te confronteren

weerbatterijen en kazernes geen indruk maakte op zijn tegenspeler Milosevic. Daarom vroeg hij Washington toestemming om de ministeries van Defensie en Binnenlandse Zaken, hartje Belgrado, aan te pakken. Ook wilde hij meer vrijheid om zogenaamde fase-3-doelen te bombarderen. Dat waren de industriële en economische doelen. Maar Clinton en Cohen wilden die bevoegdheid niet zomaar uit handen geven. Ze hadden immers plechtig verklaard dat er geen oorlog tegen het Servische volk gevoerd werd en dat de bommen alleen waren bedoeld om de militaire machine van Milosevic uit te schakelen. Clark 'kreeg' alleen zijn ministeries. En dat besluit lag al gevoelig genoeg.

Niet onbelangrijk is dat op 29 maart, vlak voordat Clark zijn toestemming ontving, de Britse voorlichter David Wilbey olie op het vuur gooide door de 'moord' op vooraanstaande Kosovaren, waaronder professor Fehmi Agami, be-

kend te maken. Loos alarm, bleek achteraf. Er gaan nu - niet bevestigde - berichten dat Clark Wilbey opdracht zou hebben gegeven om dit verhaal de wereld in te sturen. Als dat zo zou zijn, kan dat Clark hoogst kwalijk worden genomen.

14-3-99 VN
Op 8 april botste Clark alweer met zijn superieuren. Hij vroeg toestemming om de Servische staatstelevisie te bombarderen. Het werd de hoogste tijd dat ze uit de lucht werden gehaald, vond hij, want hij beschouwde de stations als een haard van desinformatie en ophitsen. Maar Cohen zag de bui al hangen. Deze luchtaanvallen - kort na Posen nog welzouden overkomen als de overgang naar fase-3, het aanvallen van civiele doelen. De Noord-Atlantische Raad wees het verzoek van Clark een dag later dan ook af.

Maar de generaal zou zich er niet bij neerleggen. Weer tien dagen later, op 19 april, had het aandringen van Clark om fase-3-doelen te mogen bombarderen gedeeltelijk succes. 'Niet-militaire eigendommen van de elite,' dat wil zeggen de villa's van de klik rondom Milosevic, werden nu vogelvrij verklaard.

Sinds maart, na een paar dagen bombardementen, kwam generaal Clark al tot de conclusie dat het platgooien van luchtaf-

15-12-94

(Rambouillet) om de schijn te wekken dat alle diplomatieke pogingen waren uitgeput voordat de Navo zou beginnen met bombarderen.

Op 24 maart, toen de aanval begon, wilde de politieke leiders de doelen beperken, in de veronderstelling dat de eerste golf van bombardementen Milosevic zou dwingen te capituleren. Clark en zijn luchtmachtgeneraals daarentegen, wilden al vanaf de eerste dag massale bombardementen op elektriciteits- en telefooncentrales en commandoposten in Belgrado en andere belangrijke steden uitvoeren, alsook op de privé-residenties van President Milosevic.

Al snel na het begin van het conflict verlangde Clark Apache helikopters, waarvoor hij zich direct wendde tot het Witte Huis om het protest daartegen van de opperbevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten, Generaal Dennis Reimer, te omzeilen. Het maakte deel uit van Clark's plan om het Pentagon tot toestemming te dwingen een grondoorlog te beginnen, waardoor hij zijn eigen legeronderdeel, de landmacht, kon toevoegen aan de luchtmacht en de marine.

Het bombardement op het konvooi Kosovaarse vluchtelingen leidde eveneens tot grote spanningen met het Pentagon. Minister Cohen wilde Clark toen al vervangen, maar dit werd om politieke redenen niet uitgevoerd. Volgens overigens niet bevestigde berichten zou Clark persoonlijk de piloot hebben uitgekozen en had dit bombardement vooral tot doel te verhinderen dat de vluchtelingen naar hun huizen terugkeerden. De situatie in de vluchtelingenkampen was dermate slecht dat veel Kosovaren terug wilden. De betrokken piloot zou een Nederlander zijn geweest die een speciale opleiding in de Verenigde Staten had gekregen. Eind mei drong Clark aan op de toestemming om het Joegoslavische elektriciteitsnetwerk te bombarderen. Hij kreeg die toestemming, waardoor ziekenhuizen, drinkwatervoorzieningen en de verlichting zonder elektriciteit kwamen te zitten. In een artikel in de The New Yorker van 2 augustus citeert Michael Ignatieff generaal Clark, waarin hij z'n frustraties over het verloop van de oorlog tot op dat moment erkent en zegt dat "het de enige luchtaanval in de geschiedenis was waar geliefden zich aan de oevers

van de rivieren in het maanlicht verzamelden en in cafés om het vuurwerk te bekijken".

Hoewel Clark op brutale wijze de Amerikaanse belangen diende, bracht zijn reputatie als 'ongeleid projectiel' zijn carrière ten einde. Clark, die in 1997 tot opperbevelhebber van de Navo was benoemd, nadat hij eerder de leiding had over de Amerikaanse troepen in Latijns-Amerika en deel uitmaakte van het team van Richard Holbrooke bij het Dayton 'vredesproces' in 1995, kreeg 's nachts een telefoontje van de voorzitter van de Chiefs van Staven waarin werd gezegd dat hij zou worden vervangen. Clark was voor drie jaar benoemd en zou tot juli 2000 dienen. Nu gaat hij in april weg. Zeven van de tien voorgangers van Clark waren meer dan drie jaar in deze functie. Terwijl het Pentagon zijn vervanging als een routinewisseling presenteerde, maakte Clark nadat het nieuws was uitgelekt, in een publieke verklaring bekend dat het voor hem als een verrassing kwam en het een belediging vond.

James P. Rubin, woordvoerder van het ministerie van Buitenlandse Zaken, wilde in juni niet ingaan op de confrontatie tussen Clark en Jackson. "Het is een zaak van de historici om te zeggen wat er wel of niet is gebeurd in die periode. Het is niet relevant meer", aldus Rubin. In feite toont de gebeurtenis aan hoever de Amerikaanse brutaliteit en militaire agressie kan gaan, dat zelfs het gevaar van een omvangrijke escalatie, inclusief het risico van het gebruik van nucleaire wapens, niet uit de weg wordt gegaan. Tot zover zou je kunnen zeggen dat de afloop van de oorlog succesvol is geweest voor de Clinton-regering, als tenminste de humanitaire ramp, de voortdurende etnische zuiveringen en de economische vernietiging buiten beschouwing wordt gelaten. Tot dusverre kunnen we zeggen dat tenminste een volledige Balkanoorlog en een militaire confrontatie van de Navo met de Russen is uitgebleven. Het incident maakt echter wel duidelijk hoe dicht we bij zo'n confrontatie waren en het is een waarschuwing dat het bij een volgend conflict anders kan aflopen.

Militairen, niet politici, kozen doelen in Servië

Guardian, AP

LONDEN

De militaire top van de NAVO heeft tegen zijn politieke bazen in besloten burgerdoelen te bombarderen in Joegoslavië. De opperbevelhebber van de NAVO, generaal Wesley Clark, heeft dat vrijdagavond openlijk toegegeven in een BBC-interview.

Bij zijn besluiten zocht Clark uit welke NAVO-regeringen 'een hardere koers wilden en welke nederig werden'. Clark: 'Ik voegde me niet altijd naar hen die tegen het bombarderen van sommige doelen waren.'

Clarks onthulling weerspiegelt de toenemende spanning tijdens de Kosovo-oorlog tussen de militaire commandanten en regeringen als die van Italië en Griekenland, die wilden dat de bombardementen werden beperkt.

De Britse minister van Defensie George Robertson, die onlangs benoemd is tot secretaris-generaal van de NAVO, heeft in een vroeg stadium in de oorlog onderstreept dat het uitkiezen van te bombarderen doelen strikt voorbehouden was aan de politieke leiders. In het BBC-programma geeft Robertson toe dat, toen de luchtoorlog leek te mislukken, de militairen meer armslag is gegeven om doelen naar eigen keuze aan te vallen.

In hetzelfde programma zegt de Amerikaanse onderminister voor Buitenlandse Zaken Strobe Talbott dat de eensgezindheid binnen de alliantie zou zijn aangetast als de bombardementen op Joegoslavië nog langer hadden geduurd. 'Ik denk dat er in toenemende mate problemen in de alliantie waren ontstaan om de solidariteit en het besluit dat de alliantie had genomen te handhaven.'

In het interview met Clark komt opnieuw de kwestie aan de orde dat de Russen nog vóór de komst

van de NAVO het vliegveld van Pristina hadden bezet. Generaal Clark gaf daarop de Britse commandant van KFOR, generaal sir Mike Jackson, opdracht 'de confrontatie' met de Russen aan te gaan, waarop Jackson had geantwoord: 'Nee, tenzij je bereid bent tegen een hoop Russische lijken aan te kijken.' Jackson zou Clark ook hebben gezegd dat hij voor hem 'geen derde wereldoorlog wilde beginnen'.

Gefrustreerd door de falende bombardementsstrategie gaven de militaire strategen hun vooraf afgesproken tactiek op. Zij begonnen tv-zenders en elektriciteitscentrales te bombarderen, hoewel niet alle NAVO-regeringen met dit soort bombardementen hadden ingestemd. Oorspronkelijk zou de NAVO allereerst de luchtafweer uitschakelen en vervolgens militaire doelen zoals kazernes. Pas daarna zouden, mits er politieke overeenstemming bestond tussen alle negentien NAVO-regeringen, burgerlijke doelen mogen worden gebombardeerd.

Deze strategie mislukte omdat Milosevic zijn luchtafweer niet in actie liet komen totdat de NAVO-luchtmacht lager ging vliegen om preciezer aan te kunnen vallen. Het fiasco van de luchtoorlog voedde bij de militaire top van de NAVO de behoefte 'om de Servische bevolking echt pijn te doen', zoals generaal sir Charles Guthrie, de chef van de defensiestaf, het uitdrukt.

Welingelichte bronnen zeggen dat generaal Clark voor een dilemma stond: hij moest kiezen tussen beperkte bombardementen over een langere periode of hij moest Servië heviger gaan bombarderen. Clark koos voor het laatste, omdat Washington en Londen bang waren dat het voortduren van de bombardementen tot een splijting in de NAVO zou leiden.

Oud-generaal Rose: 'De NAVO opereerde laf in Kosovo'

Door onze correspondent

LONDEN, 20 AUG. De NAVO-luchtaanvallen tegen Kosovo waren laf en ineffectief. De alliantie dreigt haar geloofwaardigheid te verliezen als zij de campagne als een Westerse overwinning blijft voorstellen.

Dat heeft de Britse oud-generaal Sir Michael Rose gisteren gezegd in Edinburgh. „Je kunt ingewikkelde politieke, humanitaire en militaire problemen niet oplossen [met bombardementen] vanaf vijf kilometer hoogte”, aldus Rose. Hij zei dat de NAVO de oorlog in Kosovo is 'binnengestruikeld' zonder een helder idee te hebben over het conflict en de militaire mogelijkheden.

Rose was een jaar, tot januari 1995, commandant van de VN-troepen in Bosnië en hield op het internationale boekenfestival in de Servotse hoofdstad een lezing over zijn eerder dit jaar verschenen memoires, *Fighting for Peace*.

Hij hekeldde de Amerikaanse president Clinton en de Britse premier Blair omdat zij voor de bombardementen de inzet van grondtroepen categorisch uitsloten. Hun misvatting vloeide volgens hem voort uit het idee dat luchtaanvallen het conflict in Bosnië hebben beslecht in plaats van de oorlogsmoedigheid van de Serviërs. Volgens hem hebben de bom-

men op Servië en Kosovo het Joegoslavische leger nauwelijks schade toegebracht.

De opperbevelhebber van de NAVO, de Amerikaanse generaal Wesley Clark, schetst in een speciale uitzending van het BBC-programma *Newsnight* vanavond een weinig glorieus beeld van de Westerse besluitvorming rond de oorlog in Kosovo. Volgens Clark woedde achter de schermen „een veldslag tussen haviken en duiven” die tot grote spanning leidde tussen de militaire organisatie en politieke tegenstanders van hard optreden, zoals Duitsland en Griekenland.

De militairen verordonneerden eigenhandig het bombarderen van niet-militaire doelen, zo geeft Clark toe. Ook erkent de generaal die binnenkort vertrekt als opperbevelhebber, zijn aanvaring met KFOR-commandant Jackson over de Russische militairen die vroegtijdig het vliegveld van Priština bezetten. Jackson weigerde de Russen met geweld tot vertrek te dwingen, zoals Clark van hem had geëist.

„Ik ben niet bereid de Derde Wereldoorlog voor u te beginnen”, zou Jackson hebben gezegd.

Newsnight, BBC2, 23.30u

25-y-99

Blijvend mysterie

Het is een blijvend mysterie van de oorlog: wat heeft Milošević ertoe gebracht in juni de strijd te staken en plotseling in te stemmen met de terugtrekking van al zijn troepen uit Kosovo?

Ongetwijfeld speelden de verwoestingen een rol die de NAVO in Servië zelf heeft aangericht. De luchtoorlog heeft vreselijk huisgehouden in essentiële sectoren – wegen, bruggen, spoorwegen, fabrieken, vliegvelden, televisiemasten, brandstofdepots, elektriciteitscentrales – waardoor de economie werd lamgelegd.

II. De oorlog van de generaals

Terwijl de oorlog om Kosovo vorderde ervoeren NAVO-commandanten in heel Europa met groeiend onbehagen op de dagelijkse videoconferentie de spanningen tussen hun baas, generaal Wesley Clark, en zijn

hoogste luchtmachtofficier, luitenant-generaal Michael Short.

Clark hamerde erop dat de luchtmacht tanks en artillerie in Kosovo moest opsporen. Short vond dat soort acties vrijwel zinloos; hij wilde 'strategische' doelen vernietigen, zoals Joegoslavische ministeries en elektriciteitscentrales. Bij een van de ruzies merkte Short met voldoening op dat NAVO-vliegtuigen eindelijk op het punt stonden om het hoofdkwartier van de Servische politie in Belgrado aan te vallen. „Dat is de parel in de kroon”, zei Short. „Voor mij is de parel in de kroon wanneer die B-52's over Kosovo daveren”, antwoordde Clark. „U en ik weten al weken dat wij onze parels bij verschillende juweliers halen”, zei Short. „Mijn juwelier heeft een ster meer dan die van u”, antwoordde Clark.

Binnen het bondgenootschap heerste verdeeldheid en irritatie. De luchtmacht beschouwde de vijand als een slang, die door bombardementen op Belgrado de kop moest worden afgeslagen. Sommigen werden kribbig wanneer zij het bevel kregen om de 'staart' van de slang aan te vallen: losse tanks en kleine legereenheden in Kosovo.

De onvrede bij de luchtmacht kwam ten dele voort uit het chaotische, planloze karakter van de veldtocht in de eerste weken. De NAVO had verwacht dat Milošević al na twee of drie dagen bombarderen in zijn schulp zou kruipen. Toen op de tweede dag zijn troepen juist dieper in Kosovo doordrongen in plaats van zich terug te trekken, nam Clark het oorspronkelijke oorlogsplan onder de loep om het agressiever te maken. Hierdoor werd hij genoodzaakt om intern in debat te gaan – met de luchtmacht over tactische bombardementsmissies, met de NAVO-bondgenoten over toestemming om gevoelige doelen in Servië op de korrel te nemen.

Dat leidde dikwijls tot verwarring. Gevechtspiloten werden van de startbaan geplukt wanneer hun opdrachten op het laatste moment werden geschrapt door politici ver weg. Marinepersoneel werd 's nachts uit bed gehaald om Tomahawks af te vuren zonder de baan van de projectielen behoorlijk te kunnen narekenen. In Washington spurtten generaals naar het Witte Huis met tassen vol doelen om goedkeuring te krijgen voor de acties van de komende nacht. De vraag hoeveel vliegtuigen er naar Kosovo moesten worden gestuurd en hoeveel naar Servië, was een voortdurende bron van onenigheid.

De plannen voor de campagne gingen terug tot juni 1998. Toen de oorlog begon waren veertig varianten van een luchtoorlog uitgewerkt. Uiteindelijk koos de NAVO voor een luchtcampagne in drie fasen. In fase 1 zou de NAVO luchtafweerininstallaties en commandobunkers aanvallen. In fase 2 zouden de aanvallen worden uitgebreid naar de infrastructuur van Joegoslavië ten zuiden van de 44ste breedtegraad, nog een heel eind ten zuiden van Belgrado. Pas in fase 3 zouden de geallieerden doelen in de hoofdstad aanvallen.

Dat was plan A. Er was geen plan B. De NAVO had geen blauwdruk liggen voor een eventuele langdurige campagne. Clinton en Clark vreesden dat als zij de negentien lidstaten van het bondgenootschap zouden vragen die mogelijkheid onder ogen te zien, de alliantie helemaal nooit aan de oorlog zou beginnen.

Dodelijke slag

Op 24 maart, de eerste avond van de oorlog, zat generaal Short in een verduisterd vertrek vol computerschermen in het Italiaan: Vicenza. Gele, groene en rode 'likkervisjes' die over grote elektronische kaarten aan de wanden bewogen, stelden alle vijandelijke en bevriende vliegtuigen boven Joegoslavië voor. Short wachtte met de tanden op elkaar geklemd tot de eerste projectielen hun doel zouden treffen.

De driesterrengeneraal met zijn borse blauwe ogen en barse optreden had zijn superieuren keer op keer voorgelouden dat op de eerste nacht van de oorlog een dodelijke slag moest worden toegebracht aan de elektriciteitscentrales en ministeries in Belgrado. Dat was de grondslag van de luchtoorlog, die zware aanvallen op doelen van grote militaire, economische of psychologische betekenis voorschreef. Toch leidde hij op de eerste avond een operatie met maar 53 doelen.

Ook Clark had twijfels over de bescheiden omvang van het aanvankelijke plan. Maar na een jaar lang de bondgenoten te hebben bewerkt was hij ervan overtuigd dat dit de grootste, beste operatie was waarvoor hij toestemming van de NAVO zou kunnen krijgen. Al op de tweede dag begon hij druk uit te oefenen op NAVO-diplomaten en op Washington om de aanvankelijke verwachting van een zeer kort conflict bij te stellen. In kleine kring begon hij over de noodzaak om plannen te maken voor het ergste geval, een grondoorlog. Zijn belangrijkste stap was NAVO-secretaris-generaal Javier Solana te verzoeken om fase 2 te mogen overslaan en te

beginnen met doelen uit fase 3: essentiële ministeries in Belgrado. Dat baarde enkele bondgenoten zorgen over de politieke risico's. Clark wist dat. „Mijn uitgangspunt was dat geen enkel getroffen doel belangrijker was dan consensus in het bondgenootschap. Mijn streven was om met behoud van consensus eruit te halen wat erin zat.”

Terwijl de bondgenoten aarzelden over aanvallen op Belgrado, speurden de luchtmachtcommandanten met tegenzin naar tanks en troepen in Kosovo. Short vond het verspillen van tijd en middelen om Milošević leger in Kosovo aan te vallen. Hij heeft nooit een bevel van Clark niet opgevolgd, maar zijn lichaamstaal – onderuitgezakt in zijn stoel, armen over elkaar, stuurse blik – zei soms wel iets over zijn ontevredenheid. „Short ergerde zich gewoon wezenloos”, zegt een hoge officier, aan de onorthodoxe aanpak om „geleide wapens van een miljoen dollar te gebruiken tegen doelen die nog geen tiende van dat bedrag waard waren.

Tankje paffen

Andere luchtmachtcommandanten deelden Shorts bedenkingen tegen 'tankje paffen' in Kosovo. Zij geloofden helemaal niet dat als er maar een zeker aantal tanks vernietigd werd, er wel een einde zou komen aan de gruweldaden in het gebied. „De tank, irrelevant in de context van de etnische zuiveringen, werd verheven tot symbool van de Servische grondtroepen”, zegt luchtmachtgeneraal Joseph Ralston, vice-voorzitter van de gezamenlijke stafchefs. „Hoeveel tanks heb je vandaag uitgeschakeld? Dat werd ineens de prestatienorm, een norm die niets te maken had met de realiteit.”

Clark zegt dat hij wat de strategische doelen betreft niet behoefde te worden overtuigd, maar dat hij de Servische strijdkrachten in Kosovo óók wilde treffen. Intussen moest hij voorstellen afwimpelen van de politieke leiders van sommige NAVO-landen, vooral Italië en Griekenland, die de bombardementen helemaal wilden opschorten.

Enkele luchtmacht officieren waren zo ontevreden dat zij gepensioneerde collega's aanspoorden om hun mond open te doen. Volgens twee zegslieden gaf de afdeling voorlichting van het Pentagon stilletjes informatie door aan een groep generaals buiten dienst. Deze 'rijpere staatslieden' verklaarden in de media dat het luchtwapen niet goed werd gebruikt.

Toch heeft Clark uiteindelijk zijn ui-

Vervolg op pagina 7

Vervolg van pagina 6

Kosovo

terste best gedaan om toestemming te krijgen om het soort doelen aan te vallen dat de luchtmacht wilde. Op 28 maart verscheen zijn zwarte Mercedes voor de woning van secretaris-generaal Javier Solana in Brussel. In de eetkamer gaf de generaal de Spaanse diplomaat college in het bombarderen van doelen. Hij legde uit wat het explosiebereik van diverse wapens is. Hij sprak over de keuze van 'mispunten' – dwarsbalken, sluitstenen en steunplaten, die als ze geraakt werden een gebouw zouden doen instorten, niet exploderen. De planners van de NAVO, zei hij, konden berekenen hoever versplinterd glas zou vliegen, en of het schaaftwonden dan wel diepe verwondingen zou veroorzaken. Clark wilde Solana dat allemaal duidelijk maken, omdat hij zijn goedkeuring nodig had voor twee doelen.

Aan de ene kant van de Knez Miloš-straat in het centrum van Belgrado stond het Joegoslavische Ministerie van Binnenlandse Zaken, een log, zeven verdiepingen hoog gebouw van witte natuursteen. Ertegenover stond het hoofdkwartier van de Servische speciale politie, een nog groter bouwwerk van staal en donkerbruin glas. Het maakte Clark niet uit dat deze gebouwen al dagen eerder helemaal waren ontruimd. De NAVO-bevelhebbers hoopten met deze luchtaanval – de eerste op de Joegoslavische hoofdstad – een psychologische boodschap over te brengen: dat zolang er in Kosovo gruweldaden werden bedreven, Belgrado niet veilig was.

Op 30 maart, de zevende dag van de oorlog, werd Clarks verzoek besproken door de NAVO-ambassadeurs. Ze kwamen niet tot een besluit. De Raad liet het aan Solana over om zijn wensen te interpreteren. Solana gaf een paar dagen later het groene licht. Door toestemming te krijgen voor aanvallen op zowel Belgrado als Kosovo bracht Clark alle partijen tenslotte bij elkaar. Zo kon hij de bredere oorlogvoering realiseren die Milošević uiteindelijk heeft doen capituleren.

Vorige week gaf Clark eindelijk cijfers over de campagne vrij. Daaruit blijkt dat slechts ongeveer een derde van het wapentuig en rollend materieel van de Joegoslaven in Kosovo is vernietigd. Voor het kamp van Short geeft dit duidelijk aan dat de oorlog is gewonnen door de strategische bombardementen op Servië zelf, waar de NAVO 24 bruggen, 12 stations, 36 fabrieken, 7 vliegvelden, 16 brandstofraffinerijen en -opslagplaatsen, 17 televisiemasten en verscheidene elektrische installaties beschadigde of vernietigde.

Het brengt Clark niet van zijn stuk. Hij beweert dat Joegoslavië is verslagen door de voortdurende verliezen in Kosovo en elders in Servië, gecombineerd met diplomatieke druk en de dreiging van een geallieerde invasie. De luchtcampagne was „gericht op dwingen, niet op veroveren”, zegt Clark. „Het was alleen maar logisch dat Milošević op een gegeven moment, als hij maar bleef verliezen en wij niet, de handdoek in de ring zou gooien. Wij konden echter nooit voorspellen hoe lang hij het zou uithouden. Dat was een functie van variabelen die zich aan onze voorspellingen onttrokken – uiteindelijk van zijn geestesgesteldheid.”

LAT-WP Newsservice
Vertaling Jaap Engelsman

18-10-89

Luchtoorlog was gericht tegen burgerbevolking

Het Internationaal Recht verbiedt de aanvalsoorlog. Alleen defensieve oorlogen zijn toegestaan, wat wil zeggen zelfverdediging in het geval van een gewapende aanval, tot de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties de nodige maatregelen heeft getroffen om de internationale vrede en veiligheid te waarborgen (art. 51 van het handvest van de VN). Het voorbereiden en beginnen van een aanvalsoorlog is geoordeeld naar het Internationaal Recht een misdad. Wat betreft de krijgshandelingen tijdens een oorlog kent het Internationaal recht een aantal voorwaarden die in vier categorieën kunnen worden ingedeeld.

1. Er wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen soldaten en burgers. Het zondermeer doden van en verwonden van de burgerbevolking is verboden.
2. Het bombarderen en vernietigen van burgerdoelen is verboden, daarvoor worden ook verstaan elektriciteitscentrales, olieaffinaderijen, bruggen en alle andere objecten die voor het dagelijks leven van de burgerbevolking van belang zijn. Het is ook verboden met wat voor wapen dan ook de volgende instellingen te bestoken: bedplaatsen, culturele instellingen, instituties van onderwijs en wetenschap, ziekenhuizen, culturele en historische monumenten, en monumenten die vallen onder de bescherming van de UNESCO.
3. Massavernietigingswapens en wapens gericht tegen het milieu mogen niet worden ingezet.

Hieronder vallen onder meer chemische en biologische wapens.

4. De zwakke groepen in de samenleving als kinderen bejaarden en zieken mogen nooit het slachtoffer worden van een aanval.

Deze regels zullen natuurlijk, door welke aanval dan ook, met een cynische grijns terzijde worden geschoven, zoals de NAVO in de massale aanval op Joegoslavië heeft getoond. Ook zal bij velen de vraag rijzen of de opstellers van deze regels soms ooit hadden gedacht dat oorlog een spelletje is of dat zij in een irreflex optimisme hadden gehoopt met regeltjes de barbarij te kunnen beteugelen. Helaas leert de ervaring dan ook dat deze regels pas nadat het kwaad is geschied enige betekenis krijgen in zittingen van oorlogstribunalen. Toch maken zij het mogelijk oorlogsmisdadigers te vervolgen en te laten boeten voor hun daden. Ook voor wat betreft de oorlog tegen Joegoslavië is daarom het Internationaal Recht van belang.

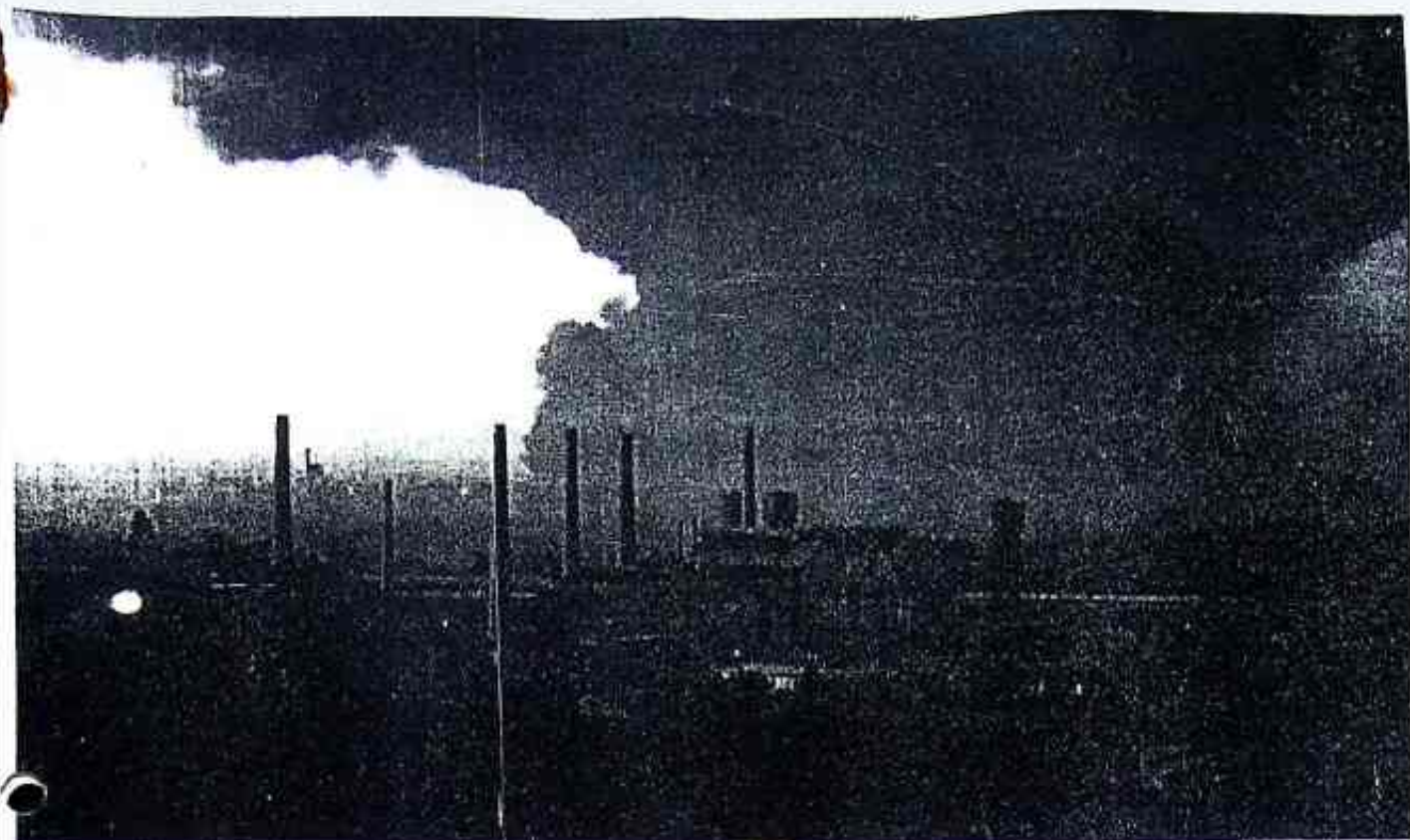
Het Joegoslavische leger is tijdens de oorlog vrijwel buiten schot gebleven. De militaire capaciteit van Joegoslavië is nauwelijks verminderd. De toegebrachte schade aan de burgerbevolking is echter dramatisch. Enkele duizenden burgers, voornamelijk kinderen onder de 18 jaar en mensen boven de 60 jaar werden door de bombardementen gedood. Meer dan zesduizend burgers, meest kinderen, vrouwen en bejaarden, liepen ernstige verwondingen op. Velen van hen zijn blijvend invalide geworden. Woningen en voorzieningen voor de

bevolking zijn op grote schaal verwoest. Dit geldt ook voor ziekenhuizen en gezondheidscentra, monumenten, bibliotheken, basisscholen, middelbare scholen en universiteitsgebouwen, instellingen voor kinderopvang, bejaardenhuizen, vluchtelingencentra, gevangenis, toeristische instellingen, musea, nationale parken, sport en recreatiefaciliteiten, theaters, bioscopen, spoorwegstations, fabrieken, postkantoren, supermarkten, TV stations, ambassades, begraafplaatsen.... De lijst van 'collateral damage' kan bijna oneindig worden aan gevuld.

Complete woonwijken werden in de as gelegd. De NAVO heeft willens en wetens getracht Joegoslavië terug te bombarderen tot het Stenen Tijdperk. Deze doelbewustheid wordt misschien het best gedemonstreerd door het onbevaarbaar maken van de Donau, de levensader van de Balkan en dus ook van Joegoslavië. Dit feit kon door de NAVO niet worden afgedaan als een vergissing of als 'collaterale schade'. Door de stremming wordt niet alleen Joegoslavië getroffen maar alle landen in het stroomgebied van deze rivier, landen die in de afgelopen 50 jaar voor honderd miljard D-mark in de infrastructuur langs de Donau hebben geïnvesteerd. In feite verbindt de Donau de Noordzee met de Zwarte zee. Zelfs de haven van Rotterdam ondervindt daar economische schade van. Zo'n 150 Duitse, Oostenrijkse, Roemeense, Bulgaarse en Oekraïense schepen liggen op dit moment aan de wal.

De totale schade door de NAVO toegebracht aan de Joegoslavische samenleving bedraagt volgens westerse economen meer dan honderd miljard dollar. Het zal tientallen jaren duren voor de Joegoslavische economie het peil van voor de bombardementen zal hebben bereikt.

Uit bovenstaande wordt duidelijk hoezeer de bombardementen de burgerbevolking hebben getroffen en daarmee een flagrante schending zijn van het Internationaal Recht en vele Internationale Conventies. Hierbij moet worden opgemerkt dat alle aan de aanvalsoorlog deelnemende landen ooit hebben meegewerkt aan het tot stand komen ervan en de daaruit voortvloeiende verdragen en conventies hebben ondertekend en geratificeerd.

Pancevo, het 'Pernis van Joegoslavië', werd in juni gebombardeerd.

ABE DE VRIES in Belgrado

Milica Rakic, een meisje van drie jaar, moest die avond naar de wc. Het was 17 april, half tien in Batajnica, een voorstad van Belgrado. Haar moeder bracht haar naar de badkamer en ging het bed voor Milica opmaken. 'We hoorden een harde knal en het geluid van brekend glas. Ik ging met mijn vrouw naar de badkamer en zag Milica in een plas bloed liggen,' tekende een onderzoeksrechter op uit de mond van vader Zarko Rakic. Scherven van een afgedwaalde clusterbom waren door een raam gespat. Het militaire vliegveld waarvoor de bom waarschijnlijk bedoeld was, ligt vier kilometer verderop. Milica hoort bij de 'bijkomende schade' van de bombardementen op Joegoslavië. Onderweg naar het ziekenhuis stierf ze.

Vorige week maakte hoofdaanklaagster Carla del Ponte van het Joegoslavië-Tribunaal bekend dat in Kosovo iets meer dan tweeduizend lijken zijn aangetroffen. Wat in kleinere kring al duidelijk was, werd bevestigd: de Serviërs hebben bij lange na geen tienduizend Albanese burgers omgebracht, zoals de NAVO beweert.

Wat volgens de NAVO ongelukkige 'missers' waren, is in de ogen van de Serviërs volkerenmoord. 'De grimmige anti-Servische en anti-Joegoslavische propagandacampagne in de NAVO- en EU-lidstaten moest deze oorlogsmisdaden begaan tegen de burgerbevolking afdekken. Vandaar dat de meeste landen niet de juiste informatie hadden,' schrijft de Joegoslavische minister van Buitenlandse

Zaken Zivadin Jovanovic in het voorwoord.

Reizend in het zwaargetroffen zuiden van Servië zijn overal de sporen van de NAVO-bommen zichtbaar. Op veel begraafplaatsen van dorpen liggen nog de bloemenkransen. Vaak prijken Joegoslavische vlaggen naast de versgedolven graven. Omdat nogal wat bruggen zijn kapotgegooid, moeten hier en daar omwegen worden genomen en lijkt een busreis van Belgrado naar Pristina nog het meest op de autorally Parijs-Dakar. Overal in dit deel van het land eisten 'afzwaaiers' slachtoffers. Aleksinac: 12 doden. Surdulica: 29. Varvarin: 9. Nis: 13. Novi Pazar: 11.

Tijdens elf weken bombardementen was er bijna elke dag een incident met een of meer dodelijke slachtoffers. Afgaand op de witboeken vielen er dagelijks zes à zeven doden en acht gewonden. De NAVO heeft de eigen campagne geroemd om de precisie waarmee de doelen

ELSEVIER 22-11-99

20-4-93

APC's (gepantserde personeelsvoertuigen) te hebben vernietigd. Later bleek dat de alliantie niet meer dan dertien tanks buiten gevecht had weten te stellen. Honderden bommen zijn gevallen op nep-tanks van hout en plastic, nagemaakte bruggen van karton en oud ijzer en op lange linten nylon, die wegen en paden moesten voorstellen en er vanaf vijf kilometer hoogte inderdaad op leken.

Berekeningen van het International Institute for Strategic Studies in Londen wijzen uit dat operatie Allied Force de NAVO-landen 11 miljard dollar heeft gekost. Voor elk jaar dat de internationale vredesmacht KFOR in Kosovo opereert, komt daar 10 miljard bij. Schattingen van de schade in Joegoslavië lopen uiteen van 60 tot 100 miljard dollar. De rekening zal vroeg of laat bij de Europese en

vanaf grote hoogte werden getroffen, maar de Servische historisch-socioloog Aleksa Djilas denkt daar anders over. Tijdens de oorlog schreef hij in *The New York Times*: 'De NAVO probeert de Serviërs te intimideren en rekent er tegelijkertijd op dat de precisie van de wapens het aantal burgerslachtoffers binnen de de grenzen van de militaire correctheid houdt - grenzen die acceptabel zijn voor het westerse publiek.'

De industriële infrastructuur in het zuiden ligt in puin. In Nis zijn 26 fabrieken en opslagplaatsen vernield of beschadigd. Ook de medische faciliteiten en twee kerken bleven niet gespaard. Op 7 mei werd het centrum getroffen door clusterbommen, volgens de Britse *Times*-columnist Simon Jenkins een terreurdaad in de stijl van de IRA. 'Ik ben voor een vasthoudende, harde buitenlandse politiek en ik heb veel oorlogen gezien. Maar dat de Britse strijdkrachten ziekenhuizen aanvallen omdat er misschien soldaten in schuilen, of verlaten fabrieken omdat de eigenaren wellicht Milosevic steunen, of de oude Victoriaanse brug bij Novi Sad omdat er eens een truck met brandstof overheen kan rijden, dat stelt zelfs mijn Realpolitik op de proef.'

Volgens Joegoslavische gegevens vonden de meeste aanvallen plaats in de omgeving van Pristina (374), Prizren (232), Belgrado (212), Urosevac (205), Djakovica (190), Kraljevo en Uzice (beide 145) en Novi Sad (114). Vier van deze plaatsen liggen in Kosovo, waar meer dan 300 van de 491 doden vielen. De meesten waren Albanese vluchtelingen. Het Joegoslavische leger heeft relatief weinig te lijden gehad van de bombardementen. Eerst dacht de NAVO 93 tanks en 153

Bommen of niet, Slobodan Milosevic is nog steeds in business

Amerikaanse belastingbetalers worden ingediend en de kosten kunnen nog verder oplopen als de milieuschade in Joegoslavië moet worden aangepakt. Een onderzoekscommissie van de Verenigde Naties heeft vier plaatsen aangewezen waar een milieuramp dreigt als niet snel actie wordt ondernomen. Als hot spot geldt Pačevo, het Pernis van Joegoslavië. Bij aanvallen op een raffinaderij en enkele petrochemische fabrieken zijn daar grote hoeveelheden giftige stoffen vrijgekomen. In Kosovo dreigt een toename van het aantal kankerpatiënten vanwege het gebruik van munitie waarin verarmd uranium is verwerkt.